

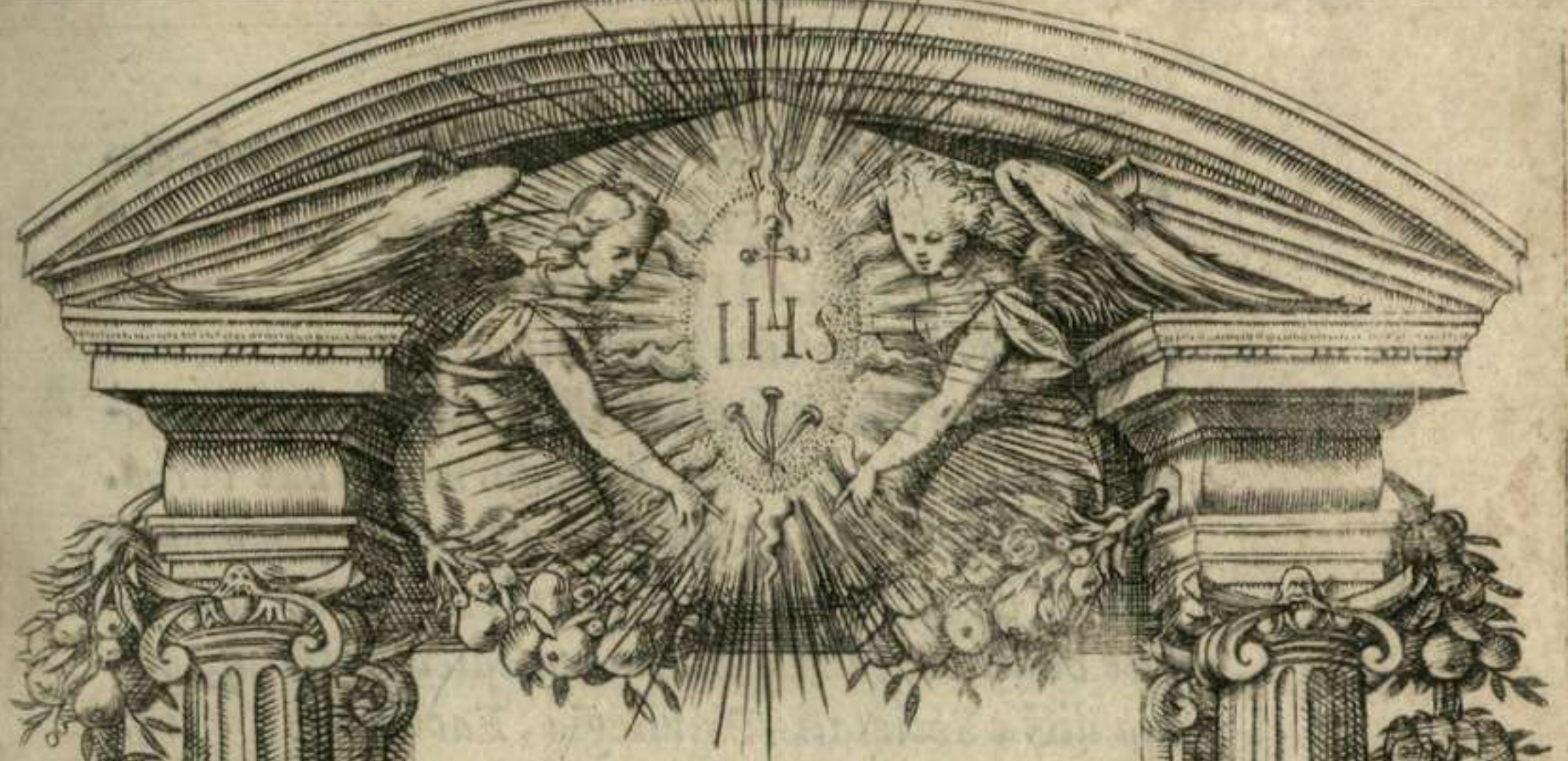

N. 238161

ZRV
3399

1050

1050

CONSTITUTIONES
SOCIETATIS
IESV

Cum earum Declarationibus.

ROMÆ

In Collegio eiusdem Societatis.

Cum facultate Superiorum.

ANNO DOMINI
MDLXXXIII.

GREGORIUS XIII. Institutum Socie-
tatis à Paulo III. & Iulio etiam III. confir-
matum, & à Paulo IIII. diligentissime examinatum,
nec non & à Concilio Tridentino commendatum non
modo refert; sed ipse etiam illud atque Constitutio-
nes, & Statuta approbat, & confirmat in hæc verba.

MOTU PROPRIO, certa que scientia no-
stra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, lauda-
bile huiusmodi Institutum ac prædicta ceteraq; om-
nia dictæ Societatis Priuilegia, Facultates, exem-
ptiones, immunitates, gratias & indulta tam à Præ-
dictis, quam alijs prædecessoribus nostris, & etiam
à nobis concessa; Constitutiones quoque & Statuta
qualiacunque sint, ea omnia, ac si ad verbum præsen-
tibus insererentur, pro expressis habentes, auctori-
tate Apostolica tenore præsentium approba-
mus & confirmamus; suppletes
omnes iuris et facti defectus,
si qui interuenerint in
prædictis Constitu-
tionibus & sta-
tutis, &c.

In litteris Apostolicis datis Calendis Februarij
Anno Incarnationis Dominicæ.

M D LXXII.

PRIMUM

AC GENERALE
EXAMEN

IIS OMNIBVS, QUI IN SOCIE-
tatem IESV admitti petent, † pro-
ponendum.

DE INSTITVTO SOCIETATIS
IESV, & varietate personarum,
quæ in ipsa sunt. Cap. I.

AE C minima
Congregatio,
quæ à sede Apo-
stolica prima
sui institutione

DECLARA-
tiones in exa-
men.

IN CAP. I.

Societas IESV nominata
est, primū fuit approbata per
felicis memoriæ Paulum Pa-
pam

AG H^a OC
examē
vt plurimum om-
nibus proponi so-

a P. I. C. I.
D. & C. 4.
S. 5. & E.

let, postquam in Domū primæ Probationis ingrediū-
tur. Si tamen in aliquo particulari dictaret ratio
aliud examen breuius esse proponendum, aut hoc ip-
sum relinquendū, vt legatur, nullo postulato respon-
so ad ea, quæ continet, vel si satis alioqui notus est,
qui ingreditur; non necesse erit iuxta hoc examē pro-
cedere. Id tamen ille, ^b cui examinādi munus commit-
titur, cū Superiore conferat, et eius iudiciū sequatur.

b P. I. C. I.
S. 3.

^c Ante autē quam Domi recipiantur, fere semper de
quibusdam rebus maioris momenti, præsertim de ijs,
quæ solent excludere, examinari eos oportebit.

c P. I. C. I.
D. & C. 4.
D.

A 2 B § HU

- a P. 1. c. 2. p̄a III. anno 1540. & per eundē postmodū 1543.
 §. 8. & c. 3. confirmata, ac rursus per Iuliu III. illius succes-
 §. 1. & p. 3. forem anno 1550. Ut interim omittantur diuer-
 c. 1. §. 9. & s̄æ litteræ Apostolicæ, in quibus de ea sermo ha-
 p. 4. Proc. betur, & ei variæ facultates (supposita magna ap-
 & c. 12. §. probatione, & confirmatione) conceduntur.
 1. & p. 6. c. a Finis huius Societatis est, non solum saluti & 2
 3. §. 4 & p. perfectioni propriarum animarum cum diuina
 7. c. 1. §. 1. gratia vacare; sed cum eadem impense in salutē,
 & p. 10. & perfectionem proximorum incumbere.
 §. 2. b P. 5. c. 3. Ad hunc finem melius consequendum, b tria 3
 §. 3. & 6. Vota in ea, Obedientiæ, Paupertatis, & Castitatis
 & c. 4. §. 2. emittuntur: c sic Paupertatem accipiendo, ut nec
 & 3. & p. vellet, nec possit redditus ullos ad suam sustenta-
 6. c. 1. & 2. tionem, nec ad quiduis aliud habere. Quod non
 c P. 6. c. 2. tantum in particulari de vnoquoque, sed etiam
 §. 2 §. 6. de Ecclesijs & Domibus Societatis professæ est
 11. & 12. intelligendum. d Nec etiam (quamuis alijs sit li-
 d Inf. c. 4. citum) pro Missarum sacrificijs, vel Prædicatio-
 §. 27. & p. nibus, vel Lectionibus, vel vllius sacramenti ad-
 4. c. 7. §. ministracione, vel quouis alio pio officio ex ijs,
 3. & c. 15. quæ iuxta suum Institutum Societas potest exer-
 §. 4. & c. cere, stipendium vllum, vel eleemosynam, quæ ad
 17. F. & p. compensationem huiusmodi ministeriorum da-
 6. c. 2. §. 7. ri solent, ab alio, quàm à Deo
 & G. & p. (ob cuius obsequium omnia
 7. c. 4. §. 4. pure facere debent) possunt
 & B. & p. admittere.
 19. §. 5. Et e quamuis habeat Societas 4
 e P. 6. c. 2. B § Huiusmodi Domus Probatio 4
 A, nis velut mem- B
 f P. 1. c. 4. bra sunt Colle- Et e quamuis habeat Societas 4
 §. 6. & p. 4. giorum, f vbi ad- Collegia, & † Domos Proba- B
 c. 2. D. mitti, tionis

- tionis^a, redditibus dotatas ad Scholasticorum sustentationē, antequam in Societatem Professam, vel eius Domos recipiantur: ^a non possunt tamen huiusmodi redditus in usum alium, iuxta Litteras Apostolicas in Constitutionibus declaratas, expendi: nec Domus Professorum, nec aliquis eorum, aut etiam Coadiutorum, eisdem uti poterit.
- ^b Professa itidem Societas, præter tria Vota dicta, Votum facit expressum Summo Pontifici, ut Vicario qui nunc est, uel pro tempore fuerit, Christi Domini Nostri; nimirum ad proficiscendum sine excusatione, ^c non petito uiatico, quocunq; gentium eius Sanctitas iusserit, inter fideles, uel infideles, ad res, quæ ad diuinum cultum, & religionis Christianæ bonum spectant.
- ⁶ Ceterum ratio viuendi in exterioribus iustas ob causas, maius Dei obsequium semper intuen- do, ^d communis est: nec vllas ordinarias pæniten- tias, vel corporis afflictiones ex obligatione subeundas ha- bet; sed illas assumere quiuis poterit, quæ sibi videbuntur
- ^e Cū [†] approbatione Superioris) ad maiorem sui spiritus profectum conuenire; & ^f quas propter eundem finem Superiores eis poterunt imponere.
- mitti, & proba-
ri ad tempus so-
lent, qui postmo-
dum in Collegijs
sunt constituēdi.*
- Hoc Super-
iori iudicandum
relinquetur. Ille
autem vices suas
Confessario, vel
alijs, quando ex-
pedire cōsuerit,
poterit delegare.*

a P. 4. c. 2.
§. 5. & c.
10. §. 1. &
p. 6. c. 2. §.
3. & p. 9. c.
3. §. 18. &
c. 4. §. 7. &
p. 10. §. 4.
b P. 5. c. 3.
§. 3. & C.
& p. 7. c. 1.
§. 1. & B.
c P. 6. c. 2.
§. 13. & I.
& p. 7. c. 1.
§. 3.
d P. 6. c. 2.
§. 15. & 16.
e P. 3. c. 1.
§. 12. & p.
6. c. 3. §. 1.
f Inf. c. 4.
§. 33. & p.
3. c. 1. §.
15.

- a** P. 5. c. 1. **D** § Præter hæc quatuor genera personarum, nonnulli ad ^b solemnem Professionem trium Votorum tantum, iuxta litteras Apostolicas Iulij Tertij admittuntur.
- a** Personarum autem, quæ admittuntur in hanc Societatem generaliter sumptam, † quatuor sunt classes; si finem, quæ ipsa spectat, intueamur: ^c tametsi omnes; qui ingrediuntur, quod ad ipsos attinet, quartæ classis esse debent, de qua dicetur.
- b** P. 5. c. 2. §. 3. & c. 3. §. 5. & 6.
- c** Inf. §. 11. & c. 4. §. 17. & c. 5. §. 8.
- d** In primis aliqui admittuntur, ut Professionem in Societate quatuor solemnibus Votis (ut dictum est) emissis, faciant; peractis prius experimentis & Probationibus debitis: & hos sufficienter in ^e litteris eruditos (ut in Constitutionibus postmodum dicetur) & in vita, ^f ac moribus diu (quemadmodum hæc vocatio exigit) probatos & omnes ante Professionem Sacerdotes esse oportet.
- e** P. 5. c. 2. §. 2.
- f** P. 5. c. 2. §. 1. & p. 10. §. 7.
- g** Inf. c. 6. §. 1. 2. 3. & 8. & p. 5. c. 4. §. 1. 2. & 3.
- g** Secundæ classis sunt, qui in Coadiutores ad diuinum seruitium, & Societatis auxilium in rebus spiritualibus, vel temporalibus admittuntur. & ij quidem post experimenta & Probationes, Vota simplicia, Obedientiæ, Paupertatis, & Castitatis (omisso quarto ad Summum Pontificem pertinente, & alio quouis solemniter) debent emittere. ^h qui sua sorte contenti esse debent, intelligentes eos in conspectu Creatoris & Domini Nostri magis mereri, qui maiori charitate se impendunt auxilio & obsequio omnium, ex amore diuinæ maiestatis, siue in rebus altioribus, siue in alijs inferioribus.
- h** Inf. c. 6. §. 5. & 6. & p. 1. c. 2. §. 2. & p. 6. 4. §. 5.

Inferioribus & humilioribus.

10 ^a Tertiæ classis sunt, qui in Scholasticos admittuntur, si ingenio, & reliquis dotibus ad studia cōuenientibus præditi inueniantur; vt ^b postquam docti euaserint, ^c in Societatem ingredi, & Professi, vel Coadiutores (prout iudicabitur expedire) esse valeant. Hi ^d autem, vt Scholastici Societatis, approbati censeantur, post experimenta & Probationes, eadem ^e tria Vota simplicia, Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ, cum promissione ingrediendi Societatem in altero prius dictorum modorum (vt in Constitutionibus videbitur) ad maiorem Dei gloriam emittent.

11 ^f Quartæ classis sunt, qui indeterminate ad id admittuntur, ad quod idonei esse, temporis successu inuenientur; nondum statuente Societate ad quem ex dictis gradibus eorum talentū magis sit accommodatum. Illi ^g autem indifferentes ingredientur ad quemuis ex dictis gradibus, qui Superiori videatur: & ^h ex parte sua omnes (vt dictū est) eadem animi dispositione ingredi oportet.

12 Ad hæc, antequam quisquā admittatur ad Professionem, vel simplicia Vota Coadiutorum, vel Scholasticorum superioris dicta secundum Institutum nostrū emittere teneatur; ^k bienniū integrum ad Probationem habebit: & vt admittantur Scholastici ad quemuis

E ⁱ Quamuis biennij tēpus præfigatur; tamen nec libertas, nec deuotio, nec utilitas illa spiritua- lis, vel meritum, quod consequi so- lent,

^a P. 4 c. 3.
^b §. 1. & 2.
 & p. 5. c. 2.
 §. 5.
^c P. 5. c. 2.
 §. 2.
^d Inf. c. 7.
 §. 1. & p.
 §. c. 4. E.
^e Inf. c. 7.
 §. 1. & p.
 4. c. 3. §. 3.
^f Inf. c. 7.
 §. 1. & p. 4.
 c. 3. §. 3. &
 p. 5. c. 1. A.
 & c. 4. §. 4.
^g Inf. c. 8.
^h Inf. c. 8.
 §. 1.
ⁱ Sup. §. 7.
 & inf. c. 4.
 §. 17.
^j P. 3. c. 1.
 T. & p. 5.
 c. 4. §. 6.
^k Inf. c. 4.
 §. 16. &
 41. & c. 6.
 §. 8. & p.
 4. c. 3. §. 3.
 & c. 4. §. 5.
 & p. 5. c. 1.
 §. 3. & c. 4.
 §. 3. & 6.

A 4 ex

a Inf. c. 4. §. 16. & c. 6. §. 8. & p. §. c. 1. §. 3.
b Inf. c. 4. §. 43. & p. §. c. 1. §. 3. & c.
c P. 1. c. 4. §. 4. & p. 3. c. 2. C. & p. 6. c. 2. M.
d Inf. c. 4. §. 41. & p. 1. c. 4. §. 5. & E.
e P. 1. c. 4. §. 1. & A.

 lent, qui Christo Domino Noſtro se obſtringūt, illis adimitur, qui ante id tempus vota ſua offerre volunt: licet conueniat ſine Superioris facultate ea non emitti. nec tamen, quod ea emiſerint, propterea ante ordinarium tempus admittentur ad Profeſſionē, vel in Coadiutores formatos, vel in Scholaſticos approbatos.

ex prioribus gradibus Profeſſorum, uel Coadiutorum formatorum, ^a unum adhuc annū poſt absoluta ſua ſtudia expectabunt: ^b quod tempus, cum Superiori uiſum fuerit, poterit prorogari.

Hoc medio tempore duorum annorum (^c in quo † habitus ullus certus Societatis non ſumitur) ante præſinitū tempus, in quo Votis eos ligari in Societate oportet, ^d videre unuſquiſque, & conſiderare debet diplomata Apoſtolica Inſtituti Societatis, & † Conſtitutiones, ac Regulas, quas in ea eſt obſeruaturus; idq; non ſemel: Primum enim id fiet, ^e dum in

Do-

F ¶ Quamuis habitus nullus certus ſit; diſcretioni tamen eius, qui curam habet Domus, relinquitur, an cū eiſdem veſtibus, quas ex ſæculo tulerūt, incedere ſint permittendi; an cum alijs eas permutari oporteat: aut, cum deterentur, an aliæ tribuantur, quæ magis conueniant, vel ipſis, ut, qua parte opus habēt, iuuentur, vel Domui, ut eorum opera uti poſſit.

f P. 1. c. 4. E

G ¶ Non oportebit Conſtitutiones vniuerſas ab ijs, qui noui accedunt, legi; ſed compendium quoddā earum, ubi quſque, quid ſibi obſeruandum ſit, intel-

li-

A Domo Primæ Probationis e-
 runt; in quam, qui Societatem
 ingredi uolunt, hospitem mo-
 re ad duodecim, uel quindecim
 dies, ut res suas melius cō-
 siderent, solent admitti, ante-
 quam in Domum, uel Colle-
 H gium Societatis ad † cohabitā-
 dum alijs, & inter eos uersan-
 dum ingrediantur. Secundo id
 fiet, ^a sex mensibus Experimen-
 torum, & Probationis elapsis.
 Tertio post alios sex menses;
 & sic deinceps, donec Profes-
 sionem, qui studijs absolutis
 Professus, & tria Vota qui Co-
 adiutor, & tria itidem Vota cū
 sua promissione qui Scholasti-
 cus approbatus est futurus,
 emittat. ^c quod ideo fit, ut
 utrinque maiori cum clarita-
 te, & cognitione in Domino Nostro procedatur,
 & ut quanto fuerit magis probata singulorum
 constantia, tanto stabiliiores, ac firmio-
 res sint in diuino seruitio, & vo-
 catione prima, ad glo-
 riam, & honorem
 diuinæ Ma-
 iestatis.

ligat: nisi forte
 Superiori videre
 tur, alicui, pe-
 culiaries ob cau-
 sas, omnes osten-
 di oportere.

H § Dicitur, ad
 cohabitandum a-
 lijs, & inter eos
 uersandum; quia
 in ingressu duo-
 decim, uel quin-
 decim dies, uel
 usque ad viginti,
 seorsū in Domo
 Primæ Proba-
 tionis teneri so-
 lent; ^b ut in pri-
 ma parte Cōstitu-
 tionū videbitur.

a Inf. c. 4.
 §. 41.

b P. I. c. 4.
 §. 1. & A.

c P. I. c. 1.
 §. 3. & c.
 4. §. 1.

DE QUIBUSDAM † CASIBVS, A

quos interrogari oportet, an acciderint

ijs, qui in Societatem ingredi

petunt. Cap. II.

IN CAPVT
II.a P. r. c. 3.
s. 3. & A.
& B.

b Inf. s. 6.

c P. r. c. 3.
s. 4. & C.d Inf. c. 3.
A.

A **Q** *V*am-
uis ea
quæ sequuntur,
impedimēta sint,
quæ ^b d Societa-
te excludunt; ta-
men non vt impe-
dimenta propo-
ni debent, donec
veritas eliciatur.
Qui enim duce-
retur desiderio
ingrediēdi Socie-
tatem, accipere
occasionē posset
veritatem celan-
di, si hæc impedimenta esse intelligeret, & c. Et nihilo-
minus admoneri Confessarium oportet, vt, si quis ve-
re non respondisset, eius conscientiam de ea re ^d ex-
stimulet.

B **Q** *U*is ea
quæ sequuntur,
impedimēta sint,
quæ ^b d Societa-
te excludunt; ta-
men non vt impe-
dimenta propo-
ni debent, donec
veritas eliciatur.
Qui enim duce-
retur desiderio
ingrediēdi Socie-
tatem, accipere
occasionē posset
veritatem celan-
di, si hæc impedimenta esse intelligeret, & c. Et nihilo-
minus admoneri Confessarium oportet, vt, si quis ve-
re non respondisset, eius conscientiam de ea re ^d ex-
stimulet.

E X ijs casibus, de quibus
honestas ob causas omnes
interrogari oportet, ^a Primus
est, recessisse à gremio sanctæ
Ecclesiæ, fidem abnegando,
vel in errores contra ipsam sic
incurrēdo, vt damnatus ob ali-
quam propositionem hæreticā
quis fuerit; vel vt † suspectus **B**
hæresis' per sententiam publi-
cam declaratus; vel si infamis
ob excommunicationem tam-
quam schismaticus, spreta au-
toritate & prouidentia sanctę
matris Ecclesiæ, extiterit.

^c Secundus est, homicidium **2**
aliquo tēpore perpetrasse, vel
publici

C publice t^a infamem' propter enormia peccata fuisse.

3 ^b Tertius est, habitum sumpsisse alicuius Religionis Fratrum, vel Clericorū; vitam aliquamdiu in Obedientia cū eis agendo, siue emissa, siue non emissa Professione; vel heremitam cum vestibus monachalibus fuisse.

4 ^c Quartus est, vinculo matrimonij consummati, vel seruitutis legitimæ ligatum esse.

5 ^d Quintus est, infirmitatem pati, vnde obscurari, vel parū sanum iudicium ei reddi soleat; vel dispositionem notabilem ad huiusmodi infirmitatem habere.

6 ^e Prædicti casus impedimenta sunt, cum quorum aliquo nemo in Societatem admitti potest: cum nobis in Domino videatur (præter alias causas) quod qui in eam sunt ingressuri ad bene & fideliter euangelizandum, & in agro Domini verbum diuinum seminandum, eo aptiora ad id instrumenta erunt, quo minus primi, & secundi defectus notam habuerint, propter consuetam multis & communem infirmitatem.

Cum tertio etiam non admittuntur, quod nobis in Domino videatur, eum, qui bonus Christianus

C § Hæc infamia eo in loco excludit, vbi ea extat. Qui tamen in remotissimis locis in eam incidisset; cum omnino ad diuinū seruitium se recepisset, huiusmodi infamia eum à Societate non excluderet: quamuis eandem in huiusmodi hominis probatione magis circumspectā reddere debeat.

D § Ce-

a P. 1. c. 3.
s. 4. & D.

b P. 1. c. 3.
s. 5. & E.

c Inf. c. 3.
s. 5. & C.
& P. 1. c. 3.
s. 6. & F. &
P. 2. c. 2.
s. 5.

d P. 1. c. 3.
s. 7.

e Sup. A. &
P. 1. c. 3. §.
2. & G. &
P. 2. c. 2. B.
& P. 4. c. 3.
s. 2.

stianus sit, debere firmum esse in sua prima vocatione, præsertim cum illa tam sit sancta, in qua scilicet quis, vniuerso sæculo relicto, se totum dedicat maiori seruitio, & gloriæ sui Creatoris & Domini. Postremo sic nobis persuademus (præterquam quod maior sit futura ædificatio proximorum) eo melius in Domino, ipsius gratia aspirante, conseruari posse omnes Professos, Coadiutores, atque Scholasticos, quo magis liberi fuerint ab huiusmodi impedimentis, ac veluti vnus coloris, & similitudinis omnes.

*a P. 1. c. 3. D ¶ a Ceterum
G. si in eo dona aliqua Dei illustriora cernerentur; ille, qui examinandi munere fungitur, antequam eum dimittat, re cū Superiore conferat.*

E ¶ Ordo examinis est, in primis prosequi id, de quo omnes interrogantur: secundo, de quo speciatim litterati: tertio, de quo etiam specialiter illi,

Nullus etiam admittitur cū duobus vltimis impedimentis. Nam quartum esset cum detrimento proximorum, si vxoris, vel domini consensus non obtineretur, aliæque circumstantiæ, prout ratio iuris exigit, obseruarentur. Quintum etiam in damnum esset non mediocre ipsius Societatis.

Si aliquod ex his impedimentis in quoquã detegatur, non est quod vltius in interrogationibus procedatur; sed qui Examinatoris officio fungitur, ^b quoad eius fieri poterit, eundem consolando, † dimittat: ^D si nullum esset tale, vltius examinetur † sequenti modo'. ^E

DE

b P. 1. c. 4. §. 2.

illi, qui in Coadiutores; quarto, de quo illi, qui in Scholares; quinto, de quo illi, qui ut indifferentes admittuntur. Et primo quidem attingitur, quod ad personas pertinet, deinde quod illis est observandum.

DE QVIBVSDAM INTERROGATIONIBUS AD EOS, QUI INGREDI VOLUNT, MAGIS COGNOSCENDOS.
Cap. III.

IN CAP. III.

AG **O**^a Bliga^a Sup. c. 2.
tio ve- A.

ra dicendi in examine, ad peccatū esse debet; et quidem eidem, cui, quod celatū est, aperiendū erat, vel qui eius locū teneat, reservatum; ut fraus evitetur, quæ locum habere posset, si quis sincere suo Superiori animū suum non declararet: unde incommoda, & quidem in totius Societatis non mediocriter detrimentū possent oriri.

I AD maiorem personarum notitiam aliqua sunt interroganda, quibus † vere omnino, & sincere respondere oportet: & siquid erit, quod secretum requirat, id observabitur, ut par erit, & interrogato placuerit. Incipiendo itaque à nomine, interrogetur primū, Quo nomine vocetur, Quot annos natus sit, Quæ sit eius patria.

2 An sit ex legitimo matrimonio, necne: quod si ex illegitimo, quo pacto id sit, interrogetur. Nū à progenitoribus iam olim Christianis, an à modernis descendat.

An aliquis ex eius progenitoribus notatus fuerit,

rit, vel declaratus ob aliquem errorem contra no-
strá Christianam Religionē, & quo modo id sit.

An patrem habeat, & matrem; & quæ sint eo-
rum nomina: quæ conditio, & officium, & mo-
dus viuendi sit illis: & an rerū

B ¶ *Si præsens,
et extrema neces-
sitas auxiliij eo-
rū vrgeret; con-
stat, huiusmodi
admitti non de-
bere. raro tamen
huiusmodi neces-
sitas solet acci-
dere.*

C ¶ *Si spon-
disset per verba
de præsentia, a ma-
trimoniū consu-
mando, vel modo
aliquo pari; du-
ceretur is quar-
tum habere im-
pedimentum, cū
quo nemo in So-
cietatem admitti
potest; nisi adsint
conditiones illæ,*

¶ Sup. c. 2.
§. 4. & p.
1. 6. 3. §. 6.

quæ

derit, quæ ad matrimonium illum obligare vi-
deantur,

temporalium† penuria premā-
tur: an illarum cōmoditate po-
tiātur: & quo pacto id habeat.

Si quo tempore in difficul-
tatem, vel dubium aliquod in-
cideret circa æs alienum, vel
quòd teneatur subuenire pa-
rentibus, vel consanguineis in
spirituali, vel corporali, vel
quauis alia temporali necessi-
tate constitutis, eos inuisendo,
vel alia ratione; num proprio
sensu ac iudicio deposito, con-
scientiæ, vel iudicio Societatis,
vel sui Superioris id velit relin-
quere, vt cū statuerit ille quod
in Domino iustum esse sense-
rit, ei acquiescat.

Quot fratres & sorores ha-
beat, & quis eorum sit status,
num matrimonij, an alius;
Quod officium, aut viuendi
modum habeant.

Num aliquando † verba edi-
deantur,

deantur, & quo pacto id sit. *quæ exiguntur, ut coniu-
gatus religionem ingredi possit.*

An habuerit, vel habeat filium aliquem.

*quæ exiguntur, ut coniu-
gatus religionem ingredi possit.*

6 Num habeat^a æs alienum, aut ciuiles obligationes: quod si habeat, quantæ & quales eæ sint.

D § Per-

^a P. I. c. 3.
§. 15. & L.
& P. 2. c. 2.

7 Num didicerit artem aliquam mechanicam.

§. 5.

Num legere, & scribere sciat: & si scit, probetur quo modo vtrunq; faciat, si aliunde non sciretur.

8 Num^b habuerit, vel habeat morbum aliquem occultum, vel manifestum, & qualem; eum speciatim interrogando, num vexationem aliquam stomachi, vel capitis, vel quoduis aliud impedimentum naturale, seu defectum in aliqua sui parte patiat. & hoc non solum interrogetur, sed, quoad fieri potest, inspiciatur.

^b P. I. c. 3.
§. 15.

9 Num aliquos Ordines Ecclesiasticos susceperit. Num aliquam obligationem Voti habeat, quale est peregrinationis, vel aliud quodcunque.

10 Quem modum, vel animi propensionem habuerit in tenera ætate, & postea hucusque ad res suæ conscientia salutiferas. primum circa orationem, quoties orare solebat interdiu & noctu, quibus horis, qua corporis compositione, quibus orationibus, & cum qua deuotione vel sensu spiritali.

Quo modo se habuerit circa audiendas Missas, & alia diuina officia, & Conciones. Quo modo circa lectionem rerum piarum, & bonorum virorum familiaritatem. Quo modo circa medita-
tionem,

D ¶ Persona-
rū huiusmodi ele-
ctio, quibus se iu-
dicandum relin-
quere debet is,
qui in huiusmo-
di difficultatibus
versatur, penes
Superiorē erit, si
subdito ea pla-
cuerit; vel penes
subditum, si Su-
perior eam ap-
probauerit: cui
si in casu aliquo,
et propter cau-
sam aliquam iu-
stā videretur ad
Dei obsequiū fo-
re, maiusque au-
xilium illius, qui
huiusmodi diffi-
cultatibus labo-

2 P. 3. c. 1.
O.

rat, ut aliquis, vel etiam plures eorum, qui iudica-
turi sunt de eis, extra Societatem assumantur; per-
mitti poterit: electione tamen, vel saltē approbatione
eorum penes Superiorem (ut dictum est) manente.
Si difficultates huiusmodi ad personam ipsius Supe-
rioris pertinerent; electio, vel approbatio, de qua di-
ximus, penes Consultores erit. Qui tamen Præposito

tionem, vel considerationem
rerum spiritualium.

Interrogetur, an habuerit, I
vel habeat conceptus aliquos,
vel opiniones ab ijs differen-
tes, quæ communius ab Eccle-
sia, & Doctoribus ab eadem
approbatis tenentur: a & si
quando huiusmodi opiniones
animum subierint, num para-
tus sit ad iudicium suum sub-
mittendum, sentiendumque,
ut fuerit constitutum in Socie-
tate de huiusmodi rebus sen-
tire oportere.

Interrogetur, an quibusvis I
in scrupulis, vel difficultatibus
spiritualibus, vel alijs quibus-
cunque, quas patiat, vel ali-
quando pati contigerit, se diu-
dicandum relinquet, & acquie-
scet aliorum de Societate, qui D
do-

doctrina, & probitate sint præ-
diti, sententijs.

13 An omnino decreuerit se-
culum relinquere, & consilia
Domini Nostri IESV Chri-
sti sequi.

Quam dudum decreuerit,
in genere scilicet, mundo renū-
ciare. Postquam id apud se sta-
tuit, an in ea animi sententia
remissior factus fuerit, & qua-
tenus. A quo tempore deside-
ria hæc renunciandi seculo, &
cōsilia Christi Domini Nostri
sequendi suboriri ei cœperint;
vel quibus signis, aut causis ad
id mouentibus, ei in mentem
venerint.

Generali, vel
Prouinciali infe-
rior esset, sine
alicuius eorum
facultate, licet
Rector sit Colle-
gij, vel alicuius
Domus Præposi-
tus, nec constitue-
re poterit, nec
permittere, vthu-
iusmodi difficul-
tates ad suã per-
sonam pertinen-
tes, arbitrio alio-
rum extra Socie-
tatem subiçian-
tur.

14 ^a Num deliberatum habeat
animi propositum viuendi, & moriendi in Do-
mino cum hac, & in hac Societate IESV Creato-
ris, & Domini Nostri; & à quo tempore, vbi, &
per quem primum ad id motus fuerit.

^a Par. 1. c.
4. 5. 3. & p.
5. c. 1. A.

Si negaret se à quoquam de Societate motum
fuisse, progrediendum erit vltterius: si affirmaret
se fuisse motum (quamuis licite, & cum merito
moueri potuisset) ad maiorem tamen ipsius vti-
litatem spiritualem fore videtur, si tempus ei ali-
quod præscribatur, vt ea de re cogitando, Creato-
ri & Domino suo se totū commēdet; perinde ac

B si

Si nullus de Societate ipsum mouisset, vt maiori cum robore spiritus procedere ad maius obsequium & gloriam diuinæ Maiestatis possit.

Si post huiusmodi considerationem senserit ac iudicauerit sibi ualde conuenire Societatis ingressum ad maiorem laudem & gloriam Dei, & ut melius saluti, & perfectioni tum animæ suæ, tum proximorum suorum incumbat; & postulauerit in eandem nobiscum in Domino admitti, tunc ulterius in examine procedi poterit.

*DE REBUS QUIBUSDAM QUAS
præcipue scire eos conuenit, qui in Socie
tatem admittuntur, ex ijs, quas
in ipsa obseruare debent.*

Cap. IIII.

Proponatur illis, quod hæc mens fuerit eorū, qui primi in hanc Societatem conuenerunt, ut in ea ij admitterentur, qui seculo renūciaissent, & Dei seruitio se omnino mancipare siue in hac, siue in alia Religione statuissent. ^a Quocirca quicumq; Societatem ingredi uolent, antequā in Domo aliqua, vel Collegio eius uiuere sub Obedientia incipiant, debent omnia bona temporalia, quæ habuerint, distribuere, & renunciare ac disponere de ijs, quæ ipsis obuenire possent: Eaque distributio primum in res debitas, & obligatorias, siquæ fuerint (& tunc, quam citissime fieri potest, prouidere oportebit). Si vero tales nullæ fue-

fuerint, in pia & sancta opera fiet, iuxta illud; Disperdit, dedit pauperibus; Et illud Christi; Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & sequere me: Dispensando tamen hæc bona iuxta propriam deuotionem, & à se omnem fiduciam submouendo eadem vllò tēpore recuperandi.

2ª Quod si statim propter aliquas honestas causas bona non relinquet, promittat se prompte relictorum omnia (vt dictum est) post vnum ab ingressu absolutum annum, quandocunque per Superiorem iniunctum ei fuerit in reliquo temporis probationis, quo completo, ante professionē Professi, & ante tria vota publica Coadiutores re ipsa relinquere, ac pauperibus (vt dictum est) dispensare debent, vt consilium Euāgelicum, quod non dicit; Da cōsanguineis, sed pauperibus, perfectius sequatur; & vt melius exemplū omnibus exhibeant, inordinatum erga parentes affectum exuendi, & incōmoda inordinatæ distributionis, quæ à dicto amore procedit, declinandi; atque vt ad parentes, & consanguineos recurrenti, & ad inutile ipsorum memoriam aditu præcluso, firmiter & stabilius in sua vocatione perseuerent.

3 Si tamen^b dubitaretur, nū maioris foret perfectionis dare vel renūciare consanguineis huiusmodi bona, quàm alijs, propter parem, vel maiorem ipsorum penuriam, & iustas alias ob causas; nihilominus ad declinandum errandi in huiusmodi iudicio periculum, quod ab affectu sangui-

a Inf. 5.3.
& 5. & p.
3.c.1.5.7.
& 25. &
p.4.c.4.E.
& p.6.6.
2.H.

b Inf. 5.5.
& p.3.c.1.
G.

In Cap. IIII.

A ¶ *Intelligen-
dum est,
intra Societatē;
nisi Superiori iu-
stas ob causas vi-
derentur horum
aliqui extra So-
cietatem assumi
debere.*

a Supra
§.1.
b Supra
§.2.

est) bona sua distribuere; vel certe, num^b paratus sit ad huiusmodi distributionem, quando cunq; exacto primo anno per Superiorem ei fuerit iniunctum.

c P.3.c.1.
§.7.& P.6.
c.2.H.

Admoneantur, quod post ingressum in Do-
mum nemo^c pecuniam apud se, nec apud amicū
aliquem externum in eodem loco habitantem,
habere potest; quin potius eam in pia opera di-
spenset, vel asservandam ei tradat, cui cura huius

d P. 1.c.4.
§.6.

B ¶ *Si accideret
hunc à Societate
dimitti, et Socie-
tati quid dedis-
set; ei restitui de-
bet, iuxta^e decla-
rationem tertij
capitis secundæ
Partis.*

e P.2.c.3.
B.

modi domi commissa est; Qui
quidem, quidquid unusquis-
que feret, scribendum curabit;
vt id sciri possit, † si quando
scitu opus fuerit.

Interrogentur itaque, num
aliquam habeant pecuniam, &
an eam dispensare (vt dictum
est) sint contenti.

Ad-

nis solet proficisci, contenti esse debebunt negotium hoc arbitrio † vnus, duorū, aut triū, qui vita & doctrina commendetur, quos vnusquisque, cum Superioris approbatione elegerit, relinquere, & in eo conquiescere, quod illi perfectius, & ad maiorem Christi Domini Nostri gloriā esse censebunt.

Interrogetur itaque, num placeat ei statim (sicuti dictū

Interrogentur itaque, num aliquam habeant pecuniam, & an eam dispensare (vt dictum est) sint contenti.

- 5 Admoneantur itidē, si Ecclesiastici sint, quod postquam in Societatis corpus vt Professi, vel Coadiutores cooptati fuerint, nulla ecclesiastica beneficia possunt retinere: & ^a quod tempore probationis, post primum annum absolutum (vt superius diximus) quandocunque Superiori visum fuerit, ea relinquere debent, iuxta ^b suam deuotionem, vel ei, qui contulit resignando, vel ad pia opera applicando, vel alioqui dignis viris, quibus hæc instrumenta sint ad Dei obsequium, conferri curando. ^c Quod si consanguineis conferenda esse viderentur, id non facient, nisi ab vno, duobus, aut tribus (vt superius dictum est) iudicetur, quod id magis conueniat, & ad maius Dei obsequium sit futurum.
- 6 ^d Cum autem communicatio, quæ cum amicis, & sanguine iunctis verbo, aut scripto fit, potius ad quietis perturbationem, quàm ad eorum qui spiritui vacant profectum, præsertim in inijs, facere soleat, Interrogentur, nū contenti sint cum huiusmodi non communicare, nec litteras accipere, nec scribere; nisi aliqua ^e occasione Superiori aliter videretur: Et quandiu Domi fuerint, num contenti sint, vt videantur litteræ omnes, & quæ ipsis scribentur, & quas ipsi alijs scribent; ei cui huiusmodi munus commissum est, cura relicta, vt eas det, vel non det, quemadmodum in Domino Nostro magis expedire iudicabit.
- 7 Vnusquisque eorum, qui Societatem ingrediuntur, consilium illud Christi sequendo; Qui dimiserit

a Supra
§.2.& p.6.
c.2.H.

b P.3.c.1.
§.7.

c Supra §.
3.& p.3.c.
1.G.

d P.3.c.1.
§.2.

e Ibidem
B. & p. 1.
c.4. §.4.

miserit patrem, &c. existimet sibi patrem, matrē, fratres, & sorores, & quidquid in mundo habebat, relinquendum: immo sibi dictum existimet

C ¶ *Vt loquendi modus, sentiendi modū inuuet, sanctum est consiliū vt assuescant non dicere, quod patres vel fratres habeāt, sed quod habebant, &c. præferendo se id non habere, quod, vt Christū omnium rerū loco habeant, reliquerunt. Hoc tamē illis magis est obseruandū, qui maiori in periculo versari videntur, vt ab aliquo naturali amore perturbentur; cuiusmodi vt plurimum Nouitij esse solent.*

verbum illud, Qui non odit patrem, & matrem, insuper & animam suā, non potest meus esse discipulus.

Et ita curandū ei est, ut † om- **C**
nem carnis affectum erga sanguine iūctos exuat, ac illum in spiritūalem conuertat: eosque diligat eo solum amore, quem ordinata charitas exigit, ut qui mundo ac proprio amori mortuus, Christo Domino Nostro soli uiuit, eumque loco parentum, fratrum, & rerum omnium habet.

Ad maiorem in spiritu pro- **S**
fectum, & præcipue ad maiorem submissionem & humilitatem propriam interrogetur, an contentus sit futurus, ut omnes errores, & defectus ipsius, & res quæcunque, quæ notatæ in eo & obseruatæ fuerint, Superioribus per quemuis, qui extra confessionem eas acceperit, manifestentur.

Num etiam boni sit consulturus (quod & ipse,

se, & quivis alius facere debet) ab alijs corrigi, & ad aliorum correctionem iuvare; Ac num manifestare sese invicem sint parati debito cum amore & charitate ad maiorem spiritus profectum; præsertim vbi à Superiore, qui illorum curam gerit, fuerit ita præscriptum, aut interrogatum, ad maiorem Dei gloriam.

9 Præterea antequàm quisquam in Domum, uel Collegium ingrediatur, uel postquàm ingressus fuerit, sex^a experimèta præcipua, præter alia multa, de quibus ex parte inferius dicitur, requiruntur.^b Poterunt ea tamen anteponi, & postponi, & moderari, & aliquo in casu auctoritate Superioris, habita ratione personarum, temporum, & locorum, tum ceterorum quæ occurrerint, in alia permutari.

10 Primum est, in spiritualibus exercitijs mensem unum plus minus uersari; id est, tum in examinanda conscientia, & antea acta uita recogitanda, &^d confessione generali facièda, ac peccatorum suorum meditatione, tum in contemplatione rerum ac mysteriorum Vitæ, Mortis, Resurrectionis, & Ascensionis Christi Domini Nostri, tum etiam in oratione uocali & mentali iuxta cuiusque captum, prout in Domino edocti fuerint, se exercere.

11 Secundum est, seruire in uno, uel pluribus Xenodochijs per mensem alium, ibidem cibum capièdo, & dormièdo: uel per aliquã, uel plures horas quotidie pro temporum, locorum, & per-

^a Inf. §. 16.
& c. 7. §. 6.

^b Ibidem
& p. 9. c. 3.
E.

^c P. 3. c. 1.
§. 20. & R.

^d Inf. §. 41.
& p. 1. c. 4.
§. 6.

sonarum ratione auxilium, & ministerium omnibus agris, & sanis prout iniunctum eis fuerit, impendendo: vt magis se demittant, & humiliēt, ac eo veluti argumento demonstrent se prorsus ab hoc seculo, eiusque pompis ac vanitate recedere: vt omnino suo Creatori & Domino pro ipsorum salute crucifixo seruiant.

Tertium est, peregrinari mensē alium sine pecunia: ^a immo suis temporibus ostiatim pro Christi amore mendicare; vt possint ad incommoditatem comedendi, & dormiendi assuefieri: atque adeo vt omni spe illa abiecta, quam in pecunijs, & rebus alijs creatis possent constituere, integre, vera cum fide, & ardenti amore eam in suo Creatore & Domino constituent. vel vtrunque mensē ministerio Hospitalium, vel alicuius eorum, aut etiam vtrunque peregrinationi, prout Superiori visum fuerit, impendent.

^b Quartum est, post ingressum in Domum, omni cum diligentia, & sollicitudine in varijs officijs abiectis, & humilibus se exercere, bonum sui exemplum in omnibus exhibendo.

Quintum est, doctrinam Christianam, vel aliquam eius partem pueros, & alios ruciores homines publice, vel priuatim, & prout occasio se obtulerit, & in domino commodius visum fuerit, & iuxta personarum proportionem docere.

Sextum est, postquam in probationibus bonæ ædificationis specimen præbuerint, vltterius ad prædicandum, vel confessiones audiendas, vel in

utroque se exercendum pro tempore, & loco, & omnium dispositione progredi.

- 16 Antequam ingrediantur in secundum annum probationis, quæ fit in Domibus, vel Collegijs, per sex menses omnes vacare huiusmodi sex^a experimentis debent, & totidem alios diuersis alijs probationibus impendent.^b Poterunt tamen illa sex experimenta fieri vel in totum, vel ex parte toto probationis tempore, vt aliquando hæc, aliquando illa præcedant; & à Scholasticis quidem vel studiorum tempore, vel post studia absoluta, habita personarum, locorum, & temporum ratione; prout in Domino conuenire videbitur. Illud^c tamen omnino obseruabitur, vt antequam Professi futuri professionem, & Coadiutores formati tria vota sua publica, licet non solemnia, emittant, duo anni experimentorum; & probationum expleantur: & in Scholasticis, ^d studijs absolutis, præter tempus quo probantur, vt Scholastici approbati censeantur, tertius alius annus, ante quam ad professionem, vel in Coadiutores formatos admittantur, in^e varijs probationibus, & speciatim in dictis (si prius illis perfuncti non sunt, immo quamuis perfuncti fuerint) in nonnullis earum, ad maiorem Dei gloriam, exigetur.
- 17 Quandiu huiusmodi experimenta, & probationes fiunt, nullus dicat ex Societate se esse; sed potius qui examinatus fuerit ad Professionem, ex parte ipsius Societatis (quamuis^f ex parte sua cum indifferentia ad omnes gradus sit ingressus) cum loquen-

a Supra

§.9.

b In f.c.7.

§.6. & p.9.

c. 3. §. 8.

& E.

c Supra c.

1. §. 12. &

inf. §. 41.

& c.6. §.8.

& p.4.c.3.

§.3. & c.4.

§.5. & p.5.

c.1. §.3. &

c. 4. §.3. &

6.

d Supra c.

1. §. 12. &

infra c.6.

§.8. & p.5.

c.1. §.3.

e Supra §.

9. & p.5.c.

2. §.1.

f Supra c.

1. §. 7. &

11.

loquendi occasio se obtulerit, dicere debet se in experimentis versari, atque optare se admitti in Societatem, quocumque in gradu ipsa Societas ad gloriam Dei eo uti volet. Si ut Coadiutor examinatus fuerit, dicet se in probationibus adhuc esse, atque optare in gradum Coadiutorum recipi. Simili modo de Scholasticis, & de alijs qui ut indifferentes examinati sunt, intelligatur: ut quisque iuxta sui examinis rationem respondeat.

a Inf. c. 8.

Circa huiusmodi experimēta diligenter, quod 18

b P. 2. c. 2.

c

sequitur, est obseruandum; scilicet, ut, ubi b aliquis in primo experimento, nempe exercitiorū spiritualium versabitur, is qui illum exercet, ad Superiorem referat, quid de eodem sentiat ad finem Societati præfixum.

c Ibidem.

c Cum in secundo, seruiendi in Hospitalibus, afferat qui probatur, Gubernatoris testimonium, vel Præfecti eorum, qui inserviunt Hospitali, de boni nominis odore, quem in eo reliquerit. 19

d Ibidem.

d Cum in tertio, peregrinationis, ab ultimo loco, ad quem peruenit, vel non procul ab eo, testimonium ab aliquibus, vel vno certe fide digno secum ferat, quod suam deuotionem sequutus, sine vlla cuiusquam querela eo peruenit. 20

e Ibidem.

e Cum in quarto, exercendi se in officijs domesticis humilitatis, pro testimonio erit data omnibus, qui Domi sunt, ædificatio. 21

f Ibidem.

f Vbi uero in quinto, de doctrina Christiana, & sexto, de prædicatione, & confessionibus audieris, uel de utroque munere obeundo versabitur; 22

tur;

tur; eius testimonium erit (si quidē Domi nostræ habitauerit) à Domesticis accipiendū, & ex ædificatione, quā populus, ubi Domus est, acceperit. Si prædicare, & cōfessiones audire acciderit alijs in locis extra huiusmodi populum, ac Domum, testimonium afferre debet ab huiusmodi locis, ubi diutius uersatus fuerit; uel à personis publicis (præcipuam habendo rationem Prælatorum ordinariorum) quæ fidem plane faciant, quod cū doctrinā sana, ac bonæ uitæ exemplo, sine cuiusquam offensione, uerbum diuinum seminauit, & officio Confessarij functus est.

23 Præter hæc testimonia, poterit Societas, quando id expedire uideretur, curare, ut aliunde certior fiat; ut ipsa sibi magis, ad Dei & Domini Nostræ gloriam satisfaciāt.

24 Si huiusmodi ^a testimonia in prædictis experimentis non afferrentur, diligenter causa inquirenda erit, curandumque, ut rei totius ueritas intelligatur: quò melius omnia, quæ conuenient, prouideri possint; ut melius bonitati diuinæ, ipsius gratia aspirante, inseruiatur.

25 Præterea ^b postquam domi fuerit, egredi eam sine facultate non debet: & ^c si laicus fuerit, confiteatur oportet, & sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ sumat octauo quoq; die; nisi Confessario aliquod esse impedimentū ad communionē uideretur. Si Sacerdos est, cōfitebitur ut minimum octauo quoq; die, & crebrius missæ sacrificiū offeret; simul Ordinationes, uel Cōstitutiones
alias

a P. 2. c. 2.
C.

b P. 3. c. 1.
§. 3. & C.

c P. 3. c. 1.
§. 11. & P.
4. c. 4. §. 3.
& B. & P.
6. c. 3. §. 2.

alias Domus (vt in eius Regulis edoctus erit) ob-
 a Par. 3. c. 1. §. 20. feruabit. ^a Omnes, qui domi sunt, in addiscenda
 b P. 3. c. 1. §. 21. & p. 4. c. 8. §. 3. doctrina Christiana se exercebunt, & ^b etiam in
 & p. 10. §. 3. prædicatione illi, quibus Superior Domus id fa-
 ciedum iudicabit: inter quos nullus erit eorum,
 qui in Coadiutores temporales admissi sint.

^c Sui victus, potus, vestitus, & lecti rationem, si
 c P. 3. c. 2. §. 3. & C. Societatē sequi velit, sibi persuadeat fore vt pau-
 & p. 6. c. 2. §. 15. & 16. peribus accommodatam, quodque quę vilissima
 & M. erunt ex ijs, quæ domi sunt, ei tribuentur, pro-
 pter ipsius maiorem abnegationem, & spiritualē
 profectum; & vt ad quandam æqualitatem & ve-
 luti mensuram ab omnibus perueniatur. Cum
 enim qui primi in Societatem conuenerunt, per
 huiusmodi indigentiam, ac penuriam maiorem
 rerum corpori necessariarum probati fuerint;
 qui post eos accedent, curare debent, vt quoad po-
 terunt, eo pertingant, quò illi peruenerunt, vel
 vltorius etiam in Domino progrediantur.

Ad hæc, præter reliquas peregrinationes, &
 probationes sic declaratas, antequàm Professi
 suam professionē, & Coadiutores sua vota emit-
 tant, & (si Superiori videbitur) Scholastici, ante-
 quam approbati censeantur, & vota sua, ac pro-
 missionem superius dictam faciant, per triduum
 suis constitutis temporibus, vestigia sequendo
 primorum, de quibus mentionē fecimus, ^d ostia-
 tim pro Christi Domini Nostri amore medicare
 debent, vt contra quàm est communis hominū
 sensus, ad diuinum obsequium & laudem magis
 se

d Supra §.
 12.

26

27

se possint submittere, magisque in spiritu proficere, ad gloriam diuinę maiestatis: ^a vt etiam magis sint dispositi ad id ipsum faciendum, quando illis iniunctum fuerit, vel conueniēs, aut necessarium erit, dū per varias mundi partes, iuxta quod eis præscriptum, vel constitutum per Summum Christi Vicarium, vel eius loco per Superiorem Societatis fuerit, discurrent, quandoquidem exigit nostrę professionis ratio, vt parati, & in prociectu simus ad ea omnia, quę quouis tempore in Domino nobis iniuncta fuerint, nec ^b petendo, nec expectando præmium vllum in præsentī hac, & labili uita, sed eam, quę undecunque æterna est, ex summa Dei misericordia semper sperādo.

^a Par. 4. c. 2. §. 6. & p. 6. c. 2. §. 10. & 13. & l. & p. 7. c. 1. E. & c. 2. G.

28 Et ^c ad particularia quædā descendēdo, in probationibus humilitatis, & abnegationis sui, & in exercendis officijs abiectis, & humilibus (cuiusmodi sunt, in culina seruire, domum euerrere, & reliqua omnia seruitia obire) promptius ea suscipi conuenit, à quibus sensus magis abhorrebit: si quidem iniunctum fuerit, ut in eis se exercent.

^b P. 4. c. 15. §. 4. & p. 6. c. 2. §. 7.

^c Supra §. 13. & inf. §. 46. & p. 3. c. 1. §. 22. & 27.

29 Cum ^d aliquis ad ministeria culinæ obeunda ingrediatur, uel ad eū iuuandū, qui Coquus est, eidem obedire cum magna humilitate, in rebus omnibus ad ipsius officium pertinētibus, debet. si enim ei integram Obedientiā non præstet, nec ulli ex Superioribus, ut uidetur, præstaret; quandoquidem uera Obedientia nō considerat personam, cui fiat, sed propter quem fiat: & si propter solum Creatorem & Dominū Nostrum fiat, eidē

^d P. 3. c. 1. §. 24.

omnium Domino obeditur. Vnde nulla ratione considerandum est, an sit Coquus, uel Superior Domus: an hic, uel ille sit, qui iubet; quandoquidem nec illis, nec propter illos (sane intelligēdo) ulla obedientia præstatur, sed soli Deo, & propter solum Deū Creatorem ac Dominum Nostrum.

D ¶ Vtrumq; bonum est, rogare, & iubere: nihilominus in initijs magis proficiet aliquis si iubetur, quàm si rogaretur.

Ideo melius est, ut Coquus 30
 † non roget sibi inseruientē, D
 ut hoc, aut illud faciat, sed cū modestia iubeat uel dicat, hoc fac, uel illud: Si enim rogat, potius ut homo hominē alloqui uidebitur: & Coquum laicum rogare Sacerdotem, ut ollas abstergat, uel res huiusmodi faciat, nec decens, nec iustum uideretur: sed si iubeat, uel dicat, fac hoc, uel illud, significabit magis quòd ut Christus homini loquitur, quandoquidem ipsius loco iubet: atque ita qui obedit, considerare ac perpendere uocem à Coquo, uel alio, qui sit ei Superior, egressam debet, ut si à Christo Domino Nostro egredere-
 tur, ut omnino placere diuinæ Maies-
 tati possit.

Hoc ipsum in alijs humilibus officijs intelligi-
 gatur, quando aliquis in eis ministerium suū im-
 pendit: atque ^a eodem modo accipiatur in † of-
 ficialibus subordinatis, qui ac-
 cepta à Superiori auctoritate
 Domum gubernant.

^a P. 3. c. 1. §. 24. & P. 4. c. 10. §. 8.

^b P. 3. c. 1. §. 17. & c. 2. G.

E ¶ Cuiusmodi esse solent Minister & Subminister,

^b Aegritudinis tempore non 32
 solum

solum obseruare unusquisque Obedientiam magna cum puritate debet erga Superiores spirituales, ut ipsius animam regant: sed cum eadem humilitate erga Medicos corporales, & Infirmarios, ut corpus eius regant; quandoquidem illi plenam ipsius sanitatem spirituales, hi uero corporalem omnino curant.^a præterea qui ægrotat, humilitatem & patientiam suam præferendo non minorem ædificationem, dum morbo laborat, ijs, qui ipsum inuisent, & cū eo uersabuntur & agēt, quàm dum ualebat corpore, ad maiorem Dei gloriam, præstare curet.

ster, uel alij, qui in Collegijs similia munera gerunt.

^a P. 6. c. 4. §. 1.

33 Ad maiorem firmitatem omnium, quæ sic narrata sunt, & ad maiorem spirituales profectum eius, qui examinatur; interrogetur, an omnino obedientem se exhibere in omnibus, quæ hic dicta & declarata sunt, uelit, subeundo^b & adimplendo quasuis pænitentias; quæ propter defectus, & negligentiam suam, uel quiduis aliud fuerint iniunctæ.

^b Supra c. 1. §. 6. & inf. §. 41. & p. 3. c. 1. §. 15.

34 Re in Domino considerata, uisum nobis est in diuinæ Maiestatis conspectu mirum in modum conferre, ut^c Superioribus subditi omnino perspecti sint: quò melius regi & gubernari, & per eos in uiam Domini dirigi possint.

^c Inf. §. 35. & p. 3. c. 1. §. 12. & p. 4. c. 10. §. 5. & p. 5. c. 2. §. 2.

35 Præterea quanto exactius Superiores res omnes internas, & externas suorum nouerint, tanto maiori cum diligentia, amore, & sollicitudine iu-

uare

^a P. 3. c. 2.
G. & P. 4.
proc. A. &
P. 7. c. 1. §.
1. & c. 2.
H.

^b Supra §.
34.

uare eos, ipsorumque animas à uarijs malis, & periculis, quæ in progressu possent accidere, conseruare poterunt. Cum^a etiam semper parati esse, iuxta nostræ professionis rationem, & procedendi modum, ad discurrendū per has & illas mundi partes debeamus; quodocunque per Summū Pontificem, uel Superiorem nostrum immediatum fuerit nobis iniunctum. Ut melius secundū Dei uoluntatem huiusmodi missionses fiāt, his, & non illis mittendis; uel his ad hoc munus, illis uerò ad alia; non solum refert ualde, sed summo-
pere, ut Superior^b plenam habeat notitiam propensionum, ac motionum animi, & ad quos defectus, uel peccata fuerint, uel sint magis propēsi, & incitati, qui sub eius cura sūt: ut eius rei habitatione, melius ipsos dirigere possit; nec supra mensuram uirium suarum in periculis, uel laboribus grauioribus, quàm in Domino ferre suaui-
ter possint, constituat: & etiam ut (quæ audit sub secreti sigillo custodiendo) melius Superior possit ordinare ac prouidere, quæ corpori uniuerso Societatis conueniunt.

Ideo quicumque hanc Societatem in Domino 36
sequi uolet, & in eadem ad maiorem Dei gloriā manere, priusquàm ad primam probationem accedat, uel postquàm ingressus fuerit, antequàm generaliter examinetur, uel post examen, intra aliquot menses (si Superiori differendum uideretur) sub sigillo confessionis, uel secreti, uel quacumque ratione ei placuerit, & ad maiorem ip-
sius

sius consolationem fuerit, debeat conscientiam suam magna cum humilitate, puritate, & charitate manifestare, re nulla qua Dominum vniuersorum offenderit, celata: & totius anteaetæ vitæ rationem integram, vel certe rerum maioris momenti Superiori, qui tum fuerit Societatis, vel cui ex Præpositis, vel alijs ex inferioribus ille iniungeret, prout magis conuenire videretur, reddat; vt melius omnibus in Domino prospiciatur, ipseque magis in spiritu cum gratia vberiori ad maiorem diuinæ bonitatis gloriam proficiat.

37 Sic igitur progredientes in gratiæ atque spiritus incremento, plenoque cum desiderio ingrediendi, & perseuerandi, quandiu vixerint, in hac Societate, tantundem ^a facient aliquoties antequàm ad professionem qui Professi, & ad sua vota qui Coadiutores formati sunt futuri, admittantur; & id, quo sequitur modo.

^a Supra §.

36.

38 Postquàm primo aliquis eorum integram vitæ rationem Superiori Domus reddidit, ^b ab eodem die inchoando, prioribus, quæ eidem dixit, non repetitis, iterum post semestre proximum plus minus ei, vel cui à Superiore fuerit constitutum, vitæ rationem reddet. Deinde à secunda hac ratione incipiendo, eodem ordine procedetur; & sexto quoque mense rationem hanc sui quisque reddet. Vltima vero circiter triginta dies antequàm Professi futuri suam professionem, & Coadiutores sua vota emittant, reddetur.

^b Supra §.

36.

^c Supra §.

36. & p. 4.

c. 10. §. 5.

39 Scholastici ^c eodem modo procedent, præter-

C quàm

quàm quod absolutis suis studijs cum primum rationem vitæ suæ reddent, ab vltima quam reddiderunt in Domo vnde ad studia missi sunt, vel ab initio vitæ, si aliqua de causa numquam reddiderunt, incipient.

a Supra §.
36. & p. 6.
c. 1. §. 2. &
p. 9. c. 3. §.
19.

Sic^a etiam videtur quod Coadiutores forma-
ti, & Professi, si alicubi agent vbi Præpositi alicuius Societatis Obedientiæ subiaceant, singulis annis, vel crebrius, si Præposito videbitur, suæ conscientiae rationem dicto modo ab vltima quam reddiderunt incipiendo, ei reddant. 40

b Supra. c.
1. §. 13. &
G. & p. 1.
c. 4. §. 5.

Qui senserit ad omnia quæ dicta sunt, animū
ac vires sibi à Domino dari, ac ad maiorem Dei
gloriam fore, suæque animæ magis salutiferum
iudicat in corpus huius Societatis admitti, b præ-
ter litterarum Apostolicarum, & Constitutionū,
& reliquorū, quæ ad eius Institutum pertinent,
ipso initio, ac postea sexto quoque mense, vt di-
ctum est, considerationem, c debet generalem
vitæ totius confessionem apud aliquem Sacerdo-
tem à Superiore assignatum propter multiplicē
spiritus utilitatem quæ ea in re deprehenditur, fa-
cere. Quod si aliquando generaliter confessus
fuerit alicui de Societate, vel in exercitijs spiri-
tualibus, vel extra illa, satis erit generalē confes-
sionem ab alia etiam generali ad id vsque tēpus
inchoare, & post eam Sacratissimum Christi Do-
mini Nostri Corpus sumere, & sic sexto quoque
mense eodē modo generaliter, ab vltima inchoā-
do, confitebitur. Demum continuum puritatis 41

c Supra §.
10. & p. 1.
c. 4. §. 6.

ac virtutum augmentum, & inflammata in Domino desideria multum in hac Societate diuinæ maiestati seruiendi procurando, ^a exactis duobus annis probationis, & se perpetuo obedientē exhibendo, & in sua conuersatione, & varijs experimentis ædificationem præbendo, ^b ac pænitentias pro erratis, & negligentijs, & defectibus iniunctas magna cum humilitate subeundo, si & ipse, & Societas, vel Superior Domus contenti fuerint, in Societatis corpus admitti poterit, ^c consideratis prius litteris Apostolicis, & Constitutionibus, & confessione generali peracta, vt superius est dictum; quam vt melius instituat, seseque in sua prima deliberatione confirmet, per vnus hebdomadæ spatium se colligendo, & aliqua spiritalia exercitia ex iam factis, vel alijs, faciendo, postremo suam oblationem, ac Vota siue solemnia sint in Professis, siue simplicia in Coadiutoribus, & Scholasticis, quemadmodum in Constitutionibus declarabitur, ad maiorem Dei gloriam, vberioremq; fructum animæ suæ, emittat.

42 Admoneantur quod Votis huiusmodi emissis, iuxta tenorem litterarum Apostolicarum, non possint ipsi ad alias Religiones sine facultate à Superiore Societatis concessa transire.

43 Quod si exacto probationis tempore, contentus quidē ipse est, & exoptat sic ad Professionē, vel in Coadiutorem, vel in Scholasticum admitti, verum dubitaret Societas de ipsius talento, vel moribus, securius ^d erit in alium annum, vel

^a Supra c.
1. §. 12.
P. 4. c. 3. §.
3. & c. 4.
§. 5. & p.
5. c. 1. §. 3.
& c. 4. §. 3.
& 6.

^b Sup. §.
33. & c. 1.
§. 6. & p. 3.
c. 1. §. 15.

^c Supra c.
1. §. 13. &
G.

^d Supra c.
1. §. 12. &
p. 5. c. 1. §.
3. & C.

tēpus, quod videbitur, id prorogari; donec vtriq;
parti plene in Domino sit satisfactum.

Præterea diligenter animaduertant oportet 44
qui examinantur (magnificiando, summi que mo-
menti id esse ducendo in conspectu Creatoris ac
Domini Nostri) quantopere iuuet ac conferat ad
vitæ spiritualis profectū, omnino, & non ex par-
te abhorre ab omnibus, quæ mundus amat, &
amplectitur, & admittere, & concupiscere totis
viribus quidquid Christus Dominus Noster ama-
uit, & amplexus est. Quemadmodum enim mun-
dani homines, qui ea, quæ mundi sunt, sequun-
tur, diligunt, & quærunt magna cum diligentia
honores, famam, magni nominis existimationē
in terra, sicut mundus eos edocet; sic qui proce-
dunt in spiritu, & serio Christum Dominū No-
strum sequuntur, amant, & ardenter exoptant
quæ ijs omnino contraria sunt; indui nimirū ea-
dem veste, ac insignibus Domini sui, pro ipsius
amore ac reuerētia; adeo vt si sine offensione vl-
la diuinæ maiestatis, & absque proximi peccato
foret, vellent contumelias, falsa testimonia, & in-
iurias pati, ac stulti haberi & existimari (nulla ta-
men ad id per eos data occasione) eo quòd exo-
ptant assimilari, ac imitari aliquo modo Creato-
rem ac Dominum Nostrum I E S V M Christū,
eiusque vestibus & insignibus indui: quandoqui-
dem illa ipse propter maiorem profectum no-
strum spirituales induit, nobisque exemplū de-
dit, vt in omnibus, quoad eius fieri poterit, diuina
gratia

gratia aspirante, eum imitari, & sequi, cū vera sit via, quæ ducit homines ad vitam, velimus. Igitur interrogentur, an huiusmodi desideria tam salutaria, & ad perfectionem animarum suarum tam fructuosa in se sentiant.

45 Quod si quis propter humanam nostram debilitatem ac miseriam, in se huiusmodi tā inflāmata in Domino desideria non sentiret, interrogetur an certe desiderium in se sentiat, huiusmodi desideria sentiendi. Si affirmando respōderit, optare se nimirum huiusmodi tam sancta desideria animo concipere, quo melius ad eorum effectum perueniatur, interrogetur, an decreuerit, paratusque sit huiusmodi iniurias, illusiones, & opprobria in Christi insignibus inclusa, & alia quæuis, quæ ei inferrentur siue per quemuis ex Domo, vel Societate (in qua obedire, & humiliari, ac eternam beatitudinem consequi exoptat) siue extra eam per quemuis viuentium, nulli malum pro malo, sed bonum pro malo reddendo, admittere, & patienter cum Dei gratia ferre.

46 Vt melius ad hunc perfectionis gradum in spiritali vita tam preciosum perueniatur, eius maius ac impensius studium sit, ^a quærere in Domino maiorem sui abnegationem, & continuam in rebus omnibus, quoad poterit, mortificationem. Nostrum autem erit in eisdem iuxta gratiam, quam Dominus nobis conferre ad suam maiorem laudem ac gloriam dignabitur, eum iuuare.

a Supra s.
28. & inf.
c. 6. s. 6. &
p. 3. c. 1. s.
23. & 27.

DE ALIO EXAMINE AD

particularia aliquanto magis descenden-
te, quod eruditis, & Coadiutoribus
spiritualibus, & Scholasticis
conuenit. Cap. V.

QUO melius intelligi, atq; cognosci queat
quæ ad huiusmodi homines spectant,
vnusquisque eorum interrogetur, Vbi
studuerit, Qua in facultate, Quibus auctoribus
ac doctrine deditus, Quantum temporis studijs
impenderit, Quantumque suo iudicio profece-
rit, ac nominatim, Quam sit ei familiaris Latina
lingua.

An ad gradus Artium liberalium, vel Theolo-
giæ, vel Iuris Canonici, vel alterius cuiusuis fa-
cultatis sit promotus.

a P. I. c. 2. §. 7. An^a existimet se memoria ad bene capiendū,
& retinendum quod didicerit, esse præditum.

b P. I. c. 2. §. 6. An^b sibi videatur pollere intellectu, qui cito,
ac bene penetret ea, quibus studuerit.

An in se propensionem naturalē, aut volunta-
riam ad studia sentiat.

An existimet studia sanitati sui corporis ali-
quid detrimenti attulisse.

c P. I. c. 2. §. 11. An^c vires sibi corporales, & spirituales sup-
petere sentiat ad labores qui in Societate requi-
runtur ferēdos, siue in studijs, quādiu illis vacat,
siue in vinea Domini, cum in ea laborandum est.

Si Sacerdos fuerit, An se in audiendis confes-
sionibus,

tionibus, vel in prædicatione, vel alijs ministerijs ad proximum iuuandum exercuerit.

- 6 Cum ad huiusmodi officium ac ministerium diuini verbi seminandi, & spirituali proximorum auxilio attendendi, litterarum bonarum sufficiens eruditio requiratur, & Scholasticos etiam aliquod sui profectus in litteris quibus studuerunt specimen præbere oporteat, omnes examinentur. ^a quod fiet, si quisque lectionem vnã in quauis facultate cui operam dederit, prælegat; & postea exhortationem vnã quisque (idq; ante egressum à prima probatione) faciat: & postea in secundam ingrediendo, si ei fuerit iniunctum, vt inferius dicetur, hoc ipsum faciet.

- 7 Præterea intelligat (si Sacerdos est, vel quãduncumque promotus ad Sacerdotium fuerit) quod confessiones nec Domi, nec foris audire, nec vlla Sacramenta ministrare sine peculiari probatione, ædificatione, & facultate sui Superioris per totum probationis tempus debet: sed nec publice Missam dicere debet, donec corã aliquo, vel pluribus domesticis priuatim eam dicat, & admonetur, ^b vt in modo dicendi conueniat cum alijs de Societate inter quos agit, & se ad ædificationem eorum qui illam sunt audituri, componat.

- 8 Ad maiorẽ humilitatem & perfectionẽ eruditorũ Coadiutorum spiritualium, & Scholasticorum, si de eo qui in Societatem est ingressurus dubitatur an idoneus sit futurus, vt ad Professionem, vel in Coadiutorem spiritualem, vel

^a Supra c.
I. §. 7. &
II. & c. 4.
§. 17. &
inf. c. 8.

Scholasticum eius admittatur; cum id tanquam certissimū statuatur, quod multo melius & perfectius sit, ut ipse iudicari, & regi se à Societate sinat; quandoquidem non minus, quàm ipse, quod exigitur, ut in ea maneat, Societas intelliget, ipsi vero maiori humilitati, & perfectioni tribuetur, maioremque dilectionem, ac fiduciam in his, à quibus est gubernandus, ostēdet; ^a interrogetur, an velit proprium sensum, ac iudicium Societati submittere, vel eius Superiori; ita ut acquiescat eius sententiæ; siue inter eos illum cōstituat, qui in Societate professionem emittunt, & Christi Domini Nostri Vicario obligātur, siue inter Coadiutores, siue inter Scholasticos Societatis, in studijs vltērius progrediēdo. Interrogetur vltērius, si Superior vellet semper eundem solum ut Coadiutorem in rebus exterioribus Societatis curandis occupari, ac sic in suæ animæ salutem incūbere; an paratus sit in humilibus, & infimis officijs se exercere, vitamque omnem in vtilitatem, & auxilium eius exigere; sibi persuadendo, quod dum ei inseruit, Creatori ac Domino suo (pro cuius amore, & debita reuerentia omnia faciunt) inseruit.

DE ALIO EXAMINE AD SOLOS
Coadiutores accommodato.

Cap. VI.

^b Supra c.
I. §. 9. & P.
§. c. 2. §. 4.
& c. 4. §. 1.
2. & 3.

AD maiorem rei notitiam declaretur vni-
cuique ex huiusmodi Coadiutoribus la-
tius, quod in initio attingebatur; ^b Quod scilicet
in

in hanc Societatem Coadiutores spirituales, & temporales admittuntur; ^a Spirituales quidem, qui Sacerdotes sunt, & litteris sufficiēter ornati, vt in rebus spiritualibus Societatem iuuent: ^b Tēporales verò ad sacros Ordines non promoti, cū litteris, vel sine illis, in rebus externis quæ necessariæ sunt, possunt iuuare.

^a P. I. c. 2.
§. 5.

^b P. I. c. 2.
§ 2.

2 Priorum magis proprium est, Societatem in audiendis confessionibus, in exhortationibus, in Doctrina Christiana, & alijs litteris edocēdis iuuare: His vero eēdem gratiæ ad animarū auxiliū communicari possunt, quæ Professis ipsis solent.

3 Posteriorum ^c magis est proprium (licet possint in rebus maioribus pro talēti eis à Domino concessi ratione occupari) vt in ministerijs omnibus inferioribus, & humilioribus, quæ ipsis iniungentur, se exerceant; persuasi quod Societatem iuuando, ^d quo melius illa saluti animarum vacare possit, eidem omnium Domino seruiant: quandoquidem propter diuinum ipsius amorem ac reuerentiam id faciunt. Ideo prompti esse cum omni humilitate, & charitate, quoad fieri poterit, debent ad officia, quæ eis credita fuerint, exacte obeunda. Quo fiet, vt non solum mercedem suam integram habeant, sed participes sint omnium bonorum operum, quæ Deus per vniuersam Societatem ad obsequium & laudem suam operari dignabitur, & omnium indulgentiarum, & gratiarum, quæ Professis ad suarum animarū bonum à sede Apostolica concessæ fuerint.

^c Inf. c. 8.
§. 2. & p. 1.
c. 2. §. 2. &
p. 4. c. 6. B.

^d P. I. c. 2.
A.

Et

a P. 7. c. 4. §. 8. Et^a nihilominus eniti debent in colloquijs spi- 4
ritualibus, ad maiorem vtilitatem spiritualem
proximorum aliquid cōferre, & quod nouerint,
docere, & ad bene agendum, quoscunque pote-
runt (quandoquidem vnicuiq; Deus proximi sui
curam dedit) excitare.

Siquis instructus & examinatus fuerit, vt sit 5
futura spiritualis Coadiutor, sic vacare debet
rebus spiritualibus, quæ cum sua prima vocatio-
ne proprie sunt coniunctæ, vt^b in posterum direc-
te, vel indirecte per se, vel alium innovare, aut
mutationem aliquam à sua vocatione in aliam,
scilicet à gradu Coadiutoris spiritualis ad Pro-
fessi, vel Scholastici, vel Coadiutoris temporalis
gradum, tentare non debeat: sed cum omni hu-
militate, atque Obedientia incedere ac progredi
eadem via, quæ ipsi ab eo qui nescit mutationē,
& in quem illa non cadit, ostensa est.

Eadē ratione si quis examinatus, & instructus 6
fuerit, vt sit futura Coadiutor temporalis, sic se
totum rebus, quæ cum sua prima vocatione pro-
prie sunt coniunctæ, addicat, vt^c non curet vlla
ratione à statu Coadiutoris temporalis, in statū
spiritualis, vel Scholastici, aut Professi progredi;
nec etiam (si in suo eodem maneat) plus littera-
rum addiscere quàm sciebat cum est ingressus,
curet: sed perseuerare magna cū humilitate de-
bet in omnibus, Creatori ac Domino suo iuxta
primam suam vocationem inseruendo, d ac so-
licite in abnegationis sui ipsius profectum, & ve-
rarum

d Supra c.
4. §. 46. &
P. 3. c. 1. §.
27.

rarum virtutum studium incumbendo.

7 Interrogetur huiusmodi, ut de re propria suæ vocationis, an^a contenti, & quieti sint futuri in obsequio Creatoris & Domini sui in officijs, ac ministerijs abiectis, & humilibus ad auxiliū Domus, & Societatis pertinentibus, cuiuscunque rationis illa sint, parati ad vitam omnem in eis exigendam, sibi persuadendo quod ea in re obsequium, & laudem præstant suo Creatori & Domino, dum omnia propter diuinū ipsius amorem, & reuerentiam agunt.

^a P. 1. c. 2.
§. 2.

8 Omnes Coadiutores tā spirituales, quàm tēporales^b exacto biennio, quod experimentis & probationibus datur, & vno adhuc anno, si Scholastici fuerint (ut prius est declaratum) si velint in Societate manere, & ipsa, vel Superior eius contentus fuerit, d^d oblationem suam trium Votorum facient (quæ publica, licet non solemnia sint iuxta litteras Apostolicas Iulij III.) Obedientiæ, Paupertatis, & Castitatis, ut initio diximus; & exinde Coadiutores formati vel spirituales, vel temporales censendi sunt; ita, ut † ex^c parte ipsorum

In Cap. VI.

A § **E**X parte ipsorum

conuenit eos ligari; quandoquidem eorum stabilitas queritur.

Nec est iniustum

(ut patet in litteris Apostolicis)

si Societas libertatē ad eos dimit

tēdos, quādo non faciunt quod de-

bent, retineat; quandoquidē illi,

si id accideret, soluti manent; &

alioqui facilius est aliquem ab

eo, quod debet, de-

^b Supra c.
1. §. 12. &
c. 4. §. 16.
& p. 5. c. 1.
§. 3.

^c Supra c.
1. §. 12. &
c. 4. §. 16.
& p. 5. c. 1.
§. 3.

^d Supra c.
1. §. 9 & p.
5. c. 4. §. 1.
2. & 3. &
A. & B.

^c P. 5. c. 4.
B.

liga-

de-

deficere, quàm Societatem, vel eius Præpositum Generalē; quorū tantum erit posse dimittere; nec id sine causis iustissimis (vt in secūda Parte Constitutionū videbitur) fieri debebit.

ligati' ad semper viuendum, & moriēdum in Domino in hac Societate, ad diuinæ Maiestatis gloriam, maiusque meritum & stabilitatem propriā maneant. nihilominus Societas, vel eius Superior, qui commune bonū debet intueri, cum eorum opera ad maius Dei obsequium se non iuuari, sed contra potius accidere cerneret, eos dimittere, & à sua congregatione sepa-

^a P. 2. c. 4. §. 3. & p. 5. c. 4. B. rare potest: & ^a tunc illi omnino liberi, nulloque voto obstricti remanent.

In Cap. VII.

DE † ALIO EXAMINE' A

A **H**oc, & ^o superius Examē non solum ijs, qui tūc primum ad studia mittuntur, verum etiam illis, qui in eis progrediuntur, cum ad Domos veniunt vt alio mittantur, proponitur.

Scholasticis accommodo, ac in primis antequam in Scholasticos admittantur.

Cap. VII.

^b P. 3. c. 1. §. 27. & X.

EXperimentis & probationibus prædictis absolutis, si Scholastici voluerint studere in Collegijs, ^b vel Domibus Societatis, vt in eis in Domino sustententur, si Societas, vel eius Superior contentus etiam fuerit, antequam ad studia se conferant, vel dum in eisdem manebunt, ob suum maius meritum, ac stabilitatem

rem ^a Vota simplicia Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ, ac promissionem, quod studijs absolutis in Societatem ingredientur, Deo ac Domino Nostro facient. ^b Sic autem intelligendus est huiusmodi ingressus, vt professionem vel Vota Coadiutorum formatorum (si Societas eos admittere volet) emittant, ^c & exinde Scholastici approbati Societatis censeantur. ^d libera tamen manebit Societas, nec tenebitur ad eos admittendos ad professionem, nec in Coadiutores formatos, si studiorum tempore male se gererent, adeo vt Superior Societatis existimaret Deo gratum non fore, si in eam admitterentur; & ^e tunc ipsi etiam suis Votis soluti erunt.

2 Si quando studiorum tempore, qui maiorem ad ea propensionem animi præ se tulerunt, quàm ad aliud in Societate ministerium, ostenderent ac certum indicium præberent, ^f vnde Societas, vel eius Superior in Domino sentiat eos idoneos non esse, vt in litteris proficiant, eo quod ingenio, vel sanitate corporis destituantur, vel alijs defectibus laborent, interrogentur an patienter se dimitti a Societate, dum ^g ab omni Voto ac promissione liberi maneant, sint laturi.

3 Qui ad studia litterarum idoneus inuenietur, interrogetur ^h an velit se duci finire circa ea, quibus studere debeat, ac studiorum modum, & tempus, iuxta quod Societati, vel eius Præposito, aut Collegij, vbi daturus est litteris operam, Superiori videbitur.

a Supra c.
1. §. 10. &
p. 5. c. 4. §.
4. & p. 4. c.
3. §. 3.

b Supra c.
1. §. 10. &
p. 5. c. 1. A.
& c. 4. E.

c Supra c.
1. §. 10. &
p. 4. c. 3.
§. 3.

d P. 5. c. 4.
D.

e Inf. §. 2.
& p. 2. c. 4.
§. 3. & p.
5. c. 4. B.

f P. 4. c. 6.
§. 15. & N.

g Supra
§. 1.

h P. 4. c. 5.
§. 2. & 3.
& D. & c.
13. §. 4.
& E.

An contentus futurus sit eodem atque alij modo ibi agere, nullisque priuilegijs aut prerogatiuis minimum omnium, qui in Collegio fuerit, anteire, omnem sui curam Superiori Collegij relinquendo.

^a Supra c.
3. §. 14.

An statuerit omnino apud se, studijs absolutis, ac probationibus peractis, Societatem ad viuendum in ea, & moriendum, ingredi, ad maiorem Dei gloriam.

^b Supra c.
4. §. 9. &
16.

Sic examinatus, & instructus se accingere incipiet, ut ad studia se conferat, vel ea prosequatur; paratus interim in eisdem studijs, alijs experimentis, & probationibus varijs exerceri; quibus si non fuerit propter causas aliquas legitimas, ac sine aliquo bono præ oculis habito, antequam ad studia mittatur, perfunctus, eis confectis, omnia experimenta, & probationes superius declaratas subibit.

PRO SCHOLASTICIS

qui studia iam absoluerunt.

Scholastici studijs iam confectis, antequam in Societatem, vel eius Domos ingrediantur, ut in eadem ad omnimodam Obedientiam, ac communem viuendi in Domino modum admittantur, generatim interrogandi sunt, an firmi in sua deliberatione, & votis ac promissione Deo oblati antequam ad studia se conferrent, vel in eisdem, si quidem admissi primo fuerint in Collegijs, permaneant.

Interro-

8 ^a Interrogentur etiam, & examinentur particulatim eisdem interrogationibus, & examine, quo priusquã ad studia mitterentur, interrogati fuerunt; vt Superioribus memoria ac notitia eorum renouetur, ac melius pleniusque stabilitas, & constantia, vel etiam mutatio, si aliqua accidisset in rebus primo interrogatis & affirmatis, cognoscatur.

^a P. 1. c. 4. S. 7.

DE ALIO EXAMINE
indifferentibus accommodo.

Cap. VIII.

I **A**D ^b maiorem illius notitiam, qui vt indifferens examinandus est, vt omni ex parte cum maiori cognitione & luce in Domino procedatur, instruendus idem erit, & admonendus quod nullo tempore, nec ratione potest, nec debet † prætere, nec tẽtare directe, nec indirecte potius hunc, quã illum gradũ in Societate; nimirũ nõ potius Professi, vel Coadiutoris spiritualis, quã Coadiutoris temporalis, vel Scholastici: quin potius perfectæ humilitati, ac Obedientiæ locũ dando, omnem sui ipsius curam, & ad quod officiũ, vel gradum sit eligendus, suo Creatori & Domino, ac eius nomine, & pro ipsius amore ac reue-

^b Supra e. I. S. 11.

In Cap. VIII.

A ^c Cum ^e ta ^mẽ ali-
quid constanter
eis sese offerret,
quod ad maiorẽ
Dei gloriã fore
iudicarent; post
^d orationem sim-
pliciter Superio-
ri proponere po-
terunt, ipsius iu-
dicio

^c P. 5. c. 4. F. & p. 7. c. 2. I.

^d P. 3. c. 2. S. 1.

*dicio omnino re
committentes, ni
hil amplius pro-*

a *Supra c.
I. §. 7. &
II. & c. 4.
§. 17. & c.
§. §. 8.*

curando.

reuerentia ipsimet Societati,
vel eius Superiori debet relin-
quere.

Postquam ^a sic fuerit admo-
nitus, interrogetur an se om-
nino sentiat indifferentem, quietum, & paratum
ad inferuendū Creatori ac Domino suo in quo-
uis officio, vel ministerio, quod ei Societas, vel
eius Superior commiserit. Interrogetur etiam, si
Societas, vel eius Superior illum vellet vacantem
quidem animæ suæ salutem ad officia tantum infe-
riora & humilia semper applicare, ^b an se para-
tum sentiat ad vitam omnem in huiusmodi offi-
cijs inferioribus, & humilioribus in auxilium, ac
ministerium Societatis exigendam; existimando,
quod ea in re obsequiū, & laudem præstat Crea-
tori suo ac Domino, dum omnia ob ipsius amo-
rem & reuerentiam agit.

b *Süp.c.
6. §. 3.*

Cum omnino ei placuerint omnia in Domi-
no, quæ dicta sunt; instrui poterit, & examinari
de reliquis, iuxta aliquod Examen ex prædictis,
vel omnia illa, prout magis conuenire videbitur;
vt utrique parti in omnibus satisfiat, ac maiori
cum claritate procedatur: quandoquidem om-
nia instituta, & ordinata sūt ad maius obsequiū,
& laudem Dei & Domini Nostri.

FINIS.

LAVS DEO.

CONSTITVTIONES

CVM DECLARA- TIONIBVS.

PROOEMIUM

CONSTITVTIONVM.

I VAMVIS summa Sapiencia, & Bonitas Dei Creatoris Nostri ac Domini sit, quæ^a conseruatura est, gubernatura, atque promotura in suo sancto seruitio hanc minimam Societatē IESV, vt eā dignata est inchoare; ex parte vero nostra, interna Charitatis & amoris illius lex, quā Sanctus Spiritus scribere, & in cordibus imprimere solet, potius quàm vllæ externæ Constitutiones, ad id adiutura sit; quia tamen suaui dispositio diuinæ prouidentia suarum creaturarum cooperationem exigit, & quia Christi Domini Nostri Vicarius ita statuit, & Sanctorum exempla, & ratio ipsa nos ita docet in Domino, necessarium esse

^a P. 10. §. 1. & 12.

PROOEMIUM in Declarationibus, & Annotationibus Constitutionū.

CVM^b Constitutionum^b hic finis sit, vt vniuersum corpus

^b P. 9. c. 3. §. 8.

D pus

pus Societatis, et particularia eius membra ad sui conseruationē & incrementum, ad gloriam Dei, & vniuersalis Ecclesie bonum iuuentur; præter quàm quod omnes & singulæ earum per se ipsas ad finem dictū accommodatæ sunt, tria alia in eis expeti possūt.

Primum, vt plenæ sint; quò omnibus quæ incidere possint, quantum fieri potest, prouideatur.

Alterum, vt perspicuæ sint; quò minor scrupulis detur occasio.

Tertiū, vt breues sint, quantū plenitudinis, ac perspicuitatis ratio patitur; vt memoria retineri possit.

Quo tria hæc melius obseruentur, præter Constitutiones vniuersaliores & breuiiores, quæ, vt obseruentur a nostris, & ostendantur cum oportebit externis, erunt magis ad vsum accommodatæ; visum nobis est in Domino has Declarationes, & Annotationes

esse arbitramur Cōstitutiones conscribi, quæ iuuent ad melius in via incepta diuini obsequij procedendum, iuxta Instituti nostri rationem.

Quamuis primum illud sit, & maximi momenti in nostra intentione, quod ad corpus vniuersæ Societatis spectat, cuius vnio, & bonum regimen, & conseruatio in suo bono statu ad maiorem Dei gloriā in primis quæritur; quia tamen corpus hoc ex suis membris constat, & in ipsa executione primo loco occurrit, quod ad singulos spectat, tam in ipsis admittendis, quā in promouēdis, ac deinde per vineā Christi Domini

nes esse adiiciendas : quæ ^a cum non minoris sint au-
 toritatis , quàm reliquæ Constitutiones , magis de-
 scendendo ad particularia, eos qui reliquis præsumt,
 de rebus quibusdam possint edocere , quas breuitas
 & vniuersalitas aliarum minus dilucidat reddebat.
 Sed præter vtrasque, quæ ad res immutabiles perti-
 nent, & vniuersaliter obseruari debent, aliæ ^b quæ-
 dam Ordinationes erunt neecessariæ, quæ diuersis tem-
 poribus, locis, & personis in diuersis Domibus, Colle-
 gijs, & officijs Societatis ^c (vniuersitate tamen quo-
 ad eius fieri poterit in omnibus retenta) possint ac-
 commodari. De huiusmodi Ordinationibus, vel Regu-
 lis hic non agetur, sed id solū admonebimus , quod ab
 vnoquoq; qui ibi fuerit, vbi hæ obseruentur, iuxta vo-
 luntatē Superioris qui ei præfuerit, sūt obseruandæ.

a P.6.c.1.
 A.
 b P.4.c.7.
 §. 2. & C.
 & c. 10. §.
 6. & p.7.c.
 4. §. 12. &
 p. 9. c.6. I.
 c P.8.c.1.
 §. 8. & p.
 10. §.9.

Vt redeamus ergo ad id quod agitur hoc loco, ha-
 rum Declarationū ordo hic erit, vt Constitutionibus
 respondeāt. itaq; Pars Parti, Caput Capiti, cū decla-
 randum aliquid fuerit , reddetur : quod in margine
 Constitutionū littera quædā indicabit, cui alia similis
 in Declarationibus respondebit. & sic ordinate proce-
 detur, eius fauore aspirante, qui ordinis totius princi-
 pium est, vtpote perfectissima & infinita Sapientia.

A mini Nostri diuidēdis ; † hinc DECLARA-
 exordiū sumetur eo fauore quē tiones in Cō-
 lux æterna nobis ad honorē & stitutiones.
 laudē suā conferre dignabitur. In Procœmium.

A CONgruus esse solet procedēdi modus ab im-
 perfectioribus ad perfectiora , præcipue in

ijs, quæ pertinent ad praxim; cum id primum in executione occurrat, quod est in consideratione postremū, nam hæc à fine ad media descendit; & sic in decem præcipuis partibus, ad quas reducuntur omnes Constitutiones, procedetur.

Prima de ijs admittendis ad Probationem agit, qui nostrum sequi Institutum expetunt.

Secunda de ijs dimittendis, qui ad illud non esse idonei videbuntur.

Tertia de ijs, qui retinebuntur, conseruandis, & in spiritu ac virtute promouendis.

Quarta de ijs instituendis in litteris, & alijs medijs proximos iuuandi, qui in spiritu & virtute in seipsis profecerint.

Quinta de cooptandis in corpus Societatis ijs, qui sic fuerint instituti.

Sexta de ijs, quæ in seipsis obseruare debent, qui in hoc corpus iam cooptati sunt.

Septima de ijs, quæ obseruanda sunt erga proximos, distribuendo scilicet Operarios, et eos in Christi Domini Nostræ vinea occupando.

Octaua de ijs, quæ faciunt ad mutuam, et cum suo capite vnionem eorum qui distributi sunt.

Nona de ijs, quæ ad caput pertinent, & ad gubernationem, quæ ab eo ad corpus descendit.

Decima de ijs, quæ vniuersaliter ad conseruationem, & augmentum totius corporis huius Societatis in bono suo statu pertinent.

Hic est ordo in Constitutionibus, et Declarationibus tenendus, finē illū intuendo gloriæ, et laudis Dei Creatoris ac Domini Nostræ, quæ nobis præfiximus.

PRIMA PARS

CONSTITUTIONVM.

De Admissione ad Probationem.

DE EO, QUI ADMITTENDI
facultatem habet. Cap. I.

I FACULTAS ^a admittendi ad Probationem, quorum, & quanta sit, iudicio Præpositi Generalis relinquatur, qui in ea communicanda considerabit, quid ad maius seruitium Dei ac Domini Nostri conueniat.

^a Inf. B. &
c. 2. C. & c.
3. H. & p.
9. c. 3. §. 1.

2 Quando aliquis, qui idoneus videatur ad nostrum Institutum sequendum, ad eum accederet, qui huiusmodi admittendi potestatem non habet,mittere eum poterit ad illum, penes quem ea sit, vel scribere ei, significando qualis ille sit, & quibus præditus Dei donis qui admitti petit; & exequatur quod ei in Domino

IN CAP. I.
De eo qui admittit.

A **S** I ^{com-}mode non possit aliquis huiusmodi ad Societatis Institutum idoneus ad eum mitti, qui potestatem habet admittendi, interim dum ille admonetur, licebit cuique (si id necessarium esse, aut valde conuenire iudicabitur) eum tanquam hospitem penes se retinere; donec responsum ab eo, ad quem relatum est de eo negotio, accipiat: &

D 3 tunc

tunc iuxta ordinem sibi præscriptum procedet.

^a Par. 4. Proc. A. & P. 10. §. 7.

^b Inf. c. 4. §. 1. & D. & Exa. c. 1. §. 13.

^c Exa. c. 1. A.

^d Inf. c. 4. §. 1. & Exa. c. 1. §. 13.

B ¶ Qui ordinarie admittere poterunt in absentia, sunt Præpositi Prouinciales: extraordinarie vero quiuvis Commissarius Præpositi Generalis, vel eiusdē Prouincialis. At Rectorib⁹ Collegiorum, & Præpositis Domorū magis consuetū erit committere, vt quos idoneos iudicabunt, Domus, aut in Collegio possint admittere, cū præsentēs fuerint.

præscriptum fuerit: si quidem ille † in absentia id præscribendi facultatem habebit. B

^a Quia refert plurimum ad diuinum seruitium, conuenientem haberi delectum eorum qui admittuntur, & ^b diligentiam adhiberi, vt intelligatur quæ eorum sint dotes & vocatio; qui talem admittendi facultatem habet, si per seipsum id ipse non præstet, habeat in ijs qui assidue apud se agunt, ^c aliquē, cuius opera vtatur ad cognoscendum eos, qui ingrediuntur, ad agendum cum illis, eosque examinandum; qui quidē prudentia præditus sit, & non ignoret agendi modum, qui cū tam varijs generibus & conditionibus personarum est tenendus: ut maiori cum intelligentia, & ^d vtriusque partis satisfactione negotium ad Dei gloriā transigatur. 3

Tam ille penes quem est facultas admittendi, quàm is cuius opera ille vtitur, habeat oportet cognitionem rerum Societatis, ac zelum boni progressus ipsius; vt nulla ratione dimoueri ab eo possit, quod in Domino cōuenientius ad diuinum 4

C nam seruitium in hac Societa-
te iudicauerit: quod vt conse-
quatur, † moderatus admodū
sit oportet in admittendi desi-
derio. & ^a vt liberior sit ab
omni minus ordinato affectu,
vbi vitij huiusmodi occasio ef-
se posset (vt cū consanguineis,
& amicis) ille in quo aliquid
periculi huiusmodi timeretur,
examinandi officio non fun-
gatur.

D Quicumque autem eo funge-
tur, † in scriptis habeat quæ
ad tale officium pertinēt; quò
melius & certius id possit præ-
stare, quod in hac parte ad di-
uinum seruitium quæritur.

C ¶ Vt par est
solicite coopera-
ri motioni & vo-
cationi diuinæ,
curando vt au-
geatur in So-
cietate numerus
Operariorum vi-
næ Christi Do-
mini Nostri; ita
diligēter conside-
rari oportet, ne
quis admittatur,
nisi qui donis illis
Dei præditus sit,
quæ hoc Institu-
tum ad ipsius glo-
riam exigit.

^a Inf. c. 3.
§. 16.

D ¶ Vbicunque

admittendi facultas fuerit, liber completus Exami-
nis sit oportet, & quidem in ijs linguis, quæ fere so-
lent esse necessariae. Huiusmodi sunt vernacula lo-
ci illius vbi ^b fitur, & latina. Illud autem Exa-
men ei proponi debet, qui admitti cupit, antequam
Domum ad communem cum alijs conuictum ingre-
diatur.

^b Inf. c. 4.
§. 5. & E.
& exa. c. 1.
A. & c. 4. §.
41.

^c Et quidem impedimenta quæ necessario exclu-
dunt, etiam antequam ad primam Probationem ad-
mittantur, proponi debent.

^c Inf. c. 4.
D. & Exa.
c. 1. A.

Erit etiam scriptū alterū Examen, quod contineat

D 4 ea,

ea, quæ sexto quoque mense per biennium Probationis proponi debent; & aliud item perbreue, quo illi utentur, qui cum ijs, qui ingredi volunt, colloquuntur; ut utrinque id quod expedit intelligatur antequam ad primam Probationem quis admittatur. Idem officium etiam Examinatoris scriptum habere debent, & quod in eo continetur, exequi curent.

DE ADMITTENDIS IN
Societatem. Cap. II.

IN vniuersum loquendo de ijs qui admittendi sunt, quo pluribus Dei donis naturalibus, & infusis, præditi ad promouendum iuxta Societatis Institutum, diuinum seruitiũ, & quo certioribus experimentis perspecti fuerint; eo magis idonei erunt, ut in eam admittantur.

Ut^a particulatim de his loquamur, qui in Coadiutores admittuntur ad res temporales, vel exteriores curandas (^b qui plures esse non debent, quàm qui necessarij sint ad subleuandum Societatem in ijs rebus, in quibus

D E C L A ratio
In Cap. II. † occupari alij nõ possunt sine detrimento maioris boni) esse eos oportet, quod ad animam spectat, bonæ cõscientiæ, quietos, tractabiles, amatores virtutis ac perfectionis, propensos

Ag^c **H** ^c Vius-
modi fere sunt magnis
in Domibus Coqui, et Dispensatoris occupationes, Emptoris,

ptoris, Ianitoris, Præfecti infirmorū, Lotoris, Præfecti horti, eleemosynarum Curatoris (ubi ex eleemosynis viuitur) atque id genus aliæ esse possent. Quia tamen pro maiori, aut minori numero hominum, qui in Domibus, vel Collegijs versantur, pro maiori etiā, vel minori distractione in huiusmodi exercitijs, magis vel minus necesse esset huiusmodi Officiales ad hæc officia omnino deputari; eorū prudentiæ, qui reliquis præsumt, id committitur: modo hanc curam sibi impositam sciant, vt finis meminerint, qui ad huiusmodi homines in Societatem admittendos mouet: is est necessitas, ^a vt alij, qui in vinea Christi Domini Nostri laborant, vel litteris dant operam, vt postmodum in ea laborent, subleuentur, quò se in rebus ad maius Dei ac Domini Nostri obsequium pertinentibus exerceant.

a Exa. c. 6.
§. 3 & p.
4. c. 6. B.

B ¶ Qui sic dispositus cerneretur, vt videretur diu ad deuotionem, qui domesticis & externis ædificationi sint, in externis ministerijs non esse conquieturus, eo quòd ad studia, & ad Sacerdotiū affectus cognosceretur, non esset in Coadiutorē temporalem admittendus; nisi aptus ad progressum in litteris faciendum, quantum opus esset, videretur.

b Exam. c.
1. §. 9. & c.
6. §. 7.

rendos

rendos præditi esse deberent; & qui habere, vel certe habituri esse aliquando talentum aliquod ad eam iuuandam viderentur.

^a Inf. c. 3. §. 14. & P. 2. c. 2. §. 4. ^a Admittere homines difficili admodum ingenio, vel inutiles Congregationi, licet ipsi met non inutile foret admitti; considerantes tamen Instituti nostri finem, ac procedendi modum, persuademus nobis in Domino ad ipsius maius seruitium & laudem non expedire. 4

Qui ad hoc admitterentur, ut in rebus spiritualibus Societatem iuuarent, considerando quid huiusmodi ministerium requirat, ut animæ proximorum iuuentur, sequentibus donis Dei ornari deberent. 5

^b Inf. c. 3. §. 13. & Exa. c. 5. §. 3. ^b Quod ad intellectum attinet, doctrina sana, vel aptitudine ad eam addiscendam, & in rebus agendis discretionem, vel certe indolem boni iudicij ad eam acquirendam. 6

^c Exa. c. 5. §. 3. ^c Quod ad memoriã, aptitudine ad percipiendum, & fideliter percepta retinendum. 7

Quod ad voluntatem, ut vniuersæ virtutis & perfectionis spiritualis studiosi sint, quieti, constantes, strenui in ijs, quæ ad diuinum seruitium aggrediuntur; quique zelum habeant salutis animarum, & ea de causa ad nostrum Institutum (ad quod ad illas iuuandas & disponendas ad vltimi sui finis de manu Dei Creatoris Nostri ac Domini, consecutionem, recta tendit) sint affecti. 8

^d Exa. c. 1. §. 2. ^d In exterioribus exoptanda est sermonis gratia, ad agendum cum proximis pernecessaria. 9

^e P. 7. c. 2. F. ^e In exterioribus exoptanda est sermonis gratia, ad agendum cum proximis pernecessaria. 9

10 Species honesta, quæ ædificationi esse solet
ijs, quibuscum agitur.

11 Bona^a valetudo, ac vires, quibus ferre possint
Instituti nostri labores.

12 Ætas, quæ ad ea quæ dicta sunt, conueniat,
quæ^b quidem, vt admittantur ad Probationem,
excedere debet decimumquartum annum; ut ad
Professionem uero, uigesimumquintum.

13 Dona externa, nobilitatis, diuitiarum, bonæ
famæ, & similia, ut non satis sunt, si desint
alia, ita cum alia suppetent, hæc non erunt neces-
saria: quatenus tamen ad ædificationem faciunt,
reddunt magis idoneos ut admittantur, qui sine
ipsis alioqui essent idonei propter dotes alias
prædictas, in quibus quo magis præcelluerit qui
admitti cupit, eo magis erit ad hanc Societatem

C aptus ad Domini Dei Nostri gloriam; † quo ue-
ro minus excelluerit, eo minus
erit idoneus. Quæ tamen men-
sura omnibus in rebus teneri
debeat, unctio sancta diuinæ
Sapientiæ eos docebit, qui id
curæ ad eius obsequium ac lau-
dem uberiores susceperunt.

DE tamen in aliquo
quid eorum desideraretur, verbi gratia, vires corpo-
ris, vel ætas ad Professionem, vel quid simile, &
in Domino iudicaretur alijs Dei donis quod ea ex
parte deest, compensari, omnibusque perpensis ad
Dei obsequium fore, & ad Societati propositum
finem

^a Exa. 6.
5. 5. 4. &
P. 2. c. 2.
§. 4.

^b Inf. c. 3.
K.

C § ^c Quamuis
aliquis vndecun-
que idoneus ad
Societatem om-
nibus his prædi-
tus esse debeat; si
tamen in aliquo

^c Inf. c. 3.
H. & I.

^a Inf. c. 3. *finem conuenire, vt admitteretur: ^a dispensare cum eo præpositus Generalis poterit, vel etiam alij; quatenus eis communicata ab ipso facultas se extendet.*
 H. & K.

DE IIS, QUAE IMPEDIUNT
 ne quis in Societatem admittatur.

Cap. III.

Quamuis Charitas & zelus animarum, in quo se Societas hæc exercet, iuxta Instituti sui finem, omnia hominum genera complectatur, vt eorum seruiat spirituali utilitati, ac ad beatitudinem consequendam in Domino iuuet; vt tamen in Societatis ipsius corpus admittat, amplecti non debet, ut dictum est, nisi quos iudicabit ad propositum Societati finem utiles fore.

^b Inf. G. & Exa. c. 2. §. 6. & p. 2. c. 2. B. ^b Ex impedimentis ad admissionem, nonnulla eos qui vellent ingredi omnino excludunt: quia rationes efficaces nos ad id in Domino mouent. ea vero huiusmodi sunt.

^c Exa. c. 2. §. 1. & B.

D E C L A-

ratio

In Cap. III.

A ^c Aliquando ^c à gremio factæ Ecclesiæ abscississe, Fidem abnegando inter infideles, uel incidendo in errores contra eam, in quibus † reprobatus fuerit per publicam sententiam; ^A

Quamuis per publicam sententiam quis condemnatus non fuerit; si tamen error eius publicus extitisset, ac vehementer suspe-

- B** tiam; vel se † more Schismaticorum ab Ecclesiæ unitate seiunxisse.²
- 4** † Perpetrasse^a homicidiū,
C vel † esse^b propter enormia
D peccata infamem,³
- 5 † Assump-
 rali relinquetur.

suspectus esset, et quod in iudicio conueniri posset, timeretur, admit-
 ti non debet. Verum hoc iudiciū
 Præposito Gene & C.

^a Exa. c. 2.

^{s. 2.}

^b Ibidem

& C.

B ¶ Quod ad Schisma attinet, qui in terris Schismaticorum nasceretur, ita ut Schisma generale peccatum esset patriæ, et non solum particulare ipsius, non esset hic talem ob causam inter eos numerandus, qui à Societate excluduntur; (& tantundem dictum sit de ijs, qui in terris hæreticorum nascerentur) sed ille potius excludi intelligatur, qui esset infamis excommunicatus, contempta auctoritate & prouidentia nostræ sanctæ matris Ecclesiæ, ita ut hæresis, vel Schisma peccatum sit particulare personæ, & non generale nationis, aut patriæ,

C ¶ Quod^c ad homicidij impedimentum attinet, nulla (ut nec in alijs) declaratio adhibetur. Num autem sit homicidium, necne, si dubitaretur, discernant Præpositi Generales; nec se faciles in huiusmodi dubijs exhibeant. Qui cum deliberatione homicidium perpetrari iussisset, si effectus est consecutus, quamuis manu sua non occiderit, inter homicidas erit estimandus.

^c Exam. c.

2. s. 2.

D ¶ Infamia propter enormia peccata ibi impedimentum esse intelligitur, ubi, qui sic peccauit, infamiam contraxisset. Si procul esset ab eo loco, tamque serio

^d Exam. c.

2. C.

serio resipuisset, ut de eo nihil timendum videretur, posset in Domino admitti. Qualia vero sint, vel non sint huiusmodi enormia peccata, iudicet Præpositus Generalis.

a Exa. c. 2. §. 3. **E** ¶ Non solum si Professionem emisisset, sed si vel unum diem habitum Religionis gestasset, admitti propter rationes in Examine dictas non potest. Intelligendum est autem, quod habitum eo animo ut sit religiosus, non propter aliam causam quæ posset accidere, induisset.

† Assumpsisse ^a Religionis habitum, uel Eremitam cum uestitu monachali fuisse.

† Matrimonij ^b uinculo, uel seruitutis legitimæ ligatū esse.

† Capitis ^c infirmitatem patiti, unde accidat obscurari, & parum sanum esse iudicium; uel si notabilem habeat ad illud dispositionem, ut in Examine fusius tractatur.

8 Cæte-

F ¶ Quando hoc vinculum solutum esset, quod à Domino, vel à coniuge facultas concederetur, obseruatis alijs circumstantijs, quæ iuxta sanam doctrinam, & usum sanctæ Ecclesiæ solent obseruari, impedimentum esse desinet.

G ¶ ^d In omnibus his impedimentis expedit ut nec Generalis Præpositus, nec Societas vniuersa dispensare possit: quandoquidem in vniuersum ita Societati conuenit, ut in huiusmodi non dispensetur.

^e Sed si cerneretur aliquod ex his impedimentis in homine, qui talibus Dei donis ornatus esset, ut pro certo haberetur, Societate ad Dei et Domini Nostri obse-

a Sup. §. 2. & exa. c. 2. §. 6. & p. 2. c. 2. B. & P. 4. c. 3. §. 2. **e** Exa. c. 2. D.

5
E
6
F
7
G

obsequium eius opera admodum iuuari posse, si ille summo Pontifici, vel eius Nuncio, vel summo Penitentiario supplicaret sibi concedi, ut in Societatem non obstan-

8 *Cætera^a impedimenta quã-
H uis singula † à Societate non
excludant, reddunt tamen mi-
nus idoneum eum qui admitti
exoptat; & posset tanti mo-
menti esse defectus ut è serui-
tio Dei non esset futurum, cū
eo quemquam admitti.*

9 *Impedimenta autem hæc se-
cundaria, de quibus modo est
sermo, huiusmodi sunt. Quod
ad interiora attinet, passiones
vel affectus, qui domari non
posse videantur; vel peccatorū
habitus, de quibus non magna
emendatio speretur.*

10 *Intentio minus recta, quàm
par esset ad Religionis ingres-
sum; ut quæ cum humano ali-
quo fine sit admixta.*

11 *Inconstantia, vel remissio
animi notabilis, ex qua qui de
ingressu agit, parum utilis fu-
turus credatur ad Societatis
munera obeunda.*

12 *Indiscretæ deuotiones, quæ*

*tem non obstan-
tibus Constitutio-
nibus admitti pos-
set, Præposito e-
ius Generali non
repugnante; pos-
set idem Præpo-
situs consensum
ad eum admitten-
dum præstare: dū
tamen ostiū non
multis, immo nul-
li, qui raris (ut
dictum est) doti-
bus non sit prædi-
tus, aperiatur.*

*H ¶ Quoduis
ex his secunda-
rijs impedimen-
tis ex se satis es-
se posset, ne quis
admitteretur.*

*b Sed quia acci-
dere posset, ali-
quem huiusmodi
defectū alijs præ-
claris Dei donis*

a Inf. §. 16.

*b Inf. I. &
sup. c. 2.
C.*

- compensari, ac in Domino tolerandum esse iudicari; ^a id discernendum prudentiæ eius, qui admittendi facultatē habet, relinquitur. Et eiusdē erit in huiusmodi casibus dispensare, habita nihilominus ratione iudicij Superioris, ad quem referendum erit quidquid difficultatem ingereret, & quod statuerit, faciendū est.
- I** ¶ Animadvertendum est eos, qui deformitates, vel defectus insignes habent, ut gibbos, vel alia quæpiā monstruosa, siue sic nati fuerint, siue ex aliqua externa causa, ut percussione & similibus id acciderit, ad Societatem nostrā non esse idoneos; partim quod res huiusmodi ad Sacerdotiū obstare solent, partim quod ad proximorum ædificationem, quibus cum ex Instituti nostri ratione versamur, minime iuuāt; nisi, ut superius ^e dictum est, alijs eximijs virtutibus ac donis Dei compensarentur,
- ^a Supra c. 2. C.
- ^b Sup. c. 2. §. 6. & 7. & p. 4. procc. A.
- ^c Sup. c. 2. §. 4. & p. 2. c. 2. §. 4.
- ^d Exa. c. 3 §. 8.
- ^e Sup. H. & c. 2. C.
- in causa esse solent, ut aliquis in illusiones, & non exigui momenti errores incidat.
- ^b Litterarum ignorantia, vel ingenij, aut memoriæ ad eas addiscendas, vel linguæ ad explicandū defectus, in illis qui præferunt intentionem, vel desiderium ulterius progrediēdi, quā solent Coadiutores temporales.
- ^c Iudicij defectus, vel notabilis in proprio sensu obdurtio; quæ omnibus Congregationibus multum solet facessere negotij.
- ^d In exteriori homine, defectus in integritate corporis, morbus, debilitas, vel † notabilis deformitas.
- † Ætas

K † Aetas valde tenera, vel plus
 satis prouecta.
L † Aes^a alienum, vel ciuiles
 obligationes.
16 Quo^b huiusmodi defecti-
 bus quis magis est obnoxius,
 eo minus est idoneus, vt Deo
 Domino Nostro in hac Socie-
 tate ad animarū auxilium ser-
 uiat^d: & qui facultatem ha-
 bet admittendi, videat, ne cha-
 ritatis particularis affectus vni-
 uersali noceat, quæ vt magis
 ad gloriam & honorem Chri-
 sti Domini Nostri facit, ita
 semper præferri debet.

pensarentur, cū
 quibus huiusmo-
 di defectus cor-
 poris potius ad
 augmentū, quàm
 ad diminutionem
 ædificationis fa-
 cturi videretur.

R ¶ Quod ad
 etatē attinet 14.
 annis minorē, vt
 quis ad Probatio-
 nem, aut 25. vt
 ad Professionem
 admittatur, si in
 quibusdā peculia-
 ribus de causis

^a Exa c. 3.
 § 6. & p. 2.
 c. 2. §. 5.

^b Sup. §. 8.

^c Sup. c. 2.
 §. 12.

^d Sup. c. 1.
 §. 4.

anteuertendum esse id tempus ad finem maioris diui-
 ni seruitij nobis præfixum videretur, ^e penes Præpo-
 situm Generalem facultas erit prudenter ac circun-
 specte dispensandi: & idem, cum prouectior ætas fue-
 rit, considerabit, an expediat, necne, ad vniuersale
 bonum huiusmodi defectum tolerari.

^e Sup. c. 2.
 C. & p. 9.
 c. 3. §. 8.

L ¶ De ære alieno diligenter consideretur, ne in-
 de offendiculi, vel perturbationis occasio oriatur,
 præsertim in obligationibus ciuilibus, de quibus iu-
 ra disponunt; præter rationem quæ habenda est ædi-
 ficationis.

DE MODO ADMITTENDI. †

Cap. IIII.

Quia nobis in Domino valde persuademus, ad hoc vt diuina & summa maiestas ministerio huius minimæ Societatis vti dignetur, multum referre, vt qui ad eam admittuntur, non solum diu probentur antequàm in eius corpus cooptentur, verum etiam^a vt valde noti sint, antequam ad Probationem eam admittantur, quæ

^a Inf. §. 3.
& sup. c. 1.
§. 3.

^b Exa. c. 1.
§. 13. & H.

DECLARATIO

In Cap. IIII.

Aſſum Do-
mus pri-
mæ Probationis
diſtinctâ, & con-
iunctâ noſtræ ha-
bitationi eſſe non
poſſet; curandū
eſt, vt in noſtris
Domibus aliqua
habitatio ſepara-
ta ad id deſigne-
tur; vt qui admit-
tuntur, minorem
habeant occasio-
nem conuerſandi
cū alijs, qui non
fuerint à Supe-
riore deputati.

^c Exa. c. 1.
§. 13.

fit in communi conuictu cum domesticis; expedit †^b habitacionem aliquam noſtræ communi coniunctam deſignari, vbi qui ad Probationem admittuntur, hoſpitem more duodecim dies, vel vſque ad viginti, & amplius, prout Superiori videbitur, diuerſentur; vt id temporis de ijs, quæ pertinet ad Societatem, ^c illi certiores reddantur, & Societas eoſdem plenius in Domino noſtro cognoſcat. In hanc Domum, quæ primæ Probationis dicitur, facilius admitti poſſunt, qui id optant; ſi clare ad Dei & Domini Noſtri I E S V Christi obsequium idonei in hac Societate eſſe viderentur: & contra, qui clare non eſſe tales cernerentur,

A

2

tur, ^a confilio (& si quid aliud
charitas suggerit) adiuti, vt ali-
bi Deo ac Dño Nostro seruire
curent, statim dimitti poterūt.

3 Quod si res non esset Socie-
tati tā clara quān oporteret,
postquān qui admitti cupit,

Q voluntatē suam proposuerit,
^b & de primis impedimentis
decenter interrogatus fuerit, &
summam nostri Instituti, pro-
bationesq; ac difficultates, quę
in eo sunt, intellexerit, quam-
uis efficaciter desiderare videa-
tur in Societatem admitti, ^c vt

B in ea viuat & moriatur † (quod
quidem si deesset, vt pluri-
mum nemo ad primam Pro-
bationem admitti deberet) ²

C † responsum tamen, ac senten-
tia vltima aliquandiu differa-
tur; vt eo tempore res me-
lius considerari, & Deo com-
men-

quān vbi non fuerint, ea facultas concedi poterit.

¶ C Vt responsum & deliberatio vltima aliquan-
diu differatur, & diligentia ad id, vt perspectior ille
sit, adhibeatur, in vniuersum quidē obseruari debet.

Aliquando tamen peculiare ob causas (vt si quis
videretur raris dotibus ornatus, & in periculo

E 2 versari,

B ¶ Si aliquis
ob causas rationi
consonas in Do-
mū reciperetur,

qui nondum ob-
sequio diuino in
hac Societate se
dedicare omnino

statuisset, perin-
de vt hospes, &
non ad primā vel
secundam Proba-

tionem admitte-
tur. sed ea in re
vltra tridū, qui

alijs præest, non
facilem se exhi-
beat, nec sine fa-

cultate Præposi-
ti Generalis, vel
certe Prouincia-

lis id faciet; &
difficilius, vbi
Nouitiū fuerint,

^a Exa. c.
2. §. 7.

^b Sup. c.
3. §. 3. vlt-
que ad 7.
& Exa. c.
2. §. 1. vlt-
que ad 5.

^c Exa. c. 3.
§. 14. & p.
5. c. 1. A.

versari, ne per dilationem à proposito suo dimoueri, vel certe valde sollicitari posset) compendio maiori, qua conuenit, diligentia adhibita, in Domum primæ Probationis esset admittendus, vel post examinationē ad alia Societatis loca transmittendus.

D § Diligentia

ad eos, qui ingre-

di uolunt, magis

cognoscēdos ad-

hibenda hæc est;

vt compēdio quo-

dā Examinis, an

aliquo ^b ex pri-

mis impedimen-

tis, vel etiam ex

secundarijs, quæ

tertio capite at-

tinguntur (cuius

modi est bonæ va-

letudinis, vel in-

tegritatis corpo-

ris defectus, obli-

gationes ciuiles,

vel æs alienum) teneantur, intelligatur.

^d Conferet etiam, vt præter Examinatorem aliqui

ex ijs, quos Superior designauerit, agant ac uersen-

tur cum eo, qui recipiendus sit, & intellecto etiam

eius nomine, & eorum, quibus cognitus est, extra do-

mmum inquiri poterit, cuiusmodi homo ille sit; si Domi-

nulli fuerit satis notus.

mendari possit, ac † diligentia **D**

conueniens adhiberi, vt ^a ma-

gis cognoscatur, & vt de eius

constantia periculū fiat. Quan-

tum autem differri oporteat,

& quæ diligentia sit adhiben-

da, prudenti considerationi il-

lius, qui admittendi facultatē

habet, relinquendum est; qui

semper maius Dei obsequium

spectabit.

Postquàm in Domino sta-

tuetur, quòd ad Probationem

aliquē admitti conueniat; ^c fo-

litis vestimentis indutus, aut

pro cuiusque deuotione (nisi

aliud

vel æs alienum) teneantur, intelligatur.

^a Sup. §. 1.

& c. 1. §. 3.

^b Sup. c. 1.

D. & Exa.

c. 1. A.

^c Exa. c. 1.

§. 13. & F.

& P. 3. c. 2.

C.

^d Sup. c. 1.

D.

aliud Superiori videbitur) ingredi poterit, & in prædicta Probationis Domo, seu in loco ad id destinato vt hospes cōstituetur; ac postridie, quo modo eo in loco se gerere debeat, ei declarabitur; ac nominatim, ^a ne verbo, aut scripto (nisi Superiori aliqua de causa non leuis momenti aliud videretur) cum externis, vel domesticis agat, præterquàm cum ijs, qui ad id designati à Superiore fuerint. Quod fit, vt liberius secū, & cum Deo perpendat vocationem suam, ac propositum diuinæ ac summæ Maiestati in hac Societate seruiendi.

⁵ Elapsis duobus aut tribus diebus post ingressum in Domum Probationis, examinari accuratius incipiat, prout in officio Examinatoris declaratur; ^b & relinquatur ei scriptū Examen, vt solus id maturius consideret; ^c postea eidem † ostendantur Diplomata Apostolica, ac Constitutiones, & Regulæ in Societate ac Domo, quæ ingreditur, obseruandæ; ^e &
 qui

Iuuabit etiam ad hoc ipsum, si frequenter ad confessionis Sacramentum in Ecclesia nostra aliquandiu accesserit, ante quàm Domum ingredia-
tur. Et si adhuc de eo dubitaretur; non parum conferet, si in spiritualibus exercitijs constituatur; vt ea claritas de eo habeatur, quæ ad gloriã Dei Domini Nostri requiritur.

^E ¶ Iis qui litteras Apostolicas latinas non intelligerēt, satis esset earum summam (vt etiam Constitutionum, et Regularū) declarare: ^d Ex quibus ea pars
 ^E 3 ^{osten}

^a Exa.c.4.
§.6. & p.
3.c.1. §.2.

^b Sup.c.1.
D. & Exa.
c.1.A.

^c Exa.c.1.
§.13. & G.
& c. 4. §.
41.

^d Exa.c.1.
G.

^e Exa.c.5.
§.6.

ostendenda unicuique intelligitur, quæ ei est obseruanda; ex qua Sūmariū haberi potest, quod simul cum Examine unicuique relinquitur; ut per otium illud magis consideret.

^a Exa.c.4.
§.36.

F ¶ Si scribere nesciunt, alius coram eis eorum nomine scribet.

^b Exa.c.4.
§.10. & 41.

G Præter dilationē admittendi ad primam Probationē (qua uti cum ijs, qui alijs in locis Societatis fuerint, non esset æquū) reliqua fere omnia in eisdem locum habent: licet

^c Exa.c.4.
§.4.

quo magis noti sunt, & firmi, minus necesse sit eā diligentiam adhibere

^d Exa.c.1.
B.

qui litteris operam dederunt, de singulis facultatibus, in quibus versati sunt, singulas prælegant lectiones, & id coram eis, qui à Superiore ad eius talentū in doctrina, & proponendi modo cognoscendū sunt cōstituti.

^a Eodem hoc tempore primæ Probationis conscientiam suam Superiori, vel ei quem ipse delegauerit, aperiet (nisi id negotij cum Superioris consensu in aliud tempus differretur) ^b & generaliter confitebitur (si nondum id fecisset) & illi quidē Confessario, qui à Superiore fuerit ad id destinatus. ^c Et cū in libro ad id designato scriptū fuerit, & † manu eius subscriptum, quidquid domum tulit, & quod contentus sit obseruare omnia ei proposita, postremo post reconciliationem accepto Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, ingredietur in Domum communis habitationis; ^d ubi cum alijs versari, & in secunda Probatione diutius exerceri solent Nouitij.

6

F

3

† Quod dictum est de ijs, qui tunc

7

G

tunc primum ad Societatem ad
mittuntur, bona ex parte cum il
lis obseruabitur, ^a qui à stu
dijs, aut alijs locis Societatis,
vbi diligenter examinati non
fuerint, veniunt; qui quidem
non vt Professi, vel Coadiuto-

*bere quæ adhibe
ri solet ad cogno
scendos, & stabi
liendos eos qui* ^a *Exa.c.7.
s.8.*
*admittuntur ad
Probationem.*

res formati in corpus Societatis admissi sunt; vt
quo maiori cum luce procedetur, eo quis
que constantior in sua vocatione ma-

neat; & ipsa etiam Socie-

tas melius discernat,

an conueniat

ad ma-

io^{ri}orem laudem & gloriam Dei

& Domini Nostri il-

lum apud se re-

tinere.

SECUNDA PARS

QVÆ AD EOS DIMITTENDOS

pertinet, qui admissi, parum apti in
Probatione ad Societatem
inuenirentur.

QUI DIMITTI POSSINT, ET
per quos. Cap. I.

VT AVTEM ad propositū huic
Societati finē diuini obsequij, &
auxilij animarum conuenit con-
feruari, & numero augeri opera-
rios idoneos, ac vtilēs ad hoc
opus promouendum; ^a ita dimit-

^a Pat. 10.
§. 7.

ti eos oportet, qui tales non fuerint inuenti; &
successu temporis deprehendatur, vel quod hæc
non sit eorum vocatio, vel quod ad commune bo-

DECLARA-
tiones in secun-
dam partē.

In Cap. I.

Quidimitti pos-
sint, &c.

^b Pat. 10.
§. 7.

A ^b LICET
omnes
(vt in Constitu-
tionibus

num Societatis nō conueniat,
vt in ea maneant. Sed tamen vt
non faciles esse ad admitten-
dum, ita neque ad dimittendū,
immo minus oportet: sed ma-
ture omnino, & considerate in
Domino procedendum est. Et
quamuis causas ad dimissionē
dignas eo grauiores esse oportet,
quo quis arctius Societatis
corpori coniunctus est; † quā-
tum

tumlibet ^a tamen quisque sit coniunctus, in quibusdam casibus separari ab ea posset, ac deberet: vt sequenti capite videbitur.

2 Dimittendi facultas in primis ad vniuersam Societatem pertinet, quando in Congregationem generalem conueneret. ^c Eadem erit penes Præpositum Generalem in omnibus, præterquam siquid ad ipsius personam pertineret. Penes reliquos ex Societate tantum erit huius facultatis, quantum eis

tionibus dicitur) ^a P. 9. c. 4. s. 7.

alij tamen facilius, quam alij, dimittentur. ^b Qui in Domum primæ Probationis admissi sunt, ante quam cum alijs versentur, si eo tempore apparet non esse ad Societatem idoneos, facilius quam alij, possent dimitti.

^b Inf. C. & c. 3. A.

^c P. 9. c. 3. s. 1. & B.

^d In proximo gradu illi sunt, qui in secunda Probatione in Domibus vel Collegijs, nullis adhuc votis ligati versantur, si experimento comperiretur, quod ad maius Dei obsequium non foret, si in Societate manerent.

^d Inf. C. & c. 3. A.

^e In tertio gradu illi sunt, qui votis quidem sponte sua se Deo obligauerunt, verum in Scholasticos approbatos, vel Coadiutores Societatis formatos, exacto iam tempore Probationis solite, non sunt admissi.

^e Inf. C. & c. 3. A.

^f In quarto, qui grauiori consideratione & causa indigeant, sunt Scholastici approbati.

^f Inf. C. & c. 3. A.

^g In quinto gradu, ubi quidem maior erit difficultas, sunt Coadiutores formati tam Spirituales, quam temporales; si post vota sua publica, licet non solemniter, necessario dimittendi viderentur.

^g Inf. C. & c. 3. A. & P. 5. c. 4. B.

^a Inf. C. & c. 3. A. & p. 9. c. 4. §. 7. ^a In quibusdam casibus etiam Professi cuiuscunq; gradus & dignitatis in Societate sint, dimitti possent; si retineri sine detrimento illius, ac diuini obsequij non posse iudicaretur.

^b Inf. C. ^b Præter ea quæ dicta sunt, quo magis alicui Societas deberet, quod de ipsa benemeritus esset, vel quo pluribus Dei donis ad eandem in diuino obsequio iuuandam præditus esset, eo maiori cum difficultate esset dimittendus: vt contra cui minus deberet Societas, quique minus ad eandem iuuandam in diuino obsequio esset idoneus, facilius posset dimitti.

B § Quamuis

^c P. 9. c. 6. §. 2. & p. 10. §. 8. ^c Præpositus Generalis in patentibus litteris ad ^c à capite collatū fuerit: † Præpositis tamen ^c Prouincialibus amplam satis conferri expediet, ac † debita ^d proportione etiam Præpositis Localibus, & Rectoribus, quibus videbitur esse conferenda; vt ^e eo melius in toto Societatis corpore subordinatio sanctæ Obedientiæ seruetur, ^f quo clarius intelligent inferiores se à suis immediate beant; nihilominus tamen per secretas litteras hæc potestas contrahi (prout conuenire videbitur) & limitari poterit.

^g Sup. A. & c. 3. A. ^c § Quod ad eos attinet, qui in prima Probatione, et secunda sunt, nec dū votis emissis, facultatem ad eos dimittendos habebit quicumq; ad eosdē admittendos

diante Superioribus pendere, & quod sibi conueniat plurimū, immo necesse sit in omnibus eis subesse propter Christum Dominum Nostrum.

DE *esset, si in Domū aut Collegium, ubi manent, à Generali, vel Prouinciali Præposito, vel ab aliquo, cuius habenda sit ratio, destinati fuissent; vel si de Societate ipsi tam benemeriti fuissent, vt eorum esset particularis ratio habenda. In his enim, & similibus casibus dimitti aliquis per quemuis Præpositum non deberet; nisi causæ admodum urgentes & graues essent; ita vt minime dubitaretur, Superiorum mentem huiusmodi futuram esse.*

^a Qui iam votis se obstrinxerunt in Domibus aut Collegijs, & Scholastici præterea biennio Probationis exacto approbati, si dimittendi essent, Præpositus localis, nisi re communicata cū Prouinciali, id facere non deberet. Prouincialis autem pro modo facultatis à Generali acceptæ, vel dimittere poterit, vel non poterit, quamuis Generalem non consuluerit.

^b Coadiutores formati siue Spirituales, siue Temporales, nisi consulto & approbante Generali, dimitti non debent; nisi in quibusdam remotissimis locis (vt in Indijs) huiusmodi facultatem Prouinciali communicari oporteret, vel Generalis extra ordinē alicui, cui tanquam sibi ipsi fideret, & propter causas magni momenti eam communicasset.

^c Erga Professos minus etiam huiusmodi facultas

tendos eā habuerit: si tamen circumstantiæ aliquæ non id impedirent; cuiusmodi

esset, si in Domū

^a Sup. A. & Inf. c. 3. A.

^b Sup. A. & inf. c. 3. A. & p. 5. c. 4. B.

^c Sup. A. & inf. c. 3. A. & p. 9. c. 4. 5. 7.

infe-

inferioribus Præpositis est communicanda; nisi res ad Præpositum Generalem delata, & graui consideratione expensa foret, ita, vt conuenire ad diuinum obsequium, & commune Societatis bonum huiusmodi hominem dimitti, videatur; vt si contumax^a vel incorrigibilis esset.

^a Inf. c. 2.
§. 2.

*DE CAUSIS, PROPTER QVAS
dimitti aliquem conueniat. Cap. II.*

CAusas eas, quæ ad aliquem dimittendū sufficiant, ponderare coram Domino debebit prudens charitas Superioris, qui huiusmodi facultatē habuerit: sed generatim loquendo, quatuor earum genera fore videntur.

Primum, si in Domino iudicaretur, contra ipsius honorem & gloriam fore, quod is in hac Societate maneret, ^b qui videatur in quibusdam prauis affectibus aut vitijs, quæ diuinam offendunt Maiestatem, ^c corrigi nō posse; † quæ eo minus tolerari deberent, quo grauiora essent, & plus culpæ haberent; licet alijs nullum offendiculū (quod manifesta non essent) præberent.

^b Par. 10.
§. 7.

^c Sup. c. 1.
C.

In Cap. II.

*DE CAUSIS
dimissionis.*

A ^Quate-
nus de
fectus

^d P. 1. c. 3.
§. 16.

*aliqui, qui contra
diuinum honorē,*

†

Alterum est, si existimaretur in Domino, aliquem retinere, contra Societatis bonum fore, quod ^d cum vniuersale sit,

fit,

fit, haud dubie bono particu- & Societatis bo-
lari alicuius præferri ab eo de- nū esse dicuntur,
bet, qui sincere diuinum obse- debeant tolera-
quium quærit. Tale quid esset, ri; cum id ex mul-
B † si in Probationum decursu tis circumstantiis
aliqua impedimenta, uel insi- particularibus
gnes defectus, quos antea in personarum, tem-

Exa- porum, & loco-
rum pendeat: discreto zelo eorum, quibus ea cura
commissa est, relinqui est necessarium: ^a qui eo im-
pensius rem Domino commendabunt, & diligentius
cum alijs, qui ad cognoscendam Dei voluntatem iuua-
re possint, communicabunt; quo eis difficilius nego-
tium, magisque dubium videbitur.

B ¶ Si ille, qui ingreditur, ipso in initio morbum
aliquem, vel dispositionem ad illum detexit, & ea
conditione, ut periculum fieret sanitatis eius, admis-
sus est: cum cerneretur non conualescere, nec labo-
res Societatis ferre posse in posterum; dimitti, ac ex-
tra Domum, prout vera charitas dictauerit, iuari
poterit.

Si ingressus est sine ulla conditione, manifestata
quidem infirma corporis habitudine, sed spe conce-
pta, quod ad maiora aptus esset futurus, quàm esse
experimento comperiatur; quamuis etiam dimitti
possit; animaduertendo, quod sanitate ad nostrū In-
stitutum necessaria careat, magis erit considerandū,
num dimitti debeat, necne, & multo magis, si cum sa-
nus ingressus fuerit in obsequio Societatis in ægritu-
dinem incidit. Tunc enim, si ipsemet contentus non
esset,

^a Inf. c. 3.
S. 2. & 3.
& A.

esset, iustū nō foret, hac sola causa a Societate dimitti

Si in ingressu quis aegritudinem aliquam celasset, cū ea detegeretur, constat, liberius et iustius eum dimitti posse. An autem revera sit dimittendus, nec ne, propterea quod alijs dotibus magni momenti ad diuinum obsequium polleat, prudentiæ Superioris

^a Inf. s. 5. relinquatur. ² Tantundem sit dictum, si deprehenderetur quod in aliqua re alia, in Examine veritatem

^b Exa. c. 2. suppressisset. ^b Quod si aliquod ex quinque impedi-
^{s. 6. & p. 1.} mentis dissimulasset, tunc non est æquum vt in Socie-
^{c 3. s. 2. &} tate maneat, iuxta id, quod in prima Parte dictū est.
^{G.}

^c Exa. c. 4. **C** ¶ ^c Si bonū
^{s. 18. vlt.} testimonium non
^{que ad 24} referret ex Pro
^{d P. 4. c. 6.} bationibus, quæ
^{N.} extra Domum fi-
 unt, vel etiā Do-
 mi, nec ea reme-
 dia, quæ charitas
 ante dimissionē
 solet adhibere,
 sufficerent; con-
 ducibilius est, eū
 dimittere, quā
 in corpus Societa-
 tis homines, qui
 ad eius Institutū
 non videntur con-
 uenire, admittere.

Examine tacuisset, detegeren-
 tur; vel si † experimento com-
 periretur, ^d valde inutilem fo-
 re eum, & per quem præpe-
 dienda magis, quā adiuuan-
 da esset Societas, propter eius
 insignem ad quæuis eius mune-
 ra ineptitudinem; & multo ma-
 gis dimitti oporteret, si damnū
 allaturus malo vitæ exemplo
 iudicaretur, ac præcipue si in-
 quietū se ostenderet, & † verbis
 aut actibus offendiculum alijs

præberet. hoc enim tolerare,
^e charitatis nō esset, sed vitij cō-
 trarij
 D ¶ Alijs offendiculum præbere ille intelligitur, qui
 suo

trarij in eo quidem, qui tene-
tur conseruare quietē, & bonū
statum Societatis sibi cōmissæ.

4 Tertium, si iudicaretur id
fore contra Societatis, ac simul
ipsius dimittendæ personæ bo-
num; quod ex parte corporis
posset accidere, ^a si tempore
Probationis in aliquo morbus,
aut debilitas huiusmodi cerne-
retur, cum qua eum non posse
progredi in laboribus, quos no-
ster procedendi modus requi-
rit ad Deo in eo seruiendum,
videretur: ex parte rerum ani-
mi, ^c quando, qui ad Probatio-
nem admissus fuit, se compo-
nere ad vitam sub Obedientia,
& iuxta modum procedendi
Societatis ducendam non pos-
set; quòd nequeat, vel nolit
propriū suū sensum aut
iudiciū infringere; vel pro-
pter alia impedimenta, quæ

à na-

remouendum offendiculum, quod alijs præbuit, di-
mitti aliquem necesse esset; si alioqui aptus esset, ex-
pendet prudentia Superioris, an expediat facultatē
ei dare, ut ad locum alium Societatis ualde remotū,
eandem non egrediendo, proficiscatur.

suo exemplo pec-
cādi occasionem
eis præbet; et qui-
dem amplius, si
verba adiiceret
suasoria, ut ad
aliquid mali alli-
ceret, præcipue
ad instabilitatem
in sua uocatione,
uel ad discordiā
uel si quid contra
Superiores, vel
commune Socie-
tatis bonū moli-
retur. In quibus
enim talia locum
haberent, rationi
consentaneū non
esset, ut ij in Socie-
tate manerent.

Quando non tā
propter rationē
uel magnitudinē
peccati, quam ob

^a Sup. B.

^b P. 8. c. 1.
§. 5. & F.

^c P. 1. c. 2.
§. 4. & c. 3.
§. 14.

- ^a Fxa.c. 2. à natura, vel à consuetudine promanarent.
- ^b Exa.c. 3. § 4. & P. 1. Quartum, si cerneretur id fore contra bonum
^c 3. §. 6. aliorum, qui de Societate non sunt; ^a Vt si dete-
^b Exa.c. 3. geretur vinculum matrimonij, vel seruitutis legi-
 §. 6. & P. timæ, vel ^b æs alienum magni momenti: quibus
 1. c. 3. §. in rebus, dum ^c initio examinaretur, veritatem
 15. & L. subticuisset.
- ^c Sup. B. Quæuis harum quatuor causarum satis esse
 videtur, vt Deo gratius fore iudicemus, honeste
^d Sup. §. 3. dimitti eum, in quo locum habuerint, ^d quàm
 imprudẽtem in eo retinendo charitatẽ exercere.

In Cap. III.

DE MODO DIMIT-
tendi. Cap. III.DE MODO
dimittendi.

A ^{Ni-}
^{mad-}
 uertendum est,
 quod Constitutio-
 nes de eo modo
 dimittẽdi loquũ-
 tur, cum palam
 id, ac propter
 causas manife-
 stas efficitur. Sed
 præter hos non-
 nulli occulte di-
 mitti possunt;
 quan-

^e Sup. c. 2.
 A.

CVM ijs qui dimittendi
 erunt, † obseruari eũ mo-
 dum conueniet, qui in conspe-
 ctu Dei dimittenti, dimisso,
 & alijs domesticis, & externis
 magis satisfaciat. Quod attinet
 ad dimittentem ob causas su-
 perius dictas tria obseruentur.

^c Primum est, vt oret ipse
 Dominum, & Domi orari ea
 intentione curet (quãuis quis
 sit pro quo oratur, non intelli-
 gatur) vt docere Dñs Noster di-
 gnetur ea in re, de qua agitur,
 suã sanctissimam voluntatem.

Alte-

quando causæ (quæ plurimæ, & quidem ex illis aliqua sine peccato esse possent) essent occultæ; & si non dicerentur, in alijs aliquid perturbationis timeretur. Tunc enim conducibilius est aliquo prætextu (ut Probationum) extra Domum mitti, quam si eorū dimissio publicaretur.

^a Ad hos hoc modo dimittendos, satis erit si Præpositus, qui ad id facultatē habuerit, re Domino commendata, & unius, aut plurium audita sententia (si iudicauerit in Domino cum eis rem esse conferendā) statuatur quod factū opus sit, & exequatur.

^a Sup. c. 2.
A.

^b Notandum est etiam, ea quæ de modo dimittendi dicuntur, ijs

^b Sup. c. 1.
A. & C.

3 ^c Alterum, ut id conferat cū aliquibus, seu aliquo ex domesticis, qui ad hoc negotiū aptiores ei videantur; & audiat quid illi sentiant.

magis conuenire, qui in Probationibus uersantur; minus autē illis, qui in cor-

^c Sup. c. 2.
A.

4 Tertium, ut omnem exuendo affectum, & maiori Dei gloria præ oculis constituta, ac cōmunis boni, tum etiam (quoad eius fieri poterit) particularis ratione habita, expendat hinc inde causas, & statuatur, an dimittere debeat, necne.

pus Societatis cooptati sunt; ut Scholastici approbati, & Coadiutores formati; ac multo minus Professis, in quibus charitas et discretionis do-

5 Quod ad dimissum attinet, tria itidem obseruentur: primū exterius; ut recedat ex Domino, quantum fieri possit, sine dedeco-

nū à Spiritu sancto datum docebit modum, qui

*in eis dimittēdis
tenendus sit; si
Deus permitte-
ret, vt hoc facere
esset necessariū.*

*a Exa. c. 4.
B.*

*B^a Ea quæ
ipsius esse con-
stet, difficile non
est statuere, vt
secum ferat. Ve-
rum in ijs, quæ
vel expendisset,
vel dedisset Socie-
tati, vel alioqui,
si accidisset, vt fi-
cto animo in Do-
mo vel Collegio
ipsius habitasset,
prudentiæ Supe-
rioris dimitten-
tis relinquetur,
vt habita ratione
tum æquitatis,
tum ædificatio-
nis, statuatur, num illi aliquid amplius quam quod in-
uenitur de rebus ipsius, dari debeat, necne; & si am-
plius, quantum.*

*C Reddere rationem causarum, propter quas ali-
quis dimittitur, vel non reddere in communi, vel in
particulari, magis vel minus conueniet: prout is, qui
dimit-*

*dedecore vel ignominia, ac se
cum omnia sua ferat.*

*Alterum interius, ut eum di-
mittere Superior curet, confer-
uata, quantum fieri potest, cha-
ritate ac beneuolentia erga Do-
mum, & quanta cum consola-
tione in Domino fieri poterit.*

*Tertium, ut circa statum ui-
tæ studeat eum dirigere, ut ali-
quam conuenientem uiam ser-
uendi Deo ineat, uel in Reli-
gione, uel extra eam; prout di-
uinæ uoluntati conuenientius
fore uidebitur. Demum consi-
lio & oratione, & siquid aliud
charitas dederit, iuuare curet.*

*Vt satisfiat alijs domesticis,
& externis, tria etiã obseruen-
tur. Primū est, ut quantū fieri
poterit curetur, nequid pertur-
bationis in alicuius animo pro-
pter dimissionē maneat, † ra-
tione*

tionem reddita, quantum satis erit, quibus reddi opus sit: abstinendo, quantum fieri poterit, à defectibus, qui publici non fuerint, declarandis; quavis in eo, qui dimittitur, nonnulli deprehensi fuissent.

dimittitur, in maiori vel minori existimatione, et magis aut minus Domi & foris charus fuerit.

9 Alterum, ne male affecti maneant erga dimissum, & quantum fieri possit, ne de eo male sentiant; sed potius eius vicem doleant, & in Christo eum diligant, ac diuinæ Maiestati in suis orationibus, ut eum dirigere, & ei misericordiam impendere dignetur, commendent.

10 Tertium, ut detur opera, ut eius exemplo iuuetur, si qui minori cū ædificatione, quā par esset, Domi versantur; & timeant, ne sibi tantundem accidat, si nolent proficere: et externi item, quibus id innotuerit, ædificationem accipiāt, quòd Domi nō tolleretur id quod tolerari ad Dei gloriam non debet.

IN CAPVT
IIII.

QVOMODO
se habeat Socie-
tas cum ijs, qui
sponte recedunt,
vel ab ea dimit-
tuntur.

A **Q** *V*am-
uis in
gene-
re dicatur, eum
qui sponte sua
vel dimissus re-
cessit, in aliam
Domum admit-
ti, nisi consulto
prius Præposito,
in cuius Domo
vel Collegio fuit,
et eius expecta-
to responso, non
debere: nihilomi-

^a Exa. c. 6.
§. 8. & A.
& c. 7. §. 1.
& 2. & P.
§. c. 4. B.
nus tamen pru-
dentia Præposi-
ti Domus ad quã
rediit, relinque-
tur, vt conside-
ret,

QVOMODO SE GE-
rat Societas cum ijs, qui sua
sponte recederent, vel
quos ipsa dimitte-
ret. Cap. IIII.

Q **V** I dimittuntur, vel in-
iussi discedunt, si ad aliũ
locum Societatis se con-
ferant, † videntur nobis in Do-
mino admittendi non esse; nisi
prius qui dimisit, vel qui loco
præest vnde discessit, vel Præ-
positus Generalis, aut qui eius
vices gerit, admonitus suũ præ-
stiterit assensum; ne defectus
cognitionis rerum, aut perso-
narum alicuius erroris in Dei
offensam causa sit.

Communicationem autem
facultatum, aut gratiarum, quæ
ijs vt Societatis membris con-
cessæ fuerant, simulatque mē-
bra esse desierint, constat ces-
sare.

^a Declaretur ijs, qui dimit-
tuntur, quòd absoluti maneant
à votis simplicibus, si ea iuxta
formulam Societati consuetã
(quæ in quinta Parte videbi-
tur)

tur) emiserint; quodque nulla alia dispensatione indigeant.

4 Ad eos reducendos, qui sine licentia recederent, si prius parum idonei ad Societatem habebantur, nulla diligentia opus erit; sed potius dirigantur ad aliud Institutum, vbi Deo seruire possint, relaxato illis voto, vt omnes scrupuli eis eximantur.

5 Si huiusmodi essent, vt Deo gratum fore videretur eos non sic relinquere, præcipue si ex aliqua vehementi tentatione, aut ab alijs decepti egressi videantur, † diligentia adhiberi ad eos reducendos poterit; & priuilegijs ad negotium huiusmodi concessis à sede Apostolica, quantum Superiori in Domino videbitur, vti licebit.

Et cum aliquis horum sic redusset, † relinquetur prudentiæ

ordinata, & prudens charitas dictauerit, ad eos reducendos ad illum locū, vbi in Domino iudicatur, quod Deo seruiant.

C ¶ Quod ad satisfactionem attinet eorū qui sponte sua redeunt, & admittuntur, vel qui reducti re-

ret, ^a an tanquā ^{a P. I. C. I.} hospes sit admit- ^{A.} tendus, vel non; donec responsū accipiat à Superiore, cuius voluntatem exequi debet.

B ¶ Qui à Societate discedūt, quamuis ad eam idonei videātur, si aliam Religionem ingressi, & eiusdem habitu induti fuissent, nec litigandū esse Societati, nec procurandū videtur vt eos reducat. Si habitū Religionis non induissent, poterit ea diligentia adhiberi, quam or-

deunt; cum eius satisfactionis scopus sit aliorum ædificatio, et eiusdem qui rediit, profectus; ex circumstantiis personarum, temporis, & locorum, num fieri debeat, necne; & si fieri debet, quanta ea futura sit, iudicabitur: et hæc omnia prudentiæ Superioris, in cuius Domum vel Collegium ingreditur, committi oportet.

D ¶ Cum de illorum, qui sponte sua redeunt, constantia dubitaretur; in aliquo Xenodochio, vel alijs Probationibus possent constitui, ubi pauperibus Christi ex ipsius amore aliquandiu inserviando, suæ stabilitatis, & constantiæ specimen præbeant; quod & ad expurgandam præteritæ leuitatis culpam pars quædam satisfactionis esset.

dentia eiusdem Superioris; ut videat, num satisfactione aliqua opus sit, & quanta, an melius censeat, omnino in spiritu mansuetudinis procedere; qua in re & eius qui reductus est, bonum, & ædificatio domesticorum spectanda est.

Siquis sponte sua ad Collegium, vel Domum, unde sine facultate recesserat, rediret, & alioqui idoneus ad Deo seruiendum in ea iudicaretur; considerandum erit † an veram perseverandi voluntatem afferat, & an sit paratus ad quamvis satisfactionem & probationem: quòd si secus esset, ut qui veræ pœnitentiæ signa nõ ostendit, admitti non merebitur.

Si qui fuit merito dimissus, ad eandem Domum, unde dimissus est, redire ad quamvis

ais satisfactionem paratus; Si adhuc eadem rationes, propter quas fuit dimissus, manerēt, perspicuum est, non esse admittendum: Si non manerent, & qui dimisit, iudicaret Deo gratum fore, vt denuo reciperetur in eandem, vel aliam Domum; admoneat Generalem, vel Prouincialem Præpositum; & quod ab eo præscriptum fuerit, exequatur.

- 8 Siue recesserit sponte sua, siue dimissus qui redit, si admittitur, denuo examinari debet, ^a & ^a Exa.c. 4^m §. 41.
 1 ab vltima quam fecit inchoando; & alijs
 Probationibus & experimentis exercebitur: prout Superiori, habita semper ratione ædificationis vniuersalis & particularis, ad gloriam Dei videbitur.

TERTIA PARS

DE IIS CONSERVANDIS

& promouendis, qui in Probatione manent.

DE CONSERVATIONE

in ijs, quæ ad animam & profectum

in virtutibus pertinent.

Cap. I.

VIN ijs admittendis, quos ad nostrum Institutum vocat Deus talentum ad id conueniens concedendo, & in dimittendis illis, qui cum eo careant, se à diuina sapientia non esse vocatos ostendunt, consideranda sunt quæ superius attigimus; ita in eis conseruandis in sua vocatione, qui retinentur, & probatur in Domibus & Collegijs, & in eisdem iuuandis, vt sic proficiant in via Dei, spiritu, & virtutibus, vt sanitatis & virium corporis, quæ ad laborandum in vinea Domini necessariae sunt, ratio habeatur; consideratione ac prudētia debita opus est: & ita agetur, primo loco quidem de ijs quæ ad animam; secundo de ijs, quæ ad corpus pertinent.

Quod ad animam attinet, cum tanti referat, eos qui in Probationibus versantur, ab omnibus imperfectionibus, & quibusuis impedimētis maioris spiritualis profectus remouere; multum ad id

A ad id^a confert, † omnem communicationē per verba & scripta vt abijciant cum ijs, qui in proposito sibi Instituto intepescendi causa esse possent; & vt in via spirituali incedendo,
B † cum ijs duntaxat personis, & ijs de rebus agant, quæ iuuent in diuino obsequio ad id consequendum, quod in ingressu Societatis sibi vt scopum præfigebant.

3 ^b Eadem de causa egredi Domino

DECLARATIONES in Tertiam Partem.
 a Exa. c. 4. §. 6. & p. 1. c. 4. §. 4.

IN CAPVT I.

De cōseruatione in ijs, quæ ad animam pertinēt.

A ¶ **S**I in aliquo loco

co sollicitatur, vel perturbatur aliquis ab hominibus, qui in via spiritus non bene procedunt; videat Superior, num eundem in alium locum transmitti expediat, ubi diuino obsequio cōmodius insistat. Et tunc Superior ad quē mittitur, certior fieri debet de rebus ipsius, quantum sit satis ad eum magis iuuandum, & alios quibus præest.

B ¶ Si aliquando permittendum videretur, vt consanguineos vel amicos, quos, cum esset in seculo, habebat, alloqueretur, coram aliquo à Superiore designato id fiat, & breuiter; nisi particulares ob causas is qui supremam curam habet, aliud statueret. Sic etiā, si aliquis ex ijs qui Domi sunt, cuiquā scriberet, non nisi obtenta facultate, litteris ei ostensis quem Superior destinauerit, id faciet. Si ad eundem litteræ mitterentur, ei primo reddentur, qui à Superiore fuerit

fuerit constitutus; qui eas lectas reddet, aut non reddet illi, ad quem sunt destinatae; prout in Domino expedire ad maius ipsius bonum, & Dei gloriam existimabit.

C § Considerabit Superior, nū aliqui, quibus cōfidendum videatur, soli mitti possint; & si qua etiam quibusdā facultas generalis dari debeat, vel non; sed sigillatim eam peti, quandocunque Domo egrediuntur, oporteat.

C mo non debent, nisi † quando,
C & ^a cum quo socio Superiori visum fuerit. Nec Domi hi cū illis pro suo arbitratu colloquantur, † sed cum ijs tantum, **D** qui à Superiore præscripti fuerint;
 facultas generalis dari debeat, vel non; sed sigillatim eam peti, quandocunque Domo egrediuntur, oporteat.

D § Vt plurimum Nouitios inter se conuersari non conuenit; sed silentium inuicem obseruare, nisi in rebus, in quibus loqui necesse sit. Agent vero potius cum maturis, ac prudentibus, qui scilicet à Superiore cuique fuerint designati. Sic etiam, si duo in eodem cubiculo lectulos suos habeant, alter eorum huiusmodi sit, ut minime dubitetur, quod alter eius Societate proficiat; & eandem ob causam inter cubicula, quæ seorsum unicuique iuniorum assignantur, par est aliquos ex antiquioribus intermisceri.

Sine facultate autem à Superiore accepta ordinarie vnus cubiculum alterius non ingreditur; & si cum ea facultate ingressus fuerit, ostium semper apertum maneat, quandiu cum alio ibidem fuerit; ut & Superior, & Officiales ad id destinati, quandocunque eis visum fuerit conuenire, ingredi possint.

E § Simile

rint, quorū exemplo & spiritualibus colloquijs
 ædificationem accipiant, non autem offensionē,
 & proficiant in Domino.

4 Omnes diligentissime curent portas sensuum
 suorum (oculorum præcipue, aurium, & linguæ)
 ab omni inordinatione custodire, ac se in pace, &
 vera humilitate interna conseruare, & eam in si-
 lentio, cum id obseruandum est, cum autem lo-
 quendum, in circūspectione & ædificatione ver-
 borum, & modestia vultus, ac maturitate ince-
 sus, motuumque omnium, sine vllō impatientiæ
 aut superbiæ signo exhibere; in omnibus procu-
 rando atque optando potiores partes alijs defer-
 re, omnes in animo suo tanquam sibi superio-
 res ducendo, & exterius honorem ac reuerentiã
 quam exigit cuiusque status, cum simplicitate &
 moderatione religiosa exhibendo: atque ita fiat,
 vt se mutuo considerantes, in deuotione crescãt,
 Deumque Dominum Nostrum laudent, quem
 quisque in alio, vt in illius imagine, agnoscere
 studeat.

5 In refectione corporis curandum est, vt tem-
 perantia, modestia, & decentia interius, & exte-
 rius in omnibus obseruetur. Præmittatur bene-
 dictio, & sequatur actio gratiarum, quas omnes
 agere debent cum ea qua par est deuotione & re-
 uerentia. Et dum corpus edendo reficitur, sua
 etiã animæ refectione præbeat, libro aliquo pio
 potius quàm difficili, quem capere, & à quo om-
 nes iuuari possint, legendo: vel id temporis
 aliquis

^a Inf. §. 21.
& S.

E ¶ *Simile quid erit, litteras quæ ad ædificationem faciunt, legere; & si qua alia exercitatio aliquando convenire videretur.*

^b P. 4. c. 10.
§. 6.

F ¶ *Possessione bonorum suorum se abdicare, tam de proprijs bonis intelligendum est, quæ habet penes se vel alios, quàm de iure vel actio-*

^c Exa. c. 4.
§. 4. & p.
6. c. 2 §. 11.
& H.

ne, quæ ei competit ad bona, quæ sperat; siue secularia illa, siue ecclesiastica sint. Quando hoc fieri debeat, Præpositi Generalis, vel eius, cui ille facultatem communicaverit, arbitrio relinquatur.

^d Inf. §. 25.
& Exa. c.
4. §. 2. 3.
& 5. & p.
4. c. 4. E. &
p. 6. c. 2.
H.

G ¶ *Ante ingressum quivis de bo-*

^a aliquis, cui à Superiore id iniungetur, concionabitur; vel † aliquid simile ad Dei gloriam fiet.

E

Omnes quandiu corpore bene valent, in spiritualibus, vel exterioribus rebus habeant in quo occupentur. Et qui officium vel ministerium aliquod certum habent, ut de auxilio providendum est eis, si sit necessarium, ita ^b cum vacant, alijs rebus occupari deberent; ne otium malorum omnium origo, quoad eius fieri possit, Domi nostræ locum habeat.

6

Ut ^c experiri incipiant sancte

7

Paupertatis virtutem, doceantur omnes, quod nulla re tanquam propria uti debeant: ^d quavis necesse non sit Probationis tempore † possessione bonorum suorum se abdicare; nisi id Superior post elapsum primum annum iuberet, iudicans in huiusmodi bonis tentationum occasionem, & minus proficiendi in spiritu habere aliquem, ut qui illis adhæreat aliquo immoderato amore vel confidentia; & † tunc qui se

F

G

exiit

exiit bonis suis, sequatur Christi consilia: ^a pro sua tamē deuotione ad hoc potius, quàm illud opus dispēfare bona sua, vel eorum partem poterit; prout in Domino intellexerit ad diuinum beneplacitum magis conuenire; vt in Examine dictum est.

8 Intelligant etiam quòd mutuo dare, vel accipere, vel dispensare quidquam de ijs, quæ Domi sunt, minime possunt, nisi Superior conscius cōsensum præstiterit.

9 Qui in ingressu ipso, vel post ingressum ad Obediētiam, motus sua deuotione, vellet bona sua, vel eorū partem in Societatis subsidium dispensare;

H † haud dubie opus faceret maioris

dentur, & eis ~~em~~ acquiescere, & quod illi sentient, perfectius, & Deo ac Domino Nostro gratius esse, habita omnium circumstantiarū ratione (vt in Examine pagina decimanona fusius dicitur) exequi debet.

H ¶ Rectores, vel Præpositi Locales, vel Prouinciales, vel quicumque alij, cum quibus aget qui sic habet in animo sua bona dispensare, vt in ceteris rebus, ita & in hac quod perfectius est, quodq; maioris me-

bonis suis temporalibus pro suo arbitratu statuere potest. Sed

postquam ingressus est, tam de ecclesiasticis, quàm de secularibus disponat oportet; ita vt decet virū spiritualis vitæ sectatorem.

b Ideoque cum existimaret in cō sanguineos ea esse dispensanda, committere id debet iudicio vnius, vel duorum, vel trium virorū, qui & doctrina, & pietate commen-

^a Exa. c. 4. s. 5.

^b Exa. c. 4. s. 3. & 5. & A.

viti in diuino con-
spectu, ei repræ-
sentare debent.
Nihilominus, si
in eo propensio
animi ad locum
vnum potius, quã
ad alium (quam-
uis imperfectũ id
sit) cerneretur;
etiam si iudicio
Superioris suum
submittere vel-
let, certiore tamẽ
reddere Præ-
positum Genera-
lem poterunt, vel
eum, qui eius ge-
rit vices, an sit
aliquid huiusma-
di imperfectio-
nis tolerandum;
sperãdo quod ea
cessabit aliquan-
do, supplebitque
diuina bonitas
quod ad suã ma-
iorem gloriã, &
maiorem ipsius
perfectionem de-
esse cernitur.

¶ P. 10. S.
11. & B.

ioris perfectionis, alienatio-
nis, & abnegationis vniuersi
amoris proprii, non descendẽ
do tenero quodam affectu ad
particularia loca, nec iuxta illũ
sua bona huic potius, quam il-
li applicando; quin potius exo-
ptando maius & vniuersalius
bonum Societatis (quæ tota ad
maiores Dei gloriam, ac vni-
uersale bonũ, & vtilitatem ani-
marũ instituta est) hoc iudiciũ
ei relinquat, qui eius vniuersæ
curã habet, nũ applicari huic
loco potius quam illi in eadem
Prouincia debeant: quando-
quidem ille melius quam quis-
quam alius intelligere potest,
quid conueniat, & quid maxi-
me vrgeat in omnibus eius lo-
cis, a ratione habita Regum,
Principum, ac aliorum poten-
tatum; ne eis causa vlla offen-
sionis detur; sed ad maiorem
ædificationem omnium, &
spiritualem vtilitatem anima-
rum, & gloriam Dei omnia ce-
dant.

Doceantur quomodo ab illu- 10
sionibus Dæmonis in suis spi-
ritua-

ritualibus exercitationibus caueant, & quomodo se contra omnes tentationes tueantur: simulationes sciant quæ adhiberi possint vt eas superent; ^a & ad veras solidasque virtutes consequendas insistant, siue plures adsint visitationes spirituales, siue pauciores: curent vero semper in via diuini seruitij progressum facere.

^a P. 10. §. 2.

11 ^b Utantur quotidie conscientia suæ examinatione consueta, ^c & octauo quoque die saltem ad Confessionis & Communionis sacramenta accedant, nisi aliqua de causa aliud Superiori videatur: & vnus omnium sit Confessarius ^d ab eodem Superiore constitutus: † quod si fieri non poterit, quisque certe suū stabilem habeat Confessarium, ^e cui ipsius conscientia prorsus aperta sit: qui quidem Confessarius non ignoret, quos casus sibi Superior reseruat. Illi autem reseruabuntur, quos ab eo cognosci necessarium videbitur, aut valde cōueniēs, ^f quò melius & remedium adhibere possit, & suæ curæ commissos præseruare ab omnibus quæ nocitura sunt.

^b P. 4. c. 4. §. 3. & 4.

^c Inf. Q. & Exa. c.

4. §. 25. & p. 4. c.

4. §. 3. & B. & p. 6.

c. 3. §. 2.

^d Inf. Q. & p. 6. c. 3. §. 2.

^e Inf. §. 12. & Q.

^f P. 4. c. 19. §. 5.

12 ^g Perutile erit, esse Domini aliquem † virum fidelem, & in rebus spiritualibus sufficienter versat-

I ¶ *Conuenienter non posset fieri propter multitudinē, vel quod aliquis ab alio Confessario magis, quā ab ordinario iuuari posse videretur, propter causas quæ possent accidere; quas considerabit Superior, & quod in Domino iudicauerit conuenire, prouidebit.*

^g P. 4. c. 10. §. 7.

K ¶ *Hic erit*

M. 1.

Magister Nouitiorum, vel quę Superior ad hoc munus vt aptiorem constituet.

L ¶ Vt moneatur, qui in Probatione sunt diligant, ad quem in suis tentationibus confugiant, cui confidenter sua omnia detegant, & à quo consolationem & auxilium in omnibus sperēt in Domino: & admoneantur quòd nullam debeant celare tentationem, quam huic, uel ^a Confessario, uel ^b Superiori non aperiant; immo uero totam animam suam illis integre manifestam esse, pergratum habeant: nec solum defectus aperiant, sed etiam ^c pænitentias, uel mortificationes, & deuotiones, ac virtutes omnes, uoluntate pura optantes ab illis dirigi, sicuti à rectitudine deflecterent, nolentes suo proprio sensu duci; nisi conueniat cum iudicio illorum, quos Christi Domini Nostri loco habent.

Anteuertere oportet tentationes, adhibitis earum contrarijs: ut cum quis animaduertitur ad superbiam esse propensus, exercerijs debet in rebus abiectioribus, quę ad humiliandum ipsum utiles futurę uideantur: & sic de alijs prauis animę propensionibus.

L ¶ Vt fœminę non ingrediatur Domos, nec Collegia, sed tantum

^a Sup. §. 11. & inf.

Q.

^b Exa. c. 4. §. 34. & cct. & p. 4. c. 10. §. 5. & p. 6. c. 1. §. 2.

^c Inf. c. 2. §. 5. & Exa. c. 1. §. 6. & p. 6. c. 3. §. 1.

13

14

L

tum

rum Ecclesias: & arma nulla,
 nec ꝑ instrumenta rerum uanarum Domi haberi; sed tantum ea, quæ faciunt ad finem illum diuini seruitij & laudis, quem sibi præfixit Societas.

15 ꝑ In^a correctionibus & pænitentijs iniungendis qui modus teneri debeat, prudenti charitati Superioris, & eorum quos sibi substituerit, relinquatur: qui in eis rationem habebunt dispositionis personarum, & ædificationis uniuersalis & particularis earum, ad gloriam Dei. ^b Pænitentias uero huiusmodi prompta uoluntate quisque admittere deberet, cum uero emendationis, & spiritualis profectus desiderio, etiam si propter defectum non culpabilem iniungerentur.

16 ^c Syndicus Domi constituitur:

particularibus adhibita hęc ordinem mutare possit) est aduertendum, ^d quod primo in charitate ac dulcedine, qui peccant, sunt admonendi: secūdo in charitate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio & rubor iniiciatur: tertio amori, ea, quæ timorem incu-

Collegia Societatis, fere semper debet obseruari. Sed si illæ eximia charitate, vel auctoritate simul cū charitate esset conspicuæ; prudentia Superioris iustas ob causas, ut illæ (si id optarent) uidentur gratia ingrederentur, posset dispensare.

M ¶ Cuiusmodi essent instrumenta ad ludendum, vel ad rem musicā, libri etiā profani, & alia id genus.

N ¶ In correctionibus (licet prudentia rebus

G tiant,

^a P. 9. c. 2.
 S. 4. & c. 3.
 S. 11.

^b Exa. c. 1.
 S. 6. & c.
 4. S. 33. &
 41.

^c P. 4. c.
 10. S. 7. &
 c. 17. S. 7.

^d P. 8. c. 1.
 G.

tiant, adiucien-
tur. De publicis
autē defectibus
publica debet es-
se pœnitentia; ijs
tantum, quæ ad
omnium ædifica-
tionem faciunt,
declaratis.

tur: cuius erit officium, obser-
uare in omnibus quod ad ho-
nestatem & decentiã externã
pertinet; Ecclesiam & Domũ
perlustrando, & siquid non cõ-
ueniat, adnotando, & Superio-
ri referendo, vel eundem qui
errat cõmonefaciendo; si id fa-
cultatis ei, vt utilius in Dño,
suo fungatur officio, tribuetur.

a Inf. c. 2.
G. & Exa.
c. 4. s. 32.

Curent^a omnes ex morbis corporis fructum
capere, non solum sibi, sed etiam ad aliorum ædi-
ficationẽ; non impatientes aut morosos se exhi-
bendo, sed potius patientiam magnam habendo,
& præferendo, ac Obedientiã Medico, & Infir-
mario præstãdo, verbis pijs & ædificationem fa-
cientibus vtendo, quæ ostendant ægritudinem
acceptari vt donum de manu Creatoris ac Do-
mini Nostri; quandoquidem non minus donum
est, quam sanitas.

b P. 4. c. 5.
S. 4. & c.
14. s. 1. &
P. 8. c. 1. s.
8. & K. &
P. 10. s. 9.

Idem^b sapiamus, idẽ, quo ad eius fieri possit, di-
camus omnes, iuxta Apostolũ.
† Doctrinæ igitur differentes
non admittantur, nec uerbo
in concionibus vel lectionibus
publicis, nec scriptis libris
(^c qui quidem edi non pote-
runt in lucẽ, sine approbatio-
ne atque consensu Præpositi
Generalis; qui eorum exami-
nationem

c P. 4. c. 6.
O. & P. 7.
c. 4. s. 11.

Ecclesia & eius
Doctores com-

17
18
O

nationem saltem tribus committat, sana doctrina, & claro iudicio in ea facultate præditis). imo & iudiciorum de rebus agendis diuersitas, quæ mater esse solet discordiæ, & inimica vnionis voluntatum, quã tũ fieri potest, euitari debet. ^b vnio vero & cõformitas mutua diligentissime curanda est, nec, quæ ei aduersantur, permittenda: quo iuncti inuicem fraternæ charitatis vinculo, melius & efficacius possint se diuino obsequio, & auxilio proximorum impendere.

19 Quia ad progressum in virtutibus faciendum multum cõfert antiquiorum exemplum, quo reliqui ad eorum imitationem animentur; qui præest alijs (si aliter peculiare ob causas non iudicatur conuenire) & omnes alij Sacerdotes, qui ei videbuntur, aliquando intra annum, officium, vel officia eorũ, qui inseruiunt Domi, ad tempus aliquod obibunt: quo alijs gratius reddatur huiusmodi ministerium, in quo ad maius Dei

muniter sentiunt; sũ sensum definitioni ipsius Societatis debet subijcere: ^a vt in Examine declaratum est. In opinionibus etiã, in quibus catholici Doctores variant inter se, vel contrarij sunt, vt conformitas etiam in Societate sit, curandum est.

P ¶ Ferenda non est inter vltimos domesticorũ perturbatio, vel ira mutua: & si aliquid huiusmodi accideret, curetur, vt statim cum satisfactio- ne debita in gratiam inuicem redeant.

^a Exa. c. 3. s. 11.

^b P. 8. c. 6. s. 8.

a Exa.c. 4.
§. 25.

b Sup. §.
21.

c P. 4.c.
4. B. & C.

d Sup. §.
21. & p. 6.
§. 3. §. 2.

e Exa.c. 4.
§. 10.

Q Præter modum bene confitendi, ^b tempus etiam eis designetur, intra quod si ad confessionem non accederent, subtrahatur eis cibus corporis, donec cibum spiritus sumat. Qui ^d autē alij, quam suo Confessario designato confiteretur, debet postmodum (quantū recordari poterit) eidē suo Confessario totā suā conscientiam aperire; ut nihil ignorando, quod ad eam pertineat, melius in Domino possit eundē iuuare.

seruitium & gloriam sunt constituti.

^a Explicetur aliquot diebus in singulis hebdomadibus Doctrina Christiana, ac † modus ^c bene & cum fructu confitendi, communicandi, Missam audiendi, & in eadem ministrandi, orandi itidem, meditandi, & legendi pro captu uniuscuiusque tradatur: cureturque non solum ut addiscant quæ conueniunt, sed etiam ut memoria teneant, & exercent quæ didicerint: omnesque suū tempus rebus spiritualibus impendant, & deuotioni quærendæ pro mensura gratiæ Dei ipsis communicatæ insistant: ad quod † conferet ^e aliqua exercitia spiritualia illis qui nondum se exercuerunt in eis, uel omnia tradere, prout unicuique conuenire in Domino iudicabitur.

Con-

R Cum ijs, qui ex se exercitiorum spiritualium intelligentiam habent, et in ipsis facile progrediuntur, ac methodum in eisdem bene procedendi habent, vel qui alijs occupationibus distinentur, poterunt omni-

no, vel certe ex parte, Superiores in communibus huiusmodi Regulis dispensare.

Quosdam, qui quamuis ad spiritualia exercitia apti sint, ^a nondum tamen ea sunt experti, operæ pretium erit aliquando iuuare, ad particulares considerationes descendendo, quæ ad timorem & amorem Dei, ac virtutum, & ad executionem earum, prout ratio conuenire docuerit, incitent.

Eis, qui ad huiusmodi exercitationes apti non esse viderentur, qualis ex Coadiutoribus Temporalibus aliquis esse posset, proponi debent ea, quæ ipsorum

21 ^b Conuenit omnes exerceri (si aliquem Superior non eximeret) † in concionibus domesticis: ut præterquàm quod utiliter in hoc expendetur aliqua hora à prandio, animentur, & aliquem usum comparant (quod ad uocem, & modum attinet, & ad reliqua) & ut specimen etiam eius talenti, quod in hoc genere Dominus eis communicat, præbeant; & ut suos bonos conceptus ad suam, & proximorum ædificationem exprimant, de ijs crebro tractantes, quæ ad sui abnegationem, & in uirtutibus profectum, & omnimodam perfectionem

captui conueniant, et quibus ad seruitium Dei ac Domini Nostri illi iuuentur.

S ¶ Qui Domini concionantur, reprehensionem alicuius ex fratribus domesticis, vel ipsius Societatis non attingant. Idē caueāt qui in Ecclesiis concionantur, nisi prius Superiorem ea de re consuluerint, quamuis possit vnusquis

^a P. 4. c. 4. B.

^b Sup. s. 5. & Exa. c. 4. s. 25. & p. 4. c. 8. s. 3. & p. 10. s. 3.

quisque & se, & fratres suos simul ad progressum in maiori obsequio Dei (quod potius in domesticis, quam in publicis in Ecclesia concionibus conuenit) excitare.

T ¶ Coniungi magis cum Deo, ac liberalē se in eū exhibere, ^b est se totum immobiliter diuino seruitio mācipare: quod illorum est, qui votis emissis Deo se dedicant. Quamuis autem id multum iuuet ad vberiorē gratiam accipiendam; nemi-

ni tamen præcipiendum est, vt id agat; nec primo biennio quisquam vllō modo ad id compellatur.

^c Quod si sponte ex sua deuotione ad vota sua ante biennium exactum emittenda mouerentur, nec in manibus

ctionem attinent; ad ea se inuicem exhortando, & præcipue ad vnionem & charitatem fraternam.

Magnopere ^a conferet, deuote, quoad fieri poterit, ea munera obire, in quibus magis exercetur humilitas & charitas. Et in vniuersum loquēdo, quāto aliquis se † arctius Deo adstrinxerit, & liberaliorem erga summam Maiestatem se præstiterit; tanto eum in se liberaliorem etiam experietur; & ipse in dies magis idoneus erit ad gratias, & dona spiritualia vberiora recipienda.

Expedit in primis ad perfectum, & valde necessarium est, vt omnes perfectæ Obediētiæ se dedant, Superiorem (quicumque ille sit) ^c loco Christi Domini Nostri agnoscentes, & interna reuerētia & amore eū prosequentes: ^d nec solū in executione

^a Exa. c. 4. §. 28.

^b Exa. c. 4. §. 1.

^c P. 4. c. 10. §. 5. & p. 6. c. 1. §. 1. & 2. & p. 7. c. 2. §. 1. & A. & I. & p. 8. c. 1. D. & p. 9. c. 3. §. 20.

^d P. 6. c. 1. §. 1. & C.

^e Exa. c. 1. E. & p. 5. c. 4. §. 6.

22

T

23

cutione externa eorum, quæ iniungit, integre, prompte, fortiter, & cum humilitate debita, sine excusationibus, & obmurmurationibus obediant, licet difficultia, & secundum sensualitatem repugnãtia iubeat; verum etiam conẽtur interius resignationem, &^a veram abnegationem propriæ voluntatis & iudicij habere; ^b voluntatem ac iudicium suum cū eo, quod Superior vult & sentit, in omnibus rebus (^c ubi peccatum non cerneretur) omnino conformantes, proposita sibi uoluntate, ac iudicio Superioris, pro regula suæ voluntatis & iudicij; quo exactius conformentur primæ ac summæ regulæ omnis bonæ voluntatis & iudicij, quæ est æterna bonitas & sapientia.

24 ^d Et ut magis in Obedientiæ uirtute se exercent, conuenit, atq; etiam ualde necessarium est, ut non solum Superiori Societatis uel Domus, sed etiã subordinatis Officialibus, qui ex illo auctoritatem acceperunt, in

manibus cuiusquam ea admitti, nec solemnitas adhiberi debet: sed quisque in secreto animi sui id offerat Deo ac Domino Nostro. At cum id sint facturi, conuenit ut formulam quæ consueuit in votis simplicibus obseruari, petant, & scriptũ habeãt quod Deo promiserũt, ad suam memoriam confirmandam.

V ¶ Conferret, ut Superiores aliquando occasione præbeant ijs qui probantur, exercendi Obedientiæ, & paupertatis uirtutem, G 4 eos-

^a Inf. §. 27. & Exa. c. 4. §. 46. & P. §. c. 2. §. 1.
^b P. 4. c. 10. §. 5. & p. 6. c. 1. §. 1.
^c P. 6. c. 1. §. 1. & B.

^d Exa. c. 4. §. 29. 30. & 31. & E. & P. 4. c. 10. §. 8.

eosdem tentando ad maiorem ipsorum utilitatē spiritualē, eo modo, quo Dominus Abraham tentavit; ut specimen virtutis suæ præ-

a P. 6. c. 2. §. 1. & P. 10. §. 5.

beant, & in eadē crescant. In eo tamen, quoad eius fieri possit, mensura, & proportio iuxta uniuscuiusque vires, ut discretio dictabit, observetur.

b Sup. §. 7. & Exa. c. 4. §. 2. 3. & 5.

mine proposita fuit.

c Exa. c. 4. §. 2.

Omnes rectam habere intentionem studeant non solum circa vitæ suæ statum, verumetiam circa res omnes particulares, id semper in eis sincere spectantes, ut seruiant, & placeant diuinæ bonitati propter seipsam, & propter charitatem, & eximia beneficia, quibus præuenit nos; potius quàm ob timorem pœnarum, vel spem præmiorum (quamuis hinc etiam iuuari debeant) & crebro admoneantur ut in omnibus quærant Deū, exuentes se, quantum fieri potest, amore omniū

in ijs omnibus, in quibus super ipsos potestatem habent, obediant; & assuescant non intueri, quis ille sit, cui obediunt, sed potius quis ille, propter quem, & cui in omnibus obediunt, qui est Christus Dominus.

Diligant^a omnes Paupertatem, ut matrem; & iuxta mensuram sanctæ discretionis suis temporibus eius effectus aliquos experiantur; & ut in Examine dictum est, ^b parati sint post primum annum exactum ad temporalia bona distribuenda, quandocumque à Superiore iniunctum id fuerit, & ea ratione seruata, quæ ipsis in ^c Exa-

25

26

cre-

creaturarum; vt affectum vniuersum in ipsarum Creatorem conferant, eum in omnibus creaturis amando, & omnes in eo, iuxta sanctissimam ac diuinam ipsius voluntatem.

27 ^a Studium in quod incumbunt qui in Domibus Societatis probantur, id esse debet, quod eos magis ad superius dictam abnegationem sui, & in virtutibus ac deuotione pro-

^a Sup. 5.
23. & Exa.
c. 4. §. 46.

Xfectum iuuabit. † Studia ^b vero litterarum, in vniuersum loquendo, in Domibus non erunt; nisi cum quibusdam, peculiaribus de causis, dispensatione opus esse videretur. ^c Collegia enim ad litteras addiscendas sunt; Domus vero ad eas, quas didicerint, exercendas; vel ad præparandum earum fundamentum, humilitatis scilicet, ac omnis uirtutis in ijs, qui operam eis sunt daturi.

X ¶ Quamuis, in genere loquendo, studia litterarum in Domibus Societatis non teneantur; quicumque tamē prædicationi, & Confessionibus audiendis vacant, studium adhibere possunt ad ea, quæ ipsis vsui futura sunt.

^b Exa. c. 7.
§. 1.

^c Par. 4.
proce. & c.
8. §. 1. & c.
11. §. 1. &
p. 10. §. 4.

28 Sit qui singulis hebdomadibus, uel saltem decimoquinto quoque die hæc & similia omnibus in memoriam redigat; uel illi hæc legere teneantur: ne pro nostræ fragilis naturæ conditione oblitus, ab eorum executione cessent. Et aliquoties singulis annis omnes à Superiore

Et si alicui particulariter conueniret alijs etiã rebus studere, prudentiæ Superioris relinquatur, vt id consideret, & in eo dispenset.

sibi

sibi pænitentias iniungi propter defectum obseruationis Regularum petant; ut hæc cura indicium sit illius, quam de suo profectu spirituali in via Dei quisque habet.

DE CONSERVATIONE

Corporis. Cap. II.

VT nimia sollicitudo in ijs, quæ ad corpus **I** pertinent, reprehensibilis est; ita ^a cura moderata tuendæ ad diuinum obsequium valetudinis, ac virium corporis laude digna, & ab omnibus adhibenda est: & ea de causa, cum animaduertent aliquid sibi nocere, vel quid aliud necessarium esse circa victum, vestitum, habitationem, officium, aut exercitationem, & sic de alijs rebus, admoneant omnes ea de re Superiorem, vel quem ad id Superior cõstituerit; duo interim obseruantes; Primum, vt antequam ad eum quid referat, se ad orandum recipiant; & ^b post orationem, si senserint rem deferendam ad Superiorem, id faciant: Alterum, vt cum verbo, aut scripto breui (ne excidat memoria) Superiori rem exposuerint, ei totam curam rei expositæ relinquunt; &

^a Sup. c. 1.
§. 1. & p. 4.
c. 4. §. 1. &
p. 6. c. 3. §.
1. & p. 10.
§. 13. & C.

^b Exa. c. 8.
A.

In Cap. II.

ALIQUET
Liqui exponit quod necessarium

quidquid ille statuerit, optimũ ducant; † nec contendere, aut **A** urgere per se, vel alium (siue concedatur quod petitur, siue non) pergant: quandoquidem sibi persuadere debent, id magis

gis expedire ad diuinum obsequium, ac suū maius bonum, quod Superiori, re intellecta, in Domino visum fuerit.

2 Statuatur ^a tempus quo ad eius fieri poterit, edendi, cubandi, surgendi, † quod communiter omnes obseruent.

3 ^b In ijs quæ ad victum, † vestitum, & habitationē, & alia corpori necessaria pertinent, curetur cum diuino auxilio, vt quamuis sit in quo probetur virtus & sui ipsius abnegatio; non desit tamen quo sustentetur natura, & ad diuinum obsequium laudemque conseruetur; habita conuenienti ratione personarum in Domino.

^a Vt

riū sibi existimat non debeat ex se idem denuo petere, nec vrgerē; si

Superior tamen

nondum satis intellexisset, & declarationē vel

let maiorem; ea quidē dāda erit.

et si forte ex obliuione non pro

videret, cum tamen significasset

se velle id facere; nō erit ab re,

debita cum modestia ei in memoriā reducere,

vel repræsētare.

B ¶ Quamuis ordinem temporis in refectione, & somno vt plurimū omnes obseruare debeāt; si tamen peculiare ob causas alicui aliud conueniret, videat Superior num dispensatione cū eo sit vtendū, necne.

C ¶ In vestitu habenda est ratio eius finis, qui est, ab iniuria frigoris, & ab indecoro defendi. Ceterum conuenit, vt, ^c qui probantur, vestitus ratione, ad mortificationē et abnegationē sui, et ad mundū eiusq; vanitatē sub pedibus conculcandā iuuētur; et id quidem, quantū, considerata natura, consuetudo, officiū,

^a P. 4. c. 10. §. 9.

^b Exa. c. 4. §. 26. & P. 6. c. 2. §. 15. & 16. & M.

^c Exa. c. 1. §. 13. & F. & P. 1. c. 4. §. 4.

†

Et aliarum personarum circumstantiæ patientur.

Cum Scholasticis approbatis, Et ijs qui studijs vacant, videtur in ijs quæ ad vestitum attinent, magis quam cum ijs qui probantur, ratio haberi posse decentiæ exterioris, Et commoditatis propter studiorum laborem, Et quia Collegia redditus habent: quamuis superflua semper euitari oporteat. In particularibus vero, pro ut unicuique conuenit, procedetur.

a P. 4.c.4.
S.1.

D §^a A prandio, præsertim in

b P. 10. S.
10.

æstate, per unius vel duarum horarum spatium per-

mitteri non debet, quoad eius fieri poterit, corporis aut mentis grauiora exercitia.

Siquid vero necessitas postulabit, id quanta poterit charitate erit Et metiendum, et moderandum.

Id autem temporis in alijs leuioribus exercitijs occupari poterit.

Sed nec extra huiusmodi horas labores nimium continuari sine aliqua relaxatione, vel conuenienti recreatione debebunt.

d P. 4.c.4.
S.1. & p.6.
c.2. S.16.

E §^d Tempus somno tribuendum, in genere loquendo,

b Vt † non expedit tanto labore corporali quemquam onerari, ut spiritus obruatur, & corpus detrimentum patiatur; ita aliqua corporalis exercitatio, quæ utrumque iuuat, omnibus communiter conuenit, etiã illis qui mentalibus exercitijs debent insistere; quæ quidem externis interrumpi deberent, & non continuari, nec sine mensura discretionis assumi.

Corporis^c castigatio immoderata esse non debet, nec indiscreta † in uigilijs, & abstinentijs,

tijs,

4
D

S
E

quando, intra sextæ & septimæ horæ spatium debere esse videtur: (nec sine indusiis dormiendum est, nisi necessitatis alicuius excusationem Superior admitteret) sed quia in tanta uarietate personarum ac habitudinum certa regula præscribi nequit, ut detrahatur, vel addatur huic tempori, Præpositi prudentiæ relinquetur; qui curabit, ut quisq; quod necessitas naturalis exigit, retineat.

Sup. c. 1. §. 12. & Exa. c. 1. §. 6. & C. & p. 6. c. 3. §. 1.

F. ¶ Quamuis vnusquisque paratus esse debeat ad quoduis officium assumendū, quod ei fuerit impositum; animaduertendū tamen erit, in illis quæ robustiores ac fortiores homines requirunt (qualia sunt officia Sacristæ, Ianitoris, atque Infirmarij) vt ij homines qui corporis habitudine iuxta officiorū rationē præditisūt, quantum fieri potest, constituantur

tijs, & alijs pœnitentijs externis, † ac laboribus; quæ & nocumentum afferre, & maiora bona impedire solēt. ^a Ideo suo Confessario detegi ab unoquoque conuenit, quidquid in hac parte faciat; qui si iudicat excedi mēsuram, aut certe dubitat de excessu, illum ad Superiorem remittat. Hæc autem omnia eo fiunt, ut clarius procedatur, & in animis corporibusq; nostris Deo Domino Nostro maior gloria deferatur.

6 Sit aliquis Domi, qui præsit in ijs, quæ ad corporis bonam valetudinem pertinent, tum conseruandam in fanis, & quidem in ijs præsertim, qui ex ætate, vel alijs de causis sunt debiliores; tum restituendam

in

¶ Cu-

G ¶ Cura ha- in ægrotantibus † cui debeant **G**
 beatur ægroto- omnes, si male se habere extra-
 rû magna; quo- ordinarie senserint, id referre;
 rum ægritudo si- vt de remedio, prout charitas
 mulatque Infir- exigit, conuenienti prouidea-
 mario indicata tur.^a

fuerit, si senserit In ijs quæ pertinent ad re- 7
 ille rem esse ali- rum temporalium conseruatio-
 cuius momenti, nem, præter curam illam, quã
 Superiorem ad- omnibus charitas & ratio im-
 moneat: ¶ voce- ponit, æquum erit, alicui pecu-
 tur Medicus, qui liariter demãdari hoc munus;

vnus tantũ ordi- nariæ esse debet; si in casibus quibusdam Superiori

a P. 6. c. 2. aliud non videretur. ^a Obseruetur autem tam in
 §. 16. victus ratione, quàm in medicinis quod Medicus

b Sup. c. 1. his quidquam curet; ^b sed illud potius studeat, vt pa-
 §. 17. & tientiam ¶ Obedientiam exerceat, relicta cura reli-
 Exa. c. 4. §. quorum omnium Superiori, ac eius ministris, per
 32. quos a diuina prouidentia regitur.

c Exa. c. 4. ^c Et quamuis nostræ vocationis sit diuersa loca
 §. 35. & P. peragrare, ¶ vitam agere in quauis mundi plaga,
 4. proce. vbi maius Dei obsequium, ¶ animarum auxilium
 A. & p. 7. speratur; nihilominus tamen si experimento compe-
 c. 1. §. 1. & riratur aliquis ferre nõ posse alicuius regionis cœlũ,
 e. 2. H. ¶ male habere continenter cerneretur; Superiori
 considerandũ relinquatur, num ille migrare alio de-
 beat, vbi melius habens corpore, impensius diuino
 seruitio vacare possit. Non erit tamen ipsius infir-

ut tanquam bona Domini Nostri IESV Christi propria ea curet. Ad alias etiam functiones necessarias, & eas præcipue, † quæ honestius Domini, quâ foris fiunt, curandum est, ut a Officialiū necessarius numerus constituatur; & expedit ut huiusmodi officia Coadiutores Temporales, si ea ignorent, addiscant: omnia ad maiorem gloriam Dei, Creatoris & Domini Nostri semper dirigēdo. *mi, huiusmodi mutationem postulare, nec animi propensionē ad eam ostendere; sed Superioris curæ id relinquetur.*

a P. 1. c. 2.
S. 2. & A.
& P. 4. c. 3.
S. 2. & C.
10. S. 6.

H ¶ *Officiales in ijs quæ Domini honestius quàm foris fiunt, intelliguntur, Lotor pannorum lineorum, Tonsor, & huiusmodi; quos esse Domini, si fieri posset, expedit.*

QUARTA PARS

DE IIS, QUI IN SOCIETATE

retinentur, instruendis in litteris, & alijs, quæ ad proximos iuandos conferunt.

PROOEMIUM.

^a Inf. c. 5.
§. 1. & c. 6.
§. 1. & c. 12.
§. 1. & Exa.
c. 1. §. 2. &
p. 1. c. 2. §.
8. & p. 3. c.
1. §. 9. & p.
7. c. 1. §. 1.
& p. 10.
§. 2.

VM^a scopus, ad quem Societas re-
cta tēdit, sit suas ac proximorum
animas ad finem vltimum conse-
quendum, ad quē creatæ fuerunt,
iuuare; cumque ad id, præter vitæ
exemplum, doctrinā & modus eam proponendi
sint necessaria; postquam in ijs, qui admissi sunt
ad Probationem, iactum esse videbitur abnega-
tionis propriæ, & profectus in virtutibus necessa-
rij conueniens fundamentum;

DECLARA-
tio in Proce-
mium quar-
tæ partis.

^b Inf. c. 3.
§. 1. & c. 11.
§. 1. & p. 3.
c. 1. §. 27.
& p. 10.
§ 4.

^c Exa. c. 4.
§. 35. & p.
3. c. 2. G. &
p. 7. c. 1. §.
1. & A. &
2. H.

ACVm sco-
pus ac fi-
nis, ad quem ten-
dit hæc Societas,
sit, ^c varias mū-
di partes ex Obe-
dientia

de litterarum ædificio, & mo-
do eis vtendi agēdum erit; quo
iuuare possint ad magis cogno-
scendum, mag^mque seruiendū
Deo Creatori ac Domino No-
stro. † Ad hoc ^b Collegia, & ^A
aliquando etiam Vniuersita-
tes, vel Studia generalia Socie-
tas amplectitur; in quibus qui
bonū sui specimen in Domi-
bus dū probarentur, præbue-
runt,

runt, nec tamen doctrina ad nostrum Institutum necessaria satis instructi accesserunt; in ea & in alijs rebus, quæ ad iuandas animas conferunt, instruantur. Prius ergo de ijs quæ ad Collegia; deinde de ijs quæ ad studia generalia pertinent, dicetur; cum eo favore, quem diuina Sapiencia ad maiorem gloriam laudemque suam nobis dare dignabitur.

DE gratia aspirante, ad animas iuandas: necessarium esse, uel in primis rationi consentaneum visum est, ^a ut qui in eam sunt ingressuri, viri sint vitæ probitate, & litterarum eruditione ad id officium idonei. Et quia boni simul et eruditi pauci inueniuntur, si cum alijs comparentur, & ex paucis maior pars iam à susceptis laboribus vellet conuiescere: perdifficile fore deprehendimus, huiusmodi hominibus, qui boni simul ac litterati essent, hanc Societatem augeri posse, tum propter magnos labores, quos eius Institutum exigit, tum propter magnam sui ipsorum abnegationem. Ideo nobis omnibus, qui conseruationem & incrementum eius ad maiorem laudem & obsequium Dei ac Domini Nostri cupiebamus, alia via tenenda esse visa est; admittendi nimirum iuuenes, qui bonorum morum & ingeniorum indole spem facerent, quod in probos simul ac doctos viros, ad colendam Christi Domini Nostri vineam

diætia summi Vicarij Christi Domini Nostri, vel Superioris eiusdem Societatis peragrando, verbum Dei prædicare, Confessiones audire, et reliquis quibuscunque poterit medijs uti, diuina gratia aspirante,

H essent

^a P. I. c. I.
S. 3. & P.
S. c. I. S. 2.
& B. & P.
10. S. 7.

^b Inf. c. 3.
S. 2. & P.
I. c. 3. S.
13. & P. 5.
c. 2. S. 5.

^a Inf. c. 2. ^a admittendi etiam Collegia, cum ijs
 §. 1. & c. conditionibus, quæ in litteris Apostolicis continetur,
 11. §. 1. & siue in Vniuersitatibus, siue extra illas fuerint; &
 2. & p. 9. c. quidē si in Vniuersitatibus, siue illæ Societatis curæ
 3. §. 17. commissæ sint, siue non. Hac enim ratione nobis in
 Domino persuademus, ad maius diuinæ Maiestatis
 obsequium fore, si & numero augeantur, & in litte-
 ris ac virtutibus progressum faciant ijs, qui eidem ob-
 sequio se totos impendunt. Primo ergo de ijs, quæ
 ad Collegia pertinent; deinde de ijs, quæ ad Vniuersi-
 tates, agetur. Et quod ad Collegia, Primo loco de ijs
 quæ ad Fundatores; Secundo de ijs, quæ ad Collegia
 iam fundata, quoad materialia uel temporalia bona
 eorum pertinēt; Tertio de Scholasticis, qui in eisdē
 studijs vacant, admittendis, conseruandis, litteris &
 alijs medijs ad proximum iuuandum promouendis,
 & à studijs educendis; Quarto de ijs, quæ ad gu-
 bernationem eorum pertinent.

DE MEMORIA HABENDA
 Fundatorum, & bene de Collegijs
 meritorum. Cap. I.

Quoniam valde æquum est, vt (quod in no-
 bis erit) illorum deuotioni ac beneficen-
 tiæ respondeamus, quibus diuina bo-
 nitas ad foundationem ac dotationem Collegiorū
 vitur administris; Primum in quouis nostræ So-
 cietatis Collegio perpetuo singulis hebdomadi-
 bus Missa semel pro eius Fundatore & benefa-
 ctoribus viuis & mortuis celebretur.

2 Initio item cuiusque mensis omnes Sacerdotes qui in Collegio fuerint, pro eisdem semel offerre idem Sacrificium perpetuo debeant. Singulis insuper annis, eo die quo Collegij cuiusque possessio Societati tradita est, † cum ^a solemnitate Missa pro Fundatore & benefactoribus celebretur: & id temporis in eodem Collegio quicumque Sacerdotes adfuerint, eodem sua referent Sacrificia.

3 Eodem die candela cerea Fundatori offeratur, † aut vni ex suis, qui ipsi sit cognatione proxime coniunctus, aut illi demum quem ipse Fundator designauerit: in qua candela armorum Fundatoris, aut deuotionis insignia extent. † Illa vero testabitur Societas, quã Fundatori in Domino debet, gratitudinem.

4 Cũ primum Societas in Collegij alicuius possessionẽ venerit;

celebratur, nomine & loco Fundatoris huiusmodi.

C ¶ Per huiusmodi candelã, significatio fit gratitudinis erga Fundatores tenẽdæ; nõ iuris patronatus, vel

IN CAPVT
Primũ Quartæ
Partis. De memoria habenda
Fundatorũ.

A ¶ **S**olemni-
tas eo modo ^a P.6.c.3.
do intelligatur, B.
qui Societati sit
vsitatus, & in eo
loco, vbi Missa ce-
lebratur.

B ¶ Si in loco vbi huiusmodi Collegiũ Institutũ est, temporis successu non esset aliquis de posteritate Fundatoris; mitti cãdela poterit alio, vbi ex eius progenie aliquis inueniretur; vel in altari constitui poterit, vbi diuinũ Sacrificium

actionis vllius, quæ illis, aut eorum successoribus, ad Collegiū vel eius bona temporalia competat. nihil enim tale erit.

D ¶ In Communitatibus, vel Rebus publicis, quæ non moriuntur, dicentur huiusmodi Missæ pro earum defunctis; & pro illis præsertim, qui de nobis melius meriti sunt in Domino.

E ¶ Quod dictum est, obseruari omnino conueniet erga eos, qui cōpleta Collegia facient. Cū ijs autem, qui aliquod duntaxat principium dederint, ea pars eorum,

rit; Præpositus Generalis curet indici per vniuersam Societate, vt quilibet Sacerdos ter Sacrum faciat pro superstite Fundatore ipsius Collegij, ac benefactoribus: vt illos sua benignitate Dominus in rebus omnibus dirigat, & suis donis semper augeat. Rursus, † cum ex hac vita illi excefferint, curabit idem Præpositus Generalis, vbi primum rescierit, vt per totam Societatem singuli Sacerdotes ter Sacrum pro animabus illorum faciant. Quoties autem dictum est, Missas esse à Sacerdotibus celebrandas; ceteri omnes, qui in Collegijs degunt, ac Sacerdotes non sunt, ad eandem illam intentionem orare debent: quandoquidem eiusdem gratitudinis nomine vtrique obligantur in Domino.

Fundatores præterea, ac benefactores Collegiorum, participes peculiariter efficiuntur omnium bonorum operū, quæ tum in ipsis Collegijs, tū in reliqua Societate Dei gratia fiūt.

† In

6 † In vniuersum autem tum
 E Fundatoribus, tum etiam ip-
 forum necessarijs, & quoad vi-
 uunt, & postquam obierint,
 peculiariter sese deuinctā esse
 Societas ex charitate cogno-
 scat: vt omni officio illos pro-
 sequatur, quod à nobis præsta-
 ri iuxta minimam hanc nostrā Professionem, ad
 diuinam gloriam possit.

*rum, quæ dixi-
 mus, præstabi-
 tur, quam Præ-
 positus Genera-
 lis præstandam
 in Domino iudi-
 cauerit.*

DE IIS QUÆ AD RES TEM-
 porales Collegiorum pertinent.

Cap. II.

1 **A**D^a Collegia quæ libere Societati offerū-
 tur, vt iuxta suas Constitutiones omnino
 eis vtatur, admittenda, Præpositus Generalis, no-
 mine totius Societatis, plenam potestatem habebit.

2 Si Fundator^b aliquas condiciones exigeret, or-
 dini ac modo procedendi Societati consueto non
 omnino consentaneas; eidem Præposito Genera-
 li (auditis sententijs aliorum, ^c quos ipse de hu-
 iusmodi rebus melius iudicare censebit) confide-
 randum relinquatur, an omnibus perpensis vtile
 sit futurum Societati ad finem diuini seruitij,
 quem sibi præfixit, huiusmodi Collegium ad-
 mittere, nec ne. ^d Sed si temporis decursu se gra-
 uari eo onere animaduertet Societas, poterit ipsa

^a Sup. p. 9.
 A. & p. 9.
 c. 3. §. 17.

^b Inf. c. 11.
 §. 2. & A.
 & p. 9. c. 3.
 §. 17.

^c Inf. c. 11.
 §. 2.

^d P. 9. c. 3.
 §. 17.

IN CAPVT
II.

De ijs, quæ ad Collegiorum res temporales pertinent.

^a Inf. c. 10.
§. 2. & c.
11. §. 2. &
p. 8. c. 2. §.
2. & p. 9.
c. 3. §. 5.
17. & 18.

A **P** **R**æpositus Generalis simul cū Societate, num admissa iam Collegia vel Domus relinquere debeāt, an retineri, statuat. Id tamen in Cōgregatione ge-

nerali fieri possit; & etiam sine illa, missis nimirum suffragijs ab ijs, qui ius habent suffragij. Et tunc non potest Societas, nec eius Generalis quod sic relinquatur, vel eius partem ullis extra Societatem hominibus donare. Sed si ipsa curam quam habebat reliquerit, poterunt qui alias hanc auctoritatem sibi in fundatione reseruauerint, pro sua deuotione ad aliud opus applicare id quod sic relictum fuerit. Si vero huiusmodi non intercesserit reseruatio, poterit procedere Societas iuxta suum Institutum, prout ad Dei gloriam magis conuenire iudicabit.

prospicere, ut onus temperetur, vel certe, vt ad onus id ferendū vires maiores præbeantur. Hoc tamen dictum sit, si ante Congregationem huiusmodi Præpositus Generalis huic incommodo, prout in Domino conuenit, nō occurrerit.

^a Ad relinquenda, vel alienanda Collegia, aut Domos iam admissas † Præpositus Generalis simul cum ipsa Societate potestatem habebit. Cum enim id sit perinde, ac si membrum ab eius corpore præscinderetur, & res alioqui perpetua & maioris momenti sit; cum ea vniuersa cōmunicari melius est.

In

B § De non

4 In^a Collegijs Societatis† nec
 B curæ animarū, nec obligatio-
 nes ad Missas celebrādas, neq;
 aliæ huiusmodi admittantur;
 quæ à studijs distrahere admo-
 dū, & ea quæ in illis ad diuinū
 obsequiū quærantur, impedire
 solent: quemadmodū neq; in
 Domibus alijs, vel Ecclesijs So-
 cietatis Professē, quæ quoad ei⁹
 fieri potest, expedita ad sedis A-
 postolicæ missiones obeūdas,
 aliaq; opera ad Dei obsequium
 & animarū auxiliū esse debet.

C †^b Possessionem Collegiorū
 cum

*tionem (quæ tamen non sit animarum cura) admitte-
 re; si causa sufficiens ad id moueret; præsertim si res
 huiusmodi esset, quæ distractionis & occupationis
 perexiguæ aut nullius futura esset. In Domibus au-
 tem Professorum, quando nec illæ redditus ullos ha-
 bent, nec ipsi ita stabilem habitationem, huiusmo-
 di obligationes non tolerātur. De alijs obligationibus
 Lectorum vel Lectorum non hic agitur: verunta-
 men^c & hæ ipsæ in Collegijs, & Vniuersitatibus non
 sine magna consideratione, nec ultra limitem, quem
 Præpositus Generalis conuenire ad commune bo-
 num, & ipsius Societatis ad Dei & Domini Nostri
 gloriam iudicauerit, assumentur.*

C § Societas in vsum Scholasticorum suorum iux-

H 4 ta lit-

B § De non ad-
 mittendis obliga-
 tionibus, & cet.
 sic intelligitur;
 quòd Missarum
 obligationes, vel
 huiusmodi, quæ
 assignato reddi-
 tui commensura-
 tæ videantur, as-
 sumi nequeunt.
 Non tamen per-
 inde inconueniēs
 existimatur, ali-
 quam facilem &
 exiguam obliga-

^a P. 6. c. 3.
 §. 5. & 6.
 & C.

^b Inf. c. 10.
 §. 1. & 2.
 & P. 9. c. 3.
 § 3.

^c Sup. §.
 2. & inf. c.
 11. §. 2. &
 A.

- ta litteras A-
 postolicas reddi-
 tuū administra-
 tionem exercebit
 per Præpositum
 Generalem, vel
 Prouincialē, vel
 aliū, cui Genera-
 lis id commiserit
 ad defendēdas et
 conseruādas pos-
 sessiones & red-
 ditus Collegiorū,
 etiam in iudicio,
 cū id conueniens
 vel necessarium
 fuerit. Ac eiusdē
 Præpositi erit,
 vel eorum qui-
 bus ille facultatem dederit, admittere quidquid præ-
 terea Collegijs ad sustentationem & incrementum
 eorum in rebus temporalibus donaretur.
- a** Inf. c. 10. §. 3. & p. 9. c. 3. §. 3. & 14.
- b** Inf. c. 10. §. 3. & p. 9. c. 3. §. 4. & 15. & C.
- c** Qui disponuntur vt ad Collegia mittantur, illi sunt, qui in Domibus Probationum versantur; & qui ex Domibus Societatis Professæ, vel Domibus Probationum ad studia mittuntur.
- d** P. 9. c. 3. §. 16. & c. 6. §. 12. & H.
- e** Qui negotia Collegiorum extra ea gerunt, in primis intelliguntur Procuratores, qui in summi Pontificis, vel aliorum Principum curia negotia Societatis gerunt. Verum quid ad hos, & alios sumptus neces-
- cum rebus temporalibus quæ ad ipsa spectant, capiet Societas; & Rectores qui ad id munus conueniens habeant talentum, constituet; qui curam suscipiant conseruandi, atq; administrandi res ipsorum temporales, ac prouideant necessitatibus tam materialis ædificij, quā Scholarium qui in ipsis Collegijs degunt, † eorumque, qui disponuntur vt ad illa admittantur, † atque † eorum etiam, qui extra Collegia gerunt illorum negotia. † Totius vero administrationis ratio Rectoribus constet: vt eam reddere, quando, & cui per Præpositi-
- D**
E

necessarios contribui debeat, Præpositus Generalis, servata proportione debita, per se, vel aliū id statuet.

F ¶ Cum dicitur, non posse Societatem Professā, vel eius Præpositum Generalem iuvari redditibus Collegiorū, intelligēdum est iuxta litteras Apostolicas, quod non possit in proprios ipsorum usus redditus convertere; eo purius sese in eorum superintendencia ad maiorem gloriam & servitium Dei gerere poterit.

6 In ijs Collegiis quæ duodecim Scholasticos (præter Præceptores) ex proprijs redditibus

pendi in usum illorum, qui Collegijs utiles fuerint: cuiusmodi sunt Administratores, Concionatores, Lectores, Confessarij, Visitatores, & alij Professi, vel similes personæ, quæ spirituali vel temporali Collegiorum huiusmodi utilitati vacāt. Sine tali etiam causa posset expēdi aliquid, quod exiguum sit, cum quovis homine de Societate, mensa per diem aliquem eū excipiendo, vel modicum quid viatici, cum per Collegia in hanc vel illam partem transit, vel quid simile donando. Quod enim tam est exiguum, ut nihilum ducitur; & scrupuli eximuntur, hinc quidem inhumane se habendi, inde vero contra Sedis Apostolicæ intentionem agendi.

G ¶ Quamvis

a Inf. c. 10 §. 1. & Exa. c. 1. §. 4. & p. 6. c. 2. §. 3. & p. 9. c. 3. §. 18. & c. 4. §. 7. & D. & p. 10. §. 4.

b Inf. c. 10. A. & p. 6. c. 2. §. 3. & 4. & C.

c P. 6. c. 2. C. & D.

G Quamuis hoc ita se habeat, si tamen benefactores esset, qui possessionem aliquam vel redditum dare vel lent, admitti illa possent; ut tanto maior numerus Scholasticorum, ac præceptorum ad maius diuinum possent obsequium sustentari.

^a Exa. c. 4. §. 12. & 27. & p. 6. c. 2. §. 10.

^b Supra proce. & inf. c. 11. §. 1. & p. 3. c. 1. §. 27. & p. 10. §. 4.

^c Exa. c. 1. §. 10. & p. 5. c. 2. §. 5. & p. 10. §. 4.

^d Exa. c. 2. §. 6. & p. 1. c. 3. §. 2. & G.

bus alere possunt, ob maiorem populi ædificationem † nec petantur eleemosynæ, nec illæ, aut dona vlla oblata admittantur. Si redditus minores fuerint, quam huic numero alendo sufficiant; admitti quidem, non autem peti aliquæ eleemosynæ possent; nisi tanta paupertate Collegium premertur, ut etiam petere, saltē à quibusdam, esset necessariū. Tunc enim (maius diuinum obsequium & vniuersale bonū præ oculis semper habendo) peti eleemosynæ, ^a immo & ostia-

tim ad tempus, quandocunque necessitas id exigeret, emendicari poterunt.

DE SCHOLASTICIS QUI in Collegijs constituentur.

Cap. III.

Quod ad Scholasticos attinet, ad quorū institutionē ^b Collegia assumuntur, in primis ^c quales esse debeāt, ut ad ea vel mittantur, vel admittātur, cōsiderare in Domino oportebit.

^d Primū omniū cū aliquo ex quinque illis impedimentis in prima Parte dictis † nullus in Collegio aliquo Societatis inter Scholasticos collocari poterit. Et præter Coadiutores ad ministeria vel auxili-

auxiliū Collegij^a necessarios, reliqui huiusmodi esse debent, ^b vt secundū rationem sperari possit, idoneos ad vineā Christi Dñi Nostri exēplo ac doctrina excolendā esse euafuros. Hi autē quo magis ingeniosi, bonisq; moribus ornati, & sani corpore ad ferēdos studiorū labores fuerint, eo magis idonei, & citius ad Collegia mitti, vel in eisdem admitti possunt.

3 Ad hæc, ^c illi solum in Scholasticos approbatos admittuntur, qui in Domibus vel Collegijs ipsis probati fuerint, & ^d biennio in varijs experimentis & Probationibus exacto, ^e ac votis cum promissione de Societatis ingressu iam emissis, ad vitam in ipsa perpetuo ducendam ad gloriam Dei admittuntur.

4 Præter hos, studia quibusdā conceduntur, qui ante bienniū & Probationes huiusmodi ad Collegia ex Domibus destinantur (quòd sic in Domino expedire videatur) aut in eisdem admittuntur, non tamē approbati Scholastici censentur, donec biennio exacto^f & votis ac promissione illa emissis, in approbatorum numerum referantur.

DE

IN CAPVT III.

DE SCHOLASTICIS, qui in Collegijs cōstituentur.

A ¶ **Q** Vando aliquis factus esset idoneus à Christi Vicario,

vt in aliqua Domino Societatis manere possit; etiā idoneus esse intelletur, vt in Collegijs habitet.

B ¶ Si in Collegijs Societatis, Scholasticorum non suppeteret

^a Inf. c. 10. §. 6. & p. 1. c. 2. §. 2. & A. & p. 3. c. 2. §. 7. ^b Supra procc. A.

^c Exa. c. 1. §. 10. & c. 7. §. 1. & p. 5. c. 2. §. 5. ^d Inf. c. 4. §. 5. & Exa. c. 1. §. 12. & c. 4. §. 41. & p. 5. c. 1. §. 3. & c. 4. §. 3.

^e Inf. c. 4. E. & Exa. c. 1. §. 10. & c. 7. §. 1. & p. 5. c. 1. A. & c. 4. §. 4.

in

a Inf. c. 9.
A.

iustus numerus, qui per promissionē, vel propositū Deo in ea seruiendi se dedicauerint; non repugnabit Instituto nostro, ex licentia Præpositi Generalis, & ad tempus quod ei videbitur, alios pauperes Scholasticos, qui tale propositum non habeant, admittere: dum tamen in eis impedimenta illa quæ in prima Parte dicuntur, non inueniantur; & huiusmodi indolem præferat, ut sperari possit, quod boni operarij vine & Christi Domini Nostri sint futuri, propter ingenium, vel aliquam institutionem in litteris, bonos mores, conuenientem ætatem, & alia Dei dona, quæ in eis cernerentur ad diuinum obsequium; quod solū in ijs qui de Societate, & extra illam sunt, expetitur. Huiusmodi autem Scholastici in Confessionibus frequentandis, in studijs, ac in forma viuendi Scholasticis Societatis conformes esse debent; quamuis & ratio vestitus diuersa, & habitatio in eodem Collegio separata sit, ita ut qui Institutum Societatis sequuntur, seorsum, et non commixti alijs externis maneant; cum eis tamen versentur, quatenus ad maiorem ædificationem, ac maius Dei ac Domini Nostri obsequiū Superior expedire iudicauerit.

Quamuis autem nostrorum copia suppeteret; tamen non repugnabit nostro Instituto, si aliquis qui propositum Societatem ingrediendi non habeat, in Collegia admittatur; si pacta cum Fundatoribus inita id exigent: si quidem ad finem quem sibi præfigit Societas, cum huiusmodi conditionibus Collegium admittere utile censebitur; uel ob causas alias raras, & non leuis momenti. Verum seorsum habitare hi, nec

conuersari sine facultate Superioris, nisi cum certis quibusdam personis Societatis ad id designatis, deberent.

Paupertas autem Scholasticorum, qui de Societate non sunt, per Præpositum Generalem, vel eum cui suam ille potestatem communicauerit, expendetur. Et aliquando honestas ob causas, quamuis illi diuitum aut nobilium hominum filij sint, modo suis uiuant sumptibus, nihil esse uidetur, cur admitti non possint.

Ætas conueniens fore à decimoquarto ad uigesimum tertium annum uidetur, si in litteris progressum aliquem non fecissent. Et in uniuersum loquendo, quo pluribus donis ex ijs, quæ in Societate expetuntur, præditi essent, eo magis erunt idonei, ut admittantur. Nihilominus animaduertatur, ut cum huiusmodi restrictiores, quàm laxiores simus: habeatur quæ diligenter delectus eorum, qui sunt admittendi, examine aliquo particulari cum eisdem antequam recipiantur, utendo.

Aliqui licet rariores, possent inter nostros, particulares ob causas, & Superioris iudicio efficaces, admitti.

DE SCHOLASTICIS ADMISSIS
conseruandis. Cap. IIII.

AD conseruationem eorum qui in Collegijs sunt, in ijs quæ ad corpus, & res externas attinent, quod in Tertia Parte dictum est, sufficiet.

^a P. 3. c. 2. §. 1. & D. & E. & P. 6. c. 2. §. 16.
^b P. 10. §. 10.

ficiet.^a Id tamen peculiari cura animaduerten-
 dum erit, vt temporibus valetudini corporis in-
 commodis Scholastici non studeant, vt somno
 quantū tēporis fatis sit, tribuant; & in laboribus
 mentis modū seruent. Sic enim fiet, ^b vt diutius
 in illis perseuerare tā in litteris addiscēdis, quā
 in eisdem exercendis ad Dei gloriam possint.

Quod attinet ad spiritualia, eadem erit ratio ²
 eorum qui in Collegijs, & qui in Domibus ad-

IN CAPVT

IIII.

^c Inf. c. 6. §. 3. & A.
 De Scholasticis
 admissis con-
 seruandis.

mittuntur, quandiu in Proba-
 tionibus versantur. ^c Post Pro-
 bationem, cum studijs vacant,
 vt est cauendum, ne feruore stu-
 diorum intepescat solidarum
 virtutū, ac religiosę vitę amor,

ASI in ali-
 quo par-
 ticulari Reċtor
 conuenire iudi-
 caret plus esse in
 his rebus conce-
 dendum propter
 peculiare ali-
 quas rationes; sē-
 per discretioni
 locus erit.

^d Inf. c. 6. §. 2.

ita † mortificationibus, oratio- ^A
 nibus, ac meditationibus pro-
 lixis eo tēpore non adeo mul-
 tum loci tribuetur. ^d Quando-
 quidem litteris dare operam,
 quę sincera cum intentione
 diuini seruitij addiscuntur, &
 quodammodo totum hominē
 requirunt, nō minus, quam in
 illis versari tempore studiorū,
 immo magis Deo ac Domino
 Nostro gratum erit.

^e Exa c. 4. §. 25. & P. 3. c. 1. §. 11. & Q. & P. 6. c. 3. §. 2.

B § Frequen-
 tius, quā oċtauo
 quoque die, com-
 municare, non
 nisi

Itaque præter Sacramenta ³
 Confessionis † ac Communio ^B
 nis (ad quę ^c oċtauo quoque
 die

die accedendum erit) & præter Missam, quã quotidie audient, horam vnã impendent recitãdo Beatissimæ Virginis officio, ^a ac examinandis bis quotidie suis cõscientijs, cum alijs orationibus pro cuiusque deuotione vsque ad prædictam horam explendam, si expleta non fuerit. Quæ omnia iuxta ordinationem ac iudicium Maiorum suorũ, ^b quibus Obediẽtiam Christi loco præstare debent, facient.

4 Aliqui (cuiusmodi esse possẽt Coadiutores illi, qui legere nõ didice-

nisi peculiare ob causas, & potius necessitatis, quã deuotionis, habitatione permittatur. Protrahere vltra octo dies non sine ratione etiam speciali licebit; propter quam possit etiam aliquando Missa intermit- ti; & in quibusdam augeri, & minui præscriptũ orationis tẽpus.

^a Inf. 5.4.
& P.3 c.1.
5.11.

^b P.3.c.1.
5.23.

Et hæc omnia Superioris prudentiæ relinquentur: quamuis vnus horæ plus minus tempus ad Beatissimæ Virginis preces recitandas assumendum sit. In Scholasticis tamen, qui ad dicendum officium diuinũ non tenentur, facilius suis temporibus hæc ratio commutari poterit, ut loco precum Beatæ Virginis, meditationes, & alia spiritualia exercitia succedant; (dum tamẽ hora in illis compleatur) idque præcipue cum quibusdam, qui cum vno modo in spiritu non proficiant, alio cum gratia Dei magis iuuabuntur, fiet; cum facultate tamen vel ordinatione Maiorum, quorum semper erit videre, num in quibusdam propter particulares causas aliud magis conueniet,

vt id

ut id fiat. Habenda autem erit ratio veræ deuotionis ipsorum, vel Fundatoris, & circumstantiarum, quæ ad personas, tempora, & loca pertinent. ^a Iis uero, qui inexperti sunt adhuc rerum spiritualium, & in illis iuuari desiderant, aliqua ad meditationem & orationem capita proponi possent, prout eis magis conueniret. Dū Missa dicitur, quādiu Sacerdos submisse loquitur, ut populus non audiat quæ is dicit, nū Scholastici possint, nec ne, recitare partem precum suarum, ad quas horam habent designatam; Maiorū, vel Superiorum arbitrio id relinquatur; qui hominū, locorum, ingeniorum, & temporum habita ratione, quod ad maiorē Dei gloriam videbitur, providebūt.

^b P. 3. c. 1. §. 20. C §^b Quod

ad Coronam uel Rosariū attinet, doceatur quomodo cogitare uel meditari mysteria, quæ in eo continentur, possint; quo maiori cum

didicerunt) præter Missam, horam etiam vnā † recitando Rosario uel Coronæ Beatæ Mariæ Virginis' cum duplici examine quotidiano, uel alijs orationibus pro cuiusque deuotione, ut de Scholasticis dictū est, impendent.

^c Sup. § 3. & P. 3. c. 1. §. 11. ^d P. 5. c. 4. H attentione et deuotione se in eo exercere ualeāt. Et quando qui legere didicerunt, fructum uberio-

^d Ad deuotionis augmentū, & ad excitandam qua Deo obstricti sunt obligationis memoriam, & ad maiorem studentium in sua uocatione confirmationem

^e Sup. B. uenirent; iam ^e diximus, quod in id, quod magis conferet,

D nem bis annis singulis, † in fe-
stis videlicet Resurrectionis,

E ac Natiuitatis, † simplicia Vo-
ta, quæ iuxta formulã in Quin-
ta Parte, capite quarto dicendã
emiserũt, congruũ erit renoua-
re. Et qui ea non emisisset, ^a exa-
cto biennio Probationis, vt in
Examine proponitur, emittet.

G Cũ ad publicas Scholas eun-
dum erit (nam alia loca sine
facultate Superiorum non pe-
tent) eant & redeant † inuicem
allo-
*surrectionis, & Natiuitatis loquimur; simul intra
eius octauas, vel totidem dies ante festa intelligatur.*

E ¶ Quod autem promittit Scholasticus in Societa-
te, est, in eius corpus ingredi, vt statim obseruet Casti-
tatem, Paupertatem, & Obedientiam actu, iuxta So-
cietatis consuetudinem; siue admissus sit, vt post abso-
luta studia sit Professor, siue Coadiutor formatus: &
sic consequenter potest illum statim Superior admit-
tere in Scholasticũ, ac simul in Probationem ad hoc
tantum, vt ad Professorum gradum, vel Coadiuto-
rũ suo tempore admittatur. ^b Hæc consuetudo facit,

A vt quamuis Paupertatis votum sit emissum, bona
tamen temporalia haberi possint ad certum vsque
tempus, quod Superiori intra Probationis spatium
videbitur.

F ¶ Rectoris erit, ^c designare cuique socium; qui
I huius-

feret, illæ pote-
rũt commutari.

D ¶ Si videre-
tur Rectori cum
Superioris facul-
tate commodius
fore alijs in festis
solemnibus hanc
Renouationẽ ali-
quando particu-
lari aliqua ratio-
ne fieri, posset
etiam fieri. Cum
etiã de festis Re-

a Sup. e.
3. s. 3. &
Exa. c. 1. s.
12. & c. 4.
s. 41. & p.
5. c. 1. s. 3.
& c. 4. s. 3.

b Exa. c. 4.
s. 2. & 5.
& p. 3. c. 1.
s. 7. & F. &
p. 6. c. 2.
H.

c P. 3. c. 1.
s. 3.

huiusmodi esse
debebit, ut uter-
que alterius ope-
ra magis profice-
re possit.

a P.7.c. 4.
§.8.

associati cum ea modestia inte-
riori ac exteriori, quæ ad sui
& aliorum ædificationem conue-
niat: & eorum colloquia cum
Scholasticis externis sint so-
lū de rebus ad litteras vel pro-
fectum spiritus pertinentibus; prout ad maiorē
Dei gloriam omnibus utilius fore iudicabitur.

DE DOCTRINA, CUI SCHOLA-
stici Societatis studere debent.

Cap. V.

b Supra
proce. &
inf. c.6. §.
1. & c. 12.
§.1.

Cum^b doctrinæ quæ in hac Societate addisci
tur, hic scopus sit, suis & proximorum ani-
mis Dei fauore aspirante prodesse; hæc erit in
vniuersum, & in particulari-

INCIPIT
V.

De profectu in
litteris.

c Inf. c. 6.
§.5. & c. 12.
§. 2. & 3.
& C.

A ¶ ^b ^d Lit
steris Hu

d Inf. c. 12.
A.

manioribus Rhe-
torica etiam præ-
ter Grammaticā
intelligenda est.

e Inf. c. 12.
§. 1. & c. 14.
§. 1. & C.

B ¶ Si in Collegijs tempus non suppeteret ad Con-
cilia, Decreta, Doctores sanctos, et res alias morales
legendas; postquam ex eis egressi fuerint, unusquisq;

prina-

- & sacra Scriptura ad id iuuant; *privato studio cū approbatione suo*
- C** † harum facultatum studijs *rum Superiorū id posset efficere;*
operam dabunt qui ad Colle- *præsertim si in*
gia mittuntur; & quidem ma- *doctrina Schola-*
iori cum diligentia illis vaca- *stica solida iece-*
bunt, quæ ad finem prædictū, *rit fundamenta.* ^a Inf. c. 17.
- & personarū, & c. ^a supremus *C. § Iuxta mo* ^{S. 2.}
Moderator studiorū magis in *dum ætatis, inge-*
Domino conuenire iudicabit. *ni, propensionis*
- ² Ad particulares personas de- *animi & institu-*
D scendendo, † quid hi, ^b vel illi *tionis in litteris* ^b Inf. c.
addiscere debeāt, Superiorum *vnus cuiusque,* ^{13. §. 4. &}
prudentiæ relinquetur: ^c qui *vel communis bo-* ^{Exa. c. 7.}
tamē indole ingenij præditus *ni quod sperare-* ^{S. 3.}
esset, quo in dictis facultatibus *tur, posset in his* ^c Inf. c. 13.
solidius fundamētum iaceret, *omnibus faculta-* ^{S. 4.}
eo rem utiliore faceret.
- ³ De ^d tempore alicui ex his *tibus, vel aliqua,* ^d Inf. c. 13.
scientijs impendēdo, & quādo *aut pluribus ea-* ^{S. 4. & c.}
ad ultiores sit progredien- *rum quis exer-* ^{15. §. 1. &}
dum, Rector adhibita exami- *ceri: qui enim in* ^{Exa. c. 7.}
natione conuenienti confide- *omnibus non pos-* ^{S. 3.}
rabit, & statuet.
- ⁴ ^e Sequantur in quauis facul- *ret vt in aliqua* ^e Inf. c. 14.
tate securiorē & magis appro- *earum excelle-* ^{S. 1. & p. 3.}
batam *ret.* ^{c. 1. O. &}
^{p. 8. c. 1. k.}

D § Aliqui ad Collegia mitti possent, non quòd spe-
retur doctos eos esse euasuros, iuxta eum modum de
quo dictum est; sed potius, vt alios subleuent; cuius-

- a** Inf. c. 6. **C.** modi esset aliquis ^a Sacerdos ad audiēdas Confessiones, & cæt. Et hi, ac alij, in quibus ^b propter etatem prouectiorem, vel alias causas sperari non potest, quòd in omnibus his facultatibus magnum facturi sint progressum; conueniet vt iuxta Superioris præscriptum in ijs studijs quibus vacare poterunt, occupentur; & in linguarum peritia, & in ijs ^c quæ ad doctrinam Confessionibus vtilem pertinent; et demũ in ijs quæ ad commune animarum bonum commodiora sunt futura, proficere curent.

- E** ¶ In libris ethnicis litterarum humaniorũ nihil quod honestati repugnet prælegatur; Reliquis vt spolijs Aegypti Societas vti poterit. Christianorum opera quamuis bona essent, si tamen malus fuerit auctor, legēda non sunt; ne ad auctorem aliqui afficiantur. Et conuenit, ad particularia descendendo, qui libri sint prælegendi tam in humanioribus, quàm in alijs disciplinis, qui vero prælegi non possint, constituere.
- d** Inf. c. 14. **E** batam doctrinam, † & eos^d auctores, qui eam docent: cuius rei penes Rectorē (qui, ^e quod statuatur in vniuersa Societate ad maiorem Dei gloriam, sequuturus est) cura sit.
- e** Inf. c. 14. **S. 3.** stati repugnet prælegatur; Reliquis vt spolijs Aegypti Societas vti poterit. Christianorum opera quamuis bona essent, si tamen malus fuerit auctor, legēda non sunt; ne ad auctorem aliqui afficiantur. Et conuenit, ad particularia descendendo, qui libri sint prælegendi tam in humanioribus, quàm in alijs disciplinis, qui vero prælegi non possint, constituere.

QVOMODO IVENTVR SCHOLASTICI ad has facultates bene addiscendas.

Cap. VI.

VT autem Scholastici plurimum in his facultatibus proficiant; in primis animæ puritatem

Ornitatem custodire, ac rectam studiorum intentionem habere contentur; nihil aliud in litteris, quã diuinam gloriam & ^a animarum fructum quærentes; & in suis orationibus gratiam, vt in doctrina proficiant ad hunc finem, crebro petant.

^a Supra
prcc. & c.
§. 1. &
Inf. c. 12.
§. 1. & c. 16.

Præterea ^b serio & constanter animum studijs applicare deliberent; sibi que persuadeant, nihil gratius se Deo facturos in Collegijs, quàm si cū ea intentione, de qua dictum est, studijs se diligenter impendant. Et licet nunquam ad exercenda ea quæ didicerint, perueniant; illum tamen studendi laborē ex Obedientia & charitate (vt par est) susceptum, opus esse magni meriti in cōspectu diuinæ ac summæ Maiestatis, apud se statuunt.

§. 4.
^b Sup. c. 4.
§. 2.

Impedimenta etiam remoueantur, quæ à studijs animū auocant, † tam ^c deuotionum ac mortificationum, quæ vel nimix vel sine ordine debito suscipiuntur, quam curarum

† & exteriorum occupationū, quæ Domi in officijs domesticis, ^d mortificationi incumberet, videretur; relinquetur Superioris prudentiæ, vt statuatur quantum in ijs progredi oporteat.

^d Adiuuare eos, quibus huiusmodi officia operosa

^c Sup. c. 4.
§. 2. & A.

IN CAPVT VI.

Quomodo iuuentur Scholastici ad has disciplinas bene addiscendas.

Hoc in genere dictū sit. Ceterum si alicui necessarium esse, vt deuotioni & mortificationi incumberet, videretur; relinquetur Superioris prudentiæ, vt statuatur quantum in ijs progredi oporteat.

^d Inf. c. 10.
H.

rosa commissa sunt, aliqua hora, nihil prohibet. ^a Verū onus ipsorum officiorum sumere, potius Coadiutorū est, qui ad Scholasticos subleuādos in Collegijs constituentur.

^a Inf. C. & Exa. c. 6. §. 3. & p. 1. c. 2. §. 2. & A.

^b Inf. c. 8. §. 1. & c. 10. §. 10.

C. ¶ Ea de causa, in ijs qui ad Sacros Ordines promoti non sūt, congruū erit si promotio differatur, ne impedimentū ipsis præstet, donec ad finem studiorū accedant: necessitatistamē sepe occurrentis ratione dispēdari aliquando opus est.

^c Sup. c. 5. D.

Huiusmodi erga proximos functiones aliqui qui studia sua iā absoluerint, ^c vel ad id ipsum mittūtur ad Collegia, explere poterunt: sicut etiam ad domestica officia Collegij obeunda, quæ maiorem occupationem

secum

cis, & foris in colloquijs, † Cō C fessionibus, atq; alijs erga proximos functionibus' assumuntur: quatenus ab eis declinari in Domino poterit. Est enim consultum, quo alijs postea vtiores cū doctrina quam didicerint, se præbeant, huiusmodi exercitia (licet pia) donec ^b studia sint absoluta, differri: quandoquidem nō deerunt alijs, qui ea interim exercent. Et hæc quidem omnia maiori cum desiderio obsequij & gloriæ diuinæ fiant.

In disciplinis ordo seruandus est; vt prius in Latina Lingua solidum iaciant fundamentum, quàm Artium liberaliū, & in ijs, antequam Theologiæ Scholasticæ, & quidem in hac, antequam Positiuæ studijs se dedant. Sacræ Scripturæ vel eodem tempore vel postea addisci poterunt.

† Lin-

D †^a Linguae vero illae in quibus scriptae vel versae fuerunt, prius aut posterius, ut Superiori pro varietate causarum occurrentium, ac diuersitate personarum videbitur, discipulerunt. Itaque hoc eius prudentiae relinquetur. Sed si linguarum studio nostri vacant, inter cetera ad quae discen- tium intentio feratur, illud sit, ut uersione ab Ecclesia appro- batam defendant.

E † Scholastici omnes lectio- nes publicorum Professorum iuxta Rectoris Collegij arbi- trium

in ea mediocriter eruditos, & qui Doctorum san- ctorum, & Ecclesiae Decisiones intelligant; ut illis linguarum studium utile sit, & nihil noceat. Verum si aliqui tam humiles & in fide firmi cernerentur, ut a studio linguarum nihil incommodi eis timere- tur, dispensare Superior poterit, ut ei studio quan- do ad commune vel particulare bonum conueniet, se dedant.

E ¶ Si in aliquo aliud conueniret, Superior sua pru- dentia id considerabit; & dispensare poterit. Et quod de publicis lectionibus dicitur, priuatas, cum neces- sariae vel utiles Domi vel extra Collegia fuerint, non excludit.

secum afferunt, esse aliquos oportet, qui primaria intentione studiis non vacent: ^b cuiusmodi sunt Coadiutores Temporales, ^c vel aliqui qui Probationis, & non studij gratia in Collegijs agunt.

D ¶ Conuenit in Theologiae facultate esse ad gradum aliquem promotos, vel

^a Sup. c. 5. §. 1. & inf. c. 12. §. 2. & B. & c. 13. §. 4.

^b Sup. B.

^c Exa. c. 4. §. 13.

F ¶ Nullus de Societate sine approbatione & facultate Præpositi Prouincialis (præterquam in classibus inferioribus, vel ad tempus necessitatis gratia) publice legat. Qui^c tamē talentum ad id sortiti, ac præsertim, qui iam studijs perfūcti sūt, in prælegendo (si res maioris momenti aliud non exigent) possent exerceri.

G ¶ Quamuis hoc ita se habeat, scribere tamen in eis non debent. Constet vero eorum ratio ei, qui Bibliothecæ Præfatus est.

H ¶ Quod^d ad repetitiones attinet, curet Rector, ut certis quibusdam horis in scholis vel Domi fiant, vno quidem repetente, & alijs audientibus; & quæ difficilia occurrerint mutuo proponētibus; et si quid erit, de quo constituere inter se non possint, Magistrum adeant. ^e Curabit etiam, ut disputationes & reli-

^a Inf. c. 13. B.

^b Inf. c. 12. s. 1. 2. & 3. & c. 13. s. 3.

^e In. s. 18. & c. 9. s. 2.

trium audiant: † qui quidem Professores^a siue de Societate illi sint, siue externi, ^b optandum est, ut docti, diligentes, & assidui, & profectus studentium tam in lectionibus, quàm in alijs litterarijs exercitationibus studiosi sint.

Bibliotheca communis, si fieri potest, in Collegijs habeatur; cuius clavis illis qui iuxta Rectoris iudicium habere debent, tradatur. Præterea † quisq; libros qui necessarij ei fuerint, habebit.

Scholastici in audiendis lectionibus sint assidui, & in eis præuidēdis diligētes, & † postquam eas audierint repetēdis. ijs quæ nō intellexerint inter-

rogan-

reli-

- 1 rogādis, talijs a vero quę oportuerit adnotandis; quò in posterum memorię defectui consulatur.
- 9 Rector autem Collegij id curę habeat, vt videat, nū Magistri, & discipuli suum in Domino officium faciant, nec ne.
- 10 Cū perutilis sit (præsertim Artiū, ac Theologię Scholasticę studiosis) disputādi vsus; intersint Scholastici ordinarijs Scholarum, ad quas accedunt (licet non sint sub cura Societatis) disputationibus; & singulare sui specimē in doctrina præbere, modeste tamen, curent. Conuenit etiam singulis Dominicis, vel aliquo alio die hebdomadæ in Collegio nostro aliquem ex quauis Classe Artium & Theologiæ studiosorū a Rectore designatum a prandio (si aliqua ex causa peculiari impedimentum nō accideret) aliquas positiones tuendas suscipere; quę pridie eius diei sub vesperum valuis Scholarū (quo ad disputandum vel audiendū, qui vellent, conuenirent) essent
- reliquę exercitationes scholasticę, quę iuxta modum disciplinarum, quę tractantur, conuenire iudicabuntur, non omittantur.*
- I ¶ Videant Superiores, num conueniat Scholasticos classium inferiorum libros papyraceos habere vt scribant in eis lectiones, & inter lineas & ad marginem, quod oportebit, annotent. Prouectiores in humanioribus litteris & alijs facultatibus chartam secū ferant, ad ea quę audierint, vel eis occurrerint notatu digna annotanda; ac postea maiori*
- affi- cum

^a Inf. §. 16.
& M. & O.

cum ordine digesta transferēt in libros papyraceos, quæ in posterum conseruata velint.

^a Inf. c. 13. § 3.

affigendæ; quibus breuiter ab eo qui responsurus est, confirmatis, argumentari ex externis vel domesticis liceat cuicumq; libuerit ^a: aliquis tamen præsit oportet, qui argumentantes dirigat; & ex ea concertatione eliciat declaretque ad audientium vtilitatem doctrinā, quæ tenenda sit; qui signum etiam det finien- di ijs qui disputant, ac tempus sic distribuatur, vt omnibus, quoad eius fieri poterit, disputandi locus detur.

R ¶ *De* rigat; & ex ea concertatione eliciat declaretque ad audientium vtilitatem doctrinā, quæ tenenda sit; qui signum etiam det finien- di ijs qui disputant, ac tempus sic distribuatur, vt omnibus, quoad eius fieri poterit, disputandi locus detur.

Præter hæc duo disputationum prædictarum genera, quotidie aliquod tempus designandum, quo in Collegijs ^b præsidente aliquo, vt diximus, disputetur; vt ea ratione & ingenia magis exerceantur, & difficilia quæ in his facultatibus occurrent, magis ad Dei gloriam elucidentur.

^b Inf. c. 13. § 3.

Qui Litteris Humanioribus vacant, sua etiam ^c stata tempora ad conferendum & disputandum de ijs quæ pertinent ad studia illa ^c, coram aliquo, qui eosdem dirigere possit habebunt: & Dominicis, vel alijs cōstitutis diebus, alternatim vel suæ facultatis positiones a prandio tuebuntur, vel se in componenda soluta oratione, aut carmine exercebunt; siue id ex tempore, proposito ibidem themate, ad explorandam promptitudinem fiat; siue Domi composita, de re prius proposita illic publice legantur.

^c Inf. c. 13. § 3.

† Omnes ^a

13 † Omnes^a quidem, sed præci-
 k pue Humaniorum Litterarum
 studiosi latine loquantur com-
 muniter, & memoriæ quod à
 suis Magistris præscriptum fue-
 L rit, commendent, † ac^b stylum
 in compositionibus diligenter
 exerceant; nec desit qui eisdẽ
 corrigendis operam suam im-
 pendat. Licebit etiam non-
 nullis iuxta Rectoris arbitriũ
^c præter eos auctores qui præ-
 leguntur, quosdam etiam alios
 priuato studio legere: ^d & sin-
 gulis hebdomadis die aliquo
 designato vnus ex prouectiori-
 bus à prandio orationem lati-
 nam aut græcam de re aliqua
 ad ædificationem domestico-
 rum & externorum pertinẽte,
 qua ad perfectiora in Domino
 animentur, habeat.

14 Præterea Artium & Theolo-
 giæ studiosi potissimum, sed
 & reli-

Iuuerit etiam interdum mittere ad Præpositũ Pro-
 uincialem, vel Generalem aliquod suorum studio-
 rum specimen, nunc huius, nunc illius, vt compositio-
 num, si Litterarum Humaniorum, vel conclusio-
 num, si Philosophiæ vel Theologiæ studiosi fuerint.

Con-

k ¶ De repeti-^a Inf. c. 13.
 tionum, & dispu- 5.3.
 tationum, & lati-
 ne loquẽdi exer-
 citationibus, si
 quid propter cir-^b Inf. c. 13.
 cunstantias loco 5. 3. & c.
 rum, temporum, 16. 5. 3.
 & personarum
 mutari debeat;
 hoc indicandum
 prudentiæ Recto-^c Inf. 5. 16.
 ris (facultate à
 suo Superiore sal-^d Inf. c. 16.
 tẽ in genere acce- 5. 3.
 pta) reliquetur.

L ¶ Vt Schola-
 stici magis in stu-
 dijs promoueant,
 bonum esset ali-
 quos eruditione
 pares designare,
 qui sancta emu-
 latione se inui-
 cem prouocent.

Conferet etiam in memoriã eis reducere, quòd, cum ad Domos venerint, studijs absolutis, in omnibus facultatibus quibus operã dederint, sunt examinandi.

^a Inf. §. 16.

M §^a In hoc priuato studio pos-

^b Inf. c.

17. §. 7.

sent (si Reçtori videretur) commentarium aliquẽ videre. Quã diu autẽ audiũt,

^c Exa. c. 7.

§. 2.

fere vnus, & is quidẽ selectus esse deberet. ^d Possent etiam scribere quod profuturum magis censeretur.

^d Sup. §.

8. & iuf. §.

16. & O.

N § Si aliquis non aptus ad studia, sed ad alia ministeria ido-

^e Inf. c. 15.

§. 2. & 3.

neus videretur; posset intra Collegia

^f Sup. §.

13. & M.

& reliqui † suum habeant priuatum studium & quietũ: quo melius & exactius ea quæ tractata sunt, intelligant.

Ut reprimi oportet quorundam cursum plus æquo concitatum in studijs; ita mouendi, incitandi; & animandi ad studia sunt alij, quibus id necessarium est: quod vt melius præstare possit Reçtor, intelligat oportet per se, & per aliquem alium cui ^b Syndici, vel Visitatoris Scholasticorum curã ipse dederit, quomodo Scholastici suum officium faciant.

† Quòd ^c si animaduerneret aliquem in studijs tempus inutiliter terere, quod nolit aut certe non possit progressum in litteris facere; expedit illum ab eis remouere, & eius loco aliũ, qui ad scopum diuini seruitij in Collegijs præfixum magis proficiat, constituere.

^e Absoluto studio alicuius facultatis, eandẽ priuatim repetere conueniet, auctore vnũ aliquẽ, vel plures, ^f quã prius, iuxta Reçtoris arbitrium legendo.

M

15

N

16

do: Poterit autē ex ijs quæ ad eam facultatē pertinent, si eidē
 O Rectori visum fuerit, † in scri-
 pta breuius, distinctius, & ac-
 curatius redigere^a ea, quæ
 prius in lectionum decursu
 scripserat, cum minori doctri-
 na præditus erat, quam peracto
 studiorum curriculo.

17 Suis^c constitutis tempori-
 bus se ad publicos actus exami-
 nationum ac responsionū præ-
 parent; & ad gradus consue-
 tos, qui per diligentem exami-
 nationem digni inuenientur,
 promoueri poterunt. ^e Loca
 tamen certa, vt ab omni ambi-
 tionis specie atque ab alijs affe-
 ctibus parum temperatis rece-
 dant, quamuis ea in Vniuersi-
 tate vbi gradum accipiunt da-
 ri soleant, non accipiant; sed si-
 mul omnes extra numerum se
 constituent; nec sumptus, qui
 pauperes non deceant, in gradi-
 bus huiusmodi faciāt; ad quos
 sine humilitatis detrimento,
 non ob aliud, quàm vt pos-
 sint proximis ad Dei gloriam
 esse utiliores, promoueri debēt.

legia vel Domo-
 Societatis in ijs
 occupari, quæ
 conuenire vide-
 rentur: si ad v-
 trumque^b inuti-
 lis esset, & in
 Scholaſticū fuiſ-
 set admissus, di-
 mitti à Societate
 posset: nihilomi-
 nus^d æquū erit,
 vt Rector re bene
 considerata, ad
 Prouincialē vel
 Generalē id re-
 ferat; et quod si-
 bi præscriptū fue-
 rit, exequatur.

O ¶ Huiusmo-
 di scripta fieri nõ
 debēt nisi ab ijs
 qui maiori do-
 ctрина & clario-
 ri ingenio & iu-
 dicio pollent: &
 reliqui horum la-
 bore frui pote-
 runt. Conueniret
 etiā à Magistro
 ea

^a Sup. s. 8. & I.
^b P. 2 c. 2. s. 3.
^c Inf. c. 15. s. 2. & 3.
^d P. 2. c. 1. C.
^e Inf. c. 15 s. 4. & P. 10. s. 6.

^a Num

^a Sup. F. &
inf. c. 9.
§. 2.

^b Sup. §. 8.
& M. 138

^c P. 3. c. 1.
§. 18. & P.
7. c. 4. §. 11.

^d Supra
proce. & c.
3. §. 1. & c.
11. §. 1. &
p. 3. c. 1. §.
27. & p.
10. §. 4.

ea approbari.

Alij annotationibus Præceptoris iuuari possēt, ^b & suis etiā notatu dignioribus. Conferet autē ad vsū, vt suas notas in margi-

ne, & indicem præterea habeant rerum de quibus in huiusmodi scriptis agitur; vt facilius inueniri possit quod quæritur. Et quamuis huiusmodi libelli rerum excerptarum, vel priorū conceptuū, vel alia scripta quælibet fiant; ^c intelligi tamen oportet, à nemine librum ullum sine examinatione et approbatione speciali Præpositi Generalis, vt dictum est, publicari debere.

DE SCHOLIS COLLEGIORVM

Societatis. Cap. VII.

IN CAPVT VII.

De Scholis Collegiorum Societatis.

A P^{Repositi Generalis}

^a Num autem his qui iam 18 studiorum suorum cursum peregerunt, prælegere priuatim vel publice ad suam vel aliorū utilitatem conueniat; penes Superiorem id erit iudicium, qui quod magis in Domino expedire videbitur, statuet.

H Abita ^d ratione non solū **I** profectus in litteris Scholasticorum nostrorum, sed etiā profectus in litteris & moribus externorū, quos in nostris Collegijs instituendos suscepimus, † Scholæ publicæ, vbi cō **A** mode id fieri poterit, aperiantur, saltem in disciplinis humanio-

B manioribus. † In grauioribus autem disciplinis pro locorū in quibus Collegia fuerint ratione, semper quid Deo gratius sit ante oculos habendo, aperiri poterunt.

a Teneatur in huiusmodi Scholis is modus, quo externi Scholastici in ijs quę ad doctrinam Christianā pertinēt, bene instituantur; ^b cureturque quoad eius fieri poterit, vt singulis mensibus ad Sacramentū Confessionis accedant, & verbum Dei frequenter audiant; & demum ^c cum litteris mores etiā Christianis dignos hauriant. Et quia in particularibus multū varietatis esse oportebit, pro varietate locorum, & personarū singula perfequi non est huius loci. Id tamen dictum sit,

C † in quouis Collegio ^d Regulas, quę

de scientijs superioribus non agatur; sed ad eas addiscendas ab his Collegijs, ij qui in Humanioribus Litteris profecerint, ad Vniuersitates Societatis mitantur.

C † Ex Regulis Collegij Romani, alijs quod cuique conueniet accomodari poterit.

ralis erit, ubi huiusmodi Scholę habendę sint, statuere.

B † Et etiā iuxta quod commode id poterit Societas. Nostra tamen mens hęc esset, vt in Collegijs communiter Litterę Humaniores ac linguarū, & doctrina Christiana, & si opus esset, lectio aliqua de casibus conscientię prelegeretur: si vero sit, qui commode concionetur, aut Confessiones audiat, id etiam vt fiat; &

a Inf. c. 16. s. 2.

b Inf. c. 16. s. 1. & A.

c Inf. c. 8. A.

d Inf. c. 13. A & c. 17. s. 3. & D. & E. & proce. declar.

D † Ad

D ¶ *Ad hoc ubi Corrector haberi poterit, habeatur: ubi non poterit, excogitetur modus, quo castigentur, vel per aliquem ex ipsis*

a Inf. c. 16. § 5. *rit, excogitetur modus, quo castigentur, vel per aliquem ex ipsis Scholasticis, vel alia conuenienti ratione.*

b Inf. c. 15. § 4. & c. 17. § 3. & F. & Exa. c. 1. § 3. & c. 4. § 27. & p. 6. c. 2. § 7. & G. & P. 7. c. 4. § 4. & B. & p. 10 § 5. *E* ¶ *Vbi Prepositus Generalis vel Societas curā susciperet alicuius Vniuersitatis, non repugnaret huius Constitutionis intentioni, vt sese ex consequenti obligaret ad lectiones illius ordinarias, quamuis inter illas aliqua Theologica essent.*

quæ ad omnia necessaria descendant, constitui debere. Hoc tamen commendatum hoc loco volumus, † ne^a externis Scholasticis correctio, quoad illis opus erit, desit; quæ tamē per aliquem de ipsa Societate exercenda non erit.

Cū^b tam proprium sit nostræ Professionis, nullum temporale præmium accipere pro spiritualibus ministerijs, in quibus iuxta nostrum Institutum in proximorum auxilium occupamur; non conuenit vllā Collegij dotationem admittere, per quam ad dandum Cōcionatorem, aut Confessariū, † aut Lectorē aliquem Theologiae, Societas obligetur. Quāuis enim æquitatis & gratitudinis ratio nos ad seruiendum cum maiori diligētia in dictis ministerijs, quæ nostri Instituti sunt propria, moueat, in Collegijs quæ maiori cum liberalitate & deuotione fundata sūt; nō tamen sunt recipiendæ obligationes vel conditiones, quæ synceritatem impediant nostri in procedendo modi, qui est, dare gratis

gratis, quæ gratis accepimus: quamuis pro eorū sustentatione, qui communi bono Collegiorum seruiunt, vel propter illud student, dotatio quam Fundatorum charitas assignare ad gloriam diuinam solet, admittatur.

DE SCHOLASTICIS INSTITUENDIS in ijs quæ ad proximos suos iuuantos pertinent. Cap. VIII.

Scopum illum intuendo ad quem studia Societatis diriguntur, ^a sub ipsorum finem congruum erit vt ad arma spiritualia in proximorū auxilium tractanda assuescere incipiant. ^b Quāuis enim id proprie magis & diutius in Domibus fiat, poterit tamen in Collegijs inchoari.

Primum illi qui iuxta Superioris iudicium ad sacros Ordines erunt promouendi, in ratione Missæ dicendæ, vt præter intelligentiam & deuotionem internam, decentem etiam habeant exteriorem modum ad audientium edificationem, instituantur; ^c & cerimonijs eisdem omnis Societas, quantum fieri potest, vtatur: in quibus vsum Romanum vt magis vniuersalem, & quem peculiari quadam ratione Sedes Apostolica amplexa est, quantum patietur regionum varietas, sequetur.

In^d cōcionibus etiā, & sacris
K lectio-

IN CAPVT VIII.

De Scholasticis instituendis in ijs quæ ad proximos suos iuuantos pertinent.

Inter legem

^a Sup. c. 6. §. 3. & C. & inf. cap. 10. §. 10.

^b P. 3. c. 1. §. 20. & p. 7. c. 4. §. 10.

^c Exa c. 5. §. 7. & p. 8. c. 1. §. 8.

^d Inf. c. 10. §. 10. & Exa. c. 4. §. 25. & p. 3. c. 1. §. 21. & p. 10. §. 3.

gendum, præter
 a P. 7. c. 4. interpretationē,
 §. 6. aduertēdū est vt
 b Sup. c. 7. aliqua quæ b ad
 §. 2. mores & vitam
 Christianam iu-
 uent, attingan-
 tur. c Et hoc fiet
 e Inf. c. 16. etiā in classibus
 §. 4. Collegij; multo
 vero impensius,
 cū populo præ-
 legitur. **B** ¶ Conferet
 vidisse Euāgelia
 toto anno occur-
 rentia, peculiari studio adhibito, quod ad concionan-
 di rationem destinetur; & aliquid ex sacra scriptu-
 ra, vt populo prælegatur; præuidisse etiam quod ad
 vitia pertinet, & in eorum detestationem inducit, &
 remedia eisdem applicanda; sicut e contrario quæ ad
 præcepta, ad virtutes, ad bona opera pertinet; tū ea
 quæ mouere possint ad illa amāda, & media etiā ad
 eadē consequēda: & hæc in compendiū, si fieri potest,
 redacta vtiliora esse solent; ne tā multis libris op^o sit.
 c ¶ Huiusmodi media sunt, vidisse præceptiones
 quas de modo concionandi illi tradunt qui bene hoc
 munus obierunt; & bonos audire concionatores, &
 se in concionibus Domi aut in monasterijs exercere,
 bonum habere correctorem, qui de erroribus admo-
 neat

4 In^a ministerio etiã Sacramen
D torũ † Confessionis, & Cõmu
nionis sese exerceãt; & non so-
lum quod ad ipsorum, sed etiã
quod ad pænitentiam, & com-
municantium officiũ pertinet,
vt bene ac utiliter ad Dei gloriã
ea percipiãt, & frequentẽt, per
spectũ habere, ac exequi curẽt.
5 † Ad^b exercitia spiritalia
E alijs tradẽda, postquam quisq;
in se ea fuerit expertus, assue-
scant, *studium Schola-
sticum, & Casuum conscientie, præsertim Restitu-
tionis, conueniet compendium aliquod Casuum, &
Censurarum, quæ reseruantur, habere (vt videat
quo pertingat ipsius iurisdictio) & simul formulas
quæ minus vsitate sunt quarũdam absolutionũ quæ
occurrunt; ac breuem interrogandi methodũ de pec-
catis, & eorum remedijs; & instructionem ad bene
ac prudenter in Domino sine damno suo, & cum pro-
ximorum utilitate hoc officium exercendum: & ali-
qua Confessionis audita, præsertim in principijs, Con-
fessarius apud se consideret, num in re aliqua defece-
rit; vt in posterum caueat.*
E ¶ Possẽt ad exercitia alijs tradẽda assuescere, non-
nullis ea tradẽdo, in quibus minor iactura esse possit,
siquid erretur; & conferre cũ aliquo magis exercita-
to suũ procedẽdi modũ, bene annotando quod magis
vel minus conuenire deprehenderint. Cum vero exer-

neat tũ in rebus
quæ dicuntur, tũ
in voce, tonis, ge-
stibus, & moti-
bus. Reflektat &
ipse considera-
tionẽ ad ea quæ
dixit; quo magis
vndecunque iu-
uetur.

D ¶ In Confes-
sionibus præter
studium Schola-
sticum, & Casuum
conscientie, præ-
sertim Restitu-
tionis, conueniet
compendium ali-
quod Casuum, &
Censurarum, quæ
reseruantur, ha-
bere (vt videat
quo pertingat ip-
sius iurisdictio) &
simul formulas
quæ minus vsita-
te sunt quarũdam
absolutionũ quæ
occurrunt; ac bre-
uem interrogandi
methodũ de pec-
catis, & eorum
remedijs; & in-
structionem ad be-
ne ac prudenter
in Domino sine da-
mno suo, & cum
proximorum utili-
tate hoc officium
exercendum: &
aliqua Confessionis
audita, præsertim
in principijs, Con-
fessarius apud se
consideret, num in
re aliqua defece-
rit; vt in posterum
caueat.

a Sup.c.5.
D. & inf.
c.10. s.10.
& p.7.c.4.
s.5. & C.
b Inf.c.10.
s.10. & p.
7.c.4. s.8.
& F.

*citiorū ratio red-
ditur, non solum
id agatur, vt a-
lijs satisfiat, sed
etiam vt in illis
desiderium exci-
tetur vt eisdem
iuuari velint. In
vniuersum autē
loquendo, quæ
ad primam heb-
domadam perti-
nent, tantum tra-
dantur. Quando
vero omnia tra-
dentur, raris ho-
minibus, vel qui
de vitæ suæ sta-
tu deliberare ve-
lint, tradi oport-
tebit.*

*F ¶ Iuuerit etiā
in compendium
redactam habe-
re explicationē
rerum ad fidem
vitæ Christiana-
nam necessaria-
rum.*

*G ¶ Aliud etiā
com-*

*scant; & dent operam omnes,
vt & eorum reddere rationē,
& in hoc armorum spiritualiū
genere tractādo (quod Dei gra-
tia ad ipsius obsequium tanto-
pere conferre cernitur) dexteri-
tatem habere possint.*

*† Studium^a etiam congruū
in modo tradendæ doctrinæ
Christianæ, qui sit captui pue-
rorum ac rudium accommoda-
tus, adhibeatur.*

*Vt in superius dictis proxi-
mi ad bene viuendum iuuan-
tur; ita curandū est, vt ea † quæ
ad bene moriendum illis con-
ferunt, percipiantur; quique
modus in eo tempore, in quo
tantum est momenti ad finem
vltimum æternæ felicitatis cō-
sequendum, vel ab ea exciden-
dū, teneri debeat, intelligatur.*

*^b In vniuersum loquēdo, edo-
ceri eos conuenit, quem modū
tenere oporteat huius Societa-
tis operarios, qui in tam varijs
mundi regionibus, cumque tā
diuersis hominum generibus
versari debent, anteuertendo
incommoda quæ possunt acci-
dere:*

dere: & emolumenta, quæ ad maius Dei seruitium conferunt, captando; omnibus rationibus adhibitis, quæ possunt adhiberi. Et quamuis hoc sola vnctio sãcti Spiritus, & ea prudentia quam communicare solet Dominus illis qui in diuina sua Maiestate confidunt, docere possit; via saltem aliquo modo quibusdam documentis quæ iuuent, & ad effectum diuinæ gratiæ disponant, aperiri potest.

DE SCHOLASTICIS
à studio litterarum edu-
cendis. Cap. IX.

I **A** † **E**X Collegijs nonnulli propter causas in secunda Parte dictas, & modo inibi explicato educuntur; vt alij qui ad diuinum seruitium magis proficiant, eisdẽ succedant. Eadẽ siquidẽ in hac parte Domorũ, & Collegiorũ est ratio.

2 Aliqui etiam aliquãdo educuntur, quòd ipsis ad maiorem in spiritu vel in litteris profectum

admodum dictum est. sed tamen dispensari in tempore septem annorum, idque prorogari posset; cum

R 3 huiusmo-

compendium de modo iuuandi ad bene moriendum vtile erit: vt memoria renouetur quando sanctum hoc officiũ exercendum erit.

IN CAPVT
IX.

De Scholasticis
à studio litterarũ educendis.

A ^a **Lij** ^a **Sup. 6**
A educũ ^{3. B.}
tur post septem annos, ij videlicet qui ad Collegia admissi sunt ad id tẽpus, absq, eo quòd constituerint ingredi Societatem, quẽ

huiusmodi Scholastici exemplo
 a Sup. c. 6. §. 18. & F. vitæ suæ, magnæ
 ædificationis essent; ita ut vel
 magnum Dei obsequiū ab eis expectaretur, vel
 vtilis esse Collegio viderentur.

ctum alio transferri, vel quod
 ad vniuersale bonum Societatis conueniat; ^a ut accideret, si,
 qui Artium curriculum in aliquo Collegio emensus esset, ut
 easdem alibi prælegeret, ante
 Theologiæ studiū educeretur.
 Et idem dictum sit, si qua in re
 alia ad maius Dei obsequium
 & gloriam essent occupandi.

b Inf. c. 15. §. 2. &
 3. & B. &
 p. 5. c. 2. §.
 2. & B.

c Inf. c. 10.
 §. 5.

d Sup. c. 2.
 §. 5. & C.
 & p. 10.
 §. 4.

e Sup. c. 2.
 §. 5. & C.
 & Exa. c.
 1. §. 4. & p.
 6. c. 2. §. 3.
 & p. 9. c. 3.
 §. 18. & c.
 4. 5. 7. & p.
 10. §. 4.

I N Communis autem modus
 educendi Scholasticos ex Collegio aliquo, vbi
 omnes prædictæ scientiæ traduntur, tunc erit;
 b cum quisque studia sua iam absoluerit, peracto
 Artium curriculo, & quatuor annis Theologiæ
 studio impensis. Et sub huius temporis finē ^c sua-
 rum esse partium Rector intelligat, Præpositum
 Generalem, vel Prouincialem admonere, &
 quantum hi profecerint, referre; ac postmodum
 quod ei præscriptum fuerit ad Dei gloriam exe-
 quetur.

D E G V B E R N A T I O N E
Collegiorum. Cap. X.

S ^d Vpremam curam vel superintendentiam
 Collegiorum iuxta Sedis Apostolicæ Litteras
 Professa Societas habebit. Cum enim ^e quidquã
 priuatæ vtilitatis ex redditibus quærere, vel in
 suum vsum conuertere non possit; est valde pro-
 babile

babile quòd maiori cum puritate ac spiritu constantius ac diuturnius procedet in ijs quæ ad bonum regimen Collegiorum ad maius Dei ac Domini Nostri obsequium prouideri conuenit.

2 Præter ^a id autem quod ad Constitutiones, & dissolutionem, vel alienationem huiusmodi Collegiorum pertinet, vniuersa potestas & administratio, & vt in genere dicatur, huius superintendentiæ executio penes ^b Præpositum Generalem erit; qui finem illum ad quæ Collegia & Societas tota contendit, præ oculis habens, melius quid eisdem conueniat, intelliget.

3 Per ^c se ergo, vel per alium cui suam facultatem communicauerit in hac parte, Præpositus Generalis Rectorem ^f vt præsit cuicumque Collegio, aliquem ex Coadiutoribus Societatis constituet; qui ^e Præposito Prouinciali, vel cui Generalis præscripserit, rationem sibi assignati muneris reddet. Et penes eundem erit Præpositum Rectorem amouere, talique cura, prout ei conuenientius in Domino videbitur, liberare.

4 Curandum ^f est autem vt ille cui Rectoris officium imponitur,

^a Sup. c. 2. §. 3. & inf. c. 11. §. 2. & p. 8 c. 2. §. 2. & p. 9. c. 3. §. 5. & 18.

^b Sup. c. 2. §. 5. & C. & p. 9. c. 3. §. 1. & 3.

^c Sup. c. 2. §. 5. & inf. c. 17. §. 1. & p. 9. c. 3. §. 3. & 14. & 15.

^d Sup. c. 2. F. & p. 6. c. 2. §. 3.

^e Sup. c. 2. §. 5. & p. 9. c. 3. §. 4. & 15. & C.

^f Inf. §. 8. & p. 8. c. 1. §. 3.

IN CAPVT X.

De gubernatione Collegiorum.

A ^d **H** ^d **O** **C** non prohibet, quin Professus aliquis ad visitandas vel reformandas aliquius Collegij res missus, manere in eo possit, vel omnibus alijs ad tempus præesse, vel aliter; vt magis

4 con-

*cōuenire ad Col
legij, vel ad vni-
uersale bonum
videretur.*

nitur, magni sit exempli, ma-
gnæ ædificationis, magnæ etiã
mortificationis in omnibus
prauis inclinationibus, & in
Obediencia præcipue, ac humi-
litate probatus; qui donum etiam discretionis ha-
beat, ad gubernandum idoneus, in rebus agendis
versatus, in spiritualibus exercitatus sit; qui seue-
ritatem suo tempore & loco cum benignitate mi-
scere nouerit; qui sollicitus, qui patiens laborũ,
qui etiam in litteris eruditus sit; & demum eius-
modi, cui confidere, cuique suam potestatem tu-
to communicare Præpositi Superiores possint:

a P. 2. c. 1.

§. 2. & B.

& p. 9. c.

6. §. 2. &

p. 10. §. 8.

b P. 9. c. 3.

D.

c P. 6. c. 1.

§. 1. & c. 5.

& p. 9. c.

3. §. 8. & c.

6. A. & p.

10. §. 13.

d P. 3. c. 1.

§. 11.

*B ¶ Sicut cu-
rare, vt obseruẽ-
tur omnino Con-
stitutiones, ita ¶
in eisdem dispen-
sare (quãdo eam
fuisse mentem il-
lius qui eas con-
didit, in re aliqua
particulari iudi-
cari iuxta euen-
tus rerum, ¶ ne
cessitates, maius
commune bonum
intuen*

poterunt.

Rectoris officium erit, in
primis oratione & sanctis de-
siderijs totum Collegium ve-
lut humeris suis sustinere: De-
inde curare ¶ vt ^c Constitutio-
nes obseruẽtur; omnibus Col-
legialibus cum omni sollicitu-
dine inuigilare, ^d eosdemque
ab ijs quæ nocere possint Do-
mi & foris, defendere; tũ præ-
ueniendo, tum etiam, siquid
mali accideret, remedium ad-
hibendo, vt ad singulorum &
vniuersale bonum conuenit;
vtque

utque in virtutibus & litteris proficiant, curando; ^a sanitatē eorum, † & bona etiam Collegij tam stabilia, quàm mobilia conseruando; eos qui officia gerant domestica, prudenter constituendo; & quomodo suis fungantur officijs, considerando; & prout in Domino conuenire iudicabit, velin eisdē ministerijs detinendo, vel ab iisdem remouēdo. Et generatim loquendo, curet vt quæ in superioribus capitibus dicta sunt, quæ quidē ad Collegia spectant, obseruentur. ^c Memor sit etiam subordinationis integre obseruandæ in Obedientia, non solum ad Generalem, sed ad Prouincialē quoque; certiozem eum de quibus oportet, reddendo, ad eumque referendo quæ maioris erunt momenti; & quæ ab ipso iniuncta fuerint (quandoquidem ipsum Superiorem habet) exequēdo; vt æquum est ad se referri, sibi que Obedientiam præstari ab ijs qui in Collegio degunt: qui quidem Rectorem suum magnopere reuereri ac venerari, ^d vt qui Christi Domini Nostri vices gerit, debebunt; ^e liberam sui ipsorum rerumque suarum dispositionem cum vera Obedientia ipsi relinquendo: † nihil ^f ei clausum, ne conscientiam quidem

intuendo) ad Rectorem, accepta à suis Maioribus potestate, pertinebit.

C § Ad ea quæ dicta sunt, reducitur cura conueniens amicos conseruandi, ^b & ex aduersarijs bene uolos reddendi.

D § Res clausa intelligitur inuana, vel arca, &c.

E § Ido-

^a Sup. c. 2. §. 5.

^b P. 10. B.

^c P. 8. c. 1. §. 4. & p. 10. §. 9.

^d P. 3. c. 1. §. 23. & p. 6. c. 1. §. 1. 2. & 3. & p. 7. c. 2. §. 1. & A. & I. & p. 8. c. 1. D. & p. 9. c. 3. §. 20.

^e P. 3. c. 2. §. 1. & p. 7. c. 2. §. 1. & I.

^f Exa. c. 4. §. 34. & cet. & p. 3. c. 1. §. 12. & p. 6. c. 1. §. 2.

dem propriam, tenendo, quam ei aperire (vt in Examine dictum est) suis cōstitutis temporibus, & sæpius, si causa aliqua id posceret, oportebit; a non repugnādo, non contradicendo, nec vlla ratione iudicium proprium ipsius iudicio contrarium demonstrando: vt per vnionem eiusdem sententiæ & voluntatis, atque per debitam submissionem, melius in diuino obsequio conseruentur, & progrediantur.

Ad bonam Domus gubernationem nō solum 6

a P.3. c.1. §. 23. & P. 6. c.1. §. 1.

b Inf. §. 7. & H. & Sup. c.3. §. 2. & p.1. c. 2. §. 2. & A. & P. 3. c.2. §. 7. & H.

e Proce. de cla. & p. 7. c.4 §. 12.

d P.3. c.1. §. 6.

E ¶ *Idonei sūt intelligendi habitata ratione tū sufficientiæ personarum; tum occupationum. Quæ enim officia multum occupationis secum ferūt, valde occupatis in alijs rebus minime cōuenirēt: & quia quibusdam experiētia vt bene fiant necessaria est; non facile mutari deberent.*

F ¶ *Ex Regulis cuique*

b numerum necessarium officialium Rector provideat; sed † vt idonei sint, quoad eius fieri poterit; ad suas functiones, curet: † cuiq; c suas Regulas, F vbi, quæ ad singulorum officia pertinent, contineātur, tradat: & ne se hic in illius officiū ingerat, videat. Præterea, vt eis prospicere de subsidio, si necessarium id fuerit, debebit; ita d cū tempus vacuum illis fuerit, vt utiliter illud impendant diuino seruitio, curet.

Inter officiales Rectori ne- 7 cessarios, in primis Minister idoneus, qui Vicerector vel Magister Domus sit, & omnibus quæ ad bonum vniuersale pertinent, provideat, est deligendus.

dus. ^a Syndico etiam ad exte-
G riora obseruanda, † & aliquo
^b qui rebus spiritualibus super-
 intendat, & ^c duobus alijs, vel
 pluribus, quorum prudentia
 & probitati multum confidat,
 opus est: vt cum eis de ijs qua
 difficiliora, & ad Dei gloriam
 maiorem communicanda vide
H buntur, conferre possit. † ^d Sūt
 & alij ad particularia officia
 necessarij.

8 Curet Rector, ^e vt in suo of-
 ficio cuique integram Obediē-
 tiam Collegiales praestent, &
 alij officiales Ministro, & sibi
 etiam ipsi, prout idem praescri-
 pserit. Illud in vniuersum ad-
 monuisse conuenit, ^f eos qui
 curam aliorū suę Obedientię
 subditorum habent, praere eis-
 dem exemplo Obedientię, quā
 suis Superioribus Christi loco
 ipsimet praestent, oportere.

9 Ad ⁱ omnia conferet tem-
 poris ordo in studijs, orationi-
 bus, Missis, lectionibus, cibo,
 somno, & in reliquis seruatus:
I † & signum cōstitutis horis de-
 tur, quo audito omnes statim
 vel

cuique videnda ^a Inf. c. 17.
 essent singulis ^b P. 3. c. 1.
 hebdomadis illa, ^c Inf. c. 17.
 quae ad ipsū per- ^d Sup. s. 6.
 tinent.

G ¶ Si tanta ^e Exa. c. 4.
 non esset copia ^f Sup. s. 4.
 hominum, vnus ^g P. 1. c. 2.
 plura officia su- ^h Sup. c. 6.
 stinere posset. Sic ⁱ P. 3. c. 2.
 Minister, & Su- ^g A. & p. 3.
 perintendens di- ^h Sup. c. 6.
 ctus curam ha- ⁱ P. 3. c. 2.
 bere possent eo- ^g A. & p. 3.
 rum quae ad Re- ^h Sup. c. 6.
 ctorem vel No- ⁱ P. 3. c. 2.
 uitios pertinent, ^g A. & p. 3.
 & cæt.

H ¶ Sic esse pos- ^f Sup. s. 4.
 set qui scriberet, ^g P. 1. c. 2.
 Ianitor, Sacri- ^h Sup. c. 6.
 sta, Cocus, Lo- ⁱ P. 3. c. 2.
 tor, ^h Alia offi- ^g A. & p. 3.
 cia minus opero- ^h Sup. c. 6.
 sa possent inter ⁱ P. 3. c. 2.
 Scholasticos diui ^g A. & p. 3.
 di, si alij non es- ^h Sup. c. 6.
 sent qui ea possēt ⁱ P. 3. c. 2.
 exercere.

I ¶ Signum da-
 bitur

a P. 6. c. 1. §. 1. bitur per campanam, quæ pulsabitur, ut se recipiant ad somnū, & ad mensam, &c.

R § Si conuenire non videbitur ad ædificationē, vel ob aliquam aliā causam sufficientem, ut Rector ipse legat; re cum Prouinciali communicata, si eiusdem ille sententiæ fuerit, per alium id munus obire poterit.

b Sup. c. 8. §. 3. 4. 5. & 6.

L § Constitutiones quæ ad Collegia pertinent, seorsum teneri, & publice aut ter singulis annis legi possent.

vel ^a imperfecta littera relicta ad id ad quod vocantur se conferant. Erit autem penes Rectorem, vel eum qui primas tenebit, id curæ; ut videat, quando hæ horæ pro temporum, vel aliarū causarum occurrentium ratione mutandæ sint: & quod ipse statuerit, obseruetur.

† Rector ipse legere, aut docere Christianam doctrinam quadraginta dies debet. ^b Videat etiam, qui ex Collegialibus, & ad quem vsque limitem Domi & foris in colloquijs, spiritualibus exercitijs tradendis, Confessionibus audiendis, tum etiam in concionibus, vel lectionibus, vel doctrina Christiana tradenda, partim ad ipsorum exercitationem (^c præcipue sub finem studiorū) partim ob aliorum domesticorū, vel externorum fructum alijs se communicare debeant: † & **L** in omnibus quod senserit diuinæ ac summæ bonitati gratius, & ad ipsius obsequiū ac gloriam maiorē, omnibus perpenſis, prouideat.

DECLA-

DE-

DE VNIVERSITATIBVS
in Societate admittendis. Cap. XI.

I Eadem^a charitatis ratio qua Collegia admit-
tuntur, & publicæ Scholæ in eis, non tantum
ad nostrorum, sed magis etiam ad externorum
ædificationem in doctrina & moribus, tenentur,
extendi poterit ad Vniuersitatum curam susci-
piendam; vt in eis hic fructus extendatur, latius-
que pateat tam in Scientijs quæ
traduntur, quam in homini-
bus qui ad eas conueniunt, &
gradibus ad quos promouen-
tur; vt alijs in locis cum aucto-
ritate docere possint, quod in
his bene ad Dei gloriam didi-
cerint.

2 Quibus^b tamen conditio-
A nibus † & obligationibus,
quibusque in locis huiusmodi
Vniuersitates admitti debeant,
ei qui supremam curam Socie-
tatis habet, iudicandum relin-
quitur: qui Assistentium sibi
auditis sententijs, & alio-
rum^c quos in consilium adhi-
beri volet, per se ipsum deli-
berare poterit an sint admit-
tendæ.

*tur, iudicando vtile etiam tunc esse Societati ad finem
pro-*

^a Supra
procc. &
c.3. §.1. &
c.7. §. 1. &
p.3. c.1. §.
27. & p.
10. §.4.

DECLARA-
tiones

Constitutionum
circa Vniuer-
sitates.

IN CAPVT
XI.

A CVM Fū
dator d

Societate assigna-
ri certum Lecto-
rum numerum,
vel alias obli-
gationes suscipi
vellet; animad-
uertendum est
quod si admittā-

^b Supra
procc. A.
& c.2. §.2.
& p.9. c.3.
§.17.

^c Sup. c.2.
§.2.

^a Sup. c. 2. §. 3. & c. 10. §. 2. & p. 8. c. 2. §. 2. & p. 9. c. 3. §. 5. & 18.

propositum diuini seruitij id oneris subire, omnino in eis implendis deesse non oportet; sicut nec facile aliquid in hac parte præter id ad quod obligantur (præfertim si id interpretari quis possit quasi noua induceretur obligatio) præstandum est sine Generalis consensu. ^b Ille autem non se facile ad id concedendum reddet: quin potius, re in consultationem cum suis

Assistentibus adducta, videat ne Societatem grauet: & si qua in re indulgeatur, constet obligationem nullam induci; sed id quod additur, omnino voluntarium esse.

^e Inf. c. 16. §. 5. & D.

^B ^c Ad bonum Vniuersitatis statum proprie pertineret, si Scholasticus aliquis rebellis, vel sic offendiculi causa alijs esset, vt non solum Scholis eum, sed etiam

tendæ. ^a Non tamē, postquam admiffę fuerint, sine Congregatione generali per eum dissolui poterunt.

Quia tamen religiosa quies, & spirituales occupationes nec animi distractionem, nec alia incommoda, quæ iudicandi in rebus ciuilibus vel criminalibus officium sequi solent, Societati permittunt; iurisdictio huiusmodi quā per se uel per alios à se depēdentes exercere debeat Societas, non admittatur: quamuis ad ea quæ ad bonum statum Vniuersitatis proprie pertinent, conueniat Iustitię ordinarię, siue secularis siue ecclesiasticę, ministros circa punitionem Scholasticorum, voluntatem Rectoris Vniuersitatis sibi significatam exequi,

C qui, † & generatim res studio-
rum favore suo, præsertim cū
à Rectore fuerint commenda-
te, promouere, †

etiã ciuitate ex-
pelli, vel in car-
cerem conijci cō-
ueniret; vt cer-
tiores facti iusti-

tiæ ordinariæ administratores, id statim exequeren-
tur. Et ad hoc & similia à Principe vel à suprema
potestate, huiusmodi facultatis scriptum habere te-
stimonium oportebit. Vt commendatio etiam Recto-
ris in alicuius Scholastici fauorem momentum apud
eosdem iustitiæ ministros haberet, ne Scholastici op-
primerentur, oporteret.

C ¶ Quoniam exemptio ab ordinarijs Iudicibus,
Scholasticorum numerum allicere non potest; alijs
prærogatiuis & priuilegijs vt id compensetur, curan-
dum est.

DE SCIENTIIS QUAE TRADEN-
de sunt in Vniuersitatibus Societatis.

Cap. XII.

I CVM^a Societatis atq; studiorum scopus sit,
proximos ad cognitionem & amorem Dei,
& salutē suarū animarū iuuare; cumq; ad eum
finē, mediū magis proprium sit facultas Theolo-
giæ; in hanc potissimum Societatis Vniuersitates
incumbent; ^b ac diligenter per idoneos admodū
Præceptores, quæ ad Scholasticam doctrinam,
& sacras Scripturas pertinent, ^c ac etiam ex Po-
fitiua, quæ ad hunc finem nobis præfixum conue-
niunt (non attingendo tamen eam partem Cano-
num,

a Supra
proce. &c.
5. §. 1. & c.
6. §. 1. &
Exa. c. 1. §.
2. & p. 7.
c. 1. §. 1. &
p. 10. §. 2.

b Sup. c. 6,
§. 6. & inf.
c. 13. §. 3.

c Sup. c. 5,
§. 1. & B.
& inf. c.
14 §. 1. &
C.

IN CAPVT
XII.

^a Sup. c. 5. **A** ^v ^b ^a Lit-
A, **S**teris Hu

^b Sup. c. 5. *manioribus præ-*
ter Grammaticã
intelligatur quod
ad Rhetoricam,
Poesim, & Histo-
riam pertinet.

^c Sup. c. 6.
§. 6. & inf.
¶. 13. §. 3.

B ¶ Cũ in ali-
quo Collegio, vel
Vniuersitate eo
spectaretur, vt
homines ad Sara-
cenos vel Turcas
iuuandos præpa-
rarentur; Ara-

^d Sup. c. 5.
§. 1. *bica lingua vel*
Caldaica conue-
niret; cum ad In-
dos, Indica; et sic
de alijs dicen-
dũ, quæ esse pos-

^e Sup. c. 6.
§. 6. & inf.
¶. 13. §. 3. *sunt alijs in regio-*
nibus ob similes
causas, vtiliores.

C ¶ Tractabi-
tur Logica, Phy-
sica,

num, quæ foro contentioso in-
feruit) pertractabunt.

Et quia tam doctrina Theo- 2
logiæ, quàm eius vsus exigit
(his præsertim temporibus)
† ^b litterarum humaniorum, A
& Latinæ, ac Græcæ, & Hebrai-
cæ Linguiæ cognitionem; harũ
etiam ^c idonei Professores, &
quidem iusto numero, consti-
tuentur. † Aliarum præterea B
linguarũ, qualis est Caldaica,
Arabica, & Indica, vbi necessa-
riæ vel vtilis ad dictum finem
viderentur, habita regionum
diuersarum, & causarum quæ
ad eas docendum mouent, ra-
tione, possent Præceptores con-
stitui.

^d Sic etiã quoniam † Artes, 3
vel Scientiæ naturales ingenia C
disponunt ad Theologiam, &
ad perfectam cognitionem &
vsus illius inferuiũt, & per se-
ipsas ad eundem finem iuuãt;
qua diligentia par est, & ^e per
eruditos Præceptores, in omni-
bus sincere honorem & glo-
riam Dei quærendo, tracten-
tur,

Medi-

4 **M**edicinæ, & Legum studiū
 vt à nostro Instituto magis re-
 motū, in Vniuersitatibus Socie-
 tatis vel non tractabitur, vel
 saltem ipsa Societas per se id
 oneris non suscipiet.

sica, Metaphysi-
 ca, Moralis scien-
 tia, & etiam Ma-
 thematicæ, qua-
 tenus tamen ad
 finē nobis propo-
 situm conueniūt.

D E
 In legendo & scribendo alios instituere, opus etiam
 charitatis esset; si is personarum numerus Societati
 suppeteret, vt omnibus vacare posset: propter earum
 tamē penuriā hoc ordinarie docere nō consueuimus.

D E M O D O E T O R D I N E
prædictas facultates tractandi.

Cap. XIII.

1 **A**D tractanda tam facultatum inferiorum,
 quam Theologiæ studia, dispositio & or-
 do conueniens tā mane quàm
 vesperi seruandus est.

I N C A P V T
XIII.

2 **E**t quamuis † pro regionum,
 A & temporum diuersitate in or-
 dine, & statutis horis studio tri-
 buendis, possit varietas acci-
 dere; omnes tamen in eo con-
 ueniant, vt ubique fiat, quod
 inibi magis expedire ad ma-
 iorem in litteris profectū exi-
 stimabitur.

Ag **D**^a *Est a Sup.c.6.*
tutis le H.
 tionum horis,
 ordine, ac modo,
 & de exercita-
 tionibus tā com-
 positionū (quas
 à Magistris emē
 L dari

3 **N**ec solum lectiones sint,
 quæ

- dari oportet) quæ
 a Sup. c. 6. §. 6. & c. 12. §. 1. 2. & 3. *disputationū in omnibus facultatibus, & pronunciandi publice orationes & carmina, speciatim*
- b Sup. c. 7. §. 2. *in quodam tractatu per Generalem Præpositū approbato agetur seorsum, ad quem hæc Constitutio nos remittit; id duntaxat monendo, illa locis, tēporibus, & personis accommodari oportere; quamuis ad illum ordinem accedere, quoad fieri potest, conueniat.*
- c Sup. c. 12. §. 2. *Tres ordinarie erunt præceptores in tribus diuersis Grammaticæ classibus; quartus Humaniores Litteras, quintus Rhetoricam prælegat: et in horū duorum classibus Græca lingua, & Hebraica, & si qua alia disceretur, est prælegēda; ita ut semper sint quinque classes. Quod si tantum negotij aliqua ipsarum exhiberent, ut vnus Magister eis solus non satisfaceret, adiutor aliquis ei adiūgetur. Si vero auditorū numerus ferre non poterit, ut vnus præceptor solus omnibus det operam, quamuis alios auxiliares habeat, geminari posset classis ea, quæ sic numero abundaret; ita ut duæ (verbi gratia) quintæ classes, duæ quartæ essēt; & omnes præceptores, si fieri potest, ex Societate sint: quamuis, si necessitas vrgeret, externi esse possent. Si exiguus numerus, vel auditorū dispositio nec tot classes, nec tot præceptores exigeret, in omnibus prudētia ad moderandū numerū, et eos dūtaxat qui satis sint, designandos locū habebit.*
- c *An præter præceptores ordinarios, qui speciatim*
- quæ publice prælegantur; sed
 †^a Magistri etiam diuersi B
 pro captu & numero audien-
 tium constituentur: † qui qui- C
 dem

dem^a profectū vniuscuiusq; ex suis Scholasticis speciatim procurent, & lectionū rationem exigant; † vtque eæ^b repetatur, & studiosi Litterarū Humaniorum^c familiarem sermonem, latine communiter loquendo,^d & stylum, scribendo, ac pronunciationem, composita bene pronūciando expoliāt, curent; & his, ac multo magis facultatum superiorū studiosis crebras^e disputationes imponāt; quibus dies & horæ certæ constituantur; vbi non solū cum condiscipulis, verum paulo inferiores cū aliquanto prouectioribus disputēt in ijs quæ ipsi capiunt: quod etiā vice versa prouectiores cū minus prouectis, ad ea quæ illi tractant descendendo, & Præceptores alij cum alijs præstabunt; semper qua decet modestia obseruata; &^f aliquo præsidēte, qui contentionem dirimat, & quid doctrine elici oporteat ex disputatis, declaret.

† Erit itidē Rectoris, per se, vel per^h Cancellariū semper obseruare, vt qui noui accedūt, examinentur; & in ijs classibus, cumque ijs Præceptoribus,

tim auditorū rationem habeant, esse vnum oporteat, vel plures, qui more publicorum Professorum legant Philosophiam, Mathematicas scientias, vel quāuis aliam disciplinā, maiori cum apparatu, quam Lectores ordinarij; prudentia id constituet, iuxta locorum, & personarum cum quibus agitur, rationem; præ oculis maiorem ædificationē, & Dei seruitium habendo.

¶ Non solū repetitiones ultimæ

^a Sup. c. 6. §. 6.

^b Sup. c. 6. H.

^c Sup. c. 6. §. 13.

^d ibidem §. 13. & inf. c. 16. §. 3.

^e Sup. c. 6. H.

^f Sup. c. 6. §. 10. 11. & 12.

^g Sup. c. 6. §. 8. & H.

^h Inf. c. 17. §. 2.

mæ lectionis fieri oportebit, verum & hebdomada, & longioris temporis prout expedire iudicabitur.

E ¶ Posset^c aliquis ea ætate vel ingenio esse, ut sola latina lingua ei sufficiat, & ex alijs facultatibus quantum ad Confessiones audiendas, & agendum cum proximis opus est; cuiusmodi sunt aliqui qui curam animarum gerunt, nec magnæ eruditionis sunt capaces. Alij rursus erunt, qui ad superiores scientias progredientur. Has autem capeffere, et illas relinquere quatenus conueniat, Superioris erit iudicare; quod cum Scholaſticis externis significauerit, si volēt illi nihilominus

qui ipsis conueniunt, collocentur: & eius discretioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadem classe manere, an ad aliam ulterius progredi debeant. † Eiusdem^b erit iudicium de studio linguarum, præter Latinam, num Artibus, & Theologiæ anteponi, an postponi, & quã diu in eis quemq; hæere oporteat. Sic etiam in alijs scientijs superioribus propter ingeniorum & ætatum inæqualitatē, aliaque consideratione digna, ad^d eundem pertinebit expendere, quantum quisque eas discere, & quandiu in eisdem uersari debeat: quamuis ij^c qui ætate & ingenij aptitudine pollent, melius sit, ut in omnibus proficere, & conspicui esse ad Dei gloriam enitantur.

Ut assiduitas in litterario exercitio, sic & aliqua remissio

ne-

ne-

ne-

ne-

qui ipsis conueniunt, collocentur: & eius discretioni (audita sententia eorum, qui ad id munus designati sunt) relinquetur, num diutius in eadem classe manere, an ad aliam ulterius progredi debeant. † Eiusdem^b erit iudicium de studio linguarum, præter Latinam, num Artibus, & Theologiæ anteponi, an postponi, & quã diu in eis quemq; hæere oporteat. Sic etiam in alijs scientijs superioribus propter ingeniorum & ætatum inæqualitatē, aliaque consideratione digna, ad^d eundem pertinebit expendere, quantum quisque eas discere, & quandiu in eisdem uersari debeat: quamuis ij^c qui ætate & ingenij aptitudine pollent, melius sit, ut in omnibus proficere, & conspicui esse ad Dei gloriam enitantur.

Ut assiduitas in litterario exercitio, sic & aliqua remissio

ne-

minus

F necessaria est. † Quanta hæc esse debeat, & quibus temporibus, prudenti considerationi Rectoris, expensis circumstantijs personarum & locorum, relinquetur.

minus aliam rationem sequi, cogendi non erunt.

F ¶ Saltem singulis hebdomadis dies vnus a prædio quieti de-

stinatus sit: in reliquis conferatur cum Prouinciali, qui ordo in vacationibus, vel intermissionibus studiorum ordinarijs sit tenendus.

DE LIBRIS QUI prælegendi sunt.

IN CAPVT XIII.

Cap. XIII.

I **G**^a Eneratim (ut dictum est, cum de Collegijs ageretur) illi prælegentur libri, qui in quauis facultate solidioris ac securioris doctrinae habebuntur. † Nec illi sunt attingendi, quorum doctrina, uel auctores suspecti sint. Hi tamen particulatim in quauis Vniuersitate nominentur.

A ¶ **Q**uis liber suscipit in suspicionem malæ doctrinae vacet, cum tamen suspectus est auctor, legi eum non conuenit. Solet enim opus in causa esse, ut qui legit, ad auctorem afficiatur: ¶ aucto-

a Sup. c. 5.
s. 4. & p.
3. c. 1. O.
& p. 8. c. 1.
k.

In Theologia legetur uetus & nouum ritas quam apud ipsum habet in ijs quæ bene dicit, posset postmodum aliquid persuadere ex ijs quæ male dicit. Rarum est etiam aliquid veneni non admisce-

ri in ijs quæ à pe-
ctore veneni ple-
no egrediuntur.

a Sup. c. 5.
S. 1. & c.
12. S. 1.

B ¶ Prælegetur
etiam Magister
sententiarū. sed

b Sup. c. 5.
E.

si videretur tem-
poris decursu a-
lius auctor studē-
tibus utilior futu-
rus, vt si ali-
qua summa vel
liber Theologiæ
Scholasticæ con-
ficeretur, qui his
nostris tempori-
bus accommoda-
tior videretur;

gravi cum consilio & rebus diligenter expensis per
viros qui in vniuersa Societate aptissimi existimen-
tur, cumque Præpositi Generalis approbatione, præ-
legi poterit. In alijs etiam scientijs et Litteris Humā-
nioribus, si libri aliqui admittentur in Societate com-
positi, vt utiliores quàm alij qui communiter in mā-
nibus habentur; magna cum consideratione id fiet,
præ oculis habendo scopum nostrum maioris boni
vniuersalis.

C ¶ Vt ex aliqua parte Iuris Canonici, & Conti-
liorum, &c.

D ¶ Si aliqui omnino purgari non poterunt, quem-
admo-

nouū Testamentū, † & doctri- B
na Scholastica Diui Thomæ; C
† & in ea, a quam Positiuam
vocant, eligentur ij auctores,
qui ad scopum nostrum magis
conuenire videbuntur.

b Quod attinet ad libros Hu- 2
maniorum Litterarū Latinos,
vel Græcos, abstinēatur in Vni-
uersitatibus quoque, quemad-
modū in Collegijs, quoad eius
fieri poterit, ab eis iuuentuti
prælegendis, in quibus sit ali-
quid, quod bonis moribus no-
cere queat; † nisi prius à re- D
bus, & verbis inhonestis pur-
gati sint.

In

3 In Logica, & Philosophia Naturali, & Morali, & Metaphysica, doctrina Aristotelis sequenda est; & in alijs Artibus liberalibus, & in cōmentarijs tam huiusmodi auctorū, quā Humaniorū Litterarum, habito eorum delectu, nominentur ij, quos videre discipuli, quosque ipsi Præceptores præ alijs in doctrina quam tradunt, sequi debeant. ^a Rector autem in omnibus quæ statuerit, procedet iuxta id, quod in vniuersali Societate magis conuenire ad Dei gloriam iudicabitur.

^a Sup. c. 5. §. 4. & E.

DE CURSIBVS, ET IN CAPVT XV.

1
A **I**N Litteris Humanioribus, & linguis † cursus tēporis limitatus ad earum studium absoluendū esse nequit, propter ingeniorum & doctrinæ auditorum varietatem, multasque alias causas; quæ non aliam temporis præfinitionem, quā quæ unicuiq; conuenire ^b iuxta prudentis Rectoris, uel Cancellarij arbitrium videbitur, permittunt.

A B O N O ingenio præditis, qui studia inchoant, videatur an medijs annis in quauis quatuor classium inferiorum sufficiat, & duo in suprema; quod tēpus Rhetoricæ, & linguarum studijs im-

^b Sup. c. 5. §. 3. & c. 13. §. 4. & inf. c. 17. §. 2.

2 In Artium studio cursus erūt ordi-

L 4 pen

pendatur : certa
tamē regula præ
scribi non potest.

B ¶ Si aliquis ali
bi audiisset ali
quid ex artibus
liberalibus, pos
set eius temporis
ratio haberi : vt
plurimum tamē,
vt quis ad gradū
Magisterij pro
moueat, tres
annos, vt dicitur,
studuerit oportet : Et tantundē
de quatuor Theo
logiæ annis, vt
ad actus admit
tantur, Et in ea
dē gradū Docto
ratus accipiant,
dictum sit.

a Sup.c.6.
s. 16. &
17.

b Sup.c.9.
s.3. & p.5.
c.2.s.2.

c Sup.c.6.
s.16.

d Ibid. s.
17.

C ¶ Si Oppor
tunum non fue

rit id ita omnino præstare, vel quod desint homines,
vel alias ob causas ; præstabitur cum præpositi Ge
neralis, vel certe Prouincialis assensu, quod poterit.

D ¶ Si talis esset rerum status in aliquo Collegio
vel Vniuersitate Societatis, vt secundo quoque anno

inchoare

ordinandi, in quibus Scientiæ
Naturales † (ad quas minus
quam trium annorum spatiū
fatis non erit) prælegantur ;
^a præter quos medius adhuc
annus ad audita repetenda, &
actus Scholasticos celebrādos,
& gradum Magisterij suscipiē
dum ijs qui eum suscepturi
sunt, relinquetur. Cursus ergo
integer trium erit annorum cū
dimidio, vsque ad promotionē
ad Magisterium. † Singulis au
tem annis vnus huiusmodi cur
sus inchoabitur, & alius cum
diuino auxilio absoluetur.

Theologiæ curriculum sex
annis emetietur. ^b In primis
quatuor, ea omnia quæ legi
oportebit, prælegētur; in duo
bus reliquis, ^c præter repetitio
nem, ^d actus soliti ad gradum
Doctoratus ab ijs qui promo
uēdi sunt, absoluetur. † Quar

to quo

to quoque anno ordinarie cursus inchoabitur, sic libris prælegendis distributis, vt quolibet quatuor annorum quiuus studiosus inchoare possit; & quod reliquū est incœpti quadriēnij, & eius quod sequitur quadriēnij, vsque ad illum terminum, vnde incœperat, audiēdo, quatuor annis peragere omnino cursum Theologię possit.

4 ^a In gradibus tam Magisterij Artiū, quàm Doctoratus Theologię tria obseruentur; Primū,

E ne quis nisi diligenter † & publicè examinatus, per personas designatas, quæ bene suum officium faciant, & idoneus ad

prælegendum eandem Scientiam inuictus, promoueatur; siue ille de Societate sit, siue extra eam: Alterum, ^b vt præcludatur ostium ambitioni, nullis

locis certis eis, qui ad gradus promouentur, assignatis; quin

A potius honore se inuicem præuenire, nulla locorum differentia obseruata, curent: Tertiū,

vt quemadmodum gratis docet, ita & ad gradus

F Societas gratis promoueat: † & non nisi admodum

inchoare melius videretur, vel aliquāto post quartum; de consensu Generalis, vel Prouincialis, fieri poterit quod magis conuenire comperietur.

E ¶ Si iustas ob causas aliquis publice non examinandus videretur; habita d Generali, vel Prouinciali facultate, fieri poterit quod Rector ad maiorē Dei gloriam fore iudicauerit.

F ¶ Et sic non permittentur cōuiuia, nec alij ludii, qui cum sumptibus non mendicribus fiūt, & ad

a Sup. c. 6. §. 17.

b Sup. c. 6. §. 17. & p. 10. §. 6.

c Sup. c. 7. §. 3. & inf. c. 17. §. 3. & F. & Exa. c. 1. §. 3. & c. 4. §. 27. & p. 6. c. 2. §. 7. & G. & p. 7. c. 4. §. 4. & B. & p. 10. §. 5.

ad finē nobis pro-
positum inutiles
sunt : nec pilei,
aut chirothecæ,
vel quid aliud
detur.

dum exigui sumptus (licet vo-
luntarij sint) externis permit-
tantur : ne consuetudo vim le-
gis tandem obtineat, & in ea
parte temporis decursu exces-
sus fiat. Videat etiam Rector,
ne Magistris, vel vllis alijs de

Societate, sibi, aut Collegio pecuniam, aut dona
quæuis ab vlllo pro re quauis in ipsorum utilita-
tem facta accipere permittat; ^a quandoquidem
præmium nostrum solus Christus Dominus iux-
ta nostrum Institutum futurus est; qui est mer-
ces nostra magna nimis.

^a Exa.c. 4.
§. 27.

IN CAPVT
XVI.

DE IIS, QUÆ PÉR-
tinent ad bonos mores.

Cap. XVI.

A **Q** *Vi fa-*
cile cō-
PELLI
possunt, compel-
latur ad id quod
de confessione,
Missæ, Concione,
doctrinā Chri-
stiana, & decla-
matione dicitur.
alijs amāter qui-
dem persuadere
conuenit; sed ad
id

^b Sup.c. 7.
§. 2.

Diligenter curetur, vt qui
litteras discendi gratia ad
Vniuersitates Societatis se con-
ferunt, simul cum illis bonos
ac Christianis dignos mores
addiscant; ad quod multum iu-
uerit, † si ^b omnes singulis sal-
tem mensibus semel ad con-
fessionis sacramentum acce-
dent, si Missam quotidie, Con-
cionem singulis diebus festis
(cum ea fiet) audient. Ex præ-
cepto

A

ceptoribus autem quisque hoc à suis discipulis præstari curabit.

2^a Prælegetur etiam in Collegio, aliquo die cuiuscunque hebdomadæ, Christiana doctrina; & ut pueri eam ediscant, & recitent, omnesque etiam adultiores, si fieri potest, eandem sciant, curabitur.

3^b Habebitur etiam singulis hebdomadis (ut de Collegijs est dictum) † ab aliquo ex Scholasticis declamatio de rebus quæ audientibus ædificationi sint, eosque ad augmentum in omni puritate ac virtute expetendum inuitoent; ^c ut non solum stylus exerceatur, sed mores meliores reddantur. omnes autem eos qui latine sciunt, huiusmodi declamationi interesse oportebit.

4 In Scholis nec iuramenta, nec iniuriæ verbo vel facto illata, nec inhonestum aut dissolutum quid in externis ad Scholas accedentibus permittatur, ^d Feratur autem Præceptorum peculiaris intentio, tam in lectionibus,

id ne cogantur, nec si id non præstiterint, à Scholis expellantur; ^a Sup. c. 7. §. 2. dū tamen nec dissoluti, nec alijs offendiculo esse videantur.

B ¶ Quamvis ut plurimum ex prima classe sit futurus, qui hanc declamationem dicet, siue ex Scholasticis Societatis, siue ex externis sit; posset tamen aliquando aliquis alius, qui Rectori videretur, eam conficere, vel quod alius confecerit, pronunciare. quia tamen res erit publica, huiusmodi esse debet, ut à quocunque pronuncietur, ^b Sup. c. 6. §. 13. ^c Sup. c. 6. §. 13. & 13. §. 3. ^d Sup. c. 8. A.

rietur, eo loco non indigna esse iudicetur.

C ¶ Oratio vel eo modo dicenda est, ut deuotionē et edificationem addat, vel non est dicenda; sed Præceptor signo Crucis se muniat aperto capite, et incipiat.

D ¶ Si casus aliquis accideret, ubi in remedium offendiculi præstiti, satis non esset à Scholis expellere; videat **b** Sup. c. 7. §. 2. & D. Rector quid præterea conueniat **G.** **c** P. 10. §. 11. **d** Sup. c. 11.

providere: quāuis, **c** quoad eius fieri poterit, in spiritu lenitatis, pace et charitate cum omnibus conseruata, sit agendum.

IN

nibus, cum se occasio obtulerit, quàm extra eas ad eosdem ad obsequium & amorem Dei ac virtutum, quibus ei placere oportet, mouendos; & ut ^a omnia sua studia ad hunc finem referant. Quod ut ad memoriã eis reducatur, † ante lectionis initium dicat aliquis breuem orationem ^a ad id institutam, quam Præceptor, & Discipuli omnes aperto capite attente audient.

Propter eos qui tam in diligentia suis studijs adhibenda, quàm in ijs quę ad bonos mores pertinent, peccauerint; & cum quibus sola verba bona, & exhortationes non sufficiunt, **b** Corrector (qui de Societate non sit) constituatur; qui pueros in timore contineat, & eos, quibus id opus erit, quiq; castigationis huiusmodi erunt capaces, castiget. Cum autem nec verba, nec Correctoris officium satis esset, & in aliquo emendatio nõ speraretur, alijsq; esse offendiculo uideretur; † præstat ^d à D. scho-

Scholis eum remouere, quàm, ubi parum ipse proficit, & alijs nocet, retinere. Hoc autem iudicium Rectori Vniuersitatis, ut omnia ad gloriã & seruitiũ Dei, ut par est, procedãt, relinquetur.

DE OFFICIALIBVS, VEL
Ministris Vniuersitatis.

Cap. XVII.

I † **A** **C** Vra uniuersalis, uel
superintendentia &
gubernatio Vniuersitatis, pe-
nes Rectorem erit; qui idem
esse poterit qui in Collegio præ-
cipuo Societatis præest, & ijs
præditus Dei donis, ^a de qui-
bus dictum est; ut possit com-
misso sibi officio, dirigendi in
litteris & moribus totam Vni-
uersitatem, satisfacere. ^b Eius
electio ad Præpositum Gene-
ralem, uel alium, cui ille id cõ-
miserit (cuiusmodi esset Pro-
uincialis, uel Visitator) specta-
bit: confirmatio uero semper
B erit Generalis. † Habebit ^c autẽ
Rector quatuor Consiliarios,
uel Assistentes, qui in rebus
ad ipsius officium pertinenti-
bus ut plurimum possint eum
iuua-

IN CAPVT
XVII.

A **Q** Vam-
uis
hoc
ita se habeat, ta-
mẽ nec Lectores
primarios, nec of-
ficiales (qualis
est Cæcellarius)
inconsulto Pro-
uinciali, uel Ge-
nerali, si vicinior
est, mutabit; si il-
le non eidem id
commisisset; cui
ut res omnes per-
spectæ sint, cura-
re debet.

^d **B** **¶** Ex his Con-
siliarijs vnus pos-
set

^a Sup. c.
10. §. 4.
^b Sup. c. 2.
§. 5. & c.
10. §. 3. &
p. 9. c. 3. §.
3. 14. &
15.
^c Sup. c.
10. §. 7. &
inf. §. 6. &
p. 9. c. 6. §.
14. & 1.
^d p. 8. c. 1.
§. 3.

set Collateralis esse, si Præposito Generali id necessarium videretur: et si tā multi esse commode nō possent, fiet, vt optime poterit.

C ¶ Si satis esset Rector, vt præter suū, Cancellariū etiā munus obire possent, in eandem personam hæc duo officia possent conuenire.

D ¶ Quando ultra vnā hebdomadam assidue Scholas frequentant, inuitandi sunt ad nomina sua danda, quæ in librum matriculæ referantur; & legentur eisdem non omnes Constitutiones, sed quæ unicuique sunt obseruandæ; & promissio ab eis, non autem iusiurandum, de Obedientia & obseruatione propositarū Constitutionū exigetur. Si nolent aliqui promissione obligari, vel nomina in matriculam referenda dare, non ideo à Scholis excludendi sunt;

iuuare, & cum quibus ipse, quæ sunt maioris momenti, conferat.

† Erit^a & Cancellarius, vir in litteris egregie versatus, qui & zelo bcno, & iudicio ad ea quæ sunt ei committenda, polleat: cuius sit munus, generale Rectoris instrumentum esse ad studia bene ordinanda, & disputationes in actibus publicis dirigendas, & ad discernendum an sufficiens doctrina sit eorum, qui ad actus & gradus (quos quidem ipsemet dabit) sunt admittendi.

Sit Secretarius ex eadem Societate, qui librum habeat, † vbi omnium Scholasticorum, qui Scholas assidue frequentat, nomina scribantur; quiq; eorum promissionem de Obedientia sua danda, quæ in librum matriculæ referantur; & legentur eisdem non omnes Constitutiones, sed quæ unicuique sunt obseruandæ; & promissio ab eis, non autem iusiurandum, de Obedientia & obseruatione propositarū Constitutionū exigetur. Si nolent aliqui promissione obligari, vel nomina in matriculam referenda dare, non ideo à Scholis excludendi sunt;

dum

dientia Reſtori præſtanda, &
^a Cõſtitutionibus obſeruandis
 E († quas ipſemet proponet) ad-
 mittat; & ſigillũ Reſtoris, &
 Vniuerſitatis habeat: ^b quæ ta-
 men omnia ſine vllis expenſis
 Scholaſticorum fient.

4 † Erit & Notarius, vt fidẽ pu-
 F blicam faciat de ſuſceptis gra-
 dibus, & alijs quæ occurrent.

G † Sint & duo, vel tres Bidel-
 li, vnus ad facultatis lingua-
 rum, alter ad Artium, tertius
 ad Theologiæ functiones de-
 ſtinatus.

S In has tres facultates Vniuer-
 ſitas diuidetur; & in quauis ea-
 rum ſit Decanus, & duo alij

Deſi-
 legi poſſint; quæ vero in quauis claſſe, in ea ipſa ſunt
 affigendæ.

F ¶ Hic poteris aliquid vtilitatis ab externis
 qui teſtimonium ſuorum graduum requirent, per-
 cipere; ſit tamen quid moderatum, ^c nihilque in So-
 cietatis vtilitatem redundet. Ad teſtimonium autẽ
 noſtris reddendum, litteræ patentẽs Reſtorum ſa-
 tis erunt.

G ¶ Hi ex Societate non erunt: quia tamen non
 parum laboris ſunt habituri, commodum ſtipendiũ
 accipient; ^d ¶ vnus eorum Correſtor eſſe poterit.

dummodo paciſi-
 ce & ſine offendi-
 culo in eis verſẽ-
 tur: ¶ ſic eis ſi-
 gnificari poterit;
 addendo nihilo-
 minus, quòd cu-
 ra magis peculia-
 ris Scholaſtico-
 rum, quorum no-
 mina ſcripta in li-
 bro Vniuerſita-
 tis ſunt, haberi
 ſolet.

E ¶ Quamuis
 poſtea quæ ab
 omnibus ſunt ob-
 ſeruandæ, eo in
 loco, vbi publice

legi poſſint; quæ vero in quauis claſſe, in ea ipſa ſunt
 affigendæ.

F ¶ Hic poteris aliquid vtilitatis ab externis
 qui teſtimonium ſuorum graduum requirent, per-
 cipere; ſit tamen quid moderatum, ^c nihilque in So-
 cietatis vtilitatem redundet. Ad teſtimonium autẽ
 noſtris reddendum, litteræ patentẽs Reſtorum ſa-
 tis erunt.

G ¶ Hi ex Societate non erunt: quia tamen non
 parum laboris ſunt habituri, commodum ſtipendiũ
 accipient; ^d ¶ vnus eorum Correſtor eſſe poterit.

H ¶ Quam-

^a Sup. c. 7.
 §. 2.

^b Sup. c.
 15. §. 4.

^c Sup. c.
 15. §. 4.

^d Sup. c.
 16. §. 5.

H ¶ *Quamuis* decisio rerum ex suffragijs horum non pendeat; ipsos tamen vocari & audiri conuenit. Sententiæ autem eorum, qui res melius intelligunt, eam quam par est, ratione Rector habebit. Si tamen omnes alij aliter quam ipse sentirent; contra omnium sententiã ne agat; nisi prius rem cum Provinciali contulerit.

I ¶ *Hoc* Syndici officium posset coniungi cū Collateralis, vel Consiliarij officio, si sic videretur conuenire; quod alius in Vniuersitate magis ad id idoneus, quam ali-

Designati ex iis qui melius res facultatis illius callent; qui à Rectore vocati, possint dicere quid sentiant ad suæ facultatis bonum conuenire; & siquid tale in mentem venerit, dū inter se de huiusmodi rebus agunt, ad Rectorem, quamuis non vocentur, referent.

In rebus quæ ad solam vnã 6 facultatem pertinent, † uoca- H
bit Rector, præter Cancellariū & suos ^a Assistentes, ^b Decanū etiam & Designatos illius facultatis: in ijs quæ ad omnes pertinent, Decani & Designati omnium uocentur. Et si Rectori uisū fuerit & alios de Societate, uel extra eam, ad Congregationem uocare, facere id poterit; ut cum omnium sententias audierit, melius, quod conuenit, constituat.

† Erit ^b Syndicus unus gene 7
ralis, ^c qui tã de personis, quàm I
de rebus, de quibus uidebitur, Rectorem & Præpositum Provincialem, & Generalem admoneat: qui quidem Syndicus uir magnæ fidelitatis & iudicij
esse

c Sup. s. 1.

b Sup. c. 6.
s. 15. & c.
10. s. 7. &
p. 3. c. 1. s.
16.

esse debet. Præter hunc, suos
 k habebit Syndicos particulares
 Rector; † vt quæ quavis in
 classe acciderint, quibus proui-
 dere oporteat, ad ipsum refe-
 rant. Et vt ipse de omnibus
 Præceptoribus, & alijs de So-
 cietate; ita & Collateralis, &
 Syndicus, & Cōsiliarij de ipso,
 L & de alijs †^a scribent semel
 singulis annis Præposito Gene-
 rali, & bis Prouinciali, qui Ge-
 neralem (si quid oportuerit)
 admonebit: vt in omnibus ma-
 iori cū circumspectione & cu-
 ra præstandi quod quisque de-
 bet, procedatur.

8 De aliquibus insignijs, nū eis
 Rector, Cancellarius, Bideli,
 Doctores & Magistri, vt in
 Vniuersitate cognoscātur, vel
 saltem in actibus publicis vti
 debeant, necne, & si vtantur,
 qua-

*Consultores de Rectore, deque omnibus alijs scribēt;
 verumetiam quisque Magistrorum, & Scholastico-
 rum approbatorum, & Coadiutorum quoque for-
 matorum scribet, quid de omnibus, ac etiam de Re-
 ctore sentiat. Et ne id nouū videatur, tertio quoque
 anno saltem, hæc referri quasi ordinarie sic debeant.*

M

M ¶ Quam-

quis eorum, non
 esset.

R ¶ Et quam-
 uis Syndici nihil
 habeant, quod a-
 licuius momenti
 sit; singulis ta-
 men diebus Sab-
 bati saltem, se ni-
 hil habere Supe-
 riori referant.

a P.8.c.1.
 §.9.

L ¶ Mittantur
 huiusmodi litte-
 ræ eo modo obsi-
 gnatæ, vt nullus
 sciat quid alius
 scripserit. Et cū
 vellet Præpo-
 situs Generalis
 vel Prouincialis
 pleniorē rerum
 notitiā; non tan-
 tum Collatera-
 lis, Syndicus, &

qualia esse debeant, † considerationi Generalis M
 tunc existentis, cum aliqua Vniuersitas admitti-
 tur, relinquetur. Ille autem per se, vel per aliū,
 expensis circumstantijs, quod iudicauerit ad ma-
 iorem Dei gloriam & obsequium, & bonū vni-
 uersale fore (qui vnicus scopus

M ¶ *Quamuis* in hac, & in omnibus rebus no-
hoc ita se habeat; bis est) constituet.
id tamen, quod

in quouis loco conuenire ex insignijs huiusmodi vi-
debitur, distincte in cuiusque Vniuer-
sitatis Regulis consti-
tuetur.

QVIN-

QVINTA PARS

DE IIS, QUÆ AD ADMITTENDUM in corpus Societatis pertinent.

DE ADMISSIONE, ET QVIS,
 & quando debeat admittere.

Cap. I.

I Vi in Societate, quantum satis est, probati fuerunt; & tandiu, vt vtrunque intelligi iam possit, num in eadē manere ad maius Dei obsequium & gloriam conueniat; **A** † admitti debent; non vt prius, ad Probationem, sed modo magis interno, vt membra vnus ac eiusdē corporis Societatis. Huiusmodi autem sunt præcipue, qui ad Professionem, vel in Coadiutores formatos admittuntur. Sed quia Scholastici approbati, etiã modo quodam interiori, quàm admiffi ad Probationem, in corpus Societatis cooptantur; de eorum quoque admissione in hac

DECLARATIONES.

In quintam Partem. De ijs, quæ ad admittendū in corpus Societatis pertinent.

IN CAPVT
 I.

A S^a Ocie-
 tas, vt **EXA. C. L.**
S. 7.
 eius nomen latissime accipitur, omnes eos, qui sub Obedientia Præpositi Generalis viuunt, **M** etiã

etiam Nouitios;

^a Exa. c. 3. §. 14. & P. 1. c. 4. §. 3.

et quicumq; ^a cū

^b Inf. c. 2. §. 1. 4. & 5. & B. & C. & p. 9. c. 3. §. 1. & A.

propositum viuē
di et moriendi
in Societate ha-

beant, in Proba-

tionibus versan-
tur, vt in eam ad
aliquem ex alijs
gradibus, de qui-

bus dicetur, admittantur, complectitur.

Secundo modo, qui minus late patet, Societas cum Professis et Coadiutoribus formatis, etiam Scholasticos approbatos continet. Ex his enim tribus partibus, seu membris, Societatis corpus constat.

Tertio modo, et magis proprio Professos et Coadiutores formatos duntaxat continet: ^c et sic accipiendus est in Societatem ingressus, quem Scholastici promittunt; scilicet, vt inter Professos, vel Coadiutores formatos illius numerentur.

Quarta huius nominis Societatis acceptio et maxime propria, Professos duntaxat continet: non quod eius corpus alia mēbra non habeat, sed quod hi sint in Societate præcipui, ^d et ex quibus aliqui, vt inferius dicetur, suffragium actiuum et passiuum habent in electione Præpositi Generalis. et c.

Quocunque ex his quatuor modis aliquis in Societate sit, capax est communicationis gratiarum spiritualium, ^e quas in ea Præpositus Generalis, secundū concessionem sedis Apostolicæ, ad maiorem Dei glo-

hac quinta Parte dicetur, quid in Domino obseruandum videatur.

^b Primo quidem facultas admittendi in corpus Societatis eos qui admittendi erunt, penes eius caput erit; vt ratio postulat. Sed quia Præpositus Generalis tam varijs locis interest

se

riam

^e Inf. c. 4. E. & Exa. c. 1. §. 10. & c. 7. §. 1.

^d P. 8. c. 3. A. & c. 6. B.

^e P. 8. c. 1. §. 6. & P. 9. c. 3. §. 10.

B se non potest; † alijs^a de Societate eam partem huius facultatis, quæ ad totius corporis huius bonū facere videbitur, poterit communicare.

3^b Tempus ad admittendum modo superius dicto, in vniuersum loquendo, † ultra bienniū esse oportebit. Sed qui antequam ad studia mitteretur, vel in eisdē, diu probatus fuisset; post illa absoluta, si ad Professionem est admittendus, c^c integrum adhuc Probationis annum habebit; vt adhuc magis

riam potest concedere. Ceterum de primo admittendi modo, cum idem sit, atq; ad Probationē admittere, in prima Parte dictū est: *¶ de admissione in tribus alijs modis in hac quinta Parte agetur.*

B ¶ Alij, quibus ordinarie magis, et absolute comunicabitur, Præ-

positi Prouinciales erunt. quibusdam tamen Præpositis Localibus, vel Rectoribus, et alijs Visitoribus, aut personis insignibus, poterit Præpositus Generalis hanc auctoritatem communicare; immo ¶ alicui qui de Societate non esset, aliquo in casu, vt Episcopo alicui, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ; cum nullus ex Professis eiusdem Societatis eo in loco, vbi aliquis ita est admittendus, inueniretur.

C ¶ Quamuis hoc ita se habeat, tamen vt prorogari, ita ¶ contrahi hoc spatium quibusdam in casibus, ex causis tamen non leuis momenti, iudicio Præpositi Generalis (cuius erit dispensandi ius) licebit: raro tamen id fiet.

^a Inf. c. 2.
§. 4. & 5. &
A. B. & C.
& p. 9. c. 3.
A.

^b Inf. c. 4.
§. 3. & 6. &
Exa. c. 1. §.
12. & c. 4.
§. 16. & 41.
& c. 6. §. 8.
& p. 4. c. 3.
§. 3. & c. 4.
§. 5.

^c Exa. c. 2.
§. 12. & c.
4. §. 16. &
c. 6. §. 8.

^a Exa. c. 1. §. 12. & c. 4. §. 43. *perspectus sit, antequam eam emittat. ^a et profo-
gari hoc tempus poterit (vt in Examine dictum
est) cum Societas, uel qui ab ea hanc in Domino
curam habet, plenius sibi satisfieri desideraret.*

*QVALES ESSE DEBEANT,
qui admittendi sunt.*

Cap. II.

IN CAP. II.

^b Sup. c. 1. §. 2. & B. & p. 9. c. 3. A.

*Ag ^b Vā-
uis
in re-*

^c Exa. c. 1. §. 8. & p. 8. c. 1. §. 2. & B. & p. 10. §. 7.

*motissimis regio-
nibus (cuiusmodi
sūt Indiæ) possit
Præpositus Ge-
neralis, iudicio*

^d Sup. c. 1. §. 2. & inf. §. 4. & 5. & B. & C. & p. 9. c. 3. §. 1. & A.

*Prouincialis re-
linquere, non ex-
pectata hinc ap-
probatione (quæ
non nisi per mul-
tos annos eo per-
ueniret) num ali-
quis ad Profes-
sionē admitti de-*

^e Exa. c. 4. §. 16.

*beat, nec ne: ^f in
locis tamen, ex*

^f P. 9. c. 3. A.

*quibus maior po-
test*

*C*Um nullo ex his modis ^a
admitti debeat, nisi qui
idoneus in Domino fuerit exi-
stimatus. Illi ad Professionem
idonei habebuntur, ^c quorum
vita diuturnis ac diligentibus
Probationibus, † à Præposito ^A
^d Generali (ad quem referent
particulares Præpositi, vel alij,
quorum testimonium Genera-
lis requirit) perspecta valde, &
approbata fuerit. Ad hoc autē
conferet illis qui ad studia mis-
si fuerunt, absoluta iā, ea cura
& diligentia, quæ ad excolen-
dum intellectum adhibita fue-
rit, vltimæ Probationis tempo-
re in schola affectus diligentius
se exercere, ^e & in rebus spiri-
tualibus, & corporalibus, quæ
ad profectum in humilitate &
ab-

^a abnegatione vniuersi amoris sensualis, voluntatis & iudicij proprii, & ad maiorē cognitionem & amorē Dei conferunt, insistere; vt cū in seipsis profecerint, melius ad profectum spiritus alios ad gloriam Dei & Domini Nostri iuuent.

2 ^b Doctrina etiam in huiusmodi, sufficiens esse debebit, præter Humaniores Litteras, & Artes liberales, in Theologia Scholastica & Sacris Litteris. Et quāuis aliqui breuiori tēpore non minorem progressum, quā alij longiori, facere possent; nihilominus, vt communis aliqua mensura sumatur, spatium aliquod tēporis præscribetur; & hoc erit, † ^c quadriennium integrum post Artium liberalium & Philosophiæ studia, in Theologia expleuisse. Vt ergo ad Professionem quis admittatur, in ea facultate hoc tempus se exercuisse, & quidem, ad gloriam Dei, satis in ea profecisse conuenit; & in profectus huiusmodi testimonium quisque ante Profes-

test haberi communicatio, non facile vlli Prouinciali facultatē admittēdi ad Professionē committet; nisi prius ipse certior factus ad eos qui ei videbuntur in Domino ad professionem admittendos, particulariter consensum præstiterit.

B ¶ Quamuis vt plurimū hæc mensura studiij quatuor annorū in sacra Theologia (præter Litterarum Humaniorum & Artium studia, & examinationem dictam, vt, quem progressum in ea doctrina fecerint, videri possit) sit obseruāda:

^a Inf. §. 2. & P. 3. c. 1. §. 23.

^b Exa. c. 1. §. 8. & 10.

^c P. 4 c. 9. §. 3. & c. 15. §. 3.

nihilominus tamen qui in Iure Canonico doctrinam sufficientem, vel alia egregia Dei dona haberet, ex quibus, quod studio Theologiae deest, compensari posset; sine eo, ad Professionem trium, & aliqui viri insignes etiã ad quatuor votorum (quãvis hoc extendi non debeat) admitti possent.^d Horum donorum iudicium Praeposito Generali tantum, vel si cui, peculiari praescripto, id ille committeret, ut quod foret ad maiorem Dei gloriam, faceret, relinqueretur.

C Qui ad Professionem

^a Par. 10. §. 7.

^b Sup. §. 1.

^c Inf. c. 3. §. 5. & 6. & Exa. c. 1. D.

^d Sup. c. 1. §. 2.

^e Exa. c. 6. §. 1.

fessionem Assertionem Logices, Philosophiae, & Theologiae Scholasticae tuebitur. Quatuor autem ad argumentandum, & iudicandum de eorum doctrina, an sit quãta oportet, prout iuxta veritatem sincere senserint, deligantur.^a Quod si doctrina ea praediti esse, quae satis sit, non invenientur; conducibilius erit, ut donec eam consequantur, expectent; ut illos etiam expectare oportebit, qui in^b abnegatione sui ipsorum, & virtutibus Religioso dignis testimonium, quod par esset, nondum omnino haberent.

Præter hos, ^c nonnulli ad triũ Votorum solemnium tantum Professionem admitti possent: raro tamen, & non sine causis peculiaribus alicuius momenti: & hos, septem annos in Societate notos fuisse, & non mediocrem sui talenti, ac virtutum satisfactionem, ad gloriam Dei, præbuisse in ea, oportebit.

^e Ut quis etiam in Coadiutorem formatum admittatur, oportet Societati esse satisfactum de

de eius vita, deque bono exemplo ac talento ad se iuuandam, vel cum litteris, in rebus spiritualibus, vel sine illis, in exterioribus; prout cuique diuina bonitas dona sua communicauerit. Hoc ipsum autem ^a mediatur oportet Præpositi Generalis prudentia; nisi alicui ex particularibus, cui multum in Domino cōfideret, id commitendum videretur.

^b Vt aliqui admittantur in Scholasticos approbatos, quadam proportione seruata, eadem requiruntur: & id peculiari quadam ratione; vt ex eorū ingenio speretur, eos in litteris profecturos, ^d Præpositi Generalis iudicio, vel eius, cui hoc munus ille commiserit, confidendo prudentiæ ac probitati à Deo ipsi donatæ.

DE

iudicaret. Et hi vt plurimū homines erunt, qui, propterea quòd bene meriti sint, et valde deuoti, quamuis minori doctrina, ac concionandi aptitudine præditi, quam nostrum Institutum in Professis requirat, admittendi esse in Domino videbuntur.

fessionem trium Votorum solemnium admittuntur, ordinarie sufficientiam in litteris, quæ saltem ad Confessarij munus bene obeundum satis sit, habeant, oportet; vel certe dona Dei aliqua ra-

ra, quæ id compensare videantur: ita, vt ^c Præpositus Generalis, vel alius, cui suas vices ad hoc ille speciali commissione concederet, ad maius Dei obsequium, & Societatis bonū, sic conuenire

^a Sup. §. 1.

^b Exa c. 1. §. 10. & p. 4. proce. A. & c. 3. §. 1. 2. & 3.

^c Sup. c. 1. §. 2.

^d Sup. §. 1.

IN

DE MODO ADMITTEN-
di ad Professionem.

Cap. III.

^a Exa. c. 1.
§. 8.

Q Vando ^a aliqui, peracto Probationis tem-
pore, & experimentis, ac alijs, quæ in Exa-
mine continentur, confectis, ad Professio-
nem admittendi fuerint; cum Societati, uel eius
Præposito Generali plene sit in Domino satisf-
factum, Professio hoc modo, qui sequitur, emit-
retur.

IN CAPVT
III.

A **P** *Arti-
cularia
quæ hic, & infe-
rius attinguntur,
decent quidem,
& cum fieri po-
test, obseruan-
da sunt; non ta-
men, vt necessa-
ria. Fieri enim
posset, vt Sacer-
dos non esset, vel
Missam celebra-
re non posset,
qui ex ordina-
tione*

^b Exa c. 4.
§. 41.

In primis Præpositus Gene-
ralis, vel qui accepta ab eo fa-
cultate, ad Professionem admit-
tet, † postquam publice Missæ **A**
Sacrificium obtulerit in Ec-
clesia coram domesticis, & a-
lijs externis, qui interfuerint,
cum sanctissimo Sacramento
Eucharistiæ ad eum qui Profes-
sionem est emissurus, se con-
uertat: Ille autem absoluta ge-
nerali Confessione, & verbis
quæ ante Communionem dici
solent, voce alta Votum suum
scriptum ^b (quod aliquot ante
dies considerauerit oportet)
leget; cuius formula hæc est.

EGO .N. Professionem
facio, & promitto Omnipoten-
ti Deo

ti Deo coram eius Virgine Ma-
tre, & vniuersa cœlesti curia, ac
omnibus circumstantibus, &
tibi Patri Reuerendo Præposi-
to Generali Societatis I E S V,
locum Dei tenenti, & successo-
ribus tuis; uel, tibi Reuerendo
Patri vice Præpositi Generalis
Societatis I E S V, & successo-
rum eius, locum Dei tenenti;
perpetuam ^a Paupertatem, Ca-
stitatem, & Obedientiam; &
B secundum eam, † peculia-
rem ^b curam circa puerorum
eruditionem, iuxta formam
uiuendi, in litteris Apostolicis
Societatis I E S V, & in eius
Constitutionibus contentam.

† Insu-

stitutiones, non inducit aliã obligationem, quã reli-
qua spiritualia exercitia, quæ ad auxiliũ proximorũ
adhibentur; cuiusmodi sunt Confessiones, & Prædica-
tiones, & cet. in quibus quisq; se debet occupare, iux-
ta rationem Obedientiæ suorũ Superiorũ. Quod autẽ
de pueris docendis in Voto fit mentio; ea de causa fit,
vt sancta hæc exercitatio, peculiari modo sit com-
mendata, & deuotius curetur, propter singulare ob-
sequium quod Deo per eam in animarum au-
xilio exhibetur; & quia facilius obliuioni tradi po-
terat, & in desuetudinem abire, quam alia magis
specio-

tionem Præpositi
Generalis Pro-
fessionem admit-
tit. Illud autem
essentiale est, vt
publice Votũ le-
gatur coram ijs
de Societate, &
externis, qui ad-
fuerint, atque vt
tanquam solem-
ne & emittatur,
& admittatur.

B ¶ Promis-
sio docendorum
puerorũ ac ru-
diũ hominũ, iux-
ta litteras Apo-
stolicas, & Con-

^a Inf. §. 6.
& Exa. c. 1.
§. 3. & p. 6.
c. 1. & 2.
fere per to-
tum.

^b Inf. §. 6.
& c. 4. §. 2.

^a Exa. c. 1. §. 5. & P. 6. c. 5. & P. 7. c. 1. §. 1. & B.

speciosa, cuiusmodi est prædicationis, & cet.

C ¶ Tota intentio quarti huius Voti obediendi summo Pontifici, fuit, & est circa missiones; & sic intelligi oportet litteras Apostolicas, ubi de hac Obediencia loquuntur; in omnibus que iusserit summus Pontifex, et quocumque miserit. & cet.

^b Inf. c. 4.

C

^c Sup. c. 2.

§. 3. & C.

& Exa. c. 1.

D.

I N

nem trium Votorum solemnium dumtaxat admittentur, in Ecclesia, ac coram domesticis & externis qui aderunt, antequam sanctissimum Christi Corpus accipiant, ex scripto suum Votum iuxta formulam sequentem legent.

E G O . N. Professionem facio, & promitto omnipotenti Deo coram eius Virgine Matre, & vniuersa cœlesti curia, ac omnibus circumstantibus, & tibi Reuerendo Patri Præposito Generali Societatis I E S V, locum Dei tenenti, ac successoribus tuis; vel, tibi Reuerendo Patri vice Præ-

† Insuper^a promitto specialem Obedientiam summo Pontifici, circa missiones; prout in eisdem litteris Apostolicis, & Constitutionibus continetur. Romæ, vel alibi, tali die, mense, & anno, & in tali Ecclesia.

Post hæc, sumet sanctissimum Eucharistię Sacramentum. Quibus peractis, ^b in libro, quem ad hoc habebit Societas, eius nomen, qui Professionem emisit, & illius, in cuius manibus emisit, adnotato die, mense, & anno, scribetur; & eius Vota scripta asservabuntur: vt omnia semper constare possint, ad Dei gloriam.

Aliqui, ^c qui ad Professionem

ce Præpositi Generalis Societatis IESV, & successorum eius, locum Dei tenenti, ^a perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam, ^a Sup. §. 3. & secundum eam, ^b peculiarem curam circa puerorum eruditionem; iuxta formam viuendi in literis Apostolicis Societatis IESV, & in eius Cōstitutionibus contentam. Romæ, vel alibi, tali die, mense, & anno, & in tali Ecclesia. Deinde sequetur Communio, & reliqua superius dicta. ^b Sup. §. 3.

DE ADMITTENDIS COADIUTORIBUS formatis, & Scholaſticis.

Cap. IIII.

1 **Q**VI ^c in Coadiutores formatos spirituales cum simplicibus Votis, & non solemni- ^c Exa c. 1. bus admittuntur, in Ecclesia, vel sacello ^{§ 9. & c. 6.} ^{§. 8.}

Domus, aut alio decenti loco coram domesticis & externis, **IN CAPVT**

A qui aderunt, † in manibus eius, qui admissurus sit, Votum suū emittent in hac formula, quæ sequitur, id legentes. **IIII.**

2 **E**GO .N. promitto Omnipotenti Deo, coram eius Virgine Matre, & tota cœlesti curia, & tibi R. Patri Præposito Generali Societatis IESV, locum Dei tenenti, & successoribus tuis; vel, tibi R. Patri vice Præpositi **AG** **I**N manibus fieri Vota dicuntur, quando emittuntur corā aliquo, qui, cum ad id habeat potestatem, ea admittit. Et quāuis multi ad-

positi

es

essent, cum huiusmodi Vota fiunt; non ideo tamen mutant naturam simplicium; quandoquidem intentio emittentis, et admittentis, iuxta traditã à sede Apostolica facultatẽ, hæc est, vt nec emittantur, nec admittantur vt solemnia. Ad prudentiam autem admittentis pertinebit, consecuturæ ædificationis rationem habere; & sic curabit, vt plures, vel pauciores intersint. Ceterum eadem erit formula, qua Coadiutores Temporales, & Spirituales vtentur; & utraque in exterioribus persimilis erit ei, qua Professi vtuntur.

B ¶ Quod dicitur, iuxta Bullas, & Constitutiones; intelligendum est, quòd Coadiutores emittunt huiusmodi simplicia Vota, cum tacita quadam, quod ad perpetuitatem attinet, conditione, quæ hæc est; Si Societas eos tenere volet. ^c Quamuis enim illi, quod in ipsis est, se obligent in perpetuum, suæ deuotionis & stabilitatis gratia; liberum tamen erit Societati eos dimittere; ^d vt in secunda Parte dicitur: quod si accide-

^a Exa. c. 1.
s. 9. & P.
6. c. 1. & 2.

^b Sup. c. 3.
s. 3. & B.

^e Exa. c. 6.
s. 8. & A.

^d P. 2. c. 1.
s. 1. & A.

positi Generalis Societatis IESV, & successorum eius, locũ Dei tenenti; ^a perpetuam Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam; & secundum eam, ^b peculiarem curam circa puerorum eruditionem; † iuxta **B** modum in litteris Apostolicis, & Constitutionibus dictæ Societatis expressum. Romæ, vel alibi, in tali loco, die, mense, & anno, & cet. Demum sumat sanctissimum Christi Corpus: & fient, quæ de Professis dicta sunt.

† Formula

3 † Formula ad Coadiutores
C in rebus temporalibus admit-
tendos eadem erit; clausula il-
la de puerorum institutione so-
lum remota.

Qui peracta sua priori Pro-
batione & experimentis^b per
biennium, in Scholasticos ap-
probatos admittuntur, coram
D aliquibus domesticis, † quam-
uis non in manibus cuius-
quam, Vota sua emittent' ad
hunc modum.

4 Omnipotēs Sēpiterne Deus,
E G O .N. licet vndecunque
diuino tuo conspectu indigni-
ssimus, fretus tamen pietate
ac misericordia tua infinita, &
impulsus tibi seruiendi desi-
derio, ^c voueo coram sacratis-
sima Virgine Maria, & curia
tua cœlesti vniuersa, diuinæ
Maiestatī, Paupertatē, Ca-
stitatem, & Obedientiam per-
petuam

admittit. propterea in nullius manibus fieri dicitur.
& conditio illa tacita, quæ inesse dicta est in Voto
Coadiutorum, ^d quod ad perpetuitatem attinet, ^d Exa.c.7.
etiam in hoc est intelligenda; scilicet, Si Societas eos
tenere volet.

cideret; ^a tunc ^a Exa.c.6.
illi liberi ab om-
nium Votorum
obligatione ma-
nent. S.8.&c.7.
S.1.&2.
&p.2.c.4.
S.3.

C § Si ho-
mines essent, qui
latinam linguam
non intelligerēt,
quales aliqui Co-
adiutores Tem-
porales erunt;
Votum in verna-
culam linguam
vertetur; & le-
gant ipsi, vel
præeat alius le-
gēdo verba, quæ
mox ipsimet, eū
insequendo, pro-
nunciabunt. ^b Sup.c.1.
S.3.&Exa.
c.1.S.12.
&c.4.5.
41.&p.4.
c.3.S.3.&
c.4.S.5.

D § Vt hoc Vo-
tum soli Deo of-
fertur, & non ho-
mini; ita nemo id

^c Exa.c.1.
S.10.&c.
7.S.1.&p.
4.c.3.S.3.

E § Pro-

E ¶ Promissio ingrediendi Societatem, ut declaratum est initio ^a huius partis, est de Votis Professorum solemnibus, vel Coadiutorum formatorum, prout Præposito ad maius Dei obsequium fore videbitur, emittendis.

^a Sup. c. 1. A. & Exa. c. 1. §. 10. & c. 7. §. 1.

^b Exa. c. 8. A. & p. 7. c. 2. l.

F ¶ ^b Propone re quæ in animo versantur, quæque occurrunt, licitum est: nihilominus, ut in Examine dicitur, omnino paratum esse oportebit, ^d ut id melius esse existimet, quod Superiori suo melius videbitur.

^c Exa. c. 6. §. 5. & 6.

^d P. 3. c. 2. §. 1. & p. 6. c. 1. §. 3.

G ¶ Etiam

^e Sup. c. 1. §. 3.

Qui in Domibus versantur, ^e post biennium

Vota

petuam in Societate IESV; † & **E** promitto eandem Societatem me ingressurum, ut vitam in ea perpetuo degam, omnia intelligendo iuxta ipsius Societatis Constitutiones. A tua ergo immensa bonitate & clementia per IESV Christi sanguinem peto suppliciter, ut hoc holocaustum in odorem suavitatis admittere digneris; & ut largitus es ad hoc desiderandum & offerendum, sic etiam ad explendum, gratiam vberem largiaris. Romæ, vel alibi, tali loco, die, mense, & anno. Post hæc perinde, ut alij, sanctissimum Christi Corpus sument; & reliqua quæ superius dicta sunt peragentur.

^e Postquam aliquis in corpus Societatis cooptatus fuerit in aliquo gradu, † ad aliud progredi curare non debet: sed in suo perfici, & obsequio Dei & gloriæ sese impendere, ac Superiori, qui scilicet Christi Domini nostri vices gerit, curam aliorum omnium relinquere.

Vota eadē emittere, quæ Scho-
 lastici, & Christo Domino No-
 stro iē obstringere debent; &
 id, quamuis studijs applicandi
 non videantur, nec expedire, vt
 tam cito in Coadiutores for-
 matos, vel Professos admittan-
 tur, existimetur. ^c Quòd si quis
 propria impulsus deuotione,
 ante id tēpus biennij vellet Vo-
 tis se Deo offerre; eandē formu-
 G lā sequi poterit; & † vno Voti
 sui scripti exēplo tradito Supe-
 riori, alterū penes se retineat;
 vt quid Deo ac Domino No-
 stro obtulerit, recordetur. Et ad
 hoc ipsum, simulque ad de-
 uotionem augēdam conferet,
 H † statutis quibusdam tempori-
 bus, quæ congrua videbuntur,
 Vota sua renouare. Quod qui-
 dem non est, obligatione noua
 se obstringere, sed eius, qua ob-
 stricti sunt in Domino, recor-
 dari, atq; eandem confirmare.

S E X-

quoq; suū Votū legente corā sanctissimo Sacramen-
 to, reliquis vel nonnullis de Societate præsensibus; vt
 magis ad deuotionē obseruādi quod Deo ac Domino
 Nostro promiserūt, magisq; præ oculis habendū id
 quod ex obligatione debēt eidē Domino, excitentur.

G §^a Etiam in ^a Sup.c. 3.
 libro aliquo ho- s. 4.
 rū memoria (si-
 cut & aliorū) ho-
 nestas ob causas
 debet asseruari.

H § Quod ^b ad ^b P. 4. c. 4.
 Scholasticos atti- §. 5. & D.
 net, iam in quar-
 ta Parte dictum
 est, quibus tēpori-
 bus sua Vota re-
 nouare debeant.

Eadē erit ratio
 eorum qui in Do-
 mibus habitāt, et
 Vota emisserunt:
 in duobus enim
 festis solemnibus
 singulis annis ea
 renouare debēt,
 et in aliquo alio,
 si Superiori vide-
 retur expedire:
 non in cuiusquā
 manibus, sed vno

^c Exa. c. 1.
 E. & P. 3. c.
 1. T.

SEXTA PARS

DE IIS QUI ADMISSI,

& in corpus Societatis cooptati sunt:

quod ad ipsorum per-

sonas attinet.

DE IIS QUAE AD OBE-

dientiam pertinent. Cap. I.

VTILLI qui iam ad Professio-
nem, vel in Coadiutores forma-
tos admissi sunt, vberiori cum
fructu, iuxta nostrum Institutum,
diuino seruitio, & proximorum
auxilijs se impendant; aliqua in seipsis ob-
seruare debent; quorum praecipua, licet ad ea Vo-
ta, ^a quae Deo & Creatori Nostro iuxta litteras
Apostolicas obtulerunt, reducantur; de illis ta-
men, vt magis & declarentur, & commendentur,
in hac sexta Parte dicetur. Et quoniam quae ad
Votum Castitatis pertinent, interpretatione non
indigent, cum constet, quam sit perfecte obser-
uanda, nempe enitendo Angelicam puritatem
imitari, & corporis, & mentis nostrae munditia:
his suppositis, de sancta Obedientia dicetur;
quam quidem omnes plurimum obseruare, & in
ea excellere studeant; nec solum in rebus obliga-
torijs, sed etiam in alijs; licet nihil aliud, quam
signum voluntatis Superioris sine vilo expresso pre-
cepto,

a P. 5. c. 3.
§. 3. & c. 4.
§. 2.

cepto, videretur. ^a Versari autē debet ob oculos Deus Creator ac Dominus Noster, propter quem homini Obedientia præstatur: & vt in spiritu amoris, & non cum perturbatione timoris procedatur, curandum est: ita ^b vt omnes constanti animo incumbamus, vt nihil perfectionis, quod diuina gratia consequi possimus † in absoluta omnium Constitutionū obseruatione, nostrique Instituti peculiari ratione adimplēda, prætermittamus: & exactissime omnes neruos virium nostrarum ad hanc virtutem Obedientiæ in primis Summo Pontifici, deinde Superioribus Societatis exhibendam, intendamus: ita † vt omnibus in rebus, ad quas potest cum charitate se Obedientia extendere, ad eius vocem, perinde ac si à Christo Domino egrederetur (quandoquidem ipsius loco, ac pro ipsius amore & reuerētia Obedientiam præstamus) quam promptissimi simus; requaui, ^c atque adeo littera à

DECLARATIONES

In Sextam Partem.

IN CAPVT I.

A ¶ **H**Æ primæ Declarationes, quæ simul cum Constitutionibus promulgantur, ^c eandem, quam illæ, auctoritatem habent. Et ita in vtrarumque obseruatione, eandem curam adhiberi oportet.

B ¶ ^d Huiusmodi sunt illæ omnes, in quibus nullum manifestum est peccatum.

C ¶ Obedientia nobis inchoata

N 2 nes

^a Inf. §. 2. & 3. & p. 3. c. 1. §. 23. & p. 4. c. 10. §. 5. & p. 7. c. 2. §. 1. & A. & I. & p. 8. c. 1. D. & p. 9. c. 3. §. 20.

^b Inf. c. 5. & p. 4. c. 10. §. 5. & p. 9. c. 3. §. 8 & c. 6. A. & p. 10. §. 13.

^c Proc. declar.

^d Inf. hoc §. 1. & p. 3. c. 1. §. 23.

^e P. 4. c. 10. §. 9.

A

B

milites

C ¶ *Obedientia, quod ad executionem attinet, tunc præstat, cū res iussa completur: quod ad voluntatem, cum ille qui obedit, id ipsum vult, quod qui iubet: quod ad intellectum, cum id ipsum sentit, quod ille; & quod iubetur bene iuberi existimat. & est imperfecta ea Obedientia, in qua præter executionem, non est hæc eiusdem voluntatis & sententiæ inter eum qui iubet, & qui obedit, consensio.*

^a P. 3. c. 1. s. 23. & P. 4. c. 10. s. 5.

^b Declar. B.

nec dum perfecta relicta; ad eum scopum vires omnes ac intentionem in Domino conuertendo, † vt sancta ^a Obedientia tū **C** in executione, tum in voluntate, tum in intellectu sit in nobis semper omni ex parte perfecta; cum magna celeritate, spiritali gaudio, & perseverantia, quidquid nobis iniunctum fuerit, obeundo; omnia iusta esse, nobis persuadendo; omnem sententiã ac iudicium nostrum contrarium, cæca quadã Obedientia abnegando: & id quidem in omnibus, quæ à Superiore disponuntur, vbi definiri non possit (^b quemadmodum dictum est) aliquod peccati genus intercedere. Et sibi quisque persuadeat, quod qui sub Obedientia viuunt, se ferri ac regi à diuina prouidentia, per Superiores suos, sinere debent, perinde ac si cadauer essent, quod quoquo uersus ferri, & quacunque ratione tractari se sinit: vel similiter, atque senis baculus, qui, vbicunque, & quacunque in re velit eo uti qui eum manu tenet, ei inseruit. Sic enim obediens rem quamcunque, cui eum Superior ad
auxilium

auxilium totius corporis Religionis velit impendere, cum animi hilaritate debet exequi; pro certo habens, quod ea ratione potius, quam re aliqua uis, quam præstare possit, propriam voluntatem ac iudicium diuersum sectando, diuinæ voluntati respondebit.

- 2 Omnibus itidem maxime commendatum sit, ut multum reuerentiæ (& præcipue in interiori homine) suis Superioribus exhibeant; ^a IESVM Christum in eisdem considerent, ac reuereantur; eosdem ex animo ut patres in eodem diligant; ac sic in spiritu charitatis in omnibus procedant, ut ^b nihil ex externis vel internis eos celet; quin potius, ut omnia prorsus intelligant; quo melius in via salutis & perfectionis se dirigant, optare debent. Et ea de causa omnes tam Professi, quàm formati ^c Coadiutores semel singulis annis (& quoties præterea Superiori visum fuerit) ad suas cōscientias in Confessione, vel secreto, vel alia ratione eidem aperiēdas, propter magnam eius rei utilitatem (ut in Examine dictum est) parati esse debebūt: tum etiam ad Confessionem generalē, quæ ab ultima generali inchoetur, ei, quem Superior sibi substituerit, faciendam.

^a Sup. §. 1.

^b Exa. c. 4.

§. 34. &

cet. & p. 3.

c. 1. §. 12.

& p. 4. &

10. §. 5.

^c Exa. c. 4.

§. 40.

- 3 Deferant omnes ad Superiorem suū res, quæ eis expetendæ occurrerint: nec priuatus quispiā, directe vel indirecte sine eius facultate, & approbatione, à Summo Pontifice, nec ab alio extra Societatem, gratiam ullam in suum priuatum, vel alterius usum petat, aut petendam curet: sibi que

N 3 persuas-

^a P. 3. c. 2. ² persuadeat, si per Superiorem suum, vel cū eius
 §. 1. & p. consensu, quod optat, non obtinuerit, ne id qui-
 §. c. 4. F. dem ad diuinum seruitium sibi conuenire: & si
 conuenit, cum Superioris consensu, vt qui ^b Chri-
 sti Domini Nostri locum erga ipsum tenet, id se
 consecuturum.

*DE IIS QUÆ AD PAUPER-
 TEM, QUÆQUE EAM CONSEQUUNTUR, PER-
 TINENT. Cap. II.*

^c P. 3. c. 1. **P**aupertas, ^c vt murus Religionis firmus, di- **I**
 §. 25. & p. ligenda, & in sua puritate conseruanda est,
 §. 5. 5. quantum diuina gratia aspirante fieri poterit. Et
 quia humanæ naturæ hostis ad hoc propugnacu-
 lum ac refugium debilitandum (quod Deus Do-
 minus Noster Religionibus inspirauit contra il-
 lum, aliosq; Religiosæ perfectionis aduersarios)
 eniti solet, ea quæ à primis Fūdatoribus bene or-
 dinata fuerant, immutare, per declarationes, vel
 innouationes, primo illorū spiritui minime con-
 sentaneas: vt quod in nobis si-
IN CAPVT tum fuerit, hac parte Societati
II. prospiciamus; quicumque in
 ea Professionem emiserint, † se **A**
ANNuari, ad innouationem Constitutio-
I quod ad num in ijs quæ ad Paupertatem
 Paupertatem at- tem pertinent, nihil facturos
 tinet, est relaxa- promittant: nisi aliquo modo
 ti ad redditus, pro rerum occurrentium ratio-
 vel possessionem ne, eam in Domino magis re-
 vl- ltrin

stringendam iudicarent.

A ^a In Domibus, vel Ecclesijs, quæ à Societate ad auxilium animarum admittentur, † red-
B ditus nulli, ne Sactistiæ quidē, aut fabricæ applicati, haberi possint: sed neque vlla alia ratione, ita ut penes Societatem eorum sit ulla dispensatio: sed in solo Deo, cui per ipsius gratiam ea inseruit, fiducia constituatur, sine redditibus ullis ipsum nobis prospecturum de rebus omnibus conuenientibus ad ipsius maiorē laudem & gloriam.

vllam in propriū vsum, vel ad Sa-
cristiam, vel ad fabricam, uel ad aliquem aliū finem ^b præter id, quod ad Collegia, & Domos Probationum at-
tinet, admittendum. Et ne in re, quæ tantum habet momēti, Constitutiones mutentur; post emissā Professionem v-

^a Inf. §. 5. & 6. & Exa.c. 1. §. 3. & 4. & p. 10. §. 5.
^b Exa.c. 1. §. 4.

Posses- mittat coram Præposito Generali, & ijs qui apud eum erunt, offeratque in conspectu Creatoris & Domini Nostri, quod numquam assentietur ad immutandum quod ad Paupertatem in Constitutionibus pertinet; nec in conuentu totius Societatis congregatæ, nec per seipsum vlla ratione id curando.

B ¶ Si aliquis ex Fundatoribus Domorum vel Ecclesiarum vellet redditus aliquos ad fabricæ vsum relinquere; dummodo nec dispositio eorum ad Societatem pertineat, nec sit vnde ei competat actio in illos (quamuis id illi curæ esset, vt is cui tale munus commissum est, suum officium faceret) & sic in rebus similibus; non esset id à Paupertate Societatis alienum.

- C** ¶ In Collegijs Professos nō habitare; intelligitur, diu in eis manēdo: ^b quāuis dū alio iter faciūt, diem aliquem, vel tempus congruum in eis manere possint: habitare autem ^d diu etiam possent, cū necessariū aut conueniēs ad ipsius Collegij, vel Vniuersitatis bonū id esset; vt si ad gubernationē studiorū essēt necessarij; vel si legerent, aut in spiritualibus exercitijs Confessionū et Concionū, ad Scholasticos, qui id præstare deberent, subleuandos; vel ad id demum quod ipsi non possunt, præstandum, occuparentur; vel si ad visitanda & dirigenda huiusmodi Collegia, vel Vniuersitates mitterētur: quando etiam necessarium aut conueniens ad vniuersale bonum id videretur; vt si aliquis cum expressa facultate Præpositi Generalis scribendi gratia per tempus aliquod, se eo reciperet.
- D** ¶ Res ^e minimæ ducuntur pro nihilo; et ita ad scrupulos eximēdos declaratur, vbi Rector eum qui iter per ipsius Collegium haberet, ac viatico egeret, viatico aliquo, ac eleemosyna prosequeretur, recipi eam posse. Quòd autem Collegia suppleant aliquos sumptus, quos si ipsa non facerent, facturæ essent Domus, si possent, vt vestitum & viaticum eis qui ad Collegia ex Domibus mittuntur, prouidere: quamuis id

a P. 4. c. 10.
A.

b P. 4. c. 2.
F.

c Exa. c. 1.
§. 4. & P.
4. c. 2. §. 5.
& c. 10. §.
1. & p. 9.
c. 3. §. 18.
& c. 4. §. 7.
& p. 10.
§. 4.

d P. 4. c. 2.
F.

e P. 4. c. 2.
F.

3

C

D

id

4 Coadiutores, quādiu in Domibus erunt, quæ ex eleemosynis viuunt, & ipsi eodem modo viuent. In Collegijs, si Rectores fuerint, vel Lectores, aut alioqui in rebus necessarijs, vel valde conuenientibus eisdem Collegijs vtilis fuerint, viuent sicut reliqui, ex eorum redditibus, quādiu eorum opera Collegia indigebunt. Cum autem defierint vtilis esse Collegijs, desinent in eis habitare; & in Domibus Societatis, vt de Professis est dictū, habitabūt.

5 ^a Non solum redditus, † sed
E nec possessiones vllas habeant
in
recreationis infirmi, vel sani, qui sunt in Domibus, sumant; dum tamen expensis Collegij, quādiu sunt in Domibus, non alantur: & tantumdem de rebus similibus potest iudicari.

E ¶ Quia, vt in litteris Apostolicis dicitur, non est habitura Societas ius civile ad rem vllam stabilem, nisi ad ipsius habitationem & vsum esset opportuna; quidquid stabile illi datum fuerit, teneatur eo, quā primū poterit, se exuere, ac vendere; vt pauperibus Societatis, vel externis, sua in penuria subueniatur.

Quamuis hoc ita se habeat; tēporis tamē opportunitas

nitatis ad vendendum non est excludenda. Et hoc intelligatur, cum res illa stabilis, necessaria non est ad Domus usum, ut aliqua ex superius memoratis. Aliarum rerum mobilium, ut pecuniarum, vel librorum, vel earum, quae ad victum & vestitum pertineant, potest in communi Societas proprietatem ad usum suum habere.

F ¶ Huiusmodi esset, si vini, vel olei, vel tritici proventum dictae possessiones ferrent; vel si fructus, & olera ex hortis venderentur; quorum nihil licebit. Quamuis fructibus, aut parte ipsorum ad commodum Domus suae uti possint; si tamen Societas colonum aliquem, vel secularem hominem haberet, qui hortis vel agris, quos dictae Domus habent, praesesset; non esset etiam ei prohibendum, ne ad priuatam suam utilitatem, quod videretur convenire, ex dictis, faceret: dummodo tunc

nec

in particulari, nec in communi Domus vel Ecclesiae Societatis, praeterquam quod ad habitationem, vel usum necessarium eis, aut ualde conueniens fuerit; cuiusmodi duceretur, si in usum conualescentium, uel eorum, qui ut rebus spiritualibus uacent, se ab hominum frequentia recipiunt, locus aliquis a communi habitatione separatus, qui aere salubriori, & alijs comodis polleret, admitteretur: & tunc huiusmodi ille sit, ut nec alijs locetur, † nec fructus, qui reddituum loco esse possint, habeat.

Quamuis ad bona & sancta opera, & maxime perpetuo duratura incitare laudabile sit; ob

maio-

F

6

maiolem tamen ædificationē, nullus de Societate debet, nec potest quemquam ad eleemosynas perpetuas Domibus uel Ecclesiis eiusdem Societatis relinquendas, incitare: & si aliqui sponte sua eas relinquerēt; nullum ius ciuile ad eas petendas in iudicio adquiratur. sed cum ad id charitas propter Deum eos mouerit, tunc eas elargiantur.

7 ^a Omnes, qui sub Obedientia sunt Societatis, † meminerint se gratis dare debere, quæ gratis acceperunt; nec postulando, nec admittendo stipendium, uel eleemosynas ullas, quibus Missæ, uel Cōfessiones, uel Prædicationes, uel Lectiōnes, uel uisitationes, uel quoduis aliud officium ex ijs quæ Societas iuxta nostrum Institutum exercere potest, compensari uideatur: ut sic maiori cum libertate possit, & proximorū ædificatione, in diuino seruitio procedere.

8 Vt omnis auaritiæ species euitetur, præcipue in pijs ministerijs, quibus ad animarū auxiliata

nec ad Domoſ, nec ad particulares personas Societatis utilitas interim vlla perueniret.

G ¶ Quamuis quicumq; voluerint, Domum uel Ecclesiam eleemosynis iuuare possint (siue in spiritualibus ipsi ab ea iuuentur, siue non) tamen non debet quidquam accipi tanquam stipendium, uel eleemosyna, pro ijs quæ ob solum Christi Domini Noſtri obsequium eis communicantur; ita ut hoc detur, aut accipiat pro illo.

II ¶ In-

a Era c. 1.
§. 3. & c. 4.
§ 27. & p.
4. c. 7. §. 3.
& c. 19. §.
4. & c. 17.
F. & p. 7. c.
4. §. 4. &
B. & p. 10.
§. 5.

Societas utitur; nulla sit in Ecclesia arca, in quam eleemosynæ ab ijs qui ad Conciones, Missas, vel Cōfessiones, & reliqua spiritualia ad eam conueniunt, conijci solent.

Eadem de causa munuscula, quæ Magnatibus ad res maiores ab ipsis obtinendas offerri solent, ne offerantur: nec huiusmodi primarios viros inuisere Nostri consueſcant; nisi sancto studio piorum operum ducerentur; uel quando intima beneuolentia in Domino tā essent coniuncti, ut huiusmodi officium aliquoties eis deberi uideretur.

^a Inf. I. & Exa. c. 4. §. 27. & P. 4. c. 2. §. 6. ^a Parati sint ad mendicandum ostiatim, quando uel Obedientia, uel necessitas id exiget. et sit unus, uel plures ad eleemosynas petendas, quibus personæ Societatis sustententur, destinati: quas eleemosynas simpliciter amore Domini Nostri petent.

^b P. 3. c. 1. §. 7.

H ¶ *Intelligentum est hoc absolute de Professis, & Coadiutoribus formatis. Ceterū in Scholasticis, & alijs qui tempus Probationis nondum expleuerunt, hoc intelligi debet de*

re-

† Vt nihil ^b proprium Domini teneri, ita nec foris apud alios potest. Et quisque ijs, quæ de cōmuni data fuerint ad usum suum necessarium aut conuenientem, reſecatis superfluis, sit contentus.

Quo melius Paupertatis puritas, & quies illa quam secum affert, conseruetur, non solum particulares Professi, uel Coadiutores formati hæreditariæ suc-

successionis non erunt capaces, uerum nec Domus, nec Ecclesiæ, nec Collegia eorum ratione. Sic enim, omnibus litibus & controuersijs præcisus, charitas cum omnibus ad Dei gloriam melius conseruabitur.

13 ^b Quando Summus Pontifex, uel Superior, huiusmodi Professos, uel Coadiutores ad laborandum in uineam Domini mittet, ^c nullum uiaticum petere possint; sed se liberaliter representent, † ut mittantur, prout illis ad maiorem Dei gloriam fore uidebitur.

14 ^k Ut in hac etiam parte modo consentaneo debitæ Paupertati procedatur, † nullum in Domibus Societatis iumentum ad æquitandum, ad usum aliquis

rebus ijs, ^a quæ in præsentia subsint eorum dispositioni. nihil enim horum habere debent, nisi conscio & approbante Superiore. Neque uero sermo est de bonis, quæ forte procul inde illi habent; de domibus scilicet, uel rebus alijs: ^d sed quod ad hæc attinet, parati etiam esse debebunt, ut illis se abdicent, quandocumq; Superiori uideatur: ut in Examine dictum est.

I ¶ Id est pedites, uel equites cum pecunijs, uel sine illis, & ^e omnino parati esse debebunt ad id faciendum, quod is qui mittit, magis conuenire, & ad maiorem ædificationem uniuersalem fore iudicauerit.

k ¶ Nisi id fieret propter aduersam valetudinem continuam, uel necessitatem urgentem propter publica negotia, præcipue in amplis populis. Tunc enim

^a Exa. c. 4. §. 4.
^b P. 7. c. 1. §. 1.
^c Exa. c. 7. §. 5. & p. 7. c. 1. §. 3. & E. & c. 2. G.
^d Exa. c. 4. §. 2. & 5. & p. 3. c. 1. §. 7 & F. & p. 4. c. 4. E.
^e Sup. §. 10. & p. 7. c. 1. E. & c. 2. G.

enim potius vni-
uersalis boni, &
sanitatis Nostro-
rum, quam tem-
poris definiti,
aut perpetui,
quàmque suis,
vel alienis pedi-
bus incedendi, ra-
tio est habenda;
intuendo semper
quod necessariũ
& honestum sit,
& nulla ratione
quod ad pompã
ullã pertineat.

L ¶ Vel saltẽ
quòd omnino non
recedat.

M ¶ Hoc intel-
ligendum est in

ijs, quibus Domus novas vestes providet: ^d non ta-
men repugnat, quòd qui Societatem ingrediuntur, si
panno preciosiore, aut re simili induti venerunt, eo
viti possint: nec etiam, si in occurrenti aliqua occasio-
ne, vel necessitate quis vestibus melioribus, honestis
tamen, indueretur: sed ad ordinarium vestiendi mo-
dum eis viti non debent. Est nihilominus consideran-
dum quòd non omnes eisdem viribus naturalibus,
nec sanitate corporis, nec etate ad eam conuenienti.

cuius de ipsa Societate (siue
Præpositus, siue subditus ille
sit) ordinarie habebitur.

^a In vestitus itidem ratione
tria obseruentur; Primum, vt
honestus ille sit; Alterum, † vt
ad vsum loci in quo viuitur, ac-
commodatus; Tertiũ, vt Pro-
fessionis Paupertatis non repu-
gnet. † videretur autem repu-
gnare, si sericis, vel preciosis
pannis vteremur; à quibus ab-
stinendum est: vt in omnibus
^b humilitatis & submissionis,
debita ad maiorem Dei gloriã
ratio habeatur.

In ijs quæ ad rationem vi-
ctus, ^c somni, ac vsum reliqua-
rum rerum vitæ necessariorũ,
vel conuenientium spectant,
† quam-

^a Exa. c. 4.
s. 26. & P.
3. c. 2. s. 3.
& C.

^b Sequen-
ti s.

^c P. 3. c. 2.
E. & p. 4.
c. 4. s. 1.

^d Ia. c. 1.
F.

Nō t̄ quamuis^a communis illa sit, minimeq; diuersa ab eo, ^b quod Medicus illius loci, in quo uiuitur, iudicabit: ita ut quod quisque sibi inde subtraxerit, ex deuotione, non ex obligatione subtrahat. ^c habenda tamen semper erit ratio humilitatis, Paupertatis, ac spiritualis ædificationis, ^d quæ semper nobis in Domino ob oculos uersari debet.

pollent: atq; ita ^a Exa. c. 1. §. 6.
iuxta maius particulare bonum ^b P. 3. c. 2. G.
huiusmodi personarum, et uniuersale aliarū multarum, id considerandum est; et quoad eius fieri poterit, ad maiorem Dei gloriam prouidendum. ^c Sup. §. 15. & Exa. c. 4. §. 26.
^d P. 7. c. 4. §. 2.

N In particularibus, si magis uel minus necessarium erit, iuxta circumstantias personarum; relinquetur discretioni eorum qui ipsis præsunt; ut quemadmodū eis conueniet, prouideant.

DE IIS REBUS, IN QUIBUS occupari, & à quibus abstinere debent qui in Societate sunt.

Cap. III.

Quoniam habita ratione temporis, ac approbationis uitæ, quæ expectatur, ut aliqui ad Professionē, uel in Coadiutores formatos in Societate admittantur, tanquam certū ducitur, eos viros spirituales futuros; & qui sic in uia Christi Domini Nostri profecerint, ut per eā currere possint, quantum corporis valetudo, & ex-

a P.3. c.1. **R.** & externæ occupationes charitatis atque Obedientia permittent: non videtur in ijs^a quæ ad orationem, meditationem, & studium pertinent, vt nec in corporali exercitatione ieiuniorum, vigiliarum, aut aliarum rerum ad austeritatem

**IN CAPVT
III.**

b Exa.c.1. §.6. & C. & p.3.c.1. §.12. & c. 2. §.5. **A** **S**I quibusdã conuenire iudicabitur certum tempus præscribi, ne excedant,

c P.3. c.2. §.1. **vel** deficient in spiritualibus exercitijs; Superior id facere poterit.

Sic etiam in usu aliorum mediorum, si ipse omnino iudicaret aliquo vtendum esse, non id relinquendo arbitrio

d Exa.c.4. §.25. & p.3. c.1. §.11 & p.4. c.4. §.3. & **B.** cuiusquam partiscularis personæ, procedet, vt in Domino conuenire

vel corporis castigationem spectantium, † vlla regula eis præscribenda; nisi quam discreta charitas vnicuique dictauerit: **b** dum tamen semper Confessarius consulatur, & vbi dubiũ acciderit, quid conueniat, res ad Superiorem referatur. Hoc tamen dicetur in vniuersum; esse quidem animaduertendum, **c** ne nimius huiusmodi rerum vsus tantopere vires corporis debilitet, tantumque temporis eos distineat, vt deinde spirituali proximorũ auxilio, iuxta nostri Instituti rationem non sufficiant: nec contra tanta in illis sit relaxatio, vt feruore spiritus refrigerante, humani ac inferiores affectus incalescant.

Sacramentorum frequentatio valde commendetur. **d** Differri autem non debet Cõmuniõ, aut Missæ celebratio sine causis

causis iudicio Superioris legitimis, ultra octo dies: ^a omnesque assignato sibi Confessario, vel alioqui iuxta ordinem, quem quisque præscriptum habet à Superiore, confiteantur.

3 Ex Regulis particularibus, quæ in Domibus, vbi ipsi fuerint, obseruantur, debent operam dare, vt eam partem obseruent, quæ conueniens est, ac iudicio Superioris ipsis imponetur; siue ad profectum vel ædificationem suam id sit, siue etiam aliorum, inter quos versantur.

4 Quoniã occupationes, quæ ad animarum auxilium assumuntur, magni momēti ^b sunt, ac nostri Instituti propriæ, & valde frequentes; cumque alioqui nostra habitatio tam sit in hoc vel in illo loco incerta;
 B † non vtentur Nostri choro, ad Horas Canonicas, vel Missas, & alia officia decantãda: quan-
doqui-

nire iudicabit.

Subditi autē erit, ^a P. 3. c. 1. cum omni deuotione, quod sibi præscriptum fuerit, amplecti. ^{S. 11. & L. & Q.}

B ¶ Si in quibusdã Domibus vel Collegijs sic conuenire iudicaretur; eo tempore, quo vesperi prædicãdum, vel legendum est, ad populum detinẽdum ante huiusmodi Lectiones

vel Cõciones, posset vespertinum officium tantum dici. Sic etiam ordinarie Dominicis & festis diebus, sine cantu figurato vel firmo, vt vocãt, sed tono quodam deuoto, suauis, &

quatenus iudicaretur, quod populus ad magis frequentandas Confessiones,

O Concio-

^b Exa. c. 1. S. 2. & P. 4. proca.

Conciones, et Le-
ctiones mouere-
tur, et non aliter.
Eodem tono of-
ficium, quod tene-
brarum dici so-
let, cum suis cæri-
monijs in hebdo-
mada sancta fie-
ri posset.

^a P. 4. c. 2.
§. 4. & B.

^b P. 4. c. 1.
A.

^b In Missis ma-
ioribus, quæ dicē-
tur (licet submis-
sa voce) habita
deuotionis et de-
centiæ ratione, li-
cebit duos vesti-
tos superpellicijs,
uel unum assiste-
re; prout in Do-
mino fieri po-
terit.

^c P. 4. c. 2.
§. 4. & B.

C § Quod ad
Collegia attinet,
in quarta Parte
attingitur quid
horum possit to-
lerari; Domibus
quidem omnino
conuenit tale onus non suscipere.

doquidem illis, quos ad ea au-
dienda deuotio mouerit, abun-
de suppetet, ubi sibi ipsis satisf-
faciāt. Per Nostros autē ea tra-
ctari conuenit, quæ nostræ vo-
cationis ad Dei gloriā magis
sunt propria.

Cum ^a homines itidem hu-
ius Societatis semper parati es-
se debeant ad discurrendum
per quasuis mūdi partes, quo
fuerint à Summo Pōtifice, vel
à suis Superioribus missi; non
debent curam animarum, ne-
que item mulierum Religiosa-
rum, vel aliarum quarumcun-
que suscipere, ut ordinarie il-
larum Confessiones audiant,
uel ipsas regant: quamuis nihil
repugnet semel unius Monaste-
rij Confessiones, ob speciales
causas audire.

† Obligari ^c etiam ad Missas
perpetuas in suis Ecclesijs di-
cendas, uel ad curam similem,
quam libertas nostro procedē-
di modo in Domino necessaria
non patitur, minime cōuenit.

Vt

D § Hoc

7 Vt^a plenius possit Societas rebus spiritualibus iuxta suum Institutū uacare, † quoad eius fieri poterit, à negotijs secularibus abstineat (qualia sunt Testamentariorum, uel Executorum, uel Procuratorum rerum ciuiliū, aut id genus officia) nec ea ullis precibus adducti, obeunda suscipiant, uel in illis se occupari sinant. Quod si Collegiorum aliqua negotia tractanda fuerint, suum habeant Procuratorē, per quem ea tractent, & iura sua tueantur. Si uero ad Domos Societatis, uel ad totum eius corpus pertinent; quo pacem suam melius conseruare possit Societas, idē Procurator, uel alius ex

D § Hoc obseruetur, quoad eius fieri poterit: Superiori tamen ad casum aliquem necessitatis, uel maioris momenti, ad finē diuini seruitij præfixū, facultas dispensandi ad tempus relinquatur. Hic autem Superior, Præpositus Generalis erit, uel qui ab eo facultatem ad hoc acceperit.

^a P. 9. c. 6. §. 4. & B.

E § Si Coadiutoribus, uel demum aliquis extra Societatem, aut Familia quæpiam, quæ Domus patrociniū susciperet, ius Societatis ad maiorem Dei gloriam posset defendere.

8 Eadem de causa, utque inquietudinis, à nostra Professione alienæ, occasiones euitentur, ^b & melius pax ac beneuolentia cum omnibus ad maiorem Dei gloriam conseruetur; nemo ex Professis, uel Coadiutoribus, uel etiam Scholasticis Societatis in causis ciuilibus, nedum criminalibus,

^b P. 10. §. 11. & B.

E ¶ Si Superior alicui facultatē daret, vt in causa civili examinaretur, in gratiam alicuius, cui id denegari non posse videretur; limitatio tūc necessaria erit, quæ prohibeat, si quis articulus criminalis vel infamatorius occurrerit, in eo examinari: ad hoc enim nullus Superior facultatem dare debet.

libus, † se examinari (nisi, qui ad peccatum obligare potest, compelleret) sine licentia Superioris permittat. Superior autem eam minime dabit, nisi in causis quæ ad Religionem Catholicam pertinent, vel alioqui in pijs, quæ sic cedunt in huius fauorem, vt in alterius detrimentum non cedant: quandoquidē Instituti nostri est, sine cuiusquam offensione, quantum fieri potest, omnium in Domino commodis inferuire.

DE AVXILIO, QVOD MORIENTIBUS in Societate præstatur: & de suffragijs post mortem.

Cap. IIII.

VT in vita vniuersa, ita, & multo magis, in morte vnusquisque de Societate eniti, & curare debet, vt in ipso Deus ac Dominus Noster **IESVS** Christus glorificetur, ipsiusque beneplacitum impleatur; & ^a proximi ædificentur, saltem exemplo patientiæ, ac fortitudinis, cum fide viua, ac spe, & amore bonorum illorū æternorum,

^a Exa.c.4.
§.32.

norum, quæ nobis Christus Dominus Noster tā incomparabilibus vitæ suæ temporalis laboribus, & morte promeruit, & acquisiuit. Cum tamen persæpe huiusmodi sit morbi ratio, vt vsum virium animæ magna ex parte impediatur; cumq; huiusmodi sit ille à temporali vita transitus, vt propter graues impugnationes Dæmonis (à quo summopere refert non superari) requirat subsidium fraternæ charitatis; solícite aduertat Superior, vt qui iuxta medici sententiam de vita periclitatur, antequam vsum iudicij priuetur, omnibus Sacramentis sanctis acceptis, tanquam armis à diuina liberalitate Christi Domini Nostri nobis concessis, ad transitum à temporali vita ad æternam, se muniat.

2 Iuuari etiam debet orationibus omnium domesticorum valde peculiaribus, donec animã suo Creatori reddat. Et præter alios qui ingredi possunt, plures tãut pauciores pro arbitrio Superioris, aliqui delecti sint oportet peculiariter, ut infirmum morti proximum inuisant, & ei assistant, & animosiores reddant; eaque suggerant, eisq; auxilijs iuuent, quæ eo tempore conuenient. & cum iam alijs rebus iuuari non poterit, eum Domino cõmen-

IN CAPVT
IIII.

ASSI aliqui
Sex infirmis, quod in phrenesim inciderint, vsum rationis privati sint (quo in statu quidquid dixerint, nihil habet vel culpæ vel meriti) vel si contingeret esse aliquos, qui minus
O . 3 . edifi

ædificationis in sua ægritudine, quam par esset, præberent; utrisque paucos assistere ex ijs, quibus magis consideretur, oporteret.

B ¶ In aliquo possēt aliquot horæ deesse ad diē naturalem, quando mali odoris ratione (præsertim cum viget æstus) iudicio Superioris, anteuerti id tempus posse videretur: ordinarium tamē spatiū id erit, quod dictum est.

C ¶ *V*sus habet, ut officium dicatur tono mediocriter alto, sine cantu; præsentibus in Ecclesia domesticis, cum suis candelis accensis, & cet.

mendent, donec eius animam à corpore discedentem dignetur ad se recipere, qui eam tam caro pretio sanguinis & uitæ suæ redemit.

Posteaquam quis expirauerit, usque ad sepulturam eius corpus decenter, † quandiu conueniet, teneatur. Postmodum † absoluto officio, coram domesticis pro more sepeliatur: & mane proximo post eius mortem, omnes Sacerdotes domestici, pro eius anima Missæ Sacrificium offerant: reliqui uero peculiari oratione pro eodem diuinam implorēt clementiam; atque in eo perseverent ulterius, iuxta Superioris arbitrium, & cuiusuis priuatam deuotionem, & obligationes quæ in Domino intercedunt.

Reddantur etiam certiores alij de Societate, in locis illis quæ Superior conuenire iudicauerit, ut simile officium præstent: ita ut charitas erga eos, qui

qui uita perfuncti sunt, non minus quàm erga uiuentes, in Domino demonstratur.

*QVOD CONSTITUTIONES
peccati obligationem non inducunt.*

Cap. V.

CV M^a exoptet Societas vniuersas suas Con-
stitutiones, Declarationes, ac viuendi ordi-
nem, omnino iuxta nostrum Institutum, nihil vl-
la in re declinando, obseruari; optet etiam nihi-
lominus suos omnes securos esse, vel certe adiu-
uari, ne in laqueum ullius peccati, quod ex vi Con-
stitutionum huiusmodi, aut ordinationum pro-
ueniat, incidant; visum est nobis in Domino,^b ex-
cepto expresso Voto, quo Societas Summo Pon-
tifici, pro tempore existenti, tenetur, ac tribus alijs
essentialibus, Paupertatis, Castitatis, & Obedien-
tiæ, nullas Constitutiones, Declarationes, vel or-
dinem vllum viuendi, posse obligationem ad pec-
catum mortale vel ueniale inducere; nisi Supe-
rior ea In Nomine Domini Nostri I E S V Chri-
sti, vel^c In virtute Obedientiæ iuberet; quod in
rebus, vel personis illis, in quibus iudicabitur,
quod ad particulare uniuscuiusque, uel ad uni-
uersale bonum multum conueniet, fieri poterit;
& loco timoris offensæ, succedat amor & deside-
rium omnis perfectionis; & ut maior gloria &
laus Christi Creatoris, ac Domini Nostri con-
sequatur.

^a Sup. c. 1.
§. 1. & p.
4. c. 10. §.
5. & p. 9.
c. 3. §. 8. &
c. 6. A. & p.
10. §. 13.

^b P. 5. c. 3.
§. 3.

^c P. 9. c. 3.
§. 20.

SEPTIMA PARS
DE IIS QUÆ PERTINENT
ad admissos in corpus Societatis ad
proximorum utilitatem per
vineam Domini distri-
buendos.

DE MISSIONIBVS SUMMI
Pontificis. Cap. I.

DECLARA-
tiones.
In septimam
Partem.

T In sexta Parte I
de ijs dictū est,
quæ obseruāda
sūt cuiq; de So-
cietate erga se-

IN CAPVT
I.

ipsum, ita in hac septima de ijs
dicendum est, quæ erga proxi-
mos (^a qui finis nostri Institu-
ti valde proprius est) dum diui-
duntur per Christi vineam, vt
in ea illius parte, atque opere,
quod ipsis commissum fuerit,
se exerceant, obseruari debent;
† siue à Summo ^b Christi Do- A
mini Nostri Vicario, siue à Su-
perioribus Societatis, qui etiā
diuinæ Maiestatis loco ipsis
præsunt, per diuersa loca mittā-
tur; siue ipsimet sibi eligāt vbi,

^a Exa.c.1.

§. 2. & p.

1.c.2. §. 8.

& c.3. §. 1.

& p.3.c.1.

§.9. & p.4.

proce. & c.

12. §. 1. &

p.6.c.3. §.

4. & p. 10.

§.2.

^b P. 6.c.2.

§.13.

¶ **H** I sunt
qua-
tuor modi vni-
uersaliores, no-
stros diuidendi
per Christi Do-
mini Nostri vi-
neam; de quibus
totidē capitibus
septimæ huius
Partis agitur.

B ¶ Inten-

&

& qua in re occupetur; si ipsorum iudicio relictum fuerit, ut discurrant quacunq̄ maius Dei & Domini Nostri obsequium, & animarum profectū assequi se posse arbitrentur: siue labor sit impendendus, non loca peragrando diuersa, sed in stabili ac cōtinua habitatione, in aliquibus locis, vbi magnus diuinæ gloriæ & obsequij proventus speratur. Et ut primo loco de Missione Summi Pontificis, ut inter ceteras præcipua, tractetur; animaduertendum est

B quod † eo fertur ^b intentio Voti illius, quo se Obedientiæ Summi Christi Vicarij, sine vlla excusatione Societas obstrinxit, ut quocumque gentium ad maiorem Dei gloriam, & animarum auxiliū inter fideles, ^d vel infideles, nos mittendos censuerit, nos conferamus. Nec intellexit Societas particulare aliquem locum; sed ut per ^c orbem in diuersas regiones, & loca spargeretur; cum optaret, quod factu optimum esset, eligere; idque speraret futurum,

si

B ¶ Intētio quar ^a Inf. §. 7. & c. 3. §. 1.
ti Voti ad Summū Pontificem, non tendebat ad locū aliquē particularem: sed ut per varias mundi partes, qui vouebant, spargerentur. Cum enim qui primi conuenerunt in hāc Societatem, ex diuersis prouincijs & regnis essent, nec eis constaret, inter quas regiones fideiū ^c vel infidelium versari deberent; ne in via Domini errarent, promissionem illam, vel Votū emisserūt, ut Summus Pontifex eos ad maiorem Dei gloriam, & iuxta ipsorum intētionē, per orbem discurrendi,

^b Exa. c. 1. §. 5. & p. 5. c. 3. §. 3. & C.
^c Inf. c. 2. C. & p. 9. c. 3. F.
^d Inf. c. 2. C. & p. 9. c. 3. F.
^e Inf. c. 2. H. & Exa. c. 4. §. 35. & p. 3. c. 2. G. & p. 4. proce. A.

rendi, distribuere; & sicubi optatum spiritualē fructum non inuenirent, ut inde in alium atque alium locum, maiorem Dei gloriā & animarum auxilium inuestigādo, se conferrēt.

C ¶ Cum aliquis ex inferioribus ad locum aliquē vel opus designaretur, ad quod mittendus non fore, rebus à Summo Christi Vicario bene perspectis, iudicaretur; Præpositus Generalis pleniorē notitiā eius Sanctitati dare, omnibus tandem ipsius arbitrio relictis, poterit.

D ¶ Societas esse intelligerentur, qui ex eadem in loco ubi agit Præpositus Generalis, inueniantur; qui

si hanc ipsius distributionem Summus Pontifex faceret.

Et in hac parte, cum omnē proprium sensum ac uoluntatem Christo Domino Nostro, & eius Vicario Societas subiecerit, † nec Superior pro seipso, nec quisquam alius ex inferioribus pro se, uel pro alio curare nec tentare mediate, uel immediate cum Summo Pontifice, uel eius ministris poterit, ut residere, uel mitti potius in hanc partem, quam in illam debeat: sed ^a inferiores hanc curam uniuersam Summo Christi Vicario, ac Superiori suo; Superior uero, quod ad suam personam attinet, † Summo Pontifici, & ipsi Societati in Domino relinquat.

^b Præterea, qui à Summo Pontifice designatus fuerit, ut aliquo se conferat; se ipsum liberaliter, re temporali nulla pro uiatico per se, uel per aliū

^a Inf. c. 2. C. & l. & c. 3. §. 1.

^b Exa. c. 1. §. 5. & p. 6. c. 2. §. 13. & l.

2

C

D

3

po-

postulata, offerat: quin potius sic à Summo Pontifice mittatur, † ut eius Sanctitas ad maius Dei, & sedis Apostolicę obsequiũ fore, nulla rei alterius in eo habita ratione, iudicauerit.

4 Si Summus Pontifex personam non designaret, sed aliquem uel plures ad hunc uel illum locum proficisci iuberet, Superioris arbitrio relinquendo, qui sint ad huiusmodi Missionem aptiores; Superior iuxta eius præceptum, eos qui magis conuenire, & aptiores ad id fore uidebuntur, designabit.

Qua in re maius bonum uniuersale intuebitur, & ut quàm minimum detrimentum alia opera ad Dei obsequium suscepta, patiantur.

5 ^a Ei qui sic missus fuerit, plene declarari conuenit plurimum Missionem suam, & scopum,

modo itineris conficiendi, & ibidem quo mittitur, manendi; num ex eleemosynis propter Christi amorem emendicatis, an alio modo uiuendo: quod enim Summo Pontifici melius uidebitur, deuotius & securius in Domino fiet.

qui possent quod res habet, bene Summo Pontifici referre, si aliorum relatu diuerso adduci uideretur, ut Præpositum Generalem, quo non conuenit ad commune bonum Societatis, & maius Dei obsequium, mittere cogitaret.

E ¶ Hoc sane representari poterit, immo debet, per Prælatũ aut quemuis alium, per quem

Summus Pontifex iubet aliquo proficisci, quæ sit ipsius mens, ^b de

^a Inf. c. 2. s. 2. & L.

^b Inf. c. 2. G. & p. 6. c. 2. s. 13. & L.

F ¶ *Si id non obtinebitur, curā dū certe erit, vt verbo tenus, mēs Summi Pontificis intelligatur: siue ipsemet eam immediate, siue per Superiorem, vel Prælatum, vel quemuis aliū ei qui mittitur, declaret.*

^a Inf. c. 2.
H. & p. 9.
c. 3. G.

G ¶ *Superior etiam aliquibus documentis adhibitis, non solum in suis, sed etiam Summi Pōtificis Missionibus iuuare poterit: vt melius quod ad Christi Domini Nostri obsequiū queritur, consequatur.*

pum, quo fertur Summi Pontificis intentio, & effectum, cuius gratia mittitur: † & hoc, si fieri potest, in scriptis; quo exactius, quod ei iniunctum fuerit, explere possit. † Eundem etiam Superior iuuare consilij ac instructione, quoad eius fieri poterit, curabit; vt in omnibus ad Dei, & sedis Apostolicę obsequium, vtilius suum impendat ministerium.

^a Si ad particularia loca, tempore minime limitato, per Summum Pontificem mittitur; ad tres menses ibidem manendum ei esse intelligatur: & magis, aut minus, pro modo maioris aut minoris spiritualis fructus, qui inde percipi videbitur, vel alibi sperabitur; vel demum vt ad bonum aliquod vniuersale magis expedire iudicabitur. Quę omnia, iuxta Superioris arbitrium, qui sanctam intentionem Pontificis, in Christi Domini Nostri obsequium considerabit, transigentur.

^b Sup. §. 1.
& inf. c. 3.
§. 1.

Cum ^b in locis designatis diutius erit residendum, si fieri poterit sine detrimento principalis Missionis

Missiōnis, atque intentionis Summi Pontificis, excursiones aliquas, si poterit, & cum fructu diuini seruitij eas fore iudicabit, facere, non erit inconueniens: vt in locis vicinis, animarum auxilio seruiens, postmodum ad suæ residentiaē locum redeat: in quo quidem, præter id quod est ei peculiari ratione iniunctum (ad quod præcipuā etiam conferet curam, nec propter alias occasiones, licet bonas, diuini obsequij posthabebit) potest, & debet considerare, quibus alijs in rebus, quæ ad Dei gloriam, & animarum salutem cōferant, suam operam sine detrimento suæ Missiōnis (vt dictum est) possit impendere. Opportunitatem autem, quam Deus ad id dederit, quantum in eodem conuenire iudicabit, è manibus elabi non sinet.

- § Ad finem nostræ Professionis ac promissionis melius consequendum, Præpositus Generalis, cum nouus Christi Vicarius in Apostolica sede fuerit constitutus, per se, vel per alium, intra annum ab eius creatione & coronatione, teneatur eius Sanctitati declarare Professionem, ^a ac promissionem expressam Obedientiæ, qua ipsi Societas peculiari Voto circa Missiones ad Dei gloriam se obstrinxit.

^a Sup. s. r.

IN CAP. II. DE MISSIONIBVS

Superioris Societatis.

Cap. II.

A § **F** Acilius
 & expedius plurib⁹ lo-
 cis (præsertim si
 remoti sint à se-
 de Apostolica)

per Superiorem
 Societatis prouidi-
 deri potest, quam
 si semper eis qui
 hominibus Socie-
 tatis indigent, es-
 set Summus Pon-

tifex adeundus. Particularibus etiam securius est, si
 cum suorum Superiorum Obedientia, quam si pro ar-
 bitratu suo (etiam si id possent) et non ab ijs missi pro-
 ficisceretur, ^b à quibus Christi Domini Nostri loco,
 vt ab interpretibus diuinæ voluntatis, sunt regendi.

B § Vt potest Præpositus Generalis reliqua mu-
 nera per se ipsum, & per inferiores; ita & hoc mittē-
 di suos, reseruatis Missionibus, quas duxerit reseruā-
 das, obire poterit.

C § ^c Mittere quocunque eis videbitur, inter fide-
 les, etiam in Indias, & inter infideles, præsertim vbi
 aliqua esset habitatio fideiū, vt in Græciam, & cet.
 intelligendum est. Vbi essent omnino infideles, consi-
 derare admodum Superiorem oportebit in conspectu
 Domini, num mittere, nec ne, & quo, & quos debeat.

d Semper autem erit subditi, Missionem suam, vt de
 manu

^a P. 9. c. 3.
 §. 9. & F. &
 G.

^b Inf. hoc
 §. 1.

^c Sup. c. 1.
 §. 1. & B.
 & P. 9. c. 3.
 F.

^d Sup. c. 1.
 §. 2.

I

A

B

C

expedire iudicabunt; qui tamē
vbicunque fuerint, ad Obediē-
tiam sedis Apostolicæ parati
erunt. Et quia complures sūt,
qui aliquos ex Nostros sibi cō-
cedi petāt, potius proprię obli-
gationis spiritualis erga suum
gregem, vel aliorum commo-
dorum, à fine nostro magis di-
stantium, ratione habita, quàm
communium et vniuersalium;
Præpositus Generalis, vel qui
ab eo hanc habuerit facultatē,
diligenter in huiusmodi Mis-
sionibus curet, † vt in suis ad

manu Domini, bi-
lari animo susci-
pere.

D ¶ Vt in mit-
tendo ad hūc vel
ad illum locum,
rectius proceda-
tur, præ^a oculis
habēdo maius di-
uinum obsequiū,
et vniuersale bo-
num, ut regulam
ad quā exigī Mis-
siones oportet;
eligēda videtur,
in tā ampla Chri-

^a Inf. hoc
S. I. & E.

sti Domini Nostri uinea (paribus ceteris; quod in om-
nibus quæ sequuntur debet intelligi) eius pars illa,
quæ magis indiget; tam ob penuriam aliorum ope-
rariarum, quàm ob miserum statum, & infirmi-
tatem proximorum in ea, & damnationis extremæ
periculum.

Considerandum est etiā, unde uerisimile sit fru-
ctum uberiores, ex medijs proximi iuuandi quibus
utitur Societas, prouenturum; inde scilicet, ubi ostiū
apertius, & maior dispositio, & facilitas in homini-
bus, ut iuuari possent, uideretur: quod quidem posi-
tum est in eorū maiori deuotione, ac desiderio (quod
ex instantia qua Nostros petunt, ex parte intelli-
gi potest) uel in conditione et qualitate personarum,
quæ

quæ magis sint idoneæ, ut iuuari, & fructum quæ ceperint, ad Dei gloriam conseruare possint.

Vbi magis debemus, ut in locis illis, in quibus Domus vel Collegia Societatis sunt, vel aliqui ex ea, qui student, & beneficentia populi iuuantur (si paria essent cetera quæ ad spirituale profectum attinēt) magis conueniret aliquos nostros operarios versari, & huiusmodi loca talem ob causam, iuxta ordinem perfectæ charitatis, alijs præferri.

^a Inf. E.

Quia bonum, quo ^a vniuersalius, eo diuinius est; illi homines, & loca, quæ cum profecerint, in causa erūt ut bonum ad multos alios qui eorum auctoritatem sequuntur, vel per eos reguntur, perueniat; debent præferri. Sic spirituale auxiliū, quod hominibus magnis & publicis (siue seculares, ut Principes, Domini, Magistratus, vel Iustitiæ ministri; siue ecclesiastici illi sint, ut Prælati) quodque viris doctrina & auctoritate eminentioribus confertur, maioris momenti esse propter rationem eandem boni vniuersalioris existimandum est: propter quam etiam, auxiliū impensum magnis gētibus, ut Indis, vel populis primarijs, vel Vniuersitatibus, quo solent multi confluere, qui si iuuentur, ipsi operarij esse ad alios iuandos poterunt, debeat præferri.

Vbi itidem intelligeretur inimicus Christi Domini Nostri seminasse Zizania, ac præcipue effecisse, ut male sentiant, uel male affecti sint in Societatem, quo impediatur fructus, qui ex ea posset prouenire; tunc impensius esset incumbendum; præsertim si alicuius momenti, & cuius habenda sit ratio, is locus est:

hanc potius, quam ad illā par-
 tem mittendis, & † ad hoc o-
 pus potius, quam ad illud.
 & ut vitæ exemplo, &
 doctrina, conceptam ex falsis narrationibus malam
 opinionem remouerent.

E ¶ Ad meliorem ac certio-
 rem operum electionē,
 ad quæ Superior suos mittit, a eadem regula ob ocu-
 los versetur; scilicet diuinus honor maior, maiusque
 bonum vniuersale. hæc enim consideratio iustissime
 ad mittendum in hunc locum potius, quam in illum
 mouere potest. Et ut aliqua quæ ad alterutram par-
 tem possunt momentum habere, attingantur; in pri-
 mis, cum possint, qui de Societate sunt, operam
 suam collocare, vbi bona spiritualia quærentur,
 & etiam vbi corporalia, in quibus etiam misericor-
 dia & charitas exercetur; cum itidem aliqui pos-
 sint in rebus maioris suæ perfectionis, & minoris,
 & demum in rebus ex se melioribus, & minus bo-
 nis iuuari; b si vtraque simul præstari non pos-
 sunt, priora (ceteris paribus) secundis semper essent
 præferenda.

a Sup D.
 & inf. hoc
 §. 1.

b Inf. c. 4.
 §. 9.

Cum etiam res aliquæ in diuino seruitio magis vr-
 geant, aliæ minus, quòd remedij dilationem melius
 ferant; quamuis alioqui æqualis essent momenti,
 priores posterioribus sunt anteponendæ.

Cum etiam quedam peculiari quodam modo ad
 Societatem pertineant, uel cernatur alios non esse,
 qui eisdem vacent; rursus aliæ, quarum curam, et mo-
 dum eisdem prospiciendi, alij habent; priores in Mis-
 sionibus

tionibus priorem locum habere æquum est.

Sic etiam inter pia opera, quæ æqualis essent momenti ac necessitatis, & quæ æqualiter vrgerent, si aliqua securiora tractanti, alia vero periculosiora essent; & rursus, aliqua quæ facilius & expeditius, alia quæ maiori cum difficultate & longiori tempore absoluuntur; priora etiam debent præferri.

*a Sup. D.
& inf. c.3.
s.2.*

a Ceteris, quæ dicta sunt, paribus, cum etiam sint aliquæ occupationes vniuersalioris boni, & quæ se ad plurimum auxilium extendunt, vt concionari, vel legere; aliæ magis particulares, vt Confessiones audire, vel exercitia spiritualia tradere; si vtrisque vacari non potest, priores præferantur: nisi aliquæ circumstantiæ mouerent, vt secundæ magis conuenire viderentur. Cum etiam quædam pia opera diuturniora, & semper profutura sint, vt fundationes aliquæ piæ, quæ ad proximorum auxilium instituuntur; alia minus diuturna, quæ raro, & ad tempus exiguum inuãt; constat priora secundis esse præferenda. et sic Prepositus Societatis potius ad hæc, quã ad illa, suorum operam conferre debet. Fiunt vero hæc omnia propterea quòd ad maius Dei obsequiũ, maiusq; proximorum bonũ ita conueniat.

*b Procc.
Consti. &
p.1.c.2. s.
13. & p.4.
c.8. s.8.*

F ¶ b Quamuis & † vt hanc personam potius, quàm illam mittat, summa prouidentia, & Sancti Spiritus directio, ea sit, quæ efficaciter meliora cum in alijs omnibus eligere faciat, tum in mittendis ad quẽuis locũ illis, qui magis conueniẽt, et quadrabunt personis & rebus, propter quas mittuntur; illud tamen

in

in vniuersum dici potest; primum, quòd ad res grauiiores, & in quibus plus refert non errare (quoad situm in eo fuerit cū diuina gratia, qui providere debet) mitti viros magis delectos, quibusque magis confidatur, oportet.

In rebus quæ corporis labores maiores exigunt, qui robustiores & saniores.

Vbi pericula spiritualia plura sunt, qui in virtute magis probati & securiores.

Vt agant cum viris prudentibus, qui spirituales gubernationem vel temporalem habent, ij conuenire magis videntur, ^a qui discretionis & conuersandi cū hominibus gratiam habent; cum exteriori specie (modo, quæ interiora sunt, non desint) quæ ad auctoritatem conferat. posset enim magni momenti esse eorum consilium.

^a P. 1. c. 2.
S. 9. & 10.

Ingeniosis & subtilibus ac litteratis, ij magis quadrant, qui in ingenio itidem & litteris peculiare donum habent. Hi enim in lectionibus, & colloquijs magis iuuare poterunt.

Ad populū, vt plurimum, aptiores erunt, qui talento Predicationis et audiēdarū Confessionum pollēt.

Quod ad numerum attinet huiusmodi operariorum, qui mittendi sunt, & combinationem eorum, consideratio erit etiam adhibenda: & primo quidē, cum fieri posset, conueniret vnum solum non mitti; sed saltem duos: tum vt mutuo ipsi in rebus spiritualibus & corporalibus iuuentur, tum vt possint esse magis vtilis ijs ad quos missi sunt; labores inter se diuidendo, quos in seruitium proximorum suscipiunt.

Et si duo mittentur; cum vno Concionatore vel Lectore cōmode coniungeretur alius, qui messem in Confessionibus, & spiritualibus exercitijs, quam ille præpararet, colligeret; iuaretque eundem in colloquijs, & alijs medijs, quæ ad proximos iuandos adhiberi solent.

Sic etiam, si quis in modo procedendi Societatis, et cum proximis agēdi parum exercitatus mitteretur; alteri in his magis exercitato adiungi deberet; quem imitari, cum quo conferre, quemque de rebus dubijs, quæ occurrent, consulere possit.

^a P. 8. c. 1. §. 3. & C. ^b Alicui valde feruēti & animoso, alius magis circumspectus & cautus bene adiungeretur: ^a & sic de alijs mixtionibus huic similibus; ita vt diuersitas vinculo charitatis vnita, sic vtrumque iuuet, vt contradictionem vel discordiam inter eos, aut alios proximos generare non possit. Plures, quā duos, cū opus ad quod mittuntur, maioris esset momenti in diuino obsequio, ac maiorem multitudinem exigeret, & alioqui Societas plures operarios sine detrimento rerum aliarum ad maiorem Dei gloriam & vniuersale bonum spectantium posset providere, Superior mittere poterit; prout Sancti Spiritus vnctio eum docuerit, vel in diuinæ Maiestatis conspectu melius conuenientiusque ipse senserit.

^b Sup. c. 1. E. & p. 6. c. 2. §. 13. & 1.

^b Quod ad modū attinet eos mittendi (præter

† hoc, vel illo modo, † ad conuenientem instructionem) nū pauperum more, vt sine iumento ac pecunia, an maiori cum commoditate mitti

G

te mitti oporteat; ^a cū litteris item, an sine illis, quo
tendunt, destinatis (siue ad priuatos aliquos homi- ^a Inf. M.
nes, siue ad ciuitatem, vel eius caput scribentur, quæ
ad auctoritatem aut beneuolentiam conferant) Supe-
rior vñdecunque maiorem proximorum ædificatio-
nem, & diuinum obsequium intuendo, quod conue-
nit, constituet.

H † ad prolixius, vel breuius tem- ^b Tempus ^b Sup. e. r.
pus; id ^c semper, quod ad ma- ^c quod Missionibus ^c s. 6. & p. 9.
ius ^c dandum est, siue ^c c. 3. G.
ad hanc, siue ad illam partem mittantur, quando ^d ^d Sup. D. &
Summo Pontifice præscriptū non est, metietur, hinc ^d E.
quidem, qualitas negotiorum spiritualium, quæ tra-
ctantur, & momentum ipsorum maius aut minus, ha-
bita necessitatis, & fructus qui percipitur, vel spera-
tur, ratione; inde vero, consideratio eorum, quæ alijs
in locis se offerunt, & obligatio eis vacandi, & vires
Societatis, quas habet, vt his atque illis operibus pos-
sit satisfacere. Quædam etiam accidere solent, quæ
expēdenda sunt, vt Missionis tempus uel breuius sit,
uel prolixius. ^d Demum habita primi nostri Institu- ^d Sup. e. 1.
ti ratione, cum hoc sit per uarias mundi partes di- ^d s. 1. & Exa.
scurrere, ac magis uel minus in illis hæerere, pro fru- ^d c. 4. s. 35.
ctus, qui cernitur, modo; uidendum erit, num conue- ^d & p. 3. c. 20.
niat plus aut minus temporis in his, aut illis Missioni ^d G. & p. 4.
bus impendi. ^e Et ut hoc intelligatur, conueniet cre- ^d proce. A.
bris litteris certiore reddi Superiorem percepti ^e Inf. s. 2.
fructus ab his, qui missi sunt. ^e & p. 8. c. 10.
^e s. 9. & L.

^f Cum mutari aliquem oportebit, animaduertat ^f P. 10. s.
Superior, quod ad eum reuocandam, quoad fieri po- ^f 11. & B.
terit,

terit, ijs medijs
vtatur; vt hi, à
quibus aliquis e-
uocatur, potius
beneuoli omnino
maneant, quam
offensi uel male
affecti; & quod
in omnibus ho-
nor & gloria di-
uina, & bonum
vniuersale qua-
eritur, sibi persua-
deant.

a Exa. c. 8. I ¶ **a** His non
A & p. 5. repugnat propo-
c. 4 F. nere motus ani-

b Sup. c. 1. mi, aut cogitatio-
§ 2. & inf. nes, quæ in con-
c. 3. §. 1. & trarium occur-
p. 4. c. 10. runt; subiiciendo
§ 5. suum sentire &

c Sup. A. & velle, ei, quod
p. 3. c. 1. §. ipsius Superior,
23. & p. 4. Christi Domini
c. 10. §. 5. Nostri loco, sen-
& p. 6. c. 1. tiret, ac vellet.

3. & p. 8. c. **R** ¶ Hinc planũ
1. D & p. fit,
9. c. 3. §.
20.

ius Dei obsequium, & bonum
vniuersale facit, statuatur. Cũ
hac ergo rectissima ac synceris-
sima intentione, in Dei ac Do-
mini Nostri conspectu habita,
& si ei videbitur, propter deli-
berationis difficultatẽ vel mo-
mentum, re diuinæ Maiestati,
suis & domesticorum oratio-
nibus ac Sacrificijs, commen-
data, & cum aliquo vel pluri-
bus ex eadem Societate, qui
videbuntur inter eos qui ad-
fuerint, communicata, statuet
per seipsum, num mittere de-
beat, nec ne: & sic de reliquis
circumstantijs; vt ad Dei ma-
iorem gloriam conuenire iu-
dicabit. Erit autem eius, qui
mittitur, officium, nulla ratio-
ne se ingerendo ad eundem,
vel manendum in hoc loco po-
tius, quàm in illo, † **b** plenam **I**
ac omnino liberam sui dispo-
sitionem Superiori, **c** qui eum
Christi loco dirigit, ad ipsius
maius obsequium & laudem
relinquere. Sic etiam, vt alij
maneant alicubi, vel alio se
cõferant, † nemo quoquo mo- **k**
do

do sine consensu Superioris sui, per quem ille in Domino gubernādus est, curare debet.

2 **L** Quocunque Superior mittet aliquem, † eum plene instruere (& ordinarie in scriptis) debet, tam de modo procedendi, quam de medijs, quibus eū vti velit ad finem, quem in animo habet. Per ^c crebram etiā litterarū cōmunicationē, quātum fieri potest, totius successus certior redditus ex eo loco, vbi ipse residet (vt personæ, & negotia exegerint) consilio, † & alijs auxilijs, quæcunque adhiberi possint, prouidebit; vt maius seruitium Deo fiat, magisque commune bonum per personas Societatis iuuetur: quod tanto ma-

fit, prohiberi, nequis principem, vel Communitatem, aut hominē quemuis magnæ auctoritatis, ad scribendum Superiori, vel verbo tenus petendum aliquem de Societate, moueat; nisi prius, cum Superiore communicata re, hāc esse ipsius voluntatem intellexerit.

b Sup. c.
1. 5. 5. &
F. & G.

c Sup. H.
& p. 8. c. 1.
5. 9. & L

iori
tur, tam instructus est, tantaque dexteritate pollet, vt instructio non sit necessaria. Sed demum hoc fiet, quandocunque opus erit.

M ¶ Cuiusmodi essent orationes & Missæ, quæ initio præsertim suscipiendorum operum, vel quando maior subsidij necessitas cernitur, quod res magni momenti sint, vel difficultates graues incidant, ad id applicentur. In hoc er-

L ¶ Dicitur, ordinarie; propterea quod aliquādo is, qui mittitur,

^a Sup.G.

go, sicut & in alijs auxilijs^a suarum patentium, aut sedis Apostolicæ litterarum, & alijs rebus, quæ possent esse necessariae; prouidebit Superior, prout ratio, & charitas monebit.

N § Hoc consilium & instructio, non tantum negotijs, sed etiam personis, prout vnusquisque vel animari, vel reprimi opus habet, perutile esse poterit: & sic de alijs intelligatur.

**DE LIBERA AD HANC
vel illam partem profectio.**

Cap. III.

^b Sup.c.1.
§.2. & c.2.
§.1. & I.

Q Vanuis^b eorum sit, qui sub Obedientia Societatis viuunt, se non ingerere directe vel indirecte ad sui Missionem, siue à Summo Pontifice, siue à suo Superiore, In nomine Domini Nostri IESV Christi, mittantur; qui tamen ad regionem aliquam magnam (cuiusmodi esset India, vel aliæ Prouinciæ) missus esset, ^c si pars eius aliqua, peculiari limitatione ei assignata non fuerit, potest magis, & minus in hoc vel in illo loco immorari, aut discurrere quacūque, omnibus perpensis (in se, quod ad voluntatem suam attinet, indifferentiam sentiendo) & oratione fa-

^c Sup.c.1.
§.1. & 7.

cta

Et, iudicauerit ad Dei gloriam magis expedire.
Hinc apparet quod (primæ & summæ Obedien-
tiæ Summi Pontificis non repugnando) multo
magis in huiusmodi Missionibus, Superiori ad
hanc partem potius, quam ad illam, prout in Do-
mino senserit cōuenire, eosdem dirigere licebit.

2 Vbicunque quis maneat, si
non est ei iniunctum, vt medio
aliquo limitato vtatur, quale
esset, legere, vel prædicare; in
eo se exercebit, ex ijs quibus
vtitur Societas in quarta Parte,
capite octauo dictis, & proxi-
mo capite dicendis, †^a quod
magis cōuenire iudicabit:
atque etiam quod^b in sexta
Parte deuitandum dicitur, ad
maius Dei obsequium etiam
deuitabit.

IN CAPVT
III.

A^g **Q** *V*am-
uis hoc
ita se
habeat; tamen cō-
ferre media, qui-
bus vti debet cū
^c eo Superiore,
qui ei propior
fuerit, semper
erit securius.

a Sup c. 2.
D. & E.

b P. 6. c. 3.
§. 4. & se-
quētib.

c P. 8. c. 1.
§. 4.

QVIBVS IN REBVS DOMVS ET
Collegia Societatis proximum adiuuent.

Cap. IIII.

I **Q** Via non solū enititur Societas, discurren-
do per varia loca, sed etiam in quibusdā
continenter residendo (vt in Domibus,
& Collegijs) proximos iuuare; operæ pretium
est intellexisse, quibus modis possint animæ in
huiusmodi locis iuari; vt eorum pars illa, quæ
poterit,

poterit, ad gloriam Dei exerceatur.

Et primo quidem conferet bonum exemplū 2
totius honestatis ac uirtutis Christianæ; ^a ut
non minus bonis operibus, immo magis, quàm
verbis eis ^b ædificationi esse, quibus cum agi-
tur, curent.

^a Par. 10.
§. 12.

^b P. 6. c. 2.
§. 16.

IN CAPVT IIII.

A ¶ **C** *Vius-*
modi
^c *sunt Principes*
ecclesiastici, &
seculares, & a-
lij, qui multum
prodesse, vel
obesse bono ani-
marum, & diui-
no obsequio pos-
sunt.

^d P. 6. c. 2.
§. 7.

B ¶ *Vt* ^d *in*
sexta Parte ex-
plicatum est.

C ¶ *Præ-*

^e *Fra. c. 1.*
§. 3. & p. 6.
c. 2. §. 7. &
p. 10. §. 5.

officijs; † nulla ^c *pro eis eleemosyna accepta;* **B**
sue aliqui particulares ea petierint, siue pro sua
deuotione quisque ea Deo obtulerit. Et quod at-
tinet

Iuuatur etiã proximus san- 3
ctis desiderijs, & orationibus
in Dei conspectu pro vniuersa
Ecclesia, ac † pro ijs præsertim, **A**
qui maioris sunt momenti, ad
eius vniuersale bonum effusis;
ac pro amicis etiam, & ^c bene
de nobis meritis uiuentibus, &
vita functis; siue postulent ipsi,
siue non postulent; ac pro il-
lis, in quorum auxilium pe-
culiariter ipsi, & reliqui de So-
cietate in varijs locis inter fi-
deles, & infideles incum-
bunt: ut Deus omnes ad gra-
tiam suam excipiendam, per-
debilia huius minimæ Socie-
tatis instrumenta disponere di-
gnetur.

Missarum etiam Sacrificijs **4**
iuuare possunt, & alijs diuinis

officijs; ^c pro eis eleemosyna accepta; **B**
sue aliqui particulares ea petierint, siue pro sua
deuotione quisque ea Deo obtulerit. Et quod at-
tinet

tinēt ad Missas, præter^a eas quæ pro Fundatoribus dicuntur, vna, vel duæ, aut plures (pro numero Sacerdotum, & prout conuenerit) singulis hebdomadis pro benefactoribus uiuis, aut defunctis offerentur; Deum ac Dominum Nostrum rogando, vt pro illis hoc sanctū Sacrificium admittere, & pro infinita ac summa liberalitate sua, eam beneficentiam remunerari, qua illi erga Societatem nostram ex diuino amore ac reuerentia vsi sunt, æternis præmijs dignetur.

Poterit^b iuuari etiam proximus, Sacramentorum administratione: præcipue in audiendis Confessionibus († ad quas aliqui à Superiore, qui eo fungantur officio, sunt designandi) & in sancto Eucharistiæ Sacramento, † extra Paschæ tamen festum, sua in Ecclesia excipit, possunt ad Communionem admitti: & illi etiam, qui cum iam suis Parochijs satisfecerint, velent hisce quindecim diebus semel aut sæpius in nostris Ecclesijs Sæctissimum Christi Corpus accipere.

C § Præter ^{a P.4. c.1.}
eos qui Confessarij ordinarij constituti sunt, Superioris erit, in spiritualibus necessitatibus quæ occurrunt, videre, num alij horum Sacramentorū administrationi vacare debeant; & quod conuenit, statuere.

D § Pascha, ^{b P.4. c.8.}
telliguntur octo ^{S.4.}
dies ante, & totidem post ipsum festum: quamquam eo tempore, qui facultatem haberēt, vel peregrini, & reliqui, quos ius

E § Quia

E ¶ Quia quibusdam in locis fieri posset, ut aliquando his medijs, vel eorum parte uti non conueniret; Constitutio non obligat, nisi cum Superiori eis utendum esse videretur: sed eam intentionem ostendit, quam habet Societas in locis, in quibus residet; quæ ea est, ut hæc tria media, vel duo ex illis, vel quod eorū

^a P.4. c.8. s.3.

^b Exa.c.6. s. 4. & p. 4.c.4. s.6. magis conuenire videbitur, exercetur.

^c P.4. c.8. s. 5. & E. **F** ¶ Exercitia spiritualia plene non nisi paucis, iisque huiusmodi, ut ex eorum

^d Sup.c.2. **E.** profectu, nõ vulgaris ad Dei gloriam fructus sper-

re-
lia administrando.

Proponatur verbum Dei **6**
populo assidue in Ecclesia, in Cõcionibus, Lectionibus, & in Christiana doctrina, per eos quos Superior probauerit, & ad tale munus destinauerit: † & quidem ijs temporibus, & modo, ^a qui eidem ad maiorem Dei gloriam & animarū ædificationem expedire videbitur. **E**

Potest & hoc ipsum, quod **7**
dictum est, extra Ecclesiam Societatis, alijs in Ecclesijs, vel plateis, vel alijs locis præstari; quando ei, qui ceteris præest, ad maiorem Dei gloriam conferre videbitur.

^b Curabunt etiam priuatim proximum pijs colloquijs ad meliora promouere; tum consilio, & exhortatione ad bona opera, † tum ^c etiam **F**
tradendis spiritualibus exercitijs.

Corporalibus etiam pietatis **9**
operibus, ^d quantum spiritualia, quæ maioris sunt momenti, permittent, quantumque vires

res patiētur, incumbent; vt in-
firmis iuuandis, præcipue in
Xenodochijs, eos inuisendo, &
aliquos, qui eis inferuiant, mit-
tendo; & diffidentes ad concor-
diam reuocando; sic etiā pau-
peres, ac in custodijs publicis
detentos, quoad eius fieri po-
terit, per se subleuando, † &
vt alij subleuent, curando. Me-
tiatur autem oportet Præpo-
siti prudentia (qui maius Dei
obsequium ac bonum vniuer-
sale semper ob oculos sibi
proponet) quantum in huius-
modi rebus operæ sit ponen-
dum.

retur, tradenda
sunt. Primæ ve-
ro hebdomadæ
exercitia ad mul-
tos, et aliqua con-
scientiæ exami-
na, & modi oran-
di (præsertim pri-
mus trium illo-
rum, qui in exer-
citijs proponun-
tur) ad multo plu-
res etiam exten-
di possent. quiuis
enim bona præ-
ditus volūtate ad
hec idoneus erit.

10 ^a In Collegijs, & eorum Ec-
clesijs fiet, ex ijs quæ de Do-
mibus dicta sunt, quod fieri
poterit; prout opportunū fue-
rit, iuxta Superioris (ut dictū
est) arbitrium.

11 ^b Qui talento præditus ad
scribendos libros communi
bono vtilis, eos conscriberet;
^c in lucem edere non debet
aliqua scripta, nisi prius Præ-
posi-

G § Nihilomi-
nus non cōuenit,
Societatem, vel
eius Domos, aut
Collegia, cum ali-
qua Congrega-
tione misceri:
nec in ea vlli con-
uentus agantur;
nisi qui ad earun-
dem Domorum

^a P. 4. c. 8.
§. 1.

^b P. 6. c. 2.
C.

^c P. 2. c. 1.
§. 18. & p.
4. c. 6. O.

vel Collegiorum finem, in diuino obsequio fient.

DECLA-

positus Generalis ea videat, & legi ac examinari faciat; vt, si ad ædificationem fore videbuntur, & non aliter in publicum prodeant.

a Proce.de
cla. & p.4.
c.10.5.6.

De ijs quæ ad officia domestica, & res alias magis particulares pertinent, a in Regulis Domorum dicitur: nec ulterius progrediemur circa

Missiones, vel diuisionem eorum, qui

de Societate sunt, per vineam Domini Nostri I E S V Christi.

OCTAVA PARS

DE IIS, QUÆ CONFERVNT AD
eorum, qui dispersi sunt, cum suo ca-
pite, & inter se mutuam
vnionem.

DE IIS QUÆ IUVANT
ad vnionem animorum.

Cap. I.

VO difficilius
est, membra
huius Congre-
gationis cū suo
capite, & inter
se inuicē vniri, † quòd tā diffu-
sa in diuersis mūdi partibus in-
ter fideles & infideles sint; eo
impēsius, quæ iuuant ad vnio-
nē, querenda sunt: quandoqui-
dem nec conseruari, nec regi,
atq; adeo nec finem, ad quem
tendit Societas ad maiorē Dei
gloriam, consequi potest, si in-
ter se & cū capite suo membra
eius vnita non fuerint. Dicitur
ergo de ijs, quæ cōferūt ad ani-
morum vnionē: Deinde de ijs
quæ ad vnionem personalē in

Con-

DECLARA-
tiones.

In Octauam
Partem.

IN CAPVT
I.

A S Vnt &
S alix ra-
tiones; qualis est,
quòd vt pluri-
mum litterati e-
runt, & gratia
apud Principes,
et primarios vi-
ros, ac populos
non parum vale-
bunt.

B S Hoc

B ¶ Hoc autem non excludit numerum (licet magnum) eorū, qui erunt idonei, ut in Professos, vel Coadiutores for-

^a Par. 4. proce. A. & p. 5. c. 2. §. 1. & 2. & p. 10 §. 7.

matos, vel Scholasticos approbatos admittantur; sed hoc eo spectat, ut commendatum habeatur, ne, qui tales non erūt, idonei (præcipue ad Professionem) facile cēseantur: & cum bene obseruabitur quod in prima, & in quinta Parte dictū est, satis erit. qui enim huiusmodi essent, turba existimari non deberēt; sed potius gēs electa; tamen si magna ea esset.

^b P. 3. c. 1. §. 23. & p. 6. c. 1.

C ¶ Cum experimento

Congregationibus vel conuentibus pertinent. Et quidem circa animorum vnionem, quædam ex parte subditorū, quædam ex parte Superiorū, quædam ex utrorumque parte iuuabunt.

Ex parte subditorum, iuuerit, † magnam ^a turbam hominum ad Professionem non admitti; nec quoscunque, sed selectos homines, etiā inter Coadiutores formatos, aut Scholasticos, retineri. ² multitudo enim magna eorum, qui vitia sua non bene domuerunt, ut ordinem nō fert, ita nec vnionem, quæ in Christo Domino Nostro tā necessaria est, ut bonus status, ac procedendi modus huius Societatis conseruetur.

Et quia huiusmodi vnio magna ex parte per Obedientiæ vinculum conficitur; ³ ^b hæc semper in suo vigore conseruanda est; et qui foras ad laborandum in agro dominico ex Domibus mittuntur, † quoad ^C eius fieri potest, in eadem sint exer-

exer-

exercitati :^a & hac in virtute, qui primas in Societate tenēt, bono sui exemplo alijs prælucant; vniti omnino cum suo Superiore; & prompte, humiliter, & deuote ei obediendo, persistant. ^b Qui autem tam egregium sui specimen in Obedientia non dedisset, certe ei adiungi deberet socius, qui in ea magis esset conspicuus. nam vt plurimū socius qui in Obedientia magis profecit, eū qui minus in ea profecisset, cum diuino fauore, in eadem iuuabit. & alioqui, quamuis ad hunc scopū non tēderetur, ei qui cū aliquo munere gubernādi mit-

D tetur, † ^c Collateralis socius (si Superiori videbitur quod sic melius commisso muneri satisfaciet) adiūgi poterit: qui sic se geret cum eo qui alijs præest, & ille inuicem cum hoc, vt Obedientia ac reuerentia subditorum, debilior erga Superiorem non reddatur: sed ille potius verum ac fidelem adiutorem, & subleuatorem erga suam personam, &

rimēto conpertū ^a Par. 4. c. 10. §. 4. & 8. *esset, aliquos ex ijs qui missi sunt, non recta incedere, quod ad Obedientiā attinet; vel reuocari debent, vel socij qui in ea profecerint, eis adiungi; quamuis initio missi non fuissent.*

D ¶ *Quamuis Collateralis, Obedientiæ Præpositi, vel personæ illius cui datur, nō subdatur; debet tamen ei interius & exterius reuerentiam exhibere; ac in ea reliquis, qui eius Obedientiæ subduntur, exemplum præbere. Debet itidem, qua poterit, diligentia eū, qui alijs præest, iuuare*

^c P. 4. c. 17. B.

Q alio-

a Inf. s.6.
& p. 4. c.
10. s.5. &
p. 10. s.9.

iuuare in rebus omnibus ad ipsius officium pertinentibus, in quibus eius operam ille requiret.

b P. 7. c. 3.
A.

c P. 9. c. 6.
s. 2.

Quamuis etiam nulla de re interrogaretur; cum tamen animaduertet, quod ei aliquid dici conueniat, quod ad personam, aut res, quæ sunt ipsius officii, pertineat; debet fideliter ea quæ oportet, ei referre; & cum libertate & modestia Christiana, quod sentiat, explicare: propositis tamen suis rationibus, & ijs quæ ipsum mouent, si Præ-

positus in sua contraria sententia persisteret, Collateralis proprium iudicium submittere, & ei conformem se reddere debet; nisi tamen clarissime intelli-

aliorum, qui suæ fidei commisi sunt, sibi datum esse in Collaterali experiatur.

^a Ad eandem Obedientiæ virtutem ordo bene obseruatus inter ipsos Superiores, quorum alij alijs subduntur, & inferiorum erga illos, pertinet: ita vt singuli, qui in aliqua Domino vel Collegio versantur, ad suum Præpositum Localem, seu Rectorem recurrant, & per eum in omnibus regi se sinant. Eis autem qui per prouinciam aliquam varijs in locis disiuncti manent, ad Prouincialem Præpositum, ^b vel alium Localem viciniorem erit recurrendum; prout eis iniunctum fuerit. ^c Omnes vero Præpositi Locales, vel Rectores crebra communicatione cum Prouinciali vtantur; & iuxta eius arbitrium in omnibus se gerant. Eodem modo Præpositi Prouinciales cum Generali se habebunt.

† Sic
geret

geret illum errare: quod si accidet; ad Superiorem referre debet.

Curet etiam Collateralis vnionem, quoad eius fieri poterit, subditorum inter se, & cum suo Præposito immediato; & inter eos velut Angelus pacis incedat: & studium adhibeat, vt de Superiore suo sic sentiant, illumque ita ament, vt oportet, ^a quem Christi Domini Nostri loco habent.

^b Debet etiam certiozem reddere Superiorem suum Generalem, vel Prouincialem ijs de rebus, quas vel ipse, vel is, cui Collateralis adiunctus est, commendaret: et sponte sua etiam eius loco id faciat, cum per aduersam corporis valetudinem, vel occupationes, vel aliquam aliam causam, ille in hac parte officio suo deesset.

Contra, Præpositus cum suo Collaterali nonnulla obseruare debet: ac primum, considerando quòd non vt subditus, sed vt auxilium & subleuamen ei datus est, peculiarem erga eum dilectionem & honorem præ se ferre debet: agatque cum eo familiariter, vt sit animosior ad ei dicendum, quod sentit; commodiusque id faciat, ac videat, qua in re eum iuuare possit. Curet etiam, vt auctoritatem habeat, & diligatur ab inferioribus: eo enim utilius, eius ministerio erga illos vtetur.

Si qua occurrerint, quæ difficiliora esse videantur; cum eo tractari oporteret, eius sententiã rogando, et ad dicendum quod sentit (etiã cum non interrogaretur) reducendumque; sibi in memoriã quod ad suã personam & officium conuenire videatur, exhortan-

Q 2 do. Et

a P. 3. c. 1.

S. 23. & p.

4. c. 10. S.

5. & p. 6. c.

1. S. 1. 2. &

3. & p. 7. c.

2. S. 1. &

A. & p. 9.

c. 3. S. 20.

b Inf. S. 9.

& p. 4. c.

17. S. 7.

do. Et auditis, quæ à Collaterali dicuntur, melius per seipsum, quod factò opus est, constituet.

Quod attinet ad executionem sui officij, ad subditorum gubernationem, utatur Collaterali, ut fide-
li ministro in rebus maioris momenti; siue vniuersales sint, ad Domos, siue particulares, ad quemuis ex fratribus spectantes.

In ijs quæ ad Præpositum Generalem pertinent, eique debentur, utatur etiam eius opera: Et in omnibus eo habeat loco, eoque modo ipsi confidat, quo alteri sibi (dēpta potestate) in spiritus unione in Christo Domino Nostro.

Et animaduertendum est, duabus ex causis præcipue Collateralem adiungi debere: Prima est, quando in eo, qui cum præcipuo munere mittitur, maius auxilium desideraretur; propterea quod non sit magnopere versatus Et exercitatus in huiusmodi gubernatione; vel propter alias causas: quamuis eius desideria, Et vita ad maiorem Dei gloriam sint valde approbata. Secunda, quando aliquis ex eis, quos secum est habiturus, huiusmodi esset, ut existimaretur minus profecturus, si sub eius qui præest, Obedientia constituatur, quam si ut Socius adiungeretur: dummodo talentum ad eundem iuuandum haberet.

E ¶ Cum particu-

^a P. 2. c. 1. laribus ex causis,

S. 2.

Præposito Pro-
uinciali magis cō-
uenire ad diuinū

^b P. 2. c. 2. obsequium vide-

D.

retur,

† Sic enim, ^a subordinatione E
conseruata, vniō, quæ in ea
quammaxime consistit, aspi-
rāte gratia Dei, conseruabitur.

^b Si quis diuisionis, vel dis- S
fensio-

ensionis eorum qui vna viuunt, inter se, vel cum suo capite auctor esse cerneretur; diligentissime ab ea Congregatione, velut pestis quæ eam potest summo opere inficere, si præsens remedium non adhibeatur, † separandus est.

6 Ex parte Præpositi Generalis, quæ ad hanc vnionem animorum conferent, † sunt eadotes, quibus (vt ^a in nona Parte dicitur) eum exornari oportet: quibus cum præditis

fue-
proxime reseruare posset. vt plurimum tamen prædicta Obedientiæ subordinatio eo melior erit, quo perfectius obseruabitur.

F ¶ Separare intelligendum est; vel omnino à Societate dimittendo; vel in alium locum transferendo, si hoc sufficere videretur; & ad diuinum obsequium, ac commune bonum, iudicio illius qui curam eius habet, magis conueniret.

G ¶ Iuuabit ^b etiam in primis, inter alia Dei dona, bona existimatio, & auctoritas erga subditos; & habere, ac præ se ferre dilectionem, & curam illorum: ita vt subditi sibi persuadeant, suum Superiorem scire, velle, & posse bene ipsos in Domino gubernare.

Ad quod, sicut ad alia multa, conferet, secum viros, qui consilio polleant, habere; (vt ^c in nona Parte dicitur)

retur, vt aliquis ex ijs, qui in Domibus vel Collegijs versantur, sibi immediate subsit; potest ab Obedientia Rectoris, vel Præpositi Localis eum eximere. Et sic Generalis quosdam ex priuatis, & Præpositis Localibus, vel Rectoribus, suæ Obedientiæ

^a p. 9. c. 2.

^b P. 9. c. 2.
§. 2. & 9.
& c. 6. A.

^c P. 9. c. 5.
§. 2. & c.
6. §. 10. &
11.

cetur) quorum
opera in ijs qua
statuēda sunt ad
bonum Societa-
tis progressum,
in his atque illis
locis ad Dei glo-
riam uti possit.

Conferet etiā,
circumspecte &
ordinate præci-
pere : eo modo
curādo subditos
in Obedientia of-
ficio continere,

ut Superior om-
ni beneuolentia,
& modestia, &
charitate in Do-
mino, quod in ip-
so est, utatur : ita
ut subditi se po-
tius ad dilectio-
nem maiorem,

quam ad timorem suorum Superiorum possint com-
ponere; quamuis aliquando utrunque sit utile: eorum
etiam arbitrio aliquid relinquendo, cum probabile
uidebitur, quod eos id iuuabit: aliquando etiam eis
ex parte aliquid indulgendo, & compatiendo, cum
uideretur id posse magis conuenire.

fuerit, erga omnia membra So-
cietatis suo fungetur officio:
capitis uidelicet, à quo in illā
influxus, ad præfixum ipsi fi-
nem necessarius, descendat.^a &
sic à Generali Præposito, ut à
capite, vniuersa facultas Pro-
uincialium egrediatur, ac per
eos ad Locales, per hos autē ad
singulares personas descendat.
sic etiam ab eodem capite (vel
saltem eo suam facultatem cō-
municāte, & rem approbante)
Missiones procedant. De com-
municatione gratiarum Socie-
tatis tantundem sit dictū:^b quo
enim magis inferiores à suis
Superioribus pendeant, eo
melius amor, Obedientia, at-
que unio inter eos retinebitur.

Et ut locus magis conueniat
ad communicationem capi-
tis cum suis membris, confer-
re plu-

^a Sup. §. 4.
& p. 5. c. 1.
A. & p. 9.
c. 3. §. 1. &
10.

^b P. 2. c. 1.
§. 2.

^c P. 3. c. 1.
N.

H re plurimum potest, vt † Præpositus Generalis magna ex parte ^a Romæ resideat: vbi cū alijs omnibus locis Societatis faciliori vtetur commercio.

I † Prouinciales itidem in ijs locis diutius versabuntur, vnde cum inferioribus, & cum Superiori Præposito commoda fuerit communicatio; quantum in Domino id effici poterit.

8 ^b Præcipuum vtriusque partis vinculum, ad membrorum inter se, & cum capite suo unionem, amor est Dei ac Domini Nostri IESV Christi: cū cuius diuina ac sūma bonitate, si Superior et inferiores valde uniti fuerint, perfacile inter seipfos vnientur: idque per eundem illum amorem fiet, qui à Deo descēdēs, ad omnes proximos, ac peculiari ratione ad corpus Societatis pertinet. ^c Charitas itaque, & vt in vniuersum dicatur, omnis probitas ac virtus, qua iuxta spiritum procedatur, ad unionem ex vtraque parte iuuabit; & (quod inde sequitur) omnis rerum tempo-

ra-

H ¶ Poterit nihilominus subditos alijs in locis, ^a Inf. c. 5. prout occasio & ^{s. 1.} necessitas occurrerit, uisitare, & prope Romam aliquando habitare; prout ad maiorem Dei gloriam fore indicauerit.

^b P. 10. 5. 9.

I ¶ De uisitatione Præpositi Prouincialis eadem erit ratio, atque Generalis: poterit enim id facere, cum videbitur ad Dei maius obsequium fore: estque id ualde proprium eius officij. Cum tamen aliquo in loco diutius est ei residendum, si fieri potest, lo-

^c P. 10. 5. 2. & 9.

Q 4 cum

cū eligat, ex quo, cum subditis & cū Generali crebra communicatione litterarū, uti possit.

a Proce. declar. & p. 3. c. 1. §. 18. & p. 10. §. 9.

b P. 4. c. 5. §. 4. & c. 14. §. 1.

c Exa. c. 5. §. 7. & p. 4. c. 8. §. 2.

d Sup. D. & inf. c. 2. B. & p. 4. c. 17. §. 7. & L. & p. 7. c. 2. §. 2. & H. & p. 10. §. 9.

R §^b Cum ijs qui adhuc litteris operam non dederint, curandū est, ut omnes (ut plurimum) eandem doctrinam, quæ in Societate fuerit electa ut melior & convenientior Nostris, sequantur. qui autem studiorum cursum iam peregit, aduertat, ne opinionum diuersitas coniunctioni charitatis noceat: & quoad eius fieri poterit, doctrinæ in Societate communiori se accommodet.

L § Præpositi Locales, vel Rectores, qui sunt in aliqua Prouincia, quique missi sunt ad fructum in agro Domini curandum, Præposito suo Prouinciali singulis hebdomadis, si fieri potest, scribere debent:

e P. 9. c. 6. A.

c & Prouinciales, & alij, Generali singulis hebdomadis, si vicinus fuerit: si autem in regno diuerso resident, ubi desit ea commoditas, tam priuati ad fructificandum missi (ut dictum est) & Præpositi Locales, & Rectores, quàm Prouinciales, singulis mensibus se-

ralium contemptus, in quibus sui ipsius amor, grauiissimus huius vnionis ac boni vniuersalis hostis, errare solet.^a Multum etiam conferet consensio; tum in interioribus, † ut est doctrina, iudicia, ac voluntates, quoad eius fieri poterit; tum etiam in exterioribus, ut est vestitus, cęrimoniarū^c Misæ, & reliqua; quantum personarum, & locorum, & ceterorum varietas permittet.

d Magnopere etiam iuuerit, † litterarum vltro citroque

9 L
mis-

missarum inter inferiores & *semel Generali*
 Superiores, frequens commer- *scribent: qui cu-*
 tium; & crebro alios de alijs *rabit, vt eisdem,*
 certiores fieri; † ac audire *saltem Prouin-*
 quæ ex varijs locis ad ædi- *cialibus, semel*
 ficatio- *singulis mēsis*
scribatur. Ipsi vero Prouinciales, Præpositis Locali-
bus, & Rectoribus, & priuatis personis, quibus opus
erit, semel etiam singulis mensibus scribi curabunt:
& vtrunque crebrius; iuxta occasionum in Domino
occurrentium rationes.

M ¶ Vt autem res Societatis ad ædificationem per-
tinentes, communicari omnibus possint; hanc formu-
lam sequi oportebit: Qui sub vno Prouinciali sunt, ex
diuersis Domibus vel Collegijs scribant, quarti cuius
que mensis initijs, litteras, quæ solum ea quæ ad ædifi-
cationem faciunt, contineant: & alterum earum exē-
plū, lingua vernacula illius prouinciæ; alterum, lati-
na scriptum sit: & mittant vtrumque duplex Pro-
uinciali; vt mittat alterum exemplum vtraque lin-
gua, Generali, cum alijs suis litteris; vbi referat quod
notatu dignum, vel ad ædificationem fuerit; si parti-
culares id omiserunt. Ex altero vero exemplo, tot
alia exscribi curret, vt ad certiores reddendos alios
de sua Prouincia, satis sint. Si multum temporis con-
sumeretur mittendis huiusmodi litteris Prouinciali;
Præpositi Locales, & Rectores possunt litteras suas
latina & vernacula lingua scriptas, recta ad Gene-
ralem, & earum exemplum Prouinciali destinare.
Poterit etiam Prouincialis, cū ei visum fuerit, qui-
bus-

busdam ex Localibus iniungere, vt certiores reddāt alios eiusdē Prouinciæ; transmissis ad eos earūdem litterarum, quæ ad Prouincialem mittūtur, exēplis.

Vt tamen, quæ in vna Prouincia geruntur, in alia sciātur; curabit Præpositus Generalis, ex litteris quæ à Prouincijs mittuntur, tot exempla exscribenda, quot satis sint, vt omnes alijs Prouinciales certiores reddantur. Illorum vero quisque, exscribi in suæ Prouinciæ vsum, curabit.

Cum magnum inter duas Prouincias commerciū esset, vt inter Lusitaniam & Castellam, Siciliam & Neapolim; Prouincialis vnus posset Prouinciali alterius exemplum litterarum Præposito Generali missarum transmittere.

N § Ad clariorem omnium cognitionem, quarto quoque mense mittatur Præposito Prouinciali ex singulis Domibus vel Collegijs brevis catalogus, isq; duplex, omnium qui in ea Domo sunt; quique etiam post vltimum catalogum missum vsque ad id tempus quo scribitur, desint; vel quod mortui fuerint, vel alia quauis

causa: breuiter perstringendo doctes vniuscuiusque. ^a Et Prouincialis eodem modo singulis quadrimestribus exemplum catalogorum cuiusuis

ficationem, † & eorum quæ N geruntur, cognitionē, afferuntur; cuius rei Superioribus, ac præcipue Generali, & Prouincialibus cura erit; eo constituto ordine, vt quouis in loco, quæ ad mutuam consolationē & ædificationem in Domino faciunt ex alijs sciri possint.

QVI.

uis Domus et Collegij, Generali transmittet. Ita enim melius intelligentur, quæ ad personas attinent; meliusque totum Societatis corpus ad Dei gloriam regi poterit.

QVIBVS IN CASIBVS CON-
gregatio generalis fieri debeat.

Cap. II.

I AD vnionem personalem
vt veniamus, quæ in Cō-
gregationibus Societatis fit; cō-
siderandum est, quibus in casi-
bus, qui, & per quem; ac itidē
quo in loco, quo tempore, &
modo debeant congregari; &
id definiri, de quo in Congre-
gationibus agetur. Et ut decla-
retur primo loco, quibus in ca-
sibus Congregatio, & Conuen-
tus generalis fiat; illud in pri-
mis suppositum sit, quòd non
videtur in Domino in præsen-
A tiarum expedire, † vt certis tē-
poribus, aut^b crebro fiat: quo-
B niã Præpositus Generalis † adiu-
tus cōmunicatione, quã cū vni-
uerfa
dijs, quarto; electus Professorū et Rectorū illius Pro-

IN CAPVT
II.

A Cuiusmo-
di esset,
tertio aut sexto
quoque anno,
plus, minus.

B §^a Huius-
modi cōmunica-
tio fit per trans-
missas litteras, et
personas, quæ ex
Prouincijs veni-
re debent; saltē
vnus ex singulis
earū, tertio quo-
q; anno, et ex In-
uin-

a Sup. c. 1.
§. 9. & L. &
P 9. c. 6. A.

b Inf. c. 4.
§. 2 & p. 9.
c. 1. & C.

uinciæ suffragijs; ad certiore[m] multis de rebus faciend[um] Præpositum Generalem. Possunt etiam per huiusmodi communicationem, cum opus fuerit, intelligi sententiæ eorum, quos Præpositus Generalis in vniuersa Societate melius sensuros iudicabit. Et sic, adhibitis eis, quos apud se habet consilij gratia, multa constituere sine Congregatione totius Societatis poterit: quandoquidem magna ex parte Congregatio ideo ad bene

a P. 9 c. 2. s. 10 & c. 6. s. 7. & cct.
constituendum iurare solet, quod vel rerum maior cognitio habetur, vel quod conueniunt aliqui eminentiores uiri, qui dicunt quod sentiunt. Id autem multis in casibus sine Congregatione generali, ut dictum est, transigi potest.

b P. 9. c. 4. s. 7. & c. 5. s. 4.
c P. 4. c. 2. s. 3. & c. 10. s. 2. & c. 11. s. 2. & p. 9. c. 3. s. 5. 17. & 18.
C ¶ Non res perpetuæ quæuis satis sunt, ut generalis Conuentus iudici debeat; nisi maioris momenti sint. aliquæ
ta-

uersa Societate habet, & a eorum opera qui cum ipso degent, hoc laboris & distractionis vniuersæ Societati, quantum fieri poterit, adimet. Aliquando tamen congregari, omnino erit necessarium: ut ad electionem Præpositi Generalis; siue eligendus sit, qui in demortui locum succedat, siue aliquam ob causam ex ijs propter quas Generalis à suo officio absolui potest: ut b postea dicetur.

Altera causa est, cum deliberrari oportebit † de rebus perpetuis, ac magni momenti: quales essent (verbi gratia) c Collegia vel Domos dissoluere, aut alio transferre; vel res admodum difficiles ad vniuersam Societatem spectantes; vel ratio-

2
C

rationem procedendi in illa, pertractare, ad maius diuinum obsequium.

tamen magni momenti, licet non perpetuæ, satis essent. ^a Hoc autē

discernere, & statuere, Præpositi Generalis erit. Cū tamen aliqua acciderent, quæ vrgerent, magnique momenti uiderentur, ut qui assistunt Generali, & Prouinciales, ac Præpositi Locales pluribus inter se suffragijs iudicarent, quod cogi debeat Congregatio generalis, ^b ut nona in Parte dicitur; cogetur: idque Præposito Generali gratum esse oportet; & ut Congregatio huiusmodi magna cum diligentia fiat, idem Generalis statuere debet.

^a Inf. c. 4. §. 2. & p. 9. c. 3. §. 12.

^b P. 9. c. 4. §. 6. & c. 5. §. 6.

QVI DEBEANT CON-
gregari. Cap. III.

I **N**ON omnes, qui sub Obedientia Societatis viuūt, nec Scholastici approbati; & uerum Professi duntaxat, & præterea Coadiutores aliqui, si ita expedire in Domino uideretur, sunt ad Congregationem generalem conuocandi: & quidem ex his, non ^c nisi qui commode venire queant. Non itaque infirmi ac ualetudinarij, nec qui in regionibus remotissimis agunt, ut in Indijs; sed

IN CAPVT
III.

A **C**VM uocatur Congregationē qui supremam in Societate curam habet, eius erit iudicium, num aliqui ^d qui Professionem trium Votorum solemniter emi-

^c Inf. c. 5. §. 3.

^d Inf. c. 6. B.

serunt, vel Coadiutores nonnulli, ad conferendum cum eis de rebus quæ in Congregatione tractandæ sunt, venire debeant. Hoc enim aliquando conueniens fore videtur; præsertim si Rectores Collegiorum, & eorum Procuratores, aliique Officiales, quibus optime perspecta erunt quæ ad ipsorum officia pertinent, vocentur. Possent

etiam huiusmodi Officiales, suffragium actiuum et passiuum ad reliqua habere; præterquam ut Professis quatuor Votorum præesse possint.^a Si Congregatio ad electionem Generalis indicitur, nullus qui quatuor Vota solènia in Professione non emisit, suffragium actiuum aut passiuum ad huiusmodi electionem habere poterit

B ¶ Prouinciali veniendum esse intelligatur, si possit: sin minus, pro se alium mittet; qui magis idoneus ei videbitur ex tribus, quos Cōgregatio Prouincialis elegerit.

^a Inf. c. 6.
B. & p. 5.
c. 1. A.

nec illi, qui præ manibus negotia habent magni momēti, quæ absque graui incommodo deferri non possunt, conuenient. Pendebit autē hoc, ex iudicio Præpositi Generalis, si is ad Cōgregationem conuocauerit; vel eorum, qui congregati in singulis Prouincijs fuerint, vt venturos ad generalē Congregationem eligant. Verum vt certa aliqua ratio præscribatur; cū Cōuentus celebrabitur ad eligendum Generalē, aut ad deliberandum de ijs quæ ad Generalem ipsum spectant, terni ex singulis Prouincijs veniant; † Pro-

ad A

ad hoc negotium in Congregatione prouincia-
li electi : quæ quidem Congregatio in singulis
Prouincijs, ante generalem, ad hūc finē cogetur.

Conuenient^a autem, & suffragij ius habebunt
in ea, Professi omnes Prouinciæ, qui interesse po-

^a Inf. c. 5.

§. 3.

terunt ; Præpositi Domorum, atque Collegiorū

Rectores, ac Procuratores ; vel ij quos tanquam

vicarios illi suo nomine miserint. Cum Conuen-

tus ad res alias indiceretur ; Præpositus Prouin-

cialis sine Congregatione prouinciæ, duos ex ea

eligere poterit, pro arbitrio Præpositi Generalis ;

cuius erit, pro occurrentiū causarū ratione, con-

stituere, num Conuentus prouincialis huiusmo-

di ad duorum illorum electionem sit cogendus ;

an Prouincialis sine Conuentu

eos debeat eligere ; prout ei vi-

debitur in Domino expedire.

C † His tribus, & generali Con-

gregationi, quicumque in pro-

uincia remanent, suas vices de-

legabunt. Quod si præter duos

electos, quosdam alios Præpo-

situs Generalis designaret, vel

Præpositus Prouincialis addu-

cendos iudicaret ; eadem erit

horum, & aliorum ratio. Sed si

Prouincialis præter tres, ali-

quos eligeret ; plures, quàm

duos, adijcere non poterit : ita

vt ad summum quinque ex

C ¶ *Quamuis*

qui remanent in

prouincijs, suum

suffragiū in scri-

ptis mittere non

possint ; tamen si

res fuerit eis cō-

municata, suam

sententiā in scri-

ptis transmittēt :

¶ qui veniunt,

dicent in Congre-

gatione genera-

li, quid ¶ alij

sentiant.

vna Prouincia ueniant.

Ex Professis qui Congregationi intererunt, vnusquisque suffragium vnicum; solus Generalis duo habebit. sed si numerus par esset; Prouincialis reliquis præferetur: & si inter ipsos Prouinciales esset paritas; pars illa, in quam Præpositus Generalis, vel (si is è viuis excessisset) ipsius Vicarius inclinabit, esset præferenda. Vt enim illis magis est necessarium diuinæ gratiæ auxilium, propter munus quod gerunt; ita sperandum est, Deū ac Dominum Nostrum uberius id illis, vt sentiāt & dicant quæ ad ipsius gloriā faciant, largiturū.

AD QVEM SPECTET CONGREGATIONEM generalem indicere.

Cap. IIII.

*IN CAPVT
IIII.*

A*S* I nullus
Sex Pro-
fessis apud Gene-
ralem esset, et ali-
quem ipse ex vici-
nis nominaret;
eadē erit ratio.
si tamen morte
præoccupatus,
vel morbo, qui
ad

C*V* M ad eligendum no-
uum Præpositū, priore
vita functo, conuentura est So-
cietas; † vnus ex Professis, quē
suum in hac parte Vicarium,
ante mortem Præpositus nomi-
nauerit, alios certiores facien-
dos curabit. Hic autem Vica-
rius (vt plurimum) vnus ex ijs
erit, qui adesse Præposito, & ip-
sum iuuare soliti sunt; vel cer-
te ex ijs qui proxime degunt.
Huius officium erit, Societatē
ad

ad electionem Præpositi faciendam, præscripto tempore, & loco, quo conuenire oporteat, conuocare.

2 Quando nõ ad electionem Generalis congregatur Societas; ^a in alijs euentibus Præpositus Generalis eam conuocabit; præterquam in illis, qui in nona Parte exprimentur: ^b & nõ congregabit frequenter Societatem, vt dictum est; nisi rerum agendarum necessitas vrgeret. Sed cum generalis Congregatio ad electionem Præpositi conuocata, eum iam elegerit; deinde rebus alijs grauioribus, quã vt à Generali, & ijs qui cum ipso agunt, decidi debeant, tractari poterit.

ad hunc effectum perinde ac mors censeatur, Vicarium non nominauit; qui apud eum fuerint Professi (quãuis non in eodem loco, sed in vicinis fuerint) pluribus suffragijs Vicarium eligent. Et siue Præpositus Generalis aliquem vicinum absentem, siue nullum nominauerit; qui præest Domui, in qua mortem obiit Generalis,

^a Sup. c. 2. C. & p. 9. c. 3. §. 12.
^b Sup. c. 2. §. 1. & C. & p. 9. c. 1. C.

DE

esset, si in nulla Domo Societatis moreretur, curabit statim mitti qui certiores faciat Professos vicinos, vt ad Vicarium constituendum (vt dictum est) qui gerat vices Generalis, donec ille electus fuerit, congregentur; vel ad eum agnoscendum, quem constabit electum esse.

R I N

DE LOCO, TEMPORE, ET MODO
congregandi. Cap. V.

Locus, quo conueniet Societas ad Generalis
electionē, videtur ordinarie Curia Summi
Pontificis esse debere, ^a vbi plurimum erit ipsius
Generalis residentia; nisi Societas, ex composito,
conueniendum esse in alium locum, qui commo-
dior omnibus futurus esset, statueret: vt si quis in
confinio diuersarum Prouinciarum, in quibus
manet Societas, esset constitutus; vel alius, qui
magis accommodus videretur. ^b Si Præpositus
Generalis est, qui Societatem ad alia negotia con-
gregat; eius erit, eligere ac designare locum, quē
in Domino aptiorem iudicauerit.

Spatium temporis, quod cogendæ Societati
tribuetur, vbi de electione Generalis agendū est,
quinque aut sex mensium erit, à tempore, quo
litteræ, quæ de hac re commonefacient, scriptæ
fuerint. Prorogari tamen id tempus poterit, cum
necessitas postulauerit. ^c Cum vero alias ob cau-
sas fuerit cōgreganda; Generalis Præpositus pro
suo arbitratu tempus designabit.

Modus in congreganda Societate seruandus
hic erit; vt ille, cuius hoc est munus, confestim
varijs vijs Prouinciales, & si qui ex Professis sigil-
latim conuocandi essent, adscripta (quantum sat
esse ipsi videbitur) causa, loco, & tempore Con-
uentus habendi, certiores faciat: admonens quo-
que, ^d vt vbique Missæ celebrentur, & orationes
fiant

^a Sup. c. 1.

§. 7.

^b P. 9. c. 3.

§. 12.

^c P. 9. c. 3.

§. 2.

^d Inf. §. 4.

& c. 7. §. 1.

fiant pro fœlici Præpositi electione. Vnusquisq; autē Prouincialium (si ipsi soli eligendi potestatem non habuerint) ^a Professos qui in ipsius Prouincia versatur, Rectores quoque, & Locales Præpositos, qui venire possint, conuocabit. Vbi vero ad Congregationem prouincialem conuerint qui commode potuerint, eligent pluribus suffragijs (Prouincialis sententia pro duobus suffragijs numerata) eos, qui ad generalem Congregationem venient: qui esse ij debebunt, quos magis expediat Congregationi interesse, & ^b quorū absentia minus detrimenti Prouinciæ sit allatura. Ipsi vero, quàm primum poterunt, ad constitutum locum, relictis in suis Prouincijs Vicarijs, & rebus omnibus bene compositis, proficiscuntur.

^a Sup. c. 3.
§. 1.

^b Sup. c. 3.
§. 1.

4 ^c Curabunt præterea Superiores, vt omnes, qui sub Obedientia Societatis viuūt, quotidie in orationibus, & in Missarum Sacrificijs plurimū Domino commendent eos, qui ad generalem Congregationem se conferunt; & simul, vt quidquid in ea transigetur, ad maius obsequium, & laudē, & gloriam diuini nominis cedat.

^c Sup. §. 3.

DE MODO DELIBERATIONIS,

cum de electione Generalis agitur.

Cap. VI.

ⁱ SI Conuentus indictus est ad noui Præpositi, qui in demortui locum succedat, electionem;

R 2 nem;

nem; simul atque conuenerint, Vicarius Generalis, quatuor dies ante Præpositi futuri electionē, de eadem omnes alloquatur: horteturque ad eā, prout ad maius Dei obsequium, & bonam Societatis gubernationem conuenit, faciendā. & præter hunc diem, tres sequentes habebūt, ut se Deo commendent, meliusque considerent, quisnam

ex vniuersa Societate ad huiusmodi curam maxime idoneus sit futurus; informationem capientes ab eis qui eam bene dare poterunt: donec tamen ingrediantur locum electionis, & in eū includantur, non desinant apud se, quē sint electuri.

IN CAPVT
VI.

AUT suffragio priuari quis possit vt inhabilis, quod de ambitione huiusmodi notatus esset; oporteret clare testimonijs conuictū esse, vel alioqui, quantū satis est, de veritate eorum, quæ obiecta sunt, constare; quacumq; ratione id constare posset. Sed cum probationes suspicionem tantū valde probabile, sed

Hoc medio tempore, vnusquisque, sub pœna Excommunicationis latæ sententiæ, teneatur Vicario manifestare, vel alicui ex antiquioribus Professis (qui cum Vicario conferet) si sciret aliquem hoc munus affectasse, vel etiam tunc affectare, directe, aut indirecte id procurando, uel signo aliquo id declarando. † Qui autem de ambitione huiusmodi conuictus esset, actiuo & passiuo suffragio priuetur, vt inhabilis ad eligendum alium, &

vt

sed non fidem certam facerent; is non erit ad electionem idoneus; et quæsitâ aliqua occasione, remouendus quidem ab ea Congregatione; sed suffragij iure tanquam inhabilis priuandus non erit. Nec suspitio euulganda erit; & multo minus, si suspitio probabilis non esse deprehenderetur: tunc enim nulla ratione id nocere debebit ei, qui non iuste notatus fuerit; nec desinet Congregationi interesse, & suffragij ius, sicut alij, habere. Ad quem pertinet hoc iudicare, Vicarius est, tribus alijs ex antiquioribus Professis vocatis: & condemnatio ut minimum tribus suffragijs fieri debet. Qui autem aliter, atque in animo sentiret, sententiam diceret, ipso facto Excommunicationem incurreret.

Si ipsemet Vicarius, uel aliquis ex antiquioribus notaretur;

ribus notaretur;

^a ut ipse eligatur: nec in eam Congregationem, nec in aliam vnquam admitti possit.

semper quatuor ^{a P. 10. §. 6.}

³ Ipso die electionis, qui hos tres dies consequetur, celebret aliquis Missam de Spiritu Sancto, quam omnes audiant, ac in eadem Sanctissimum Christi Corpus sumant.

ex ijs, qui prius Professionem emis-

serunt, iudicabunt;

⁴ Postmodum ad campanæ pulsus, † qui suffragium habent, ad locum Congregationis vocentur: & vnus eorum concionem habeat; quæ in ge-

excluso eo, qui

notatus est: &

eorum quisque,

ad cuius aures hu-

iusmodi infamia

perueniret, reli-

quos uocet; ut de

ea cognoscatur.

B ² Qui suffra-

giū habent, Pro-

fessi

^a Sup. c. 3.
A. & p. 5. c.
1. A.

R 3 nere

^a Sup. c. 3. ^A fessi quatuor Vo-
 torum duntaxat
 erant, ut ^a dictū
 est, si quidem de
 electione Gene-
 ralis agitur: quā
 vis curetur, ut et
 alij conueniant,
 ad maiorem re-
 rum cognitionem
 habendā, si opus
 fuerit; & ad agē-
 dū, post electio-
 nem Generalis,
 alijs de rebus, in
^b Sup. c. 3. ^A quibus ^b Recto-
 res, & Præpo-
 siti Locales (si
 Professionē triū
 Votorum emise-
 runt, vel Coa-
 diutores forma-
 ti sunt) qui vo-
 candi erunt, suf-
 fragium (ut su-
 perius diximus)
 habebunt.

C Ser-

nere (nullo dato signo, quo par-
 ticularis aliqua persona signifi-
 cetur) ad electionem eius Præ-
 positi, qui ad maius Dei obse-
 quium conueniat, exhortetur.
 & postquam hymnum illum
 simul dixerint; Veni creator
 Spiritus &cet. in prædictum lo-
 cū Congregationis, ab aliquo
 ex Præpositis, vel Rectoribus,
 vel aliquo quopiam de Socie-
 tate, cui id officij in Domo Cō-
 gregationis cōmissum fuerit,
 includantur: ita ut nec inde
 egredi, nec eis aliquid ad victū,
 præter panem & aquam, dari
 possit; donec Præpositum Ge-
 neralem elegerint.

Quando eo modo non pera-
 getur electio, formula quæ sequitur, erit obser-
 uanda. In primis, quisque seorsum orabit Deū;

† &

C † & cū nullo alio loquendo, in Creatoris sui ac Domini conspectu, ex ijs quę prius intellexit, apud se statuet, quem sit electurus: & in charta scribet nomen personę, quam eligit in Prępositum Generalem, & suum subscribet; & ad hoc, spatiũ unius horę ad summum præfigatur: deinde ad sedes suas omnes conueniant: & Vicarius † cum Secretario ad hoc ipsum inter Professos electo, & alio tertio qui eis assistat, exurgēs à sede, protestetur nolle se admittere quenquam, nec excludere, quem non debeat.

E † Det autem omnibus absolutionem generalem ab omnibus

C § *Servabunt omnes silentium in loco inclusionis; ita ut vnus cum alio non colloquatur in ijs quę ad electionem pertinet (nisi quid esset, quod necessariũ videretur; & id quidem coram omnibus dicendum esset) donec Generalis sit electus.*

D § *Antequã ingrediantur in locum electioni destinatũ, in spatio quatuor illo-*

rũ dierũ congregati omnes qui in loco Congregationis Professi inuenientur, Secretariũ, et Assistentẽ eligent: ac quilibet quem nominet, scriptum dabit: & publice Vicarius, cū duobus ex Professis antiquioribus, videbit quis plura habeat suffragia; & vbi paritas esset, tres ipsi suffragia sua ferent: & qui duo habuerint ex eis, Secretarius, & Assistentens erunt.

E § *Absoluit ab omnibus censuris, quas non incurrissent propter defectus ad hanc electionem pertinentes.*

F ¶ *Formula iuramenti hæc esse poterit; Testē inuoco, cum omni reuerentia, IESVM Christum, qui sapientia est æterna, quod ego. N. illum eligo, & nomino in Præpositū Generalē Societatis IESV, quem sentio ad hoc onus ferendum aptissimū. Itaque duo iurat; vnum, quod suum nomen ponit, vt personæ eligentis; alterū, quod ponit nomē illius, quem magis idoneum iudicat, vt personæ electæ: & tunc suffragium suum scriptum dabit. Et hanc iuramenti formulā quisque*

bus censuris, ad hunc canonicę electionis effectum. Postmodum inuocata Spiritus Sancti gratia, accedat cum suis socijs ad mensam in medio positam: & ipsimet tres prædicti, mutuo suffragia sua alius ab alio petant: & † iuret vnusquisque, prius quam det, quòd eum nominat, quem sentit in Domino ad hoc munus magis idoneū: & suffragia in manibus Secretarij simul feruentur: deinde à quolibet eorum, qui in Congregatione sunt, seorsum, sed tamen coram alijs, proprium suffragium scripto contentum postulent; quod, præuio eodem iuramento, eisdem dabit vnusquisque. Deinde in medio omnium Secretarius suffragia, electum solummodo nominādo, promulgabit: ac demum vno suffragiorum numero cum alio collato, qui plus quàm mediam partem suffragiorum omnium habuerit, sit Præpositus Generalis: & ita qui prius eum nominauit, vel Vicarius percõtetur alios, an suum cõsensum

ei præstent, quem maior pars
 elegit: & vtcunq; respondeat,
 formabit Decretum electionis,
 dicendo; In Nomine Patris, &
 Filij, & Spiritus Sancti; EGO.
 N. nomine meo, & omnium
 idem sentientium, eligo. N. in
 Præpositum Generalem Socie-
 tatis I E S V. Quo peracto,
 † statim omnes ad reuerentiã
 ei exhibendam accedant; & fle-
 xo vtroque genu, manum eius
 osculentur. Qui uero electus
 fuerit, nec electionem, nec ex-
 hibitam reuerentiam (memor
 cuius nomine eam admittere
 debet) recusare poterit. Deinde
 simul omnes dicant, Te Deum
 laudamus.

7 Si non fuerit qui amplius
 quam mediam partem suffra-
 giorum habeat; alia ratio, scili-
 cet compromissionis, ineatur;
 † electis inter omnes tribus,
 aut quinque electoribus (qui

nimi-
 res erit, vt scribat vnusquisque quos sentiat eligen-
 dos; & qui plura habuerint suffragia, sint electores:
 & cum quisque scripserit huiusmodi electorum no-
 mina, iurabunt omnes in hanc formam; Testem inuo-

que scriptam ha-
 beat exterius in
 eadem charta sui
 suffragij, & eam
 legat alta voce,
 cum suffragium
 dat tribus desi-
 gnatis. Locus au-
 tem, vbi quisque
 seorsum, & corã
 omnibus suũ dat
 suffragium, men-
 sa erit in medio
 constituta, vbi
 Vicarius est cum
 suis Assisten-
 tibus.

^a Sup. D.

G ¶ Incipiente
 Vicario ^b cum
 Assistentibus; vel
 (si aliquis eorũ
 fuerit electus)
 duobus reliquis; et
 sequetur ceteri.

^b Sup. D.

H ¶ Modus eli-
 gendi hos electo-

eo I E S V M
Christum, qui sa-
pientia est eter-
na, quod ego. N.
illum eligo, & no-
mino in Præposi-
tum Generalem
Societatis I E-
S V, quem ele-
ctores ad id con-
stituti elegerint,
et nominauerint.

^a Sup. §. 6.

I § Poterit Vi-
carius cum plu-
rium assensu, vel
qui electus fue-
rit in Præpositū
Generalem, de-
cernere cēsuras,
quæ cōuenire in
Domino vide-
buntur.

^b P. 3 c. 1.
§. 18.

nimirum ad id munus plura
habuerint suffragia) & quo ma-
ior horum trium vel quinque
pars inclinauerit, ille sit Præpo-
situs Generalis, & promulge-
tur, eique reuerentia exhibea-
tur, & Deo Nostro gratiæ agā-
tur; vt superius ^a dictum est.

Post promulgationem, nulli
integrum erit, suffragium suū
mutare, nec peracta electione
aliam tentare: & obseruet quæ
dicta sunt, qui schismaticus ac
ruinæ Societatis auctōr haberi
nolit, & in pœnam Excommu-
nicationis latæ sententiæ inci-
dere; † aliasque graues censu-
ras subire, pro arbitrio Socie-
tatis; cui ^b vnio & conformi-
tas omnimoda ad Dei gloriam
conuenit.

DE MODO IN DELIBERATIŌ-
nibus tenendo, quando in Congregatio-
ne generali non de electione Præ-
positi, sed alijs de rebus
agitur. Cap. VII.

C Vm in Cōgregatione, non de electione Præ-
positi, sed alijs de rebus grauibus, & ad sta-
tum

tum Societatis pertinentibus agitur; inclusio necessaria non erit: licet sit curandum, ut quam expeditissime fieri poterit, quæ tractanda sunt, absoluantur. Sed quia ex prima & summa Sapientia descēdat oportet lux ea, qua dijudicari possit quid statuere conueniat; in^a primis Missarum Sacrificia offerentur; fietque oratio in loco Congregationis, & alijs partibus Societatis, per totum illud tempus quo congregantur, & quo tractantur res in eo Conuentu definiendæ, ad gratiã impetrandam; ut omnia ad maiorem Dei gloriam constituentur.

^a Sup. c. 5.
§. 3. & 4.

2
A Deinde semel, aut sæpius omnibus congregatis, † Præpositus Generalis, deinde Prouinciales, Rectores, alijque ad Cōgregationē vocati, quæ eis tractanda videbuntur, rationesque eorum quæ sentiunt, postquam diligēter omnia considerauerint, ac Deo & Domino Nostro commendauerint, coram omnibus breuiter proponent. Et postquã proposuerint

IN CAPVT
VII.

AQ *Vive-
niunt
Pro-
uincialium loco,
eis absentibus eodem ordine lo-
quentur. Hoc ta-
men obseruabi-
tur, ut antiquis-
simus ex Pro-
uinciales*

sum-
fessis cuiusuis Prouinciæ, qui Prouincialis sit, vel loco Prouincialis veniat, dicat primus; & eum sequentur reliqui omnes eiusdē Prouinciæ, iuxta antiquitatem Professionis, vel Votorum, quæ Coadiutores Spirituales emittunt. Postea inter reliquos Pro-

uinciales

uinciales, qui fuerit antiquior, & cū eo reliqui ex eadem Prouincia. Post huiusmodi sequentur, si alij fuerint, qui sub nullo Prouinciali sint, vel extra ordinem sint vocati; qui etiam ordine antiquitatis dicent.

B § Suum scriptum super mensa, quæ in medio erit, ponendo. Curabit autem Secretarius, vt, si opus fuerit, plura exempla excribantur, vel quisque secum ferat; quibus rationes, quæ ipsos mouent, contineantur; vt videri possint ab ijs, qui sētiā de rebus eisdem dicturi sunt.

C § Pro-

summam † scriptam in medio **B** relinquent; vt si qui velint, eam legant; & quod ea de re sentiunt, in sequenti Congregatione dicant.

Rebus agitatis hinc inde in **3** vna vel pluribus Congregationibus, si nihil manifeste in alteram partem constitui videretur; communi omnium, vel fere omnium assensu, quatuor, qui definiant, ex ijs qui intersunt Conuentui, & in eo ius habent suffragij, pluriū sententijs (quibus alij se stare velle compromittant) eligantur: qui quoties opus fuerit, cū Præposito Generali congregati, omnia ea, de quibus agitur, decident. Quod si omnes eiusdem sententiæ nō fuerint; quo verget maior pars, id præferendum, & à tota Congregatione, vt de manu Domini, admittendum erit.

Si Præpositus Generalis ea **4** corporis valetudine non esset, vt posset rebus omnibus tractandis interesse; posset alium suo loco substituere; & sic sigilla-

latim, omnibus rebus constitutis, prout maiori parti visum fuerit, quod decretum est, scribetur; & in plena Congregatione legetur: & si etiam tunc alicui visum fuerit, quid ea in re sentiat, dicere ei licebit: sed omnia tandem arbitrio Præpositi cū Definitoribus relinquētur.

§ Cōsideratis denuo illis, quæ discussa sunt, & modo iam dicto rursus constitutis, Secretarius in libro ad id destinato
C † ea postmodum promulganda scribet.

C § Promulgatio fiet coram tota Domo, ac postea per Domos & Collegia reliqua; quod de ordinationibus & statutis dictū intelligatur, quæ, ut ubique obseruentur, constituta sunt. quod enim ad Collegium, vel Domū, vel personā vnā

NONA tantum pertineret, non est quod alijs in locis promulgetur; quamuis res secretæ non essent: sed si essent secretæ; multo magis euulgatio, sub grauibus censuris arbitrio Præpositi Generalis, est prohibenda.

Ordinationes in Congregatione constitutæ, in suo vigore permaneant (si in alia Congregatione generali non reuocarentur)

quamuis Præpositus Generalis, sub quo factæ sunt, è viuis excessisset.

NONA PARS

DE IIS QVÆ AD CAPVT

Societatis, & gubernationem ab
eo descendentem per-
tinent.

QVOD PRÆPOSITVM

*Generalem, & quidem perpe-
tuum, dum vixerit,
esse oporteat.*

Cap. I.

V in omnibus Rebus pub. vel Cōgregationibus bene constitutis, præter eos qui ad fines particulares in eis tendunt, necesse est esse aliquem, vel etiam plures, qui boni uniuersalis curam habeant, & vt ad proprium finem, ad id tendant: sic etiam in hac Societate, præter eos, qui particularibus Domibus, Collegijs, & Prouincijs etiam, in quibus huiusmodi sunt Domus, vel Collegia, præsum, necesse est esse aliquem, qui vniuersæ Societatis curam habeat; qui hunc sibi finem constituat, vt bene gubernetur, conseruetur, & augeatur totum Societatis corpus; & hic est Præpositus Generalis; qui cum duobus modis eligi posset; scilicet, vt ad tempus aliquod definitum, vel vt quandiu viuet, Societati

^a Inf. c. 6.
§. 1.

A cietati presit: † propterea quod experientia, & in gubernando exercitatio, & hominum parti-
B culariū notitia, † & erga eosdē auctoritas cōfert magnopere, vt bene hoc munus obeat; ad vitam, & non ad tempus aliquod præscriptum, erit eligendus. ^a Accedat autem ad cetera hoc cōmodi ex eo; vt Societas in rebus magni momēti, ad Dei gloriam, satis fere sēper oc-
 cu-

DECLARA-
 tiones

In nonam Par-
 tem.

IN CAP. I.

APRæter ra-
 tiones

quæ in hac Con-
 stitutione attin-
 guntur, vt Gene-
 ralis ad vitam cō-
 stituatur; sunt et

^a P. 8. c. 2.
 §. 1. & c. 4.
 §. 2.

aliæ. ^b Vna est, quod longius recedet omnis cogitatio
 & occasio ambitionis, quæ huiusmodi officiorum pe-
 stis est, quàm si certis temporibus esset eligendus.

^b Par. 10.
 §. 6.

Altera, quod facilius est vnum idoneum, quàm
 plures, ad hoc munus inueniri.

Tertia est, exemplum quod sumitur ex communi
 ratione gubernationum magni momenti, quæ ad vi-
 tam esse solent, tam in ecclesiasticis, Summi Pontifi-
 cis, & Episcoporum; quàm in secularibus, Principū
 ac Dominorum. De remedio autem, quo evitentur
 aliqua incōmoda, quæ sequi possēt ex huiusmodi offi-
 cio, si ad vitā teneatur; inferius, capite quarto agetur.

B Maior erit Præpositi auctoritas, si mutari non
 poterit, quàm si ad vnū vel plures annos eligeretur;
 cum externis, quia magis omnibus notus erit; & cum
 ijs, qui de Societate sunt, propter rationem eandem.
 Et contra, scire, quod eo officio aliquando sit perfun-
 cturus,

Eturus, & equalis, vel inferior alijs futurus; esse etiam in eo parū exercitatum, auctoritatem potest imminuere.

¶ Constat, rarius congregandam vniuersam Societatem, si Præpositus ad vitam eligitur: quandoquidem quæ fiunt Congregationes, maiori ex parte, ad eius electionem, & raro in alijs occasionibus fiūt.

QUALIS ESSE DEBEAT

Præpositus Generalis.

Cap. II.

IN CAPVT II.

a Inf. c. 6.
A. & p. 10.
S. 2.

¶ **A**D has sex partes, vt primarias, reliqua reducuntur: quandoquidem in eis Præpositi perfectio consistit erga Deum; quodque eius affectū, intellectum, & executionē perficit; quodque ex

¶ **I**Nter dotes varias, quibus ornari Præpositū Generalem optandum est, omnium prima hæc erit: a vt cum Deo ac Domino Nostro quàm maxime coniunctus, & familiaris, tam in oratione, quam in omnibus suis actionibus sit: vt eo vberius ab ipso, vt boni totius fonte, vniuerso corpori Societatis abundantem donorū, ac gratiarum eius participationem, ac multum valoris, & efficaciam omnibus illis rationibus, quibus ad animarum auxilium vtetur, impetret.

bo-

2 Secun-

2^a Secunda, ^a vt vir sit, cuius in omni virtutū genere exemplum, reliquos de Societate iuuet; ac præcipue in eo splendor charitatis erga omnes proximos, & in primis erga Societatem, ac veræ humilitatis, quæ Deo & hominibus amabilem eum reddant, sit conspicuus.

bonis corporis, & externis iuuare poterit. et iuxta ordinem positum, momentum earum æstimandum est.

^a Inf. c. 6.
A. & p. 8.
c. 1. G.

B ¶ Et

3 Liber etiam ab omnibus inordinatis affectionibus, per gratiam Dei edomitis & mortificatis, sit oportet; ne interius iudicium rationis perturbent: & vt exterius tam sit compositus, & in loquendo præsertim tam circumspectus, vt in eo nihil, ne verbum quidem, notari possit, quod non ad ædificationem, siue eorum qui de Societate sunt (quibus speculi, & exemplaris loco esse debet) siue externorum faciat.

4 Nihilominus eo modo didicerit rectitudinem ac seueritatem necessariam, cum benignitate & mansuetudine miscere, vt nec se flecti sinat ab eo quod Deo ac Domino Nostro gratius fore iudicauerit; & tamen filijs suis, vt conuenit, compati nouerit: eo modo se gerendo, ^b vt etiam qui reprehenduntur, vel corriguntur, quamuis secundum inferiorem hominem quod agitur displiceat, agnoscant nihilominus quod recte in Domino, & cum charitate ille suum officiū faciat.

^b Inf. c. 3.
§. 11 & p.
3. c. 1. §. 15.
& N.

5 Animi etiam magnitudo ac fortitudo est ei perneccessaria, ad infirmitatem multorum ferendam,

S dam,

dam, & res magnas in diuino seruitio aggredien-
das; in eisq; constanter, quando id conuenit, per-
seuerandum; non propter contradictiones (licet à
magnis, & potentibus excitatas) animum despon-
dendo; nec ab eo, quod ratio, & diuinum obse-
quium postulat, vllis eorum precibus, aut minis
separari se sinendo; vt omnibus demum casibus,
qui incidere possunt, sit superior: nec prosperis
effferri, nec aduersis dei jci animo sese permittat:
paratissimus, cum opus esset, ad mortem pro So-
cietatis bono, in obsequiũ IESV Christi Dei
ac Domini Nostri, subeundam.

Tertia est, vt præclaro intellectus, ac iudicij 6
dono polleat; vt nec in rebus ad speculationem,
nec ad praxim pertinentibus, quæ occurrerint,
hoc talento sit destitutus. Et quamuis doctrina
valde ei necessaria sit, qui tam multis viris erudi-
tis est præfutura; ^a magis tamen est necessaria
prudencia, & in rebus spiritualibus & internis
exercitatio, ad varios spiritus discernendos; ad
consilium ac remedium tam multis qui necessi-
tatibus spiritualibus laborabunt, adhibendum.

^b Discretionis etiam donum in rebus externis,
ac modo res tam varias tractandi, ^c & cum tã di-
uersis hominum generibus in ipsa Societate &
extra illã, agendi, summopere erit ei necessariũ.

Quarta, & in primis necessaria ad res confi- 7
ciendas, est vigilantia, & sollicitudo ad eas inci-
piendas, & strenuitas ad easdem ad finẽ & per-
fectionem suam perducẽdas; vt nec incuria, nec
remis-

^a Par. 10.
§. 2.

^b P. 7. c. 2.
F.

^c P. 4. c. 8.
§. 8.

remissione animi, inchoatæ & imperfectæ relinquuntur.

8 Quinta ad corpus pertinet; in quo, quod ad sanitatē, speciē
B externam, † & ætatem attinet, habenda est ratio hinc quidē decentiæ & auctoritatis, inde vero virium corporis, quas eius munus exigit; vt in eo fungi officio suo, ad Dei ac Domini Nostri gloriam, possit.

9 a Sexta † circa res externas
C est; inter quas, quæ magis ad ædificationē, & Dei obsequiū in eo officio conferunt, præferri debent. b Huiusmodi esse solent, existimatio ac bona fama: & demum, quæ ex ceteris ad auctoritatem cum externis, & cum ijs qui de Societate sunt, adiuuant.

10 Denique ex eorum numero esse debet Præpositus Generalis, qui in omni virtutū ornatu clarissimus, & de Societate optime meriti, & diu in eadem tales esse perspecti sunt. Et si aliqua ex dotibus superius dictis deessent; certe nō desit eximia probitas, & amor erga Socie-

S 2 tatem,

B ¶ Et sic videtur ætas valde senilis non conuenire, quæ ad labores & curas huius officij idonea esse non solet; nec valde iuuenilis, quam nec auctoritatis, nec experientia quæ a P. I. c. 2. conuenit, comitari solet. S. 13.

C ¶ Externa censentur; nobilitas, diuitiæ, quas in seculo habuit, honor, & similia. Et horum, ceteris paribus, aliqua ratio est habenda; alia tamen maioris momenti sunt, quæ, quamuis hæc desint, ad electionē possint sufficere. b P. 8. c. 1. G.

IN

tatem, ac iudicium bonum, quod etiam idonea doctrina comitetur. In reliquis enim, per eos qui ad eius auxilium destinandi sunt (de quibus inferius dicetur) cum auxilio & favore diuino, multa suppleri poterunt.

a Inf. c. 6.
§. 7. & cet.
& p. 8. c. 2.
§. 1.

DE AVCTORITATE PRÆPOSITI
Generalis erga Societatem, ac de officio
eius. Cap. III.

b P. 4. c. 10.
§. 2. & p. 8.
c. 1. §. 6. &
p. 10. §. 8.

VT bene gubernetur Societas, expedire valde videtur, ut Præpositus Generalis omnem habeat auctoritatem in Societatem, ad ædificationem. quæ potestas (vnde Præpositi officium cognoscitur) hæc erit: c primum Præpositus Generalis per se, & per alios admittere in Domibus, vel Collegijs, vel vbiunque libeat, poterit eos qui ad Institutum Societatis ei idonei videbuntur; siue ad Probationem, † siue d ad Professionem, siue in Coadiutores formatos, vel Scholasticos approbatos admittendos censeat.

c P. 1. c. 1.
§. 1.

IN CAPVT
III.

A§ CVM vnũ vel plures ad Professionem per alium admiserit, prius nominatim de eis certiorẽ fieri, & de eorũ dotibus ipsi satisfactũ esse oportebit: f vel hoc munus admittendi pro suo arbitratu (iuxta id, quod in quinta Parte dicitur) alicui, cui perinde, ac sibi ipsi, cõfidat, peculiariter cõmittat.

d P. 5. c. 1.
§. 2. & B.
& c. 2. §. 4.
& 5.

e P. 2. c. 1.
§. 2.

f P. 5. c. 1.
§. 2. & B.
& c. 2. A.

† e Poterit etiã eosdem dimittere, & à Societate remouere. Eius-

B § Iuxta id, quod in secunda Parte de dimittendi ratione dictum est.

C § Siue

2 Eiusdem erit, quos mittendos iudicauerit, & quocunque volet, ad studia litterarum mittere.

3 Poterit & eosdem reuocare ante vel post absoluta studia, ac transferre ab vno in alium locum; prout ad ipsorum particulare, & ad vniuersale bonum Societatis magis conuenire in Domino existimabit.

a P. 4. c. 9. §. 2.

3 b Totam habebit superintendentiam, & gubernationem Collegiorum, quod ad Scholasticos, & Præceptores, & Officiales attinet: inter quos primas tenent Rectores; c quos constituere, ac remouere poterit, eamque facultatem eisdem communicare, quam senserit in Domino conuenire: & d per huiusmodi Rectores, administrationem Collegiorum exercebit in ijs quæ ad ædificia, & temporalia ipsorum bona in Scholasticorum usum comparata pertinent, vt in litteris Apostolicis continetur.

b P. 4. c. 2. §. 5. & c. 10. §. 1.

c Inf. §. 14. & 15. & P. 4. c. 2. §. 5. & c. 10. §. 3.

d P. 4. c. 2. §. 5. & C.

4 e Curabit etiam, † vt illi rationem officij sui eo modo qui conuenire maxime videbitur, reddant. Et quod de Collegijs dicitur, de Vniuersitatibus Societatis eius curæ commissis dictum intelligatur. Res enim earum quæ ad vitæ ac doctrinæ institutionem pertinent, administrare, Præpositi Generalis munus erit; quod per ministros à se iuxta Constitutiones constitutos, exercebit, & cet.

C § Siue reddenda sit ratio eisdem, siue Præposito Prouinciali, siue alij cuiuspiam, qui ad eam exigendam potestatem commissariam habeat.

e Inf. §. 15. & P. 4. c. 2. §. 5. & c. 10 §. 3.

D § Per

S 3 Est

a Inf § 17.
& 18. & p.
4. c. 2. §. 3.
& c. 10. §.
2. & c. 11.
§. 2 & p. 8.
c. 2. §. 2.

Est item penes Præpositum Generalem omnis facultas agendi quosuis contractus emptionum aut venditionum quorumlibet bonorum temporalium mobilium tam Domorum quam Collegiorum Societatis : & imponendi, ac redimendi quoslibet census super bonis stabilibus ipsorum Collegiorum, in eorundem vtilitatem ac bonū, cum facultate sese onere liberandi, restituta pecunia quæ data fuerit. Alienare^a autem, aut omnino dissoluere Collegia, vel Domos iam erectas Societatis, sine generali eius Congregatione, Præpositus Generalis non poterit.

De ijs vero quæ Societati ita relinquuntur, ut ipsa pro suo arbitrato ea disponat (siue bona stabilia illa sint, ut Domus aliqua, vel prædium non alicui certo Collegio ab eo qui relinquit determinate applicatum uel annexum; siue mobilia, cuiusmodi sunt pecunia, triticum, & quæuis alia mobilia) idem Generalis disponere poterit, aut vendendo, aut retinendo, aut huic vel illi loco id quod ei videbitur, applicando; prout ad maiorem Dei gloriam senserit expedire.

b Inf c. 6.
A. & p. 4.
c. 10. §. 5.
& p. 6. c. 1.
§. 1. & c. 5.
& p. 10. §.
13.

Et Præpositi Prouinciales, aut Locales, & Rectores, & alij eius Commissarij, eam partem huius facultatis habebunt, quam ipsis Generalis communicauerit. Neque vero Collegiales ad huiusmodi actus collegialiter erunt congregandi.

Sicut ad Generalem pertinet curare ut Societatis Constitutiones ubique obseruentur;

† ita

D † ita ad eundem pertinebit, in
ijs quæ accidunt, vbi dispensa-
tione opus est, habita ratione
personarum, locorum tempo-
rum, & aliarum circumstantiarum,
dispensare: quod munus ea-
cum prudentia, quam lux æter-
na communicauerit, ^b finem
earundem Constitutionum in-
tuendo, qui alius non est quàm
maius Dei obsequium, & eo-
rum bonum, qui hoc viuendi
Institutum sequuntur, præsta-
E bit. Idque † tam de experimen-
tis eorum, qui in Probationi-
bus versantur, quàm de alijs
rebus, in quibus eam fuisse me-
tem eorum, qui Constitutiones
condiderunt, ad gloriam
Dei ac Domini Nostri iudica-
bitur, dictum sit.

D ¶ Per seipsam
exercere debet
Generalis hanc ^a Par. 4. c.
potestatem: ^a § 10. B.
per alios in casi-
bus urgentiori-
bus id etiã præ-
stare poterit, vbi
sine incommodo
insigni expectari
nequit; vel vbi pe-
culiariter alicui,
cui, tanquam sibi
ipsi, fideret, præ-
sertim in locis re-
motissimis, qua-
lis est India, com-
mitteret. Et in-
telligendum est,
dispensare posse,
vbi eam esse men-
tem Constitutio-

^b Proce.
Declar.

Idem

tem Constitutio-

num, vt dictum est, consideratis circumstantijs parti-
cularibus, & non aliter, in Domino iudicaret.

E ¶ ^c Penes Generalem erit, vt omnia experimen-
ta, & plura etiam quàm illa sex de quibus in Exami-
ne dicitur, fiant; vel vnum aut plura eorum omittan-
tur, vel cū alijs permutentur, constituere; quãdo ali-
cui non conueniret, quod generatim conuenit; cuius-
modi esset hospitale, vel peregrinatio, vel lectio, vel

^c Exa. c. 4.
§. 9. & 16.

S 4 aliqua

a P. 7. c. 2. aliqua ex alijs
§. 1. & A. Probationibus.
B. & C.

b P. 7. c. 1. *F* ^b *Ut inter fi-
deles in Indijs, et
inter infideles, v-
& c. 2. C.*

c P. 7. c. 1. *lae Christiani, &
etiã si nulli sint,
in quibusdam ca-
sibus, vel necessi-
tatibus vrgētio-
ribus : id tamen
magna conside-
ratione præcedē-
te fieri debet.*

d P. 7. c. 1. *G* ^d *Non so-
lum missos per
§ 6. & c. 2. præcedentē Præ-
positum, vel per
H seipsum, sed etiã
per Summũ Pon-
tificem, nullo tẽ-
pore definito, po-
test reuocare; vt*

*in litteris Apostolicis gratiarum, anno quadragesi-
mo nono, per Paulum Tertium nostrum sanctum Pa-
trem nobis concessarum continetur.*

H ^g *Hoc, sicut alia multa dicta, & dicenda, po-
terit exequi Generalis per suos ministros; siue Præ-
positi Locales illi fuerint, siue non.*

I ^g *Cum*

a Idem Generalis in Missio- 9
nibus omnem habebit potesta-
tem; eis tamen nulla ratione re-
pugnando, quæ à sede Aposto-
lica (vt in ^c septimã Parte dici-
tur) proficiscuntur. Mittere er-
go poterit omnes sibi subditos,
siue Professionem emiserint,
siue non emiserint (quos mittē-
dos iudicauerit) † ad quaslibet F

mundi partes, ad quoduis tem-
pus, vel definitum vel indefini-
tũ, prout ei videbitur, ad quã-
uis actionem ex ijs quibus vti
ad proximorum auxilium So-
cietas solet, exercendam. † Po- G
terit etiam missos reuocare: &
in omnibus denique, vt ad ma-
iorem Dei gloriam fore sense-
rit, procedere. † Idem, cum ta- H
lenta hominibus Societatis no-
stræ donata cognoscat, officia
Prædicatorum, Lectorum, &

Con-

Confessariorū distribuet. De alijs officijs tantundem intelligatur: & quēlibet eo in munere, quod conuenientius ad diuinum obsequium, & salutem animarum obiturus in Domino videbitur, constituet.

10 ^a Eius erit, vti facultatibus à Sede Apostolica Societati concessis; & eam partem illarum, vnicuique inferiorum communicare, quam in ipso bene collocatam, ad finem diuini obsequij nobis præfixum, existimauerit. Eiusdem erit, reuocare eas, vel contrahere; ad eandem regulam diuini beneplaciti omnia exigendo.

a P. 5. c. 1.
A. & p. 8.
c. 1. §. 6.

11 ^b Eiusdem Generalis erit, correctionibus vti, ac pænitentias, quæ ad satisfactionem quorumcunq; defectuum conuenire uidebuntur, habitatione personarum, & aliarum circumstantiarū, iniungere: quarum consideratio eius charitati cum prudentia coniunctæ, qua ad Dei gloriam vtetur, committitur.

b Sup. c. 2.
§. 4 & inf.
c. 6. §. 2. &
p. 3. c. 1. §.
15. & N.

12 ^c Eiusdem erit, conuocare Societatem ad generalem Congregationem (quando alijs de rebus, quam de electione Præpositi est agendum) & statuere, vt Prouincialis etiam Congregatio conuocetur, cum expedire iudicauerit; & dirigere eos qui cōuenerint; ac suo tempore, iis absolutis quæ tractanda erant, dimittere.

c P. 8. c. 2.
C. & c. 4.
§. 2. & c.
§. §. 1. & 2.

13 ^d Sine eius facultate & approbatione, nullus possit dignitatem vllam extra Societatem admittere: nec ille facultatem huiusmodi dabit, nec id approbabit, si Sedis Apostolicæ Obedientia ipsū non

d P. 10 §.
6. & A.

non

I ¶ Cum ijs
 a Sup. §.3. qui bene suum
 & p.4.c.2. officium faciunt,
 §.5. & c. & ei possunt sa-
 10. §.3. & tisfacere, in triē-
 c.17. §.1. niū definito spa-
 b Inf. c.5. tio nihil deperit:
 §.1. quandoquidem
 hoc tempus &
 contrahi, & pro-
 rogari poterit:
 cum ijs qui se pa-
 rū idoneos osten-
 c Sup. §.3. derēt, id commo-
 di accedit, vt sine
 nota, cursu trien-
 niū peractō, re-
 d Sup. §.4. moueri possint:
 nisi ante id tem-
 e Sup. §.3. pus, ratione vni-
 & p.4.c. uersalis boni, Ge-
 2. §.5. & c. nerali remouen-
 10. §.3. & di viderentur.
 c.17. §.1.

R ¶ Quanquā
 poterit ad has e-
 lectiones, & res
 f Inf. c.6. alias graues &
 §.12. & p. dubias, rogare
 4. c. 2. E. sententias alio-
 g Inf. c.6. rum, quos iudica-
 §.8. uerit

non compelleret.

a Constituat idem, vt dictum **14**
 est, per seipsum Rectores Col-
 legiorum, & Vniuersitatum, ac
 Præpositos Locales Domo-
 rum, quos aptiores fore iudica-
 uerit; † **b** Prouinciales itidem **I**
 Præpositos ad triennium vt
 plurimum (quamuis & cōtra-
 hi, & prorogari etiam id spa-
 tium temporis possit, quando
 ad maiorem Dei ac Domini
 Nostri gloriam id fore videbi-
 tur) **c** Quibus etiam eam po-
 testatem communicabit, quam
 duxerit communicandam.

Poterit etiam eam reuocare, **15**
 restringere, & etiam augere, **d** et
 administrationis rationem ab
 eis exigere. **e** Quòd si Prouin-
 ciali facultatem constituendi
 Præpositos Locales, & Recto-
 res communicauerit; eiusdem
 Generalis erit, eodēdem confir-
 mare, vel remouere.

† Idem Officiales reliquos ad **16**
 gubernationem Societatis ne- **K**
 cessarios, **f** vt Procuratorem ge-
 neralem, **g** & Secretarium So-
 cietatis, constituet; eam illis fa-
 culta-

cultatem, quàm pro negotio-
rum ac personarum ratione cõ
uenire in Domino iudicabit,
communicando.

*uerit in Domino
bene sensuros; cõ
stituerè tandem,
in eius erit pote-
state.*

17 ^a Idem poterit, non expecta-
ta generali Cõgregatione, Do-
mos, Collegia, Vniuersitates Societati oblata
accipere; & in Fūdatores, cū priuilegijs in quar-
ta Parte dictis, eos quos in Domino admittendos
duxerit, admittere; et Lectores, Sacerdotes, et alia
quæ occurrerint, prouidere. ^b Erit tamẽ ei curã-
dum, vt cum huiusmodi conditionibus admit-
tat, ex quibus Societas commoditatem ad propo-
situm sibi diuini obsequij finem, & non detrimẽ-
tum sentiat. ^c Sed si experimento compertum ef-
set, grauari magis, quã iuari Societate, nec Præ-
positus Generalis de remedio prospiceret; in pri-
ma generali Societatis Cõgregatione, vtrũ huius-
modi Domũ, Collegium, vel Vniuersitatẽ relin-
qui, an teneri cum tali onere expediat, agi poterit.

18 ^d Transferre, vel dissoluere Domo, vel Colle-
gia iam erecta, aut in ^e vsum Societatis Professæ
redditus eorum conuètere, Præpositus Genera-
lis, vt in quarta Parte dictum est, non poterit.

19 ^f Cognoscat, quoad eius fieri poterit, conscien-
tias eorum qui sub eius Obedientia sunt; ac præ-
cipue Præpositorum Prouincialium, & aliorum,
quibus manera maioris momenti committit.

20 Generatim loquendõ, in rebus omnibus quæ
ad propositum Societati finem perfectionis &

auxi-

a Par. 4.
Proc. A. 82
c. 2. §. 1.

b P. 4. c. 2.
§. 2. & c.
11. §. 2. &
A.

c Sup. §. 5.
& p. 4. c. 2.
§. 2. & 3.
& A.

d Sup. §. 5.

e Inf. c.
4. §. 7. &
Exa. c. 1. §.
4. & p. 4. c.
2. §. 5. &
c. 10. §. 1.
& p. 6. c. 2.
§. 3. & p.
10. §. 4.

f Exa. c. 4.
§. 36.

auxilij proximorum ad gloriam Dei faciunt,
 a P. 6. c. 5. a omnibus præcipere in Obedientiæ virtute pos-
 sit. Et quamuis alijs inferioribus Præpositis, uel
 Visitatoribus, uel Commillarijs suam facultatē
 communicet; poterit tamen approbare, uel re-
 scindere quod illi fecerint, & in omnibus quod
 uidebitur, constituere: & semper ei Obedientiā
 ac reuerentiam (b ut qui Christi uices gerit) præ-
 stari oportebit.

b P. 3. c. 1.
 §. 23. & P.
 4. c. 10 §.
 5. & p. 6.
 c. 1. §. 1. 2.
 & 3. & p.
 7. c. 2. §. 1.
 & A. & p.
 8. c. 1. D.

*DE AVCTORITATE, VEL
 prouidentia, quam Societas habere debet
 erga Præpositum Generalem.*

Cap. IIII.

*IN CAPVT
 IIII.*

c Inf. c. 5.
 §. 2.

A ^c **E**T exer-
 cebit
 eā per Assisten-
 tes; de quibus
 mox dicetur.

d Inf. c. 5.
 §. 2.

B ^g *Urge-* net, uestitus, uicinus, & expen-
 sarū quarumlibet ad personā Præpositi spectan-
 tiū: quæ omnia uel augere, uel imminuere poterit
 Societas; prout Præpositum ipsum, ac se decere,
 & Deo gratius fore iudicabit. Et huic Societatis
 ordinationi Præpositum acquiescere oportebit.

e Inf. c. 5.
 §. 2.

^c Secunda ad corporis curam pertinet; ne in la-
 boribus,

F Acultas, uel prouidentia I
 Societatis erga Præposi- A
 tum, (habita semper ratione
 boni uniuersalis, ac maioris
 ædificationis) sex in rebus, quæ
 ad Dei gloriam iuuare possunt,
 consistit.

^d Prima ad res externas perti- 2

net, uestitus, uicinus, & expen-
 sarū quarumlibet ad personā Præpositi spectan-
 tiū: quæ omnia uel augere, uel imminuere poterit
 Societas; prout Præpositum ipsum, ac se decere,
 & Deo gratius fore iudicabit. Et huic Societatis
 ordinationi Præpositum acquiescere oportebit.

^c Secunda ad corporis curam pertinet; ne in la-
 boribus,

boribus, uel rigore nimio mensuram excedat. Quia etiam in re ad moderationem se reduci sinet Superior, & Societatis arbitrio acquiescet.

4^a Tertia ad animam eius spectat; cum etiam uiris perfectis aliquando huiusmodi cura uel circa personam, uel circa officium sit necessaria. Habeat ergo Societas cum Præposito Generali (& idem cum inferioribus fieri posset) aliquem, qui accedens ad Deum in oratione, postquam diuinâ bonitatem consuluerit, & æquum esse id iudicauerit, cum modestia debita, ac humilitate, quid sentiat in ipso Præposito requiri ad maius obsequium & gloriam Dei, admonere teneatur; siue ille sit eius Confessarius, siue alius quispiam per Societatem designatus, qui ad hoc negotium aptus videatur.

^a Inf. c. 5.

§. 2.

5^b Quarta est, quòd, † si quis vrgeret (licet eum non obligando sub pœna peccati) ut dignitatem aliquam admitteret, in qua Præpositi officium necessario relinquendum esset, non posset sine consensu Societatis

B ¶ *Vrgere intelligendum est, si Princeps aliquis secularis id curaret; & ordinaret Summus Pontifex aliquam sumere di-*

^b Inf. c. 5.

§. 6. & E.

& p. 10. §.

6. & A.

eam dignitatem; non tamen ita absolute imperando, ut ostēdat se uelle eum ad tale officium admittendum obligare. Nam in huiusmodi casibus, ubi cessat obligatio, non debet, nec potest sine probatione Societatis eam admittere: nec Societas approbabit, si Pontifex præcepto, quod ad peccatum obliget, non compelleret.

C ¶ *Ut*

eam admittere. Societas autem, semper intuendo quæ ad maius Dei obsequium & gloriam pertinent, si Obedientia Sedis Apostolicæ non compulerit, assensum numquam præstabit.

**¶ Inf. c. 5.
§. 6. & D.**

^a Quinta locum habet, si accideret ut valde negligens vel remissus esset in rebus magni momenti, ad Præpositi officium pertinentibus; propter corporis grauem ægritudinem, aut senium, ipse emendationis ea in parte sublata; unde multum detrimenti publicum bonum pateretur. tunc enim Coadiutor, vel Vicarius qui Generalis officio fungatur, est eligendus; siue ipsemet Præpositus eum cum approbatione Præpositorum Provincialium sibi substituatur; siue illi cum approbatione duorum Præpositorum Localium, vel Rectorum vniuscuiusque Prouinciæ, eum per litteras pluribus suffragijs eligant ad Societatis gubernationem; cum ea facultate, quæ Generali, vel ipsi Societati, si ea eligeret, communicanda videretur.

**¶ Inf. c. 5.
§. 4.**

^b Sexta locum haberet in quibusdam casibus (quos speramus per Dei bonitatem, aspirante ipsius gratia, nunquam euenturos) cuiusmodi essent

**¶ Sup. c. 3.
§. 18. &
Exa. c. 1. §.
4. & p. 4. c.
2. §. 5. & c.
10. §. 1. &
p. 6. c. 2. §.
3. & p. 10.
§. 4.**

C ¶ *Ut cum aliquo armorum genere, vel cultello, vel re quavis, cum qua insignis lesio inferri potest.*

peccata mortalia in externum actum prodeunt; ac nominatim copula carnalis; † vulnera re quæquã; ^c ex redditibus Collegiorum aliquid ad proprios sumptus assumere, † vel cuius extra Societa-

D ¶ *Id agitur peculiariter, ut non det consanguineis,*

Societatem donare; vel aliqua stabilia bona Domorum, aut Collegiorum alienare; vel prauam doctrinam habere. Siquid ergo horum accideret, potest ac debet Societas † (^a si de re sufficientissime constaret) eum officio priuare; ^b & , si opus est, à Societate remouere: in omnibus præ oculis habendo quod ad maiorem Dei gloriam & vniuersale bonum Societatis fore iudicabitur.

guineis, vel eis qui coniunctionem aliquam secularem cum ipso habent: & non præcluditur ostium, ut fiat elemosyna, vel detur, quod conuenit, ei, cui dari debere ad Dei gloriam Generalis sentiret.

^a Inf. c. 5.

§. 4.

^b P. 2. c. 1.

§. 1. & A.

E ¶ Quoniam qui curam aliorum, præcipue tam vniuersalem habent, iniuste calumniam à multis pati variis ob causas possunt, diligenter animaduertere oportet, ut Probationes dictorum defectuum sint, quam fieri possit, efficacissimæ, morali modo loquendo.

DE MODO QVO PROCEDERE
debet Societas in ijs quæ ad Præpositum
Generalem pertinent. Cap. V.

IN primis Præpositi Prouinciales, ^c quos Generalis ipse per se constituit, in conspectu Dei considerare & efficere quod vniuersali bono Societatis debent in prædictis ad Præpositum Generalem pertinentibus, prout in Domino senserint, teneantur.

^c Sup. c. 3.

§. 14.

^a In

^a Sup. c. 4. §. 2. **IN CAPVT**
V.

^b Sup. c. 4. A. & inf. c. 6. §. 10. & II. & p. 8. c. I. G. **A** ^c **P**rofessi
sint, si
cōmode fieri po-
terit. Et si ali-
quādo huiusmo-
di Assistētes (vel
aliquis eorum) à
Præposito rece-
derent, missi ad
^d hanc vel illā par-
tem, vt cito re-
deāt; necesse non
erit alios in eo-
rum locum sub-
rogare: si diu eos
abesse oporteret,
aliij subrogentur.
Verum Præpo-
situs Generalis
sine graui causa
vel necessitate
eos procul à se
mittere non de-
bet.

B ^c **R**em
demortui vel absentis loco.

^e Sup. c. 4. §. 7.

^e Tertio, si accideret aliquod ex peccatis (auer
tat

^a In ijs quę ad sumptus & cu-
ram corporis eius, & res alias
minus graues pertinent, Con-
gregatione opus non est: sed
† vt ^b Societas viros quatuor
ei Assistentes, qui discretionē,
ac zelo communis boni Socie-
tatis polleant, constituat: qui
^c quidem apud Præpositum
manentes, in conspectu Crea-
toris ac Domini sui dicere, ac
efficere, ^d quidquid circa tria
prima in præcedenti capite di-
cta, ad maiorem Dei gloriam
fore senserint, teneantur.

Electio vero quatuor huius-
modi Assistentium, eorum erit
qui Præpositum eligent, quan-
do ad id congregantur. Quod
si vel mortem obiret, vel à Præ-
posito Generali diutius abesse,
propter causas graues, aliquem
ipforum oporteret; non repu-
gnantibus Prouincialibus So-
cietatis, Præpositus Generalis
alium substituet, qui cum ap-
probatione omnium, vel ma-
ioris partis eorum, manebit in

rat id Deus) quæ sufficiunt ad Præpositum officio suo priuandū; simul atque res^a per testimonia sufficientia, vel ipsius affirmationem constaret; iuramento obstringantur quatuor Assistentes ad id Societati denunciandum, & cum omnium, vel certe trium subscriptionibus Congregationem,

^a Sup. c. 4.
§. 7.

B † id est Præpositos Prouinciales cum duobus alijs, quos singuli ex sua Prouincia secū adducent' (qui congregari tenebuntur) conuocandam, Et si res diuulgata, & communiter manifesta esset; non expectata quatuor Assistentium conuocatione, Prouinciales alij alios vocando conuenire deberent. Et ipso primo die, quo in locū huiusmodi Congregationis ingredientur, vbi aderunt quatuor illi qui conuocarunt, cum alijs congregatis, rem is aggrediatur, cui omnia notiora sunt, & accusatio dilucide explicetur: & postquam auditus fuerit Præpositus, foras egredi debebit: & antiquissimus ex Prouincialibus^b simul cum Secretario, & alio

B § Rem nihilo minus secretam teneant, quantum fieri poterit, cum alijs, etiam eiusdem Societatis, donec veritas eluceat: vt si certū esse, quod quatuor sibi persuaferant, non inueniretur, iniusta infamiae nota Præposito nō iuratur.

C § Cum Assistente de tota re scrutinium faciat; & primo quidem, an constet de peccato quod obijcitur; deinde an huiusmodi sit, vt propter id priuari officio debeat; & idem suffragia promulget, quæ, vt

^b P. 8. c. 6.
D.

T suf-

C Cum defe-
ctus ad deposti-
tionem sufficien-
tes non deprehen-
derentur, alijs
de rebus agatur,
propter quas con-
uocata Societas
videatur; et quod
P. 8. c. 6. ad Præpositū at-
tinet, dissimule-
tur: immo quoad
eius fieri poterit,
nullo tempore di-
uulgari debet. Et
sic, cum conuocā-
tur, præmoneri,
et post rē discus-
sam serio iniungi
conscijs, et præ-
sertim Prouincia-
libus oportet, ne
cui indicēt. Et cū
constitutū fuerit
illum officio pri-
uare, tunc etiam
cū Præposito Generali secreto agendum est, ut ipse-
met officio se abdicet; ut hoc promulgari, et peccatū,
ac officij propter peccatū priuatio occultari possit.

**Sup. c. 4.
S. 6.**

P. 8. c. 7.

sufficiant, duas tertias partes
excedent; & tunc statim de alio eligendo agatur: & si fieri
potest, non prius inde egrediā-
tur, quam Societas Generalem
Præpositū habeat: & si eo die
res transigi non poterit, in se-
quenti, vel quam expeditissi-
me fieri poterit, eo modo quo
in octaua Parte^a dictum est,
transigatur.

† Si defectus deprehensi non
fuerint eiusmodi, ut priuandus
officio suo, sed tantum corri-
gendus videretur; quatuor eli-
gantur, quibus cura iniungatur
considerandi, quæ correctio ei
conueniat: & si non conueni-
rent, paribus suffragijs existen-
tibus, quintus adiungatur, vel
tres alij; ut quid in Domino
conueniat constituent.

† Si^b accideret Præpositū Ge-
neralem ad Societatis guber-
nationem esse inutilem, re-
par-

D § Omnino esset inutilis, qui vsu rationis ca-
reret,

partim coram eo, & partim in eius absentia agitata, dispiciatur an eligi Vicarium absoluta cum potestate, quavis sine nomine Præpositi Generalis (quã diu uixerit qui tunc erat) oporteat: & id, si pluribus quàm dimidiæ parti suffragiorum visum fuerit, sic agendum erit. Si id necessarium fore non iudicarent, videndum erit an præter ministros illos quorũ opera Generalis utebatur, Societas alios providere debeat; ut subleuato magis eo, et adiuto, non desideraretur quod ad gubernationem Societatis conueniret. Et ea in re sequi oportebit quod plus quàm media pars eorum qui congregati sunt, stauerit.^a Si ageretur de dignitate, quam ut plurimum pati nõ potest Præpositi officiũ, si non compulerit talis Obedientia Summi Pontificis, quæ ad peccatum obligare posset; res in consultationem ne adducatur;

E † sed id omnino tanquam certum tenendum est, nec debere, nec posse consensum ad huiusmodi dignitatem admittendam, præstari.

reret; quique in morbum minime curabilem incidisset, tamque grauem, ut rebus sui officij vacare non posset, nec aliquando vacaturus speraretur. Si morbus talis non esset, ut de sanitate desperandum videretur; sine Congregatione generali Vicarius per eundem Præpositum posset constitui, ut ipsius officio, donec conualesceret, omnino fungeretur: & recuperata sanitate, concessa ei prius facultas cessabit.

E ¶ Hinc apparet

^a Sup. c. 4.
s. 5. & B.
& p. 10. s.
6. & A.

ret necessarium non esse ad hoc statuendum ad Congregationem venire: nisi Obedientia Sedis Apostolicæ intercederet, quæ Præpositum, vel Societatem (vt dictum est) ad peccatum obliget, nisi res ad effectum perducatur.

DE IIS QUÆ IUVARE POTERUNT Præpositum Generalem, vt suo officio bene fungatur.

Cap. VI.

IN CAPVT VI.

a Sup. c. 2.
§. 2. & p.
8. c. 1. G.

AS^a **H**OC præstabit in primis auctoritate, et exemplo vitæ suæ,

b Sup. c. 1.

et charitate ac dilectione Societatis in Christo Domino Nostro,

c Sup. c. 2.
§. 1. & p.
10. §. 2.

et oratione^c assidua ac desiderijs plena, et Sacrificijs, quæ gratiam conseruationis et augmenti huiusmodi impetrent: et ex ijs quæ præstare ipse potest, hoc maximi momenti apud eum esse debet, et in quo plurimum in Domino confidat. Est enim in primis efficax ad gratiam à diuina Maiestate impetrandam; à qua, quod expetitur

CVM proprium Generalis officium non sit concionari, nec Confessiones audire, nec alia huiusmodi (in quibus tamen ille, vt particularis persona, videbit quid præstare possit, cum ei per alias occupationes officij sui proprias licebit, & non aliter) † sed^b ita **A** regere vniuersum huius Societatis corpus, vt conseruetur, & gratia diuina aspirante in bono

proce-

bono suo statu, & modo procedendi ad Dei & Domini Nostri gloriam crescat; ad quem sibi propositum finem sua potestate uti debet.

2 Præter dona illa perfectionis magnæ spiritualis, ac virtutum, de quibus secundo capite dictum est, bonis ^b etiam ministris ad munera particularia obeunda opus habet. quamvis enim per seipsum aliquando in illis versetur; habeat tamen necesse est Præpositos inferiores (quos viros selectos esse oportet) ^d quibus multum potestatis conferre, & huiusmodi res particulares fere semper committere possit. ^e Eius autem crebrior communicatio inter Præpositos inferiores cum Prouincialibus erit; horum autem cum Rectoribus, & Præpositis Localibus, ut ^f melius subordinatio cõser-

procedit: idque potissimū faciet, cū necessitas occurrerit: ^a tum etiam id faciet, sollicitudinē adhibendo ad Constitutionum obseruationē; ^c iniungendo crebro sibi rationē reddi eorum quæ in Prouincijs omnibus geruntur per Prouinciales; scribendo eisdem quod sentit de rebus ad se relatis; & curando, ut provideatur, ubi conuenit, per se, & ministros; de quibus agetur.

B § Hoc

uetur. Aliquando tamen Generalis, vel ut pleniorrem rerum omnium notitiã habeat, vel propter alia quæ sæpius accidere solent, ipsemet cum Rectoribus, & Præpositis Localibus, & particularibus etiam personis aget; ^g eosdemque consilio,

T 3 . repre-

a Sup. c. 3.

§. 8. & p. 4.

c. 10. §. 5.

& p. 6. c. 1.

§. 1. & c. 5.

& p. 10. §.

13.

b Par. 10.

§. 8.

c P. 8. c. 1.

§. 9. & L.

& c. 2. B.

d P. 2. c. 1.

§. 2. & B.

& p. 4. c.

10. §. 4. &

p. 10. §. 8.

e P. 8. c. 1.

§. 4.

f P. 2. c. 1.

§. 2. & p.

8. c. 1. §. 4.

& E. & p.

10. §. 9.

g Sup. c. 3.

§. 11.

reprehensione, & si opus est, correctione iuuare studeat: quandoquidem eius est munus, defectus Præpositorum inferiorum supplere, ac cum diuino fauore & auxilio, quod in ipsis perfectum non est, ad perfectionem perducere.

Ad omnia etiam conferet, si Generalis litteras Apostolicas, & concessiones omnes, quæ ad institutionem, facultates, vel priuilegia Societatis pertinent, & quoddam eorum compendium apud se habuerit: catalogum itidem unum omnium Domorum, & Collegiorum Societatis cum suis redditibus; & ^a alterum personarum omnium quæ in quauis Prouincia versantur, non solum Professorum, & Coadiutorum qui formati, ac Scholarium qui approbati dicuntur, sed etiam illorum qui in Probationibus exercentur; ubi eorum nomina, & qualitates scribantur: & hunc catalogum renouandum singulis annis, si conuenire videbitur, curabit. Et demum omnia perspecta habeat; ut in omnibus rebus melius possit quæ ad gloriam diuinam pertinent, prouidere.

^b P. 6. c. 3. ^b Quod in vniuersum in sexta Parte capite tertio dicitur, eos qui de Societate sunt, negotijs secularibus, licet pia alioqui essent, implicari non debere; id Generali magis, quàm

B ¶ Hoc intelligendum est, quatenus declinari poterunt. reliquis omnibus; conuenit: † ne in eis, uel alijs etiam rebus, pijs quidem, sed ad Societatem non pertinentibus,

Sed

ita

ita occupari se sinat, ut tempus ac vires ad ea quæ pertinent ad ipsius officium (quod quidem magis, quam totum hominem requirit) eum destituant.

† Sed nec in executione ministeriorum particularium ad Societatem pertinentium, quæ per alios effici possunt, magnopere occupari deberet: cuiusmodi esset peculiaris alicuius Domus cura, quod ad sustentationem temporalem, & gubernationem eius attinet: quin potius, ^but superius dicitur, suos quovis in loco, etiã ubi ipse residebit, Officiales habeat; in quos si totam curam non reiecerit, subleuetur certe ab eis, & huiusmodi curæ occupatione liberetur.

¶ Sic etiam in quavis Prouincia eos habeat Prouinciales tam probatæ fidei, ut qui intelligit magna ex parte ex his & Localibus bonam gubernationem Societatis pendere. Cum autem illi tales fuerint, laborem cum illis, in rebus quæ id patiuntur, diuidendo, & de

Sed demum prudentia docebit, nũ per se, aut alios ^a Inf. §. 7. de Societate debeat nonnumquã aliquorum priorũ operum, quæ ad Societatem non pertinet, curã suscipere: vel quod magni sint momenti in Dei obsequio, vel in gratiam eorum, qui id impetrare student.

¶ *Præscribere ordinem, qui tenendus est (si talis non esset, qualis conueniret) ubi residet, & etiam alijs in locis, Præpositi Generalis est: sed executio alijs, ut dicitur, demandabitur.*

D Quoniam qui cum tam multis hominibus, deque rebus tam varijs & tanti momenti agere debet, si aliorum ministerio non iuaretur, onus ferret intolerabile, quod ne magna quidem cum distractione animi, et sanitatis, ac longioris vitæ dispēdio bene posset sustinere: et sic videre est, eos omnes quibus gubernationum alicuius momenti cura est commissa, quo illis satisfacere possint, multis ad id auxilijs subleuari. Vnde & Generalis, ut bene, expedite, & suauiter suum officium faciat, eisdem

omnibus grauioribus certiorē se fieri curando, plus otij ac tēporis sibi relicū, ut rebus vniuersalibus vacet, quę solus ipse obire potest, intelliget. Plus etiam lucis ad perspiciendum quid in illis facto opus sit, si ipsius intellectus eam lucē, qua donatus est, ex parte non amiserit; ut eis accidit, qui plus æquo in rebus particularibus, ac exiguis occupantur; vnde opprimi & debilior reddi intellectus acies ad res vniuersales perspiciendas solet.

Nec solum Præpositus Generalis ad res particulares (ut dictum est) ministris opus habet; † sed etiam ad vniuersales, & sui officij proprias; ut eis bene ac suauiter possit satisfacere. Habeat igitur necesse est, qui multa in memoriam reducendo, ad sollicitudinem curandi res tam multas officij sui; qui etiam cōsilio ad eas ordinandas; demum qui diligentia ac labore ad eas opere complendas adiuuet. Id enim compertum est, quòd nec viri vnius memo-

*Sup. 5.2.
5. & 6.*

D

memo-

memoria tam multarum rerū recordationi satis sit; nec, si id præstaret, vnius intellectus ad easdem bene considerandas & ordinandas satis esset; nec, quamuis & hoc posset, vires vnius ad easdem exequendas sufficerent.

- 8 Ad ^a primum illud de solitudine omnia curādi, aliquo ministro ei opus est, qui ordinarie apud ipsū maneat; † qui pro memoria, & manibus illi sit ad omnia, quæ scribenda, & tractanda fuerint, ac breuiter ad res omnes officij sui obeundas; qui induat Præpositi personam; & præter potestatem, totū officij eius pōdus humeris suis impositū esse existimet.
- 9 Hic Præpositi minister vir esse sollicitus, & discretionis, & si fieri posset, doctrinæ dono, & specie honesta, ac modo agendi verbo & litteris cum omni hominum genere, præditus esse deberet; quique in primis esset vir, cui confidenter quiduis committi posset; quique Societatem in Domino dilige-

dem indiget auxilijs.

E ¶ Huius officium erit, ex omnibus litteris & informationibus summam in pauca redigere, & capita eorum ^a Superiori que Superiori proponēda sunt, et que postulant vt respondeatur, vel aliquid agatur; & prout se extendet munus à Generali commissum, litteris poterit respondere; siue Generalis, siue ipse Secretarius de ipsius cōmissione, eas subscribat: et Generali eas, vel secundum eius voluntatem Assistentibus, vel alicui eorum, aut etiam nulli ostendas

^a Sup. c. 3. s. 16.

*dat; prout res ip
sæ, de quibus scri
bitur, & ratio
personæ Secreta
rij exigunt.*

ligeret: quo utilius eius opera
ac ministerio vti Præpositus
Generalis ad gloriam diuinam
valeat.

Secundum auxilium, vi- 10

F *¶* *Etiam* delictet consilij ad res graues,
quæ se offerunt, ordinandas & constituendas,
quàm sit Generali Præposito necessarium, ex ea-
rum multitudine, & ex humani intellectus natu-
ra, qui tam multas in partes consideratione diui-
di nequit, vel certe ad id quod oportet, in eis par-
tibus dispiciendum, ac prouidendum non suffi-
cit, potest intelligi.^a Videtur ergo pernecessariū,
vt aliqui sint apud Superiorē viri, litteris & om-
nibus alijs Dei donis clari, qui ei assistant, & con-
siderandi peculiari sollicitudine res vniuersales
Societatis à Generali commissas curam habeāt;
quam illis posset diuidere, quo accuratius res om-
nes perspiciant: vt vnus rerum Indicarum inspi-
ciendarū, alter Hispaniæ & Portugalliæ, & alius
Germaniæ & Galliæ, & alius Italiæ & Siciliæ cu-
ram haberet: & sic de alijs, quando Societas in
plures partes spargeretur. Quisque autem ex eis
peculiari oratione, & suis in Sacrificijs recorda-
tione, Deo partem illam sibi specialiter commis-
sam commendare debet; & considerare, quid in
ea magis, ad id consequendum quod sibi Societas
proponit, iuuare posset. Conferendum etiā cum
alijs esset, siquid ad rē facere magnopere videre-
tur. Res autem inter se discussas Generali referre
pos-

^a Sup. c. 5.
§. 2. & p. 8.
c. 1. G.

F possent. † Iidem etiam attende-
rēt ijs rebus, quæ vel à Præpo-
sito, vel etiam à Secretario So-
cietatis proponerentur: vt ma-
gis inter ipsos discussæ Supe-
riori referantur. Et in vniuer-
sum in considerandis & tra-
ctandis rebus, tam ad doctri-
nam, quàm ad praxim pertinē-
tibus, quæ altiore considerationem postulant, iuuare Præ-
positum ac subleuare debent.
Præter id autem, & quòd rebus
multis melius prouideri per il-
los poterit, Prædicationi, Le-
ctioni, Confessionibus audien-
dis, & alijs bonis ac pijs ope-
ribus ad Dei gloriã & anima-
rũ auxilium vacare poterunt.

II Numero autem huiusmodi
Assistentes nunc quidem qua-
tuor erunt; & quidem illi ipsi
esse poterunt, de quibus ^a supe-
rius dictum est. Quamuis autē
res grauiore cum eis tractãde
sint, statuendi tamen facultas, postquam eos au-
dierit, penes Præpositum Generalem erit.

II In tertio auxilio, videlicet diligētia ad exequē-
dum vel complendum quod ad res Societati ne-
cessarias fuerit constitutum, cuiusmodi essent

F § Etiam res
scribendæ maio-
ris momenti, &
instructiones eo-
rum, qui huc &
illuc mittuntur,
cum his antequã
scriberētur, pos-
sent conferri:
quodque eis vi-
deretur, posset Se-
cretarius Supe-
riori referre: &
tantundem in ijs,
quæ ad doctrinã
pertinent. Hæc
autem non solum
subleuarent Ge-
neralem, sed etiã
rebus illis, quæ
ab ipso constitue-
rentur, maiorem
auctoritatem af-
ferrent.

G § Quam-

^a Sup. c. 5.
§. 2.

ne-

^a Sup.c.3.
s. 16.& P.
4.c.2.E.

G ¶ Quamuis Procuratorū habitatio in Domibus Professæ Societatis ordinariē esse non debeat, sed in alia ipsis assignata; nihilominus quādo nō tractāt lites, vel quando necessitas aliqua vrgeret, vel alioqui conueniret, & ad tempus, possent in Domibus habitare. Et hoc eorum iudicio relinquitur, qui in dictis Domibus Professæ Societatis alijs præsumunt; iuxta quod ordinatū vel commissum eis fuerit à Generali, vel de ipsius intētionē eis constiterit.

H ¶ Vel ut plures Procuratores

negotia, quę ad Domos vel Collegia pertinent, expedire; tum etiam quę illorum sunt, defendere: & generatim ad res omnes agendas, ^a multum conferret, immo necessariū est vnius Procuratoris generalis Societatis auxilium, qui quidem Romę resideat, ac prudentia, fidelitate, & dexteritate cum hominibus agendi, & omnibus alijs dotibus polleat; non tamē Professus sit, † nec in Domibus Societatis Professæ habitet; sed in alia (de qua dictū est in quarta Parte) † qui suis etiā auxilijs, ac ministris ad ea negotia, quę solus non potest cōficere, necessarijs subleuetur.

Cum ergo Præpositus huiusmodi habeat auxilia, tempus (quod quidem valetudo, & vires corporis permittent) partim cum Deo, partim cū Officialibus, & ministris huiusmodi agendo, partim secum seorsum considerando, ac cum auxilio & fauore Dei ac Domini Nostri, quod agendum est statuendo, impendet.

14 † Præpo-

14 † Præpositi^a etiam Prouin-
 I ciales, & Rectores Collegio-
 rum, vel Præpositi particulares
 Domorum suis auxilijs pluri-
 bus & paucioribus, pro necessi-
 tate ac momento rerum ipsis
 commissarum, subleuari de-
 bent: ac præcipue ad consiliũ
 aliquos cum quibus res gra-
 uiores quæ occurrunt, commu-
 nicent (quamuis eis auditis pe-
 nes Superiores sit statuendi fa-
 cultas) designatos habeant.

DECI-

giorum conuenit, quod attinet ad
 Dei dona, quibus
 ornari debent, ad potestatem, officium, & au-
 xilia, quæ habere eos oportet; prout ex-
 presse dici poterit^b in Regulis,
 quæ ad Præpositos huius-
 modi particulares
 pertinent.

res constitueren-
 tur; prout res,
 quæ incidunt, &
 necessitas vrgens
 diuersarũ ac va-
 riarum regionũ
 postularet.

I ¶ Ex ijs quæ
 dicta sunt de Ge-
 nerali, intelligi
 poterit quod Pro-
 uincialibus, &
 Localibus, & Re-
 ctoribus Colle-

a P.4.c.10.
 s.7. & c.
 17. §.1. &
 p.10. s.8.

b Proc.
 Declar.

IV. DE CL. VI.
CVM DECL. VI.

DECIMA PARS

DE MODO QVO CONSERVARI
& augeri totum corpus Societatis in
suo bono statu possit.

VIA Societas, quæ medijs huma- **I**
nis instituta non est, per ea nec
conseruari nec augeri potest; sed
per gratiam omnipotentis Dei ac
Domini Nostri IESV Christi:

^a Inf. §. 12.
& Proc.
const. §. 1.

in eo solo sp̄e constitui oportet, ^a quòd conserua-
turus sit, & promoturus hoc opus, quod ad obse-
quiũ & laudẽ suã, & auxiliũ animarũ inchoare
dignatus est. Et iuxta sp̄e hãc, primũ mediũ & ma-
xime consentaneũ, orationũ & Sacrificiorũ erit;
quæ hac cũ intẽtionẽ sãcta offerri, & singulis heb-
domadis, m̄sibus, & annis in omnibus locis, vbi
Societas residet, certa ordinatione institui debẽt.

^b Exa. c. 1.
§. 2. & p. 1.
c. 2. §. 8. &
c. 3. §. 1. &
p. 3. c. 1.
§. 9. & p.
4. Proc.
& c. 12. §.
1. & p. 6.
c. 3. §. 4. &
p. 7. c. 1.
§. 1.

Ad conseruationem & incrementum non so- **2**
lum corporis, id est eorum quæ externa sunt, sed
etiam spiritus Societatis, atque ad affecutionem
^b finis quem sibi præfigit auxiliũ animarũ, ad vl-
timũ & supernaturalem suum finem consequen-
dum media illa quæ cum Deo instrumentum cõ-
iungunt, ac disponunt, vt à diuina manu recte
gubernetur, efficaciora sunt, quã quæ illud dispo-
nũt erga homines. ^c Huiusmodi est probitas &
virtus, ac præcipue charitas, & pura intẽtio diuini
seruitij, & ^d familiaritas cũ Deo in spiritualibus

^c P. 8. c. 1.
§. 8.

^d P. 9. c. 2.
§. 1. & c. 6.
A.

deuotionis exercitijs, & zelus syncerus animarum ad gloriam eius qui eas creauit ac redemit, quouis alio emolumento posthabito. Videtur^a itaque in vniuersum curandum esse, vt omnes qui se Societati addixerunt, in virtutum solidarum ac perfectarum, & spiritualium rerum studium incunbant; ac in huiusmodi maius momentum, quam in doctrina, vel alijs donis naturalibus & humanis constitutum esse ducant. illa enim interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanare ad finem nobis propositum oportet.

3 Hoc iacto fundamento, media illa naturalia quæ Dei ac Domini Nostri instrumentum in proximorum vtilitatem disponunt, in vniuersum ad conseruationem & incrementum totius huius corporis conferent; si tamen & addiscantur, & exerceantur syncere ad solum Dei obsequium; non vt illis fiducia nostra innitatur, sed potius vt diuinæ gratiæ, iuxta summæ prouidentia sue ordinem, per hæc cooperemur; qui ad gloriam suam tam dona naturalia, quæ ipse vt Creator, quam supernaturalia, quæ vt gratiæ auctor donat, vult referri. Et ideo media humana, vel per industriam acquisita, ac precipue doctrina exacta & solida,^b & modus eam proponendi populo in Concionibus, & Lectionibus,^c & forma agendi cum hominibus, eosdemq; tractandi diligenter curanda sunt.

4 Iuuerit etiam magnopere, in suo bono statu ac disciplina Collegia conseruare, & ad id eorum^d superintendentiam per illos exercere, quibus

^a utilita-

^a P. 3. c. 1.

§. 10.

^b P. 3. c. 1.

§. 21. & p.

4. c. 8. § 3.

& A. B. &

C.

^c P. 4. c. 8.

§. 8.

^d Par. 4. c.

10. §. 1.

^a Inf. §. 5. ^a utilitatis tēporalis nihil ex eis potest accedere.
 & Exa. c. 1. Talis est Societas Professā, ^b quæ in Collegijs
 §. 4. & p. 4. eos instituendos curabit in perfectione vitæ, lit-
 c. 2. §. 5. & terisque Christiano dignis, qui talentum ad id
 c. 10. §. 1. fortiti esse videbuntur. hi enim pro seminario
 & p. 6. c. 2. Societati Professæ, & eius Coadiutoribus erunt.
 §. 3. & p. 9. etfi cum Collegijs, Vniuersitates etiam curæ So-
 c. 3. §. 18. cietatis commissæ fuerint; obseruato illo modo
 & c. 4. §. 7. procedendi, ^c de quo in quarta Parte dictum est,
^b P. 3. c. 1. ad finem eundem iuuabunt.
 §. 27. & p. 4. Procæ. &

c. 3. §. 1. & Quia ^d Paupertas velut propugnaculum est
 c. 7. §. 1. & Religionibus, vt eas in statu suo, et disciplina cō-
 c. 11. §. 1. seruet, & à compluribus hostibus defendat (vn-
 c Par. 4. c. de etiā Dæmon enititur illud varijs rationibus
 11. euertere) refert plurimum ad conseruationē &
^d P. 3. c. 1. augmentū totius huius corporis, procul admodū
 §. 25. & p. omnem auaritię speciem ablegasse; nullos reddi-
 6. c. 2. §. 1. tus, vel possessiones, ^e vel stipendia pro verbi Dei
 c Exa. c. 1. Prædicatione, aut Lectione, aut Missis, aut admi-
 §. 3. & c. 4. nistracione Sacramentorum, aut demum rebus
 §. 27. & p. quibuslibet spiritualibus (vt est in sexta Parte di-
 4. c. 7. §. 3. ctum) admittendo, ^f nec ad suam utilitatem red-
 & c. 15. §. ditus Collegiorum applicando.
 4. & c. 17. F. & p. 6.

c. 2. §. 7. § Erit etiam summi momenti, vt perpetuo fœ
 & G. & p. lix Societatis status conseruetur, diligentissime
 7. c. 4. §. 4. ambitionem, malorum omnium in quauis Re-
 & B. pub. vel Congregatione matrem submouere; ac
 f Sup. §. 4. aditum ad dignitatem, vel prælationem vllam
 g P. 4. c. 6. directe vel indirecte quærendam in Societate,
 §. 17. & c. præcludere. Quod vt fiat, omnes Professi se nihil
 15. §. 4. & vnquam
 P. 9. c. 1. A.

vnquam ad eam obtinendam acturos; & quos age
 re animaduverterint, delaturos, Deo ac Domino
 Nostro voueant: ^a & incapaces ac inhabiles ad
 praelationem quamuis habeantur ij, de quibus
 probari posset quod eam ambijsent. Promittat
^b etiam Deo ac Domino Nostro ad nullam etiã
 extra Societatem praelationem, vel dignitatem
 obtinendam se quidquam acturos; nec ad sui ele
 ctionem ad huiusmodi munus, quoad eius fieri
 poterit, consensum præstituros; si eius Obedien
 tia, qui sub pœna peccati potest præcipere, eos
 non compulerit: sed vnusquisque videat qua ra
 tione animarum salutem, iuxta nostræ Professio
 nis humilitatem & submissio
 nẽ, inseruire possit: & ne Socie
 tas his hominibus, qui ad pro
 positum sibi finem sunt ei ne
 cessarij, priuetur.

^a P. 8. c. 6.
 §. 2. & A.

^b P. 9. c. 3.
 §. 13. & c.
 4. § 5. & B.
 & c. 5. §. 6.
 & E.

Promittat etiam Deo, quod
 si quando dicto modo compul
 sus, praelationem aliquam ex
 tra Societatem admittet, † au
 diet postea quouis tẽpore, Præ
 positi Generalis, qui pro tem
 pore fuerit, consilium; vel
 alicuius, quem ille sibi ad hoc
 substitueret; quodque, si sense
 rit melius esse quod consuli
 tur, sit illud executurus: non
 quod habeat qui Prælatus est,

DECLARA
 tiones

In decimã Par
 tem.

A **C**onside
 rando,
 quàm instanter,
 quamque multis
 rationibus cura
 tum sit, vt aliqui
 de nostra Socie
 tate varios Epi
 scopatus sume
 rēt; cūque in mul
 tis obuiã itũ sit,

V ali-

nec

nec tamen in Patriarchatu et Episcopatibus Aethiopiae admittendis resisti potuerit; de hoc auxilio ad opus illud Aethiopiae et alia similia, cum resistendi modus deesset, cogitatum est. Non tamen obligatur Societas ad hoc munus suscipiendum; quandocumque aliqui ex ea, Episcopatus esset admittendus: immo libera manet, ut id oneris et relinquere, et assumere possit ubi multum referre ad Dei obsequium iudicaret. Post emissam autem Professionem, hoc Votum simplex^d cum alijs de quibus diximus, emittetur.

^a P. 1. c. 1. §. 3. & P. 4. Procc. A. & p. 8. c. 1. §. 2. & B.

^b P. 2. c. 1. §. 1.

^c P. 2. c. 2. §. 2.

^d Sup. §. 6. & p. 6. c. 2. §. 1.

^e P. 5. c. 2. §. 1. & 2.

aliquem de Societate Superioris loco; sed quod sponte in Dei conspectu vult ad id faciendum obligari, quod ad diuinum obsequium melius esse intellexerit; quodque placeat esse aliquem, qui sibi cum charitate ac libertate christiana ad gloriam Dei et Domini Nostri id proponat.

Ut perpetuo totius huius corporis bonus status conseruetur, confert plurimum quod in prima, secunda, & quinta Parte dictum est, de^a turba & hominibus ad nostrum Institutum ineptis, ne ad Probationem quidem admittendis: & si aliqui Probationis tempore^b non esse idonei inueniretur, etiam dimittendis.^c Siqui vero deprauatis moribus essent, aut de quorum emendatione parum speraretur, multo minus essent retinendi. Minus etiam apertum ostium esse debet ad admittendos aliquos in Scholasticos approbatos, & Coadiutores formatos: minime vero omnium in Professos: ^e non enim alij, quam spiritus & doctrinae sele

B § In

ctæ

Etæ viri, & multum diuque exercitati, & in varijs Probationibus virtutis & abnegationis sui ipsorum, cum omnium ædificatione & satisfactione perspecti, ad Professionem admitti debent. Sic enim, licet multitudo augetur, non imminuetur nec debilior reddetur spiritus, dum tales sint qui in Societatis corpus cooptantur.

8^a Cum bona & mala capitis habitudo in vniuersum corpus redundet, summopere conferet si electio Præpositi Generalis ea sit, quæ in nona Parte descripta est.^b Et post hanc electionem, illa maximi erit momenti, qua inferiores Præpositi in prouincijs, & Collegijs, ac Domibus Societatis eliguntur. nam fere quales hi fuerint, tales & eorum subditi erunt. Refert^c etiam magno- pere, præter electionem, si Præpositi particulares in sibi subditos, & Generalis in particulares, ac contra Societas in Generalem (vt in nona Parte declaratum est) multum potestatis habeant: ita vt omnes ad bonum omnia possint: & si male agerent, omnino subiecti sint. Refert^d etiam vt Superiores, ministros idoneos (vt in eadem parte dictum est) ad ordinationem & executionem rerum quæ spectant ad eorum officium, habeant.

9^e Quod iuuat ad vnionem mēbrorum huius Societatis inter se, & cū suo capite, multū etiam ad conseruationem boni status illius iuuabit: cuiusmodi est in primis voluntatum uinculum, quod Charitas est, & mutuus amor,^f quem crebra communicatio, & rerum mutua notitia,

a P. 9. c. 2.

b P. 9. c. 6.
§. 6.

c P. 2. c. 1.
§. 2. & B. &
P. 4. c. 10. §.
4. & P. 9. c.
3. 4. 5. & 6.

d P. 9. c. 6.
§. 2. & 14.

e P. 8. c. 1.
§. 8.

f P. 8. c. 1.
§. 9.

^a Proce. ^a eadem doctrina, & in omnibus, quantum fieri potest, uniformitas nutrietur. Sed in primis id præstabit Obedientiæ vinculum quod ^b particulares cum suis Præpositis, & hos ipsos inter se, & cum Prouincialibus, & utrosq; cū Generali uniet: ita

^b P. 4. c. 10. §. 5. & 8. & p. 8. c. 1. §. 4. ut inter omnes diligēter ^c subordinatio seruetur.

^d Moderatio laborum animi & corporis, & in Constitutionibus, quæ ad neutrum extremum rigoris vel dissolutionis vergāt (vt sic melius obseruari possint) mediocritas conferet ad durationē, & totius corporis in suo statu conseruationē.

^e Ad eundem finem faciet,

^B ¶ In primis conseruetur beneuolētia Sedis Apostolicæ, cui peculiariter inseruire debet Societas: deinde Principum seculariū, & magnatum, ac primariæ auctoritatis hominum; quorū fauor, aut alienatio animi multum facit, vt ostium diuino seruitio, et bono animarū aperiatur, vel præcludatur.

^a Sic

mino

mino Nostro amplectatur.

12 Iuuerit etiam moderatus & prudens vsus gratiarum per Sedem Apostolicam concessarū: solius auxiliij animarum fine syncerissime nobis proposito. Sic enim diuina bonitas ^b opus hoc quod cœpit, promouebit; ac bonus odor, ^c qui veritati bonorum operum innitatur, hominū deuotionem augebit: vt & à Societate ipsi iuuari, & eandem ad propositum sibi finem obsequij & gloriæ diuinæ Maiestatis iuuare curent.

13 † ^d Conferet etiam, rationē habere valetudinis; vt ea in particularibus conseruetur; quē admodum tertia in Parte dictū est: ^e & vt demū omnes obseruationi Constitutionum studeant: ad quam, easdem scire, saltem quæ ad quemlibet pertinent, necesse est. Quare legere vel audire easdem singulis mensibus oportebit.

Domus, & Collegia in locis vbi sit purum & salubre cælum, habeantur; & non in eis, qui contrariam habent proprietatem.

^a Sic itidem, cum aliqui male affecti esse intelligerentur, præcipue si homines sint non vulgaris auctoris, orandū est pro eis, vt tendūq; rationibus cōueniētibus, vt in amicitia redeāt, vel certe aduersarij non sint: idque non timore contradictionū, vel quòd asperius quidquam nobis inde posset accidere; sed vt per huiusmodi hominum beneuolentiam, magis in rebus omnibus Dei obsequiū & gloria crescat.

^c ¶ Ad hoc etiā curandum est, vt

^a P. 4. c. 10. C.

^b Sup. 5. 1. & Proc. Const. 5. 1.

^c P. 7. c. 4. 5. 2.

^d P. 3. c. 2. 5. 1.

^e P. 4. c. 10. 5. 5. & P. 6. c. 1. 5. 1. & c. 5. & P. 9. c. 3. 5. 8. & c. 6. A.

F I N I S.

FORMULA VOTORVM SIMPLI-
cium, quæ Professi emittunt post Professio-
nem, iuxta Constitutiones; extracta ex

^a Tit 6. D.

23.

^b Decr. 70.

^a prima Congregatione ge-
nerali, & recognita
^d ^b tertia.

^c P. 6. c. 2.

§. 1. & A.

^d Par. 10.

§. 6.

^e Ibidem

^f Ibidem

EGO .N. Professus Societatis I E S V, pro-
mitto Deo omnipotenti coram eius Virgine
Matre, & tota curia cœlesti, & coram R. Patre
Præposito Generali, vel corā. N. locum Genera-
lis Præpositi tenente, ^c nunquam me acturum
quacunque ratione, vel consensurum, vt, quæ or-
dinata sunt circa Paupertatem in Constitutioni-
bus Societatis, immutentur: nisi quando ex cau-
sa iusta rerum exigentium videretur Paupertas
restringenda magis.

^d Præterea promitto nunquam me acturum vel
prætensurum, ne indirecte quidem, vt in aliquā
prælationem vel dignitatem in Societate eligar,
vel promouear.

^e Promitto præterea, nunquam me curaturum,
prætensurumve extra Societatem prælationem
aliquam, vel dignitatem, nec consensurū in mei
electionem, quantum in me fuerit, nisi coactus
Obedientia eius, qui mihi præcipere potest sub
pœna peccati.

^f Tum, si quem sciam aliquid prædictorum
duorum curare, vel prætere, promitto illum,
remque totam me manifestaturum Societati,
vel Præposito eius.

^a Insu-

5^a Insuper promitto, si quando acciderit, ut hac^a Ibidem
ratione in Præsidentem alicuius Ecclesiae promo- & A.
uear: pro cura, quam de animae meae salute, ac re-
cta muneris mihi impositi administratione gere-
re debeo, me eo loco, ac numero habiturum Præ-
positum Societatis Generalem, ut nunquam con-
siliium audire detrectem, quod vel ipse per se, vel
quiuis alius de Societate, quæ ad id ipse sibi sub-
stituerit, dare mihi dignabitur. Consilijs vero hu-
iusmodi ita me pariturum semper esse, promitto,
si ea meliora esse, quam quæ mihi in mentem ve-
nerint, iudicabo. Omnia intelligendo iuxta So-
cietatis I E S V Constitutiones & Declarationes.
In tali loco, tali die, mense, & anno, &c.

L A V S D E O.

INDEX IN EXAMEN,

& Constitutiones.

Abnegatio.

AMPENSIVS
studium no-
strum debet
esse in no-
stri abnega-
tione. Ex. c.

4. § vlt. & Par. 3. cap. 1.
§. 27.

Requiritur in nostris abne-
gatio sui in ijs, à quibus
sensus abhorret. Ex. c. 4.
§. 28. Voluntatis, & iu-
dicij. P. 3. c. 1. §. 23. P. 6. c.
1. §. 1. Vniuersi amoris
sensualis. P. 5. cap. 2. §. 1.
Item in ijs, quæ ad cor-
pus pertinent. P. 3. c. 2.
§. 3.

Supponitur vt fundamentū
in ijs, qui educuntur è
Nouitiatu ad studia. P. 4.
proe. Et in admitten-
dis ad professionem. P.
5. c. 2. §. 1. & P. 10. §. 7. Et
ad vota Coadiutorū tem-
poralium. Ex. c. 6. §. 6.

Absolutio.

Formulas absolutionum mi-
nus vsitatas habere debet
Confessarius. P. 4. cap.
8. D.

Absolutio à censuris in lo-
co electionis. P. 8. c. 6. §.
6. & E.

Actus.

Scholastici debent habere
suos actus. P. 4. c. 6. §. 17.

Ante eos debent examina-
ri à Cancellario. P. 4. c.
17. §. 2. quot anni studio-
rum ad eos requirantur.
P. 4. c. 15. B. & quantum
tempus in ijs celebran-
dis ponendum. c. 15. §.
2. & 3.

Admittere in Societatem.

Admittendi facultas est in
Generali, etiam per aliū.
P. 1. c. 1. §. 1. & P. 9. c. 3. §.
1. Isque eam communicat
vt vult. Ibid.

In

In admittendo necessarius est delectus. P. 1. c. 1. §. 3. & P. 10. §. 7. & desiderium moderatum. P. 1. c. 1. §. 4. Ita tamé ne desimus vocatio- ni diuinæ. Ibid. C. Cauendum à particulari affectu P. 1. cap. 1. §. 4. & cap. 3. §. 16. Mensuram autem in omnibus tenendam docet vnctio. p. 1. cap. 2. §. 13.

Qui habet officium admit- tendi debet habere apud se Examinatorem. Par. 1. cap. 1. §. 3. Vterque autem qualis esse debeat. Ibid. §. 4.

In admittendis examinan- da est vocatio, & dotes. P. 1. c. 1. §. 3. Dotes autem, quæ sint. P. 1. c. 2. §. 6. & se- quentibus.

Cur admittantur iuuenes, & quales esse debeát. P. 4. Proe. A.

Inutiles, & difficiles non debent admitti etiam si ipsis sit vtile. P. 1. cap. 2. §. 4. nec quorum parentes sunt in necessitate extre- ma, & præsentis. Ex. cap. 3. B.

Nemo debet admitti, qui non statuerit viuere, & mori in Societate. P. 1. cap. 4. §. 3. nisi forte

ad triduum, vt hospes. Ibid. B.

Admittendi valde cogno- sci debent. P. 1. c. 4. §. 1. Alioquin differendi. §. 3. nisi peculiare causæ vr- gerent. Ibid. C.

Qui motus esset à nostris ad Societatem quâdo de- beat differri. Ex. cap. 3. §. 14.

Quæ sint impedimenta ne- quis admitti possit in So- cietatem, vide Impedi- menta.

Admittere in corpus Societatis.

Quære in titulis, Coadiu- tores, Professi, Scho- lastici.

Admonitor.

Generalis debet habere Ad- monitorem. P. 9. c. 4. §. 4. Eius autem dotes, officiû, electio. Ibid.

Præpositi inferiores debêt habere suos Admonitores. Ibid.

Aedificatio.

Semper ante oculos haben- da. P. 6. c. 2. §. 16. Procuran- da verbis bonis, sed magis operibus. P. 7. c. 4. §. 2. Pro- curanda

I N D E X

curanda etiam ab ægrotis.
Ex. c. 4. §. 32. & P. 3. c. 1. §.
17. Item à morientibus
P. 6. c. 4. §. 1.

Species exterior ædifica-
tioni esse solet. P. 1. cap.
2. §. 3.

Aedificia.

Aedificanda sunt Collegia,
& Domus in aere salubri.
P. 10. C.

Aedificiorum cura pertinet
ad Rectores. P. 4. c. 2. §. 5.
& P. 9. c. 3. §. 3.

Aetas.

Aetas nimis tenera, vel pro-
uecta est impedimentum
ad Societatem, sed secun-
darium. P. 1. c. 3. §. 15. Tene-
ra est infra quatuordecim
annos. P. 1. c. 2. §. 12. & cap.
3. K.

Aetas in Generali non de-
bet esse, nec valde senilis,
nec valde iuuenilis. P. 9.
cap. 2. B.

Affectus.

Affectus propinquorū exuē-
tus. Ex. cap. 4. §. 2. & 7.
Et periculum affert er-
randi in iudicio. Ibid.
§. 3.

Affectus pravi incorrigi-

biles excludunt à Socie-
tate. P. 1. c. 3. §. 9. & P. 2.
cap. 2. §. 2.

Affectus humani incalef-
cunt refrigerante spiri-
tu. Par. 6. cap. 3. §. 1.

Affectus in Generali debēt
esse mortificati. Par. 9. c.
2. §. 3.

Alienatio.

Alienatio bonorum mobi-
lium permittitur Genera-
li. P. 9. c. 3. §. 5.

Alienare Collegia. Vide
Collegia.

Ambitio.

Est malorum omnium ma-
ter. P. 10. §. 6. Pestis. P. 9.
cap. 1. A.

Professi vouent se non am-
bituros dignitatem, vel
Prælaturam in Societa-
te, nec extra eam, & de-
laturos quē sciuerint am-
bire. P. 10. §. 6.

Qui ambit Generalatum
deferendus est ad quatuor
antiquissimos. P. 8. cap. 6.
A. Et notatus seu conui-
ctus a quibus iudicandus
& qua poena afficiendus.
Ibid. Ambit autem qui di-
recte, vel indirecte id
procurat, aut signo de-
clarat. P. 8. cap. 6. §. 2. Et

* 2 Electro-

Electores eum tenentur
manifestare. Ibid.
Locorum ambitio in scho-
lis remouenda. P. 4. c. 6. §. 4.
17. & c. 15. §. 4.

Amici.

Amici conseruandi, & ad-
uersarij conciliandi. P. 4.
cap. 10. C. & p. 10. B. Pro
ijs orandum. P. 7. cap. 4.
§. 3.

Examinator caueat ab af-
fectu amicitia. P. 1. cap.
1. §. 4.

Amor.

Amor diuinus magis iuuat
quàm Constitutiones ex-
ternæ. Proem. Const.

Amor creaturarum quate-
nus exuendus. P. 3. cap. 1.
§. 26.

Amor mutuus inter no-
stros quantum curandus
P. 8. cap. 1. §. 1. & 8. & P.
10. §. 9.

Amor sui ipsius hostisynio-
nis. P. 8. c. 1. §. 8. est exuen-
dus. P. 3. c. 1. §. 9.

Amor debet esse vniuersa-
lis in Societate erga om-
nes nationes. P. 10. §. 11.

Apostata.

Apostata si parum idonei
sint, non sunt reducendi.

P. 2. c. 4. §. 4. Nec si habitu
alterius religionis sumpse-
rint. Ibid. B. alioquin po-
test Societas eos vrgere
suis priuilegijs. Ibid. §. 5.

Apostata redeuntes quomo-
do recipiendi. P. 2. c. 4. §. 1.
Et quam debent dare satisf-
factione. §. 6. Et quas pro-
bationes iterum subire. §.
ultimo.

Assistentes.

Assistentes cur necessarij
sint Generali. Par. 9. cap.
6. §. 10.

Debent esse quatuor. P. 9. c.
5. §. 2. & 3. & cap. 6. §. 10.
& 11.

Eligendi sunt à Congrega-
tione generali. P. 9. c. 5. §. 3.
Quomodo autem, & quan-
do à Præposito Generali
subrogandi. Ibid. & A.

Debent si commodè pote-
rit esse Professi. P. 9. c. 5. A.

Debent habere zelum com-
munis boni. P. 9. c. 5. §. 2. Et
esse literis, & alijs dotibus
clari. P. 9. c. 6. §. 10.

Per illos exercet Societas
suam prouidentiam erga
Generalem. P. 9. c. 4. A.

Debent iuuare Generalem
in omnibus ad doctrinam,
& praxim pertinentibus.
P. 9. c. 6. §. 10

Debent

I N D E X

Debent singuli habere peculiarem curam suarum Nationum. P. 9. c. 6. §. 10. & tamen simul considerare res vniuersales Societatis. Ibid.

Præter hoc officium suum possunt vacare confessionibus, & alijs rebus. Ibid.

Consulendi sunt à Generali in rebus grauibus. P. 9. c. 6. §. 11. quamquàm ijs auditis potest statuere quod ei videtur. Ibid. & P. 7. c. 2. §. 1. & P. 9. c. 3. K. & cap. 6. §. 11.

Potest Generalis præter illos vocare etiam alios ad consultationem. P. 4. c. 11. §. 2.

Literæ Generalis possunt eis non ostendi. P. 9. c. 6. E. quæ autem cum illis conferendæ. F.

Iurant denunciare Generalem Societati si incideret in aliquid propter quod deponi debeat. P. 9. c. 5. §. 4.

Possunt conuocare in certis casibus Congregationem generalem. P. 9. c. 5. §. 4. & cum Prouincialibus decernere an sit cogenda. P. 8. c. 2. C.

Debent manere apud Generalem. P. 9. c. 5. §. 2. nec ab eo absque graui causa

amouendi sunt. Ibid. A.

Auaritia.

Omnis eius species euitanda. P. 6. c. 2. §. 8. & P. 10. §. 5. Idq; plurimum confert ad conseruationem, & augmentum Societatis. Ibid.

Benedictio.

Benedictio mensæ, & gratiarum actio. P. 3. c. 1. §. 5.

Benefactores.

Quantum ijs debeamus. P. 4. c. 1. §. 1.

Iis ante alios debentur subsidia spiritualia. P. 7. c. 2. D.

Missæ, & orationes pro eis dicendæ. P. 4. c. 1. §. 1. & 2. & aliæ singulis hebdomadis pro numero Sacerdotum. P. 7. c. 4. §. 4.

Benefactores sunt participes bonorum operum nostrorum. P. 4. c. 1. §. 5.

Beneficia ecclesiastica.

Resignanda sunt cum sit Professio, vel vota Coadiutorum, & quando ante. Ex. c. 4. §. 5. Quibus vero, & quomodo. Ibid. & P. 3. c. 1. G.

Beneuolentia.

Beneuolentia omnium conseruanda. P. 6. c. 3. §. vlt. Sed præsertim Pontificis, & Principum. P. 10. §. 11. & B. Etiam cum ijs, qui è Societate dimittuntur. P. 2. c. 3. §. 6. particulariter etiam in Missionibus. P. 7. c. 2. G. denique procuranda etiam ab aduersarijs. P. 4. c. 10. C.

Bibliotheca.

Debet esse vna communis præter priuatos libros. P. 4. c. 6. §. 7. eius clavis cuidanda. Ibid. & eius Præfecto constare debet ratio librorum. Ibid. G.

Bidelli.

Duo vel tres esse debent in Vniuersitatibus secundum facultates. P. 4. c. 17. §. 4. non tamen ex Societate. Ibid. G. & accipient commodum stipendium. Ibid. & eorum aliquis Corrector esse potest. Ibid.

Bona particularium.

Bonorum distributio debet fieri ante ingressum in Societatem. Ex. c. 4. §. 1. Vel saltem post annum omnes ad eam faciendam pa-

rati esse debent cum Superior iusserit. Ibid. §. 2. & P. 3. c. 1. §. 7. & 25. Possunt tamen ad tempus retineri bona post votum simplex Paupertatis. P. 4. c. 4. E. quæ autem, & quomodo. P. 6. c. 2. H.

Distributio debet fieri in veros pauperes, & non ratione propinquitatis. Ex. c. 4. §. 2. Ut decet virum spiritualis vitæ sectatorem. P. 3. c. 1. G.

Si sit aliquod dubium de propinquis, quinã debeant iudicare. P. 3. c. 1. G. eorum autem aliqui possunt esse externi. Ex. c. 4. A.

Si quis velit donare Societati debet ea libere resignare in manibus Generalis. P. 3. c. 1. §. 9. Si autem particulari loco, Generalis iudicabit an tolerandum sit. Ibid. H.

Quæ secum afferunt Nouitij scribenda sunt in libro. Ex. c. 4. §. 4. & P. 1. c. 4. §. 6. vt restitui possint si dimittantur. Ex. c. 4. §. 4. & P. 2. cap. 3. B.

Bona Societatis.

Bona arbitrio Societatis relicta potest Generalis applicare cui vult loco. P. 9.

c. 3. §. 6. Intra eandem tamen prouinciam. P. 3. cap. 1. §. 9.

Bona téporalia Collegiorum curantur, & administrantur à Societate per Rectores. P. 4. c. 2. §. 5.

Ea ab vnoquoque conseruanda. P. 3. c. 2. §. 7.

Reliqua vide in titulis Collegia, & Professa Domus.

Bulle.

Debent ab ingredientibus legi. Ex. c. 1. §. 13. & c. 4. §. 41. & P. 1. c. 4. §. 5. & postea sexto quoque mense, tempore probationis. Ex. cap. 4. §. 41.

Earum compendium à Generali habendum. P. 9. cap. 6. §. 3.

Campana.

Campana debet dari signum ad opera domestica. P. 4. c. 10. l. Cui signo omnes statim obedire debent. Ibid. §. 9.

Cancellarius.

Potest esse idem qui Vniuersitatis Rector. P. 4. c. 17. C. Debet esse doctus, bono iudicio, & zelo et cet. P. 4. c. 17. §. 2.

Eius officium est examina-

re nouos. P. 4. c. 13. §. 4. Et graduandos. c. 17. §. 2. Præesse actibus publicis, denique esse instrumentum vniuersale Rectoris. Ibid. Eundem vocabit Rector ad consilium de rebus studiorum. P. 4. c. 17. §. 6.

Non potest mutari à Rectore. c. 17. A.

Candela.

Datur fundatoribus, vel cognatis eorum proximis. P. 4. c. 1. §. 3. Si nullus sit cognatus, ponenda in altari. Ibid. B. Nullum tamen ex ea ius eis prouenit. Ibid. C.

Canones.

Lectioes Canonum litigiosorum non debent à nostris assumi. P. 4. c. 12. §. 1. Aliorum, qui ad scopum nostrum pertinent, possunt. P. 4. c. 14. C.

Scientia Canonum aliquando potest cõpensare Theologiam in professione. P. 5. c. 2. B.

Cantus.

Chorus, & cantus remouetur. P. 6. cap. 3. §. 4. Vesperæ autem quando, & quomodo dici possint. Ibid. B.

Carcer.

I N D E X

Carcer.

Scholastici externi insolentes includendi carcere. P. 4.c.11.B.

Carceratorum subuentio est ex Instituto nostro. P. 7. cap.4.§.9.

Caritas.

In omnibus procedendum in spiritu Caritatis. P.6.c.1.§.2. In admittendo. P. 1. c.3.§.16. In dimittendo. P. 2.c.2.§.3.

Sæpe de Caritate tractandum in concionibus domesticis. P.3.c.1.§.21.

Caritas Dei, & vera virtus iuuat ad vnionem. P. 8. c. 1. §. 8.

Caritas nutritur crebra communicatione, & mutua notitia rerum, quæ fiunt à nostris. P.10.§.9.

Caritas cum omnibus conseruanda. P.4.c.16.D.& P. 6.c.2.§.12.& P.10.§.11.

Caritas vniuersalis præferenda particulari. P. 1. c. 3. §. 16.

Interna lex Caritatis plus iuuat quam vllæ Constitutiones. Proe. Const.

Castitas.

Castitas nostra angelicam

puritatem imitari debet. P.6.c.1.§.1.

Casus conscientie.

Casibus conscientie, qui operam dare debeant. P. 4.c.5.D.

Eorum studium necessarium est confessario, & præsertim in quibus materijs. P. 4.c.8.D. Est vtile compendium eorum. Ibid.

In Collegijs debet, si opus sit, communiter de ijs esse vna lectio. P.4.c.7.B.

Casuum reseruatio.

Casus quinã reseruari debent. P.3.c.1.§.11.

Catalogus.

Generalis debet habere apud se catalogum Domorum, & Collegiorum & alterum personarum. P. 9. c.6.§.3.

Catalogus personarum ex singulis Domibus, & Collegijs mittendus ad Prouincialem, & ab ipso ad Generalem. P.8.c.1.N.

Censura.

Censuræ prepositæ Electoribus in Congregatione generali si non deferant ambientem. P.8.c.6.§.2. Et si Ge-

I N D E X

si Generalem electum non accipiant. §. 8.
De absolutione à censuris per Vicarium. P. 8. cap. 6. §. 6. & E.

Census.

Census impositio in bonis Societatis pertinet ad Generalem. P. 9. c. 3. §. 5.

Chorus, vide Cantus.

Christus.

Christus est Societatis nostræ autor. Proe. Const. & P. 10. §. 1.

Eum sequi omnes debemus Ex. c. 4. §. 44.

Eius gloriam quærere. P. 6. cap. 4. §. 1.

Ipse est merces nostra. P. 4. cap. 15. §. 4.

Eius loco homini obedi-
mus. P. 4. cap. 4. §. 3. & P. 6. cap. 1. §. 1.

Classes.

Quæ, & quot classes in Collegijs esse debeant. P. 4. c. 13. B. Quando duplicandæ. Ibid.

Coadiutores formati in communi.

Coadiutorum duplex genus, Spiritualium, & Tem

poralium. Ex. cap. 1. §. 9. & cap. 6. §. 1.

Eorum vota non sunt solemnia, sed publica, & simplicia. Ex. c. 1. §. 9. & 12. & c. 4. §. 16. & 41. & c. 6. §. 8. & P. 2. c. 1. A & p. 5. c. 4. A. fiunt cum conditione tacita si Societas eos tenere volet. P. 5. c. 4. B.

Dicuntur proprie ex Societate. P. 5. c. 1. A.

Possunt aliquando statim post biennium fieri. P. 5. c. 1. C. Possunt tamen differri. Ex. cap. 1. §. 12. & cap. 4. §. 43. Nemo autem faciendus ante biennium. Ex. c. 1. §. 12. & c. 4. §. 16. & P. 5. c. 1. §. 3. nisi ex dispensatione Generalis, idq; raro. P. 5. c. 1. C.

Quo ritu formentur. Ex. c. 4. §. 41. & P. 5. c. 4. §. 1. & A. & §. 3. & C.

Antequam formentur debent mendicare triduo. Ex. cap. 4. §. 27. & facere Exercitia spiritualia per hebdomadam & c. §. 41.

Eorum admisso pertinet ad Generalem. P. 9. c. 3. §. 1. & P. 5. c. 2. §. 4. Potest tamen delegare, cui valde confidat. Ibid.

Nō debēt fieri nisi selecti. P. 8. c. 1. §. 2. & B. et P. 10. §. 7
Debent.

Debent sua sorte contenti esse. Ex. c. 1. §. 9.

Debent viuere in Domibus profefsus ex eleemofynis, nisi fint in Collegijs ob eorum vtilitatem. P. 6. c. 2. §. 4. Neque possunt frui redditibus Collegiorum. Ex. cap. 1. §. 4. & P. 6. cap. 2. §. 4. & D.

Non sunt capaces hæreditatum, neque Societas eorum nomine, ac ne Collegia quidem. P. 6. c. 2. §. 12. Nec possunt habere beneficia ecclesiastica. Ex. cap. 4. §. 5.

Possunt dimitti. P. 2. c. 1. A. sed à solo Generali. Ex. c. 6. A. Neque id est iniquum, etiam si ipsi ligentur. Ibid. Dimissi autem manent liberi à votis. Ex. c. 6. §. 8. & P. 5. c. 4. B.

Non possunt ingredi aliam religionem, nisi de expressa licentia Superioris Societatis. Ex. c. 4. §. 42.

Eorum confessio annua, vide Confessio.

Coadiutores Spirituales.

Debent esse literis sufficienter instructi. Ex. cap. 6. §. 1. & Par. 4. cap. 10. §. 4. & docti, Ex. cap. 1. §. 10.

Requiritur probitas, & virtus et cet. P. 5. c. 2. §. 4.

Debent esse Sacerdotes. Ex. c. 6. §. 1.

Eorum officium est iuuare Professos in ministerijs proximorum. Ex. c. 6. §. 2.

Ex his ordinarie fiunt Rectores Collegiorum. P. 4. c. 10. §. 3. & Lectores. P. 6. c. 2. §. 4. & Procuratores. P. 6. c. 3. §. 7.

Possunt aliquando eligi vt veniant ad Congregationem generalem. P. 8. c. 3. A. & c. 6. B. non habent suffragium in electione Generalis. Ibid. Nec vt possint præesse Profefsus quatuorvotorum. P. 8. c. 3. A.

Possunt eis communicari eadem gratiæ ad animarum auxilium, quæ Profefsus. Ex. c. 6. §. 2.

Non debent tentare vt mutant statum. Ex. c. 6. §. 5. & P. 5. c. 4. §. 5.

Coadiutores temporales.

Eorum ordo, & officium, Ex. c. 1. §. 9.

Debent in ministerijs humilibus seruire cum omni humilitate, & caritate. Ex. c. 6. §. 3.

Debent addiscere eas artes, quæ

I N D E X

quæ honestius fiunt domi
quàm foris. P.3.c.2.§.7.

Officia eorum grauiora
debēt dari robustioribus.

P.3.c.2.F.

Non debent recipi plures
quàm necessarij sint ad
vſus domesticos. P. 1. cap.

2. A. Neque tamen pau-
ciores. P.3.c.2.§.vlt.& P.4.
c.10.§.6.

Debent eſſe ædificatiui, &
præfertim forte Marthæ
contenti. Par.1.cap.2.§.2.

fam, & firmi ad labores.
§.3.

Non debent exerceri con-
cionando. Ex.c.4.§.25. Ne-
que addiſcere literas. Ex.

c.6.§.6. Et affecti ad ſtudia
non deberent admitti. P.
1.c.2.B.

Nihil repugnat eſſe litera-
tos. Ex.c.6.§.1.

Non debent eſſe in ſacris
Ibi.

Poſſunt exerceri in maiori-
bus rebus ſecundum talen-
tum. Ex.c.6.§.3.

Debent etiam ipſi iuuare
proximum colloquijs. Ex.
c.6.§.4.

In magnis Domibus qui
Coadiutores eſſe debeant.
P.1.c.2.A.

Quod tempus, & quam
rationem in orando ſer-

uare debeant. Par. 4. cap.
4. §. 4.

Sunt participes bonorum
operum, & indulgentia-
rum Societatis. Ex. cap.
6. §. 3.

Non debent tentare vt mu-
tent ſtatum. Ex.c.6.§.6.

Si non intelligunt latine,
vel nesciant legere quo-
modo emittent vota. P. 5.
cap. 4. C.

Collateralis.

Collateralis Rectori quan-
do dandus. P.8.c.1.D.

Non eſt ſubditus Rectori,
ſed tamen debet præſtare
ei omnem reuerentiam.
Ibid. D. Eius officium.
Ibid.

Quomodo ſuperior erga
Collateralem ſe gerere
debeat. Ibi. D.

Collateralis poteſt fieri
vnus ex Conſultoribus.
P.4.c.17.B. Idem etiam po-
teſt eſſe ſyndicus. Ibid. I.

Scribere debet quotannis
bis ad Prouincialem, ſe-
mel ad Generalem. P. 4.
c.17.§.7.

Collegia.

Collegia ſunt ad literas
addiſcendas. P.3.c.1.§.27.
Inſtitu-

Instituta sunt ad erudiendos iuuenes, P. 4. Proe. A. Et ut sint seminarium Societatis, P. 10. §. 4.

Qua admittere ad Generalē spectat. P. 4. c. 2. §. 1. & P. 9. c. 3. §. 17. non tamen illa dissoluere potest sine Congregatione generali. P. 4. c. 2. §. 3. & c. 11. §. 2. & P. 8. cap. 2. §. 2. & P. 9. c. 3. §. 5. & 18. Potest etiam aliquando hæc dissolutio fieri missis suffragijs per litteras P. 4. c. 2. A. Ijs autem dissolutis quid faciendum de eorum bonis. Ibid.

Collegia habent redditus propter sustentationē scholasticorum. Ex. c. 1. §. 4. & P. 4. c. 2. §. 5. & P. 6. c. 2. A.

In Collegijs accipiendis quæ possint admitti obligationes. P. 4. c. 2. B. & c. 11. §. 2. & A. & P. 9. c. 3. §. 17.

In Collegijs humaniores litteræ communiter docendæ cum casibus conscientiarum. P. 4. c. 7. B.

Collegiorum regimen est penes Societatem profectam. P. 4. c. 2. §. 5. & P. 10. §. 4. & superintendentia eorum penes Generalem. P. 9. c. 3. §. 3. & c. 6. §. 12. Et Societatis est bona Collegiorum etiam in iudicio

defendere. P. 4. c. 2. C.

Collegiorum officia quinā sustinere debeant. P. 4. c. 6. §. 3. & C.

Collegia nullum donū possunt accipere pro docendo. P. 4. c. 15. in fi.

Quando petere possint elemosinam, quando nec petere, nec admittere. P. 4. c. 2. §. vlt.

In Collegijs quatenus iuuandi proximi in spiritualibus. vide Proximus.

Si non suppeteret copia nostrorum, possunt alii externi iuuenes ad tempus. P. 4. c. 3. B. & c. 9. A.

Commissarij.

Eorum acta à Generali rescindi possunt. P. 9. c. 3. §. vlt. Tantam habent potestatem quantam Generalis communicauerit. P. 9. c. 3. §. 7.

Communio.

A nostris saltē octauo quoque die sumenda. Ex. c. 4. §. 25. & P. 3. c. 1. §. 11. & P. 4. c. 4. §. 3. Neque differenda sine causa & licentia. P. 4. c. 4. B. & P. 6. c. 3. §. 2. Sæpius autem non nisi necessitatis causa potius quam deuotionis. P. 4. c. 4. B. Possumus eā dare etiā externis. P. 7. c. 4. §. 5. & D.

Compro-

- Compromissarij.*
 Quando eligendi sint pro creando Generali. P. 8. c. 6. §. 7.
 Quando autem ad decidenda negotia. P. 8. c. 7. §. 3.
- Concilia.*
 Concilia quando legenda P. 4. c. 5. B.
 Conciliorum aliqua pars in scholis prælegi potest P. 4. c. 14. C.
- Concio.*
 Concionari vel legere est vniuersalius bonum quam cōfessiones audire. P. 7. c. 2. E. Est munus speciosum P. 5. c. 3. B.
 Concionatores quam supellectilē præparare debeant P. 4. c. 8. B. Et quibus medijs adiuuari. Ibid. C. Debent linguam vernaculam bene addiscere. P. 4. cap. 8. §. 3.
 In concionibus requiritur doctrina exacta, & modus eam proponendi. P. 10. §. 3. Is autem à scholastico diuersus est. P. 4. c. 8. §. 3.
 Conciones in nostris templis assidue esse debent, nisi aliud iudicet superior P. 4. c. 7. B. & P. 7. c. 4. §. 6.
- Posiunt tamen nostri concionari etiam in alienis. Ibid. §. 7. & in plateis. Ibid. Concionator iuuatur si habeat bonum correctorem P. 4. c. 8. C.
 In concionibus publicis nō sunt reprehendendi nostri P. 3. c. 1. §. 5.
 Collegij fundatio cum obligatione dandi concionatorem, non est admittenda. P. 4. c. 7. §. 3.
 Pro concionibus nihil accipiendum, ne eleemosyna quidem. P. 6. c. 2. §. 7. & P. 10. §. 5.
 Omnes exceptis Coadiutoribus debent se exercere concionibus domesticis, Ex. c. 4. §. 25. & P. 3. c. 1. §. 21. & P. 4. c. 8. C. Aliquando etiam habenda concio in mensa. P. 3. c. 1. §. 5. & aliqua hora post prandium P. 3. c. 1. §. 21.
- Confessio quantum ad nostros.*
 Confessio à nostris debet fieri octauo quoque die. Ex. c. 4. §. 25. & P. 3. c. 1. §. 11. & P. 4. c. 4. §. 3. Alioquin subtrahendus cibus P. 3. c. 1. Q.
 Confessarius vnus esse debet nostrorum omnium. P. 3. c. 1.

3. c. 1. §. 11. Nisi propter multitudinem, vel si quis ab alio melius iuuetur. Ibid. et. I. Debet autem esse à Superiore assignatus. Ibid. & P. 6. c. 3. §. 2.
- Et tota conscientia aperienda. P. 3. c. 1. §. 12. & Q. & pœnitentiæ. P. 3. c. 2. §. 5. Et qui alij confessus esset, debet eidem conscientiam aperire. P. 3. c. 1. Q.
- Confessarij nostrorum debent scire casus à Superiore reseruos. P. 3. c. 1. §. 11.
- Cum facultate Superioris possunt pœnitentias approbare. Ex. c. 1. C. Et si dubitent ad Superiorem remittere. P. 3. c. 2. §. 5.
- Docendi sunt nostri cū fructu confiteri, P. 3. c. 1. §. 20.
- Confessio generalis facienda in prima probatione. Ex. c. 4. §. 41. & P. 1. c. 4. §. 6. Nisi quis ante fecisset alicui ex nostris. Ex. c. 4. §. 41. Potest etiam differri. P. 1. c. 4. §. 6.
- Confessio generalis semestris. Ex. c. 4. §. 41. Professorum & Coadiutorum annua. P. 6. c. 1. §. 2.
- Confessio quantum ad externos.*
- Confessarij munus magis particulare est quam concionatoris. P. 7. c. 2. E.
- Iuuare proximos confessionibus est maxime instituti nostri. P. 4. Proe. A. & P. 5. c. 3. B. & P. 7. c. 4. §. 5.
- Quibusnam rebus conueniat instructum esse confessarium. P. 4. c. 8. D.
- Ad Generalē pertinet constituere confessarios. P. 9. c. 3. §. 9.
- Confessarij designandi sunt à Superiore. P. 7. c. 4. §. 5.
- Coadiutorum spiritualium magis proprium est audire confessionses. Ex. cap. 6. §. 2.
- Confessarius concionatori in missionibus iungendus. P. 7. c. 2. F.
- Audire confessionses est vnum ex experimentis. Ex. c. 4. §. 15.
- Pro confessionibus nihil accipiendum. Par. 6. cap. 2. §. 7.
- Quæ eruditio possit sufficere confessarijs externis. P. 4. c. 13. E.
- Congregatio generalis.*
- Non expedit vt certis temporibus, nec crebro fiat. P. 8. c. 2. §. 1. & c. 4. §. 2. & P. 9. cap. 1. C.

In ea fit vnio personalis Societatis. P. 8. c. 1. §. 1. & cap. 2. §. 1.

Locus ordinarie est curia Pontificis nisi alius eligatur. P. 8. c. 5. §. 1.

Causæ congregationis cogendæ sunt, ad tractandas res magni momenti. C. 4. §. 2.

Vel ad deponendum Generalem. P. 9. cap. 5. §. 4.

Vt plurimum tamen erit ad electionem Generalis.

P. 8. c. 2. §. 1. & P. 9. c. 1. C.

Ad electionem Generalis in locum demortui cogitur à Vicario. P. 8. c. 4. §. 1.

ob negotia ab ipso Generali. Ibid. §. 2. & P. 9. c. 3. §. 12.

Ad iudicandum vero de Generali, ab Assistentibus. P. 9. c. 5. §. 4.

Vel ab ipsis Prouincialibus inter se. Ibi.

Ad eam professi tantum quatuor votorum vocantur.

P. 8. c. 3. §. 1. Ex ipsis autem quinam excusentur, Ibid.

Aliquando etiam vocantur aliqui professi trium,

vel Coadiutores. Ibid. A. & c. 6. B. & c. 7. A.

Ad congregationem quot ex singulis prouincijs venire debeant. P. 8. c. 3. §. 1.

Absentes non possunt suffragium mittere, sed tantum

sententiã suam. P. 8. c. 3. C.

Tempus præscribere ad Generalem pertinet, si ipse vocat. P. 8. c. 5. §. 2.

Si Vicarius propter electionem, est quinque vel sex mensium. Ibid.

Orandum pro ijs qui veniunt ad congregationem. P. 8. c. 5. §. 3. & 4.

Et pro bono congregationis successu. cap. 7. §. 1.

Quo ordine sedendum & sententiæ dicendæ. P. 8. cap. 7. A.

Quando includendi congregati, & ceteri ritus in congregatione seruandi. P. 8. cap. 6. toto.

Post electionem Generalis tractanda negotia, sed grauius tantum. P. 8. c. 4. §. 2.

Nempe perpetua & magni momenti. P. 4. c. 2. §. 3.

Debent autem tractari quam expeditissime. P. 8. c. 7. §. 1.

Quo autem modo. Ibid. §. 2.

Ad Generalem pertinet dirigere congregationem. P. 9. c. 3. §. 12.

Est tamen congregatio supra Generalem. P. 10. c. 8.

Quomodo promulgari debeant eius decreta. P. 8. cap. 7. C.

Eius decreta valent etiam Generali

Generali

Generali mortuo sub quo facta sunt. P. 8. c. 7. C. Possunt tamen reuocari ab alia Congregatione generali. Ibid.

Congregatio prouincialis.

Est cogenda ante generalē P. 8. c. 3. §. 1. & c. 5. §. 3. & p. 9. c. 5. §. 4.

Eam conuocare pertinet ad Prouincialem. P. 8. c. 5. §. 3.

In ea conueniunt & suffragium habēt Professi quatuor votorum. P. 8. c. 3. §. 1. Itemq; Rectores & Procuratores. Ibid.

In ea eliguntur qui ad Generalem congregationem venire debeant. P. 8. c. 3. §. 1. & c. 5. §. 3. Item qui ad Præpositum Generalē tertio quoque anno. P. 8. cap. 2. B.

Congregatio ad eligendū Vicariū mortuo Generali. P. 8. c. 4. A.

Congregationes secularium.

Quomodo in nostris Domibus vel Collegijs tolerari possint. P. 7. c. 4. G.

Consanguinei.

Diligendi sunt affectu spiritali. Ex. c. 4. §. 7.

Communicatio cū eis ver-

bo vel scripto turbat quietem. Ex. c. 4. §. 6.

Non alloquēdi à Nouitijs, nisi aliquo præfente. P. 3. cap. 1. B.

In examinandis ad Societatem consanguineis vitandus affectus inordinatus P. 1. c. 1. §. 4.

Si in necessitate sint, standum iudicio Societatis quantum ad eos subleuandos. Ex. c. 3. §. 3.

Non debent ijs bona distribui. Ex. c. 4. §. 2. Nisi ipsi quoque sint pauperes §. 3. Et hoc ex iudicio duorum vel trium. Ibid. & P. 3. c. 1. G. quorum aliqui possunt esse externi. Ex. c. 4. A.

Conscientia.

Quotidie examinanda. P. 3. c. 1. §. 11. & quidem bis. P. 4. c. 4. §. 3.

Professi & Coadiutores singulis annis tenentur reddere rationem conscientiae, reliqui autem singulis sex mensibus. Ex. c. 4. §. 38. & 40. & P. 6. c. 1. §. 2. Immo vtrique quoties superior velit. Ex. c. 4. §. 40. & P. 4. c. 10. §. 5.

Generalis debet cognoscere conscientias suorum, & maxime quibus maiora munera

munera committit. P. 9. c. 3. §. 19.

De patefacienda conscientia vide Superiores.

Constitutiones .

Cur eas scribi necessarium fuerit. Proe. const. §. 1.

Quis finis earum, Proe. const. §. 2. & P. 9. c. 3. §. 8.

Debent esse plenae, perspicuae, breues, Proe. declar. & ad neutrum extremum vel rigoris, vel dissolutionis vergere. P. 10. §. 10.

Perfekte seruandae. P. 6. c. 1. §. 1. & c. 5. Idque iuuat ad conseruationem Societatis. P. 10. §. vlt. Id autem curent Rectores. P. 4. c. 10. §. 5. & B. & Generalis. P. 9. c. 3. §. 8. & c. 6. A.

Non obligant ad peccatum. P. 6. c. 5.

Quomodo possunt ostendi externis. Proe. declar.

Legendae sunt in prima probatione, & tempore nouitiatus singulis sex mensibus. Ex. c. 1. §. 13. & c. 4. §. 41. & P. 1. c. 4. §. 5. Non tamen omnes, sed compendiam earum. Ibid. E. & Ex. c. 1. G.

Dispensare in Constitutionibus ad Generalem pertinet. P. 9. c. 3. §. 8. etiam

per alios. Ibid. D. Rectores autem possunt iuxta facultatem acceptam. P. 4. cap. 10. B.

Consultores .

Multum confert ad Generalis auctoritatem habere Consultores. P. 8. c. 1. G. Superioribus omnibus dari debent. P. 9. c. 6. §. 14.

Rectores Collegiorum debent habere duos vel plures Consultores. P. 4. c. 10. §. 7. Vniuersitatis autem quatuor. P. 4. c. 17. §. 1. Possunt tamen esse pauciores. Ibi. B.

Consultores debent esse praediti prudentia & probitate. P. 4. c. 10. §. 7.

Cum ijs conferenda sunt quae sunt maioris momenti. P. 4. c. 17. §. 1. Et quae difficiliora. c. 10. §. 7.

Iis auditis statuendi facultas est penes Superiorem. P. 4. c. 17. §. 6. & H. & P. 9. c. 6. §. vlt. Non tamen debet Superior Vniuersitatis contra omnium sententiam facere nisi consulto Prouinciali. P. 4. c. 17. H.

Semel in anno debent scribere Generali, bis Prouinciali. P. 4. c. 17. §. 7.

* *

Contra-

Contractus.

Ad faciendos contractus nō sunt nostri collegialiter congregandi. P. 9. c. 3. §. 7. Omnis potestas celebrandi contractus est penes Generalem. P. 9. c. 3. §. 5. Potest tamen alijs illam communicare. Ibi. §. 7.

Conuictores.

Conuictores externi quando, & quomodo possint teneri. P. 4. c. 3. B. etiam cum nostris. Ibi. in fine.

Corpus.

Corporis sanitas in nostris requiritur. P. 1. c. 2. §. 11. & P. 2. c. 2. B. & P. 4. cap. 3. §. 2. Eius cura quatenus habenda. P. 3. c. 2. §. 1. & P. 4. c. 4. §. 1. & P. 10. §. 13. Etiam in impositione officiorum. P. 3. c. 2. F. & P. 7. c. 2. F.

Necessaria corpori danda ita tamen vt in aliquo probetur virtus. P. 3. cap. 2. §. 3.

Tenenda est indifferentia in ijs quæ pertinent ad curā corporis. P. 3. c. 2. §. 1. Neque licet petere mutationem aeris aut loci. Ibid. G.

Corporis labores moderan

di. P. 3. c. 2. §. 4. & 5. & P. 6. 6. c. 3. §. 1. & P. 10. §. 10. Vt etiam in Generali. P. 9. c. 4. §. 3.

Pænitentia corporales, Vide Pænitentia.

Corporis deformitas est impedimentum ad Societatem nisi compensetur. P. 1. c. 3. I. & species honesta in nostris requiritur. P. 1. c. 2. §. 10. Præsertim qui versantur cum proximis. P. 7. c. 2. F.

Correctio, Vide Reprehensio.

Corrector.

Corrector externorū scholasticorum debet aliquis esse, sed externus. P. 4. c. 7. §. 2. & D. & c. 16. §. 5. Alioquin quomodo exercenda castigatio. P. 4. c. 7. D.

Corrector quas ob causas adhibendus. P. 4. c. 16. §. 5. ijs tamen qui talis castigationis sint capaces. Ibid. Potest idem etiam esse Bidellus. P. 4. c. 17. G.

Cubicula.

Iunioribus nouitijs in eodē cubiculo socius maturior adiungi debet. P. 3. c. 1. D. & in diuersis antiquiores intermisceri. Ibid.

In alte

In alterius cubiculum non est ingrediendum sine facultate & ostio semper aperto. P.3.c.1. D.

Cura animarum.

Non potest suscipi in Collegijs. P.4.c.2.§.4. Nec in Domibus. Ibid. B. & P.6.c.3.§.5.

Debita.

Ingressuri Societatem debent prius debita solvere. Ex.c.4.§.1.

Aes alienum est impedimentum secundarium ad Societatem. P.1.c.3.§.15. Et in eo cauendum à scandalo. Ibid. L. & si sit magni momenti est causa dimissionis. P.2.c.2.§.5.

Decanus.

Vnus debet esse in Vniuersitatibus, & de eius officio. P.4.c.17.§.5. & 6.

Declamationes.

Singulis hebdomadis habendæ in Collegijs græcæ vel latinæ. P.4.c.6.§.13. Idem in Vniuersitatibus. P.4.c.16.§.3.

A quibus habendæ & audiendæ, & de qua materia. Ibid. Possunt ab alio componi,

& ab alio recitari. P.4.c.16.B.

Declarationes.

Cur additæ sint Constitutionibus, Proe. declar.

Earum auctoritas est æqualis ipsis Constitutionibus. Ibid. & P.6.c.1. A.

Non obligant ad peccatum. P.6.c.5.

Definitores.

Eligendi quando Congregatio decernere non potest. P.8.c.7.§.3.

Hi quatuor esse debent. Ibid. Eorum determinationi stare debet Congregatio, licet tamen intercedere. Ibid.§.3. & 4.

Deuotio.

Ab omnibus quærenda pro viribus. P.3.c.1.§.20. & 27. & P.4.c.6. A. Et familiaritas cum Deo, P.10.§.2.

Deuotiones omnes cui aperiendæ. P.3.c.1.§.12.

Deuotiones indiscretæ sunt impedimētum secundariū ad Societatē. P.1.c.3.§.12.

Requiritur in Professoriū votorum. P.5.c.2. C. Et in Coadiutore téporali. P.1.c.2.§.2. In scholasticis temperandus eius excessus. P.4.c.6.§.3.

***

Deus.

Deus.

Deus est in omnibus quærendus. P. 3. c. 1. §. 26.

Amandus est in omnibus creaturis, & omnes in ipso. Ibid. Agnoscendus in proximis vt in imagine. P. 3. c. 1. §. 4.

Eius maior gloria est finis Societatis. P. 7. c. 1. §. 1. & P. 8. c. 1. §. 1.

In eo solo fiducia constituenda. P. 6. c. 2. §. 2.

Eius maius obsequium & bonum vniuersalius semper spectandum est. P. 7. c. 2. §. 1. & D. & E.

Ei quāto quis se plus astringit, tanto eum erga se liberaliorem habebit. P. 3. c. 1. §. 22.

Media quæ cum Deo nos iungunt, efficacjora quam quæ disponunt ad proximum. P. 10. §. 2.

Dignitates.

Præcludendus aditus dignitatibus. P. 10. §. 6. Idq; vouent Professi. Ibid.

Dignitatem extra Societatem nemo admittere potest sine licentia Generalis. P. 9. c. 3. §. 13. Nec Generalis sine licentia Societatis. P. 9. e. 4. §. 5. & B. Nun

quam autem danda licentia nisi Pontifex obliget ad peccatum. Ibid. & c. 5. E. & P. 10. §. 6. Immo ne in consultationem quidē adducendum. P. 9. c. 5. §. vlt. Qui coacti dignitatem susceperint, quatenus Societatis consilia audire debeant. P. 10. §. 6.

Dimittere.

Dimittendi potestas est penes Societatem, & Generalem. P. 2. c. 1. §. 2. & P. 9. c. 3. §. 1. Penes reliquos autem quantum eis Generalis communicauerit. P. 2. c. 1. §. 2. quomodo autē communicare debeat. Ibid. D. Nemo dimittendus nisi ex causa, cum ita conuenit communi bono Societatis. P. 2. c. 1. §. 1. Cum quis potius impedit quā iuuat diuinum seruitium. Ex. c. 6. §. vlt. Et cum quis male se gerit. Ex. c. 7. §. 1.

Confert ad Societatis conseruationem dimittere nō idoneos. P. 10. §. 7.

Deprauari moribus & incorrigibiles omnino dimittendi. P. 10. §. 7. Scandalosi & inquieti & aliquid molientes contra Superiores vel Societatem.

P. 2. c. 2. D. Autores discordiæ. Ibid. & P. 8. c. 1. F. Tenaces iudicij. P. 2. c. 2. §. 4. Valde inepti. P. 2. c. 2. §. 3. Ad omnia scilicet ministeria. Ibid. & P. 4. c. 6. N. Itē si detegatur impedimentū. P. 2. c. 2. §. 3.

Dimitti potest aliquis etiā propter peccata occulta si nolit corrigi. P. 2. c. 2. §. 2. Et hic occulte dimittendus. P. 2. c. 3. A.

Item ob causam infirmitatis. P. 2. c. 2. §. 4. non tamen inuitus si in obsequio Societatis contracta sit. P. 2. c. 2. B.

Omnes dimitti possunt. P. 2. c. 1. §. 1. & A. etiam Generalis. P. 9. c. 4. §. 7. Difficilius tamē quo quis arctius Societati ligatus est. P. 2. c. 1. §. 1. & A. Itemq; bene meriti, & qui habent bona talenta. P. 2. c. 1. A. & C.

Quando maius est offendiculum, quam peccatum, potest quis alio mitti, non dimitti. P. 2. c. 2. D.

In modo dimittendi quæ seruari debeant. P. 2. cap. 3. toto.

Habenda est magis ratio communis boni, quam particularis. c. 2. §. 3. Alioquin esset imprudens ca-

ritas. Ibi. §. vlt. Immo vitiū contrarium caritati. Ibid. §. 3.

Causæ publicandæ secundum qualitatem personæ. P. 2. c. 3. C. abstinendo à defectibus non publicis. c. 3. §. 8. Quod si publicari nō possint, occulte dimittendi. P. 2. c. 3. A.

Non debent nostri manere male affecti erga dimissum. P. 2. c. 3. §. 9.

Dimissi manent liberi à votis simplicibus. Ex. c. 6. §. 8. & A. & c. 7. §. 1. Idq; illis declarandum. P. 2. c. 4. §. 3.

Gratiæ & facultates cessant in dimissis. P. 2. c. 4. §. 2.

Dimisso quando restituenda sint sua. Ex. c. 4. B. & P. 2. c. 3. §. 5. & B.

Dimissus ab vno Superiore non debet recipi, ipso, aut Generali inconsulto, nisi forte vt hospes. P. 2. c. 4. §. 1. & A.

Redeuntes post dimissionē quomodo recipiendi. P. 2. c. 4. §. 8.

Discordia.

Iudiciorum diuersitas est mater discordiæ. P. 3. cap. 1. §. 18.

Eius auctores dimittendi. P. 2. cap. 2. D. Vt pestis.

Par. 8. cap. 1. §. 5.

Discretio.

Seruanda in exercitijs mentalibus. P. 3. c. 2. §. 4.

In castigatione corporis. P. 3. c. 2. §. 5.

In exercitio paupertatis. P. 3. c. 1. §. 25. In prouisione rerum necessariorum. P. 6. c. 2. N.

In probandis subditis circa obedientiam. P. 3. c. 1. V.

Disputationes.

Vtiles sunt disputationes. P. 4. c. 6. §. 10.

Habendæ sunt quotidie in Collegijs. §. 11. & singulis hebdomadis. Ibid. §. 10. Crebro etiam inferiorum classium cum superioribus. c. 13. §. 3.

Nostri debent interesse omnibus disputationibus etiã externis. P. 4. c. 6. §. 10.

In ijs dandum est doctrinæ specimen cum modestia. P. 4. c. 6. §. 10.

In ijs præsidere semper aliquis debet, eiusque officiũ quod sit. P. 4. c. 6. §. 10. & c. 13. §. 3.

Doctrina.

Doctrinæ nostræ scopus est, vt nostris & proximis proficit. P. 4. c. 5. §. 1.

Necessaria est Societati doctrina, & modus eam proponendi. P. 4. Proe. & quidem exacta. P. 10. §. 3.

Doctrina in Societate debet teneri quæ sit magis cõmunis. P. 8. c. 1. K. Magis approbata. P. 4. §. 5. §. vlt. Sana. P. 1. c. 2. §. 6. & P. 3. c. 1. §. 18. Magis secura. P. 4. c. 5. §. vlt. & c. 14. §. 1. Magis solida. Ibid. Melior. P. 8. c. 1. K. Magis cõueniẽs. Ibid.

Eadem doctrina debet ab omnibus teneri. P. 3. c. 1. §. 18. & 8. c. 1. K. & §. 8. & P. 10. §. 9.

Doctrina suspecta euitari debet. P. 4. c. 14. §. 1. Et quæ differat à cõmuni sẽsu Doctorũ ecclesiæ. P. 3. c. 1. O.

Qui petunt Societatem examinandi de doctrina. Ex. c. 5. §. 1.

Doctrina Christiana.

Per eam iuuatur proximus. P. 7. c. 4. §. 6.

Eam nostri omnes debent discere. Ex. c. 4. §. 25. & P. 3. c. 1. §. 20. & modum tradendi eam pueris. P. 4. cap. 8. §. 6.

Experimentum docẽdæ doctrinæ. Ex. c. 4. §. 14. Quod potest fieri etiam priuatim. Ibid.

Tradenda

Tradenda in nostris templis
assidue nisi aliud Superio-
ri videatur. P. 4. c. 7. B. & P.
7. c. 4. §. 6. & E. Vel in pla-
teis. Ibid. §. 7. In scholis
etiam tradenda discipulis.
P. 4. c. 7. §. 2. & c. 16. §. 2. Im-
mo etiam Nouitijs expli-
canda. P. 3. c. 1. §. 20.

Professi & Coadiutores spi-
rituales faciunt de ea votum
particulare. P. 5. c. 3. §. 3.
Iuxta rationem obedi-
entiae. Ibid. B. est etiam pro-
pria Coadiutorum spiri-
tualium. Ex. c. 6. §. 2.

Rectores tenentur eam le-
gere per quadraginta dies.
P. 4. c. 10. §. 10. Possunt ta-
men per alium cum consen-
su Prouincialis. Ibid. K.

Domus.

Generalis est acceptare Do-
mos. P. 9. c. 3. §. 17.

Debent esse in loco salu-
bri. P. 10. C.

Non licet domo exire sine
licetia saltem generali, &
focio assignato. Ex. c. 4. §.
25. & P. 3. c. 1. §. 3. C. & P. 4.
c. 4. §. 6.

Foeminae non possunt ingre-
di Domos nostras. P. 3. c.
1. §. 14.

Non possunt in eis teneri
arma. P. 3. cap. 1. §. 14.

Nec res vanae. Ibid. M.
Domus Probationis, & Pro-
fessae, vide suis locis.

Ecclesia.

Societas admittit eccle-
sias ad auxilium anima-
rum. P. 6. c. 2. §. 2.

Ecclesiae Societatis profes-
sae nullos redditus habere
possunt. Ex. c. 1. §. 3. & P. 6.
cap. 2. §. 2.

Electio.

Electio Generalis debet fie-
ri in conspectu Dei. P. 8.
c. 6. §. 6.

Non debent electores Gene-
ralis definire nisi in loco
inclusionis. P. 8. c. 6. §. 1.

In electione adhibendum
ratiocinium mentis ex prius
intellectis. P. 8. c. 6. §. 6.

Electio per communem in-
spirationem. Ibid. §. 5.

Electo Generalis debet eli-
gere quem sentit aptissi-
mum. P. 8. c. 6. F.

Eleemosyna.

Non possunt accipi eleemo-
synae pro ministerijs Socie-
tatis. Ex. c. 1. §. 3. & P. 6. c. 2.
§. 7. & G. & P. 7. c. 4. §. 4.

De eleemosynarum curato-
re. P. 1. c. 2. A. Possunt autem
esse plures. P. 6. c. 2. §. 10.

* * * Omnes

Omnes ad mendicandum parati esse debent. P. 6. c. 2. §. 10.

Eleemosynæ perpetuæ relinqui possunt Domib⁹ professis, sed non habent ius civile ad eas exigendas. P. 6. c. 2. §. 6. & B. nec debent nostri quemquam ad eas incitare. Ibi. §. 6.

In Collegijs quomodo admitti possint eleemosynæ. P. 4. c. 2. §. 6.

In ecclesiis nostris non est tenenda arca ad eleemosynas. P. 6. c. 2. §. 8.

Domus professæ viuunt ex eleemosyna. P. 6. c. 2. §. 3.

Equitare.

Iumentum ad equitandum ordinarie in Domibus professis ali non potest. P. 6. c. 2. §. 14. Quando tamen possit. Ibid. K.

Examen conscientie .

Vide Conscientia .

Examen ad probationem.

Communia omnibus examinandis. Ex. c. 3. & 4. toto .
Examē eruditorum & scholasticorum. Ex. c. 5. Coadiutorum. c. 6. Indifferentium. c. 8.

Potest omitti cum ijs qui

noti sunt . Ex. cap. 1. A. Debet proponi in prima probatione , Impedimenta autem ante eam. P. 1. c. 1. D. & c. 4. §. 5. & E. & clarius. Ex. c. 1. A.

De officio examinatoris. P. 1. c. 1. §. 3. & 4. & D.

Obligatio respondendi vere in examine quanta sit. Ex. c. 3. A.

Quæ in examine dicuntur secrete seruanda pro rei qualitate. Ex. c. 3. §. 1.

Varia Examina.

Examē debet proponi sexto quoque mense intra biennium probationis . P. 1. c. 1. D.

Qui ex studijs veniunt examinari debēt . P. 1. c. 4. §. 7. Item qui ex alijs locis vbi non fuerunt diligēter examinati. P. 1. c. 4. §. 7.

Item qui ad Societatem redeunt. P. 2. c. 4. §. 8.

Scholastici absolutis studijs examinari debent in singulis facultatibus. P. 4. c. 6. L.

Item ante gradus susceptionem diligenter . P. 4. cap. 6. §. 17. & c. 15. §. 4. & E.

Nemo nostrorum potest in iudicio examinari , nisi in ijs quæ nemini nocent. P. 6. c. 3. §. 8. & E.

Exem-

Exemplum.

Exemplum antiquiorum in Societate multum potest. P.3.c.1.§.19. & etiã Generalis & aliorum primorũ. P.8.c.1.§.3. & P.9.c.2.§.2. & c.6.A.

Exercitia spiritualia.

Sunt vnum ex medijs Societatis ad salutem animarũ. P.4.c.8.§.5. & P.7.c.4.§.8. Quæ etiam in missionibus dantur. P.7.c.2.E.

Iuuant in nostris ad habendam eorum notitiam. P.1.c.4.D. & ad acquirendam deuotionem. P.3.c.1.§.20.

Eorum experimentum primum & per vnũ mensẽ. Ex.c.4.§.10.

Eorum vsum callere debent omnes nostri. P.4.c.8.§.5.

Qui incipiunt alijs tradere exercitia, debent conferre cum aliquo magis perito. P.4.c.8.E.

Qui ea tradit nostris debet referre ad Superiorẽ quid de ijs sentiat. Ex.c.4.§.18.

Exercitia primæ hebdomadæ possunt dari omnibus, cetera non nisi capacibus. P.4.c.8.E. & P.7.c.4.F. sed alia ipsis accommodata. P.3.c.1.R.

Exhortationes.

Faciendæ sunt nostris singulis octo, vel quindecim diebus. P.3.c.1.§.28.

Experimenta.

Adhibentur ad melius perspiciendos nostros. P.1.c.2.§.1.

Sunt sex. Ex.c.4.§.9. Possunt tamen esse plura. §.16. & P.9.c.3.E.

Possunt præponi, postponi, ex parte, vel omnia iniungi, atque etiam permutari. Ex.c.4.§.9. Potest etiam Generalis dispensare in ijs omittendis. P.9.c.3.E. Debent fieri ante secundũ annum probationis. Ex.c.4.§.16.

Si non fiant ante studia, possunt fieri inter ipsa ibi, vel ijs finitis. Ex.c.7.§.6.

Facultates Apostolicæ.

Pontificiæ facultates supponunt approbationem Societatis. Ex.c.1.§.1.

Earum compendium penes se habere debet Generalis. P.9.c.6.§.3.

Non communicantur particularibus nisi per Generalem. P.8.c.1.§.6. & P.9.c.3.§.10. Qui potest eas contrahere.

trahere, reuocare & ce. Ibi.
Earum vsus moderatus esse
debet. P. 10. §. 12.
Vide Gratia Apostolicæ.

Fundatores.

Fundatoribus & eorum ne-
cessarijs obligatio osten-
denda. P. 4. c. 1. §. vii.

Fundatores, vel præcipui
benefactores sunt partici-
pes meritorum Societa-
tis. Ibid. §. 5.

Pro fundatore quot sacra
dicenda. Ibi. §. 1. 2. & 4. Qui
autem non plene funda-
uit. Ibid. E.

De Candela Fundatori dan-
da. Ibid. §. 3.

Fundator quomodo potest
sibi reseruare auctoritatē
applicandi bona ad aliud
opus. P. 4. c. 2. A.

Si Communitas fundarit,
quæ suffragia debeantur.
P. 4. c. 1. D.

Generalis.

Necessarius est in Socie-
tate. P. 9. c. 1.

Debet esse ad vitā. P. 9. c. 1. A.

Multum refert ad Societa-
tis cōseruationem, vt eius
electio fiat secundū Con-
stitutiones. P. 10. §. 8.

In electione plusquam me-
diam partem suffragiorum

habere debet. P. 8. c. 5. §. 6.
Electus non potest recusa-
re. P. 8. c. 6. §. 7. Et qui eum
non recipit, excommuni-
catus est. §. 8.

Quæ dotes & animi, & cor-
poris in eo requiruntur.
P. 9. c. 2. toto.

Habet plenam auctoritatē
in omnes ad bonum regi-
men. P. 9. c. 3. §. 1. Idq; expe-
dit ad cōseruationem So-
cietatis. P. 10. §. 8.

In dimittendo habet omne
potestatem quam habet ip-
sa Societas. P. 2. c. 1. §. 2. So-
lusq; potest dimittere Pro-
fessos & Coadiutores for-
matus. P. 2. c. 1. C.

Potest vendere & applicare
quæ libere relinquuntur
Societati. P. 9. c. 3. §. 6.

Potest admittere Collegia
& Vniuersitates & Do-
mos, non tamen dissolue-
re. P. 4. c. 2. §. 1. & 3. & cap.
11. §. 2. & P. 9. c. 3. §. 5. & sta-
tuere vbi sint aperiendæ
scholæ. P. 4. c. 7. A.

Ipfius est Prouinciales per
se constituere. P. 9. cap. 3. §.
14. & c. 5. §. 1. & Rectores.

c. 3. §. 14. hos tamen etiam
per alios pōt. P. 4. c. 10. §. 3.

Ipfius etiā est admittere in
corpus Societatis. P. 5. c. 1.
§. 2. Quibus autem eam fa-
cultatem

- cultatem cōmunicare pos-
sit. Ibid. B.
- A Generali vt à capite de-
fluit vniuersa potestas Pro-
uincialiū & reliquorum .
P.8.c.1.5.6. Et ipse eis dat
auctoritatē, quam iudicat
dandā.P.9.c.3.5.7. & 16.
- Res grauiores debet tracta-
re cum Assistentibus, etsi
statuendi facultas penes
ipsum est. P. 9.c. 6. 5. 11.
Quod in specie de Vniuer-
sitatibus acceptandis dicitur.
P.4.c.11.5.2. & A.
- Eius est supplere defectus
Præpositorum inferiorū.
P.9.c.6.5.2.
- Item vti correctione & re-
prehensione cum opus est.
Ibid.
- Potest instituire missiones.
P.7.c.2.5.1. & P.8.c.1.5.6.
In omnes mundi partes.
P.4.Proc. A. Mutationes
personarum. P.9.c.3.5.2.
- Quomodo possit reuocare
missiones factas à Pontifi-
ce. P.7.c.1.5.6. & c.2.H. &
P.9.c.3. G
- Quot & quos ministros ha-
bere debeat. P.9.c.6. toto.
- Debet habere catalogum
omnium nostrorum cum
suis qualitatibus. P.9.c.6.
5. 3. & Collegiorum cum
suis redditibus. Ibi.
- Debet cognoscere conscien-
tias subditorum, præfer-
tim maiorum officialium.
P.9.c.3.5.19.
- Vt plurimum debet reside-
re Romæ. P.8.c.1.5.7. & c.
5.5.1. Potest tamen visita-
re. Ibid. H.
- Debet curare vt seruentur
Cōstitutiones. P.9.c.3.5.8.
Potest tamē dispēsa re. Ibi.
- Confert ei ad auctoritatem
habere apud se viros gra-
ues. P.8.c.1.G.
- Debet ordinarie agere cum
Prouincialibus sed aliquā
do etiam cum Præpositis
localibus. P.9.c.6.5.2.
- Debet exigere crebro ra-
tionem eorum quæ fiunt
in Prouintijs. P.9.c.6.A.
- Non debet vacare concio-
nibus nisi commode pos-
sit. P.9.c.6.5.1. Neque occu-
pari in alijs particulari-
bus, sed in vniuersalibus.
P.9.c.6.5.6. Nec habere cu-
ram vllius Domus parti-
cularis. Ibid.5.5.
- Non potest mutare Consti-
tutiones. P.4.c.10.5.2.
- Debet vitare negotia exter-
norū etiā pia. P.9.c.6.5.4.
- Missiones pontificias nec
debet recusare, nec affe-
ctare. P.7.c.1.5.2.
- In congregatione habet
duo

duo suffragia, & prærogatiuam in paritate. P. 8. c. 3. §. 2.

Est subiectus Societati. P. 10. §. 8. Potest ei à Societate præscribi ratio victus & vestitus. P. 9. c. 4. §. 2.

Potest aliquando amoueri, & etiam dimitti à Societate. P. 9. c. 4. §. 7. Modus autè in eo seruandus. P. 9. c. 5. §. 4. & seq.

Si fuerit valde remissus vel inutilis, debet ei dari Vicarius. P. 9. cap. 4. §. 6. & cap. 5. §. 6.

Si ex redditibus Collegiorum dat consanguineis, vel alijs, deponendus est, P. 9. c. 4. §. 7. & D. Potest tamen facere conuenientem eleemosynam. Ibid.

Gradus.

Ad gradum suscipiendum quotannorum studium requiratur. P. 4. cap. 15. §. 2. & B.

Eos conferre pertinet ad Cancellarium. P. 4. cap. 17. §. 2.

Debet præcedere diligens examen, & quidem publicum. P. 4. c. 15. §. 4. & idem cum nostris. P. 4. c. 6. §. 17. Potest tamen cū licètia Generalis, vel Prouincialis

priuatim fieri. P. 4. c. 15. E. Externis gratis dandi. P. 4. c. 15. §. 4. Nec permittendus sumptus nisi exiguus. Ibid. & F.

Non sunt nostris graduandis assignanda certa loca. P. 4. c. 6. §. 17. Atq; idem etiam seruandum cum externis. P. 4. c. 15. §. 4.

Quomodo possint nostri graduati habere aliqua insignia in actibus publicis. P. 4. c. 17. §. vlt.

Externis fides facienda de gradu per notarium. P. 4. c. 17. §. 4. Nostris per patentes Rectoris. Ibid. F.

Grammatica.

Comprehenditur nomine litterarum humaniorum. P. 4. c. 12. A.

Ordinarie tres eius classes esse debent. P. 4. c. 13. B.

Gratiæ Apostolicæ.

Coadiutores formati eoru capaces sunt. Ex. c. 6. §. 3. Atq; etiam Nouitij. P. 5. cap. 1. A.

Vide Facultates Apostolicæ.

Habitus, Vide Vestitus.

Hæresis.

Damnatus vel suspectus de hæresi per sententiam

tiam habet impedimentū
essentiale ad Societatem.
Ex. c. 2. §. 1. & P. 1. c. 3. §. 3.
Non tamen si sit hæresis
generalis, nempe natio-
nis. Ibid. B.

Honor.

Fratres inuicem honorandi
tanquam Superiores. P. 3.
c. 1. §. 4.

Horæ.

Horarum distributio per si-
gnum campanæ necessaria.
P. 4. c. 10. §. 9.

Horæ statutz, vt cibi &
somnia, seruari debent. P.
3. c. 2. §. 2. nisi superior dis-
penset. Ibid. B.

Hospitale.

Hospitalis experimentum,
ibi dormiendo, vel per ho-
ras aliquas quotidie ser-
uando. Ex. c. 4. §. 11. & 19.
In ijs autem qui redeunt
ad Societatem. P. 2. c. 4. D.
Subuentio eorum qui sunt
in hospitalibus est ex insti-
tuto nostro. P. 7. c. 4. §. 9.

Humaniores litteræ.

Earum nomine Rhetorica
& Grammatica intelligen-
tur. P. 4. c. 5. A. & præterea
Poësis & Historia. P. 4. c.

12. A. Quot autem & quas
classes contineant. P. 4. c.

13. B.

Sunt his temporibus neces-
sariæ. P. 4. c. 5. §. 1. & cap.
12. §. 2.

Ad professionem requiri-
tur etiam scientia huma-
norum litterarum. P. 5. c.
2. §. 2. & B.

Earum non potest esse tem-
pus limitatū. P. 4. c. 15. A.
Loquendo & scribendo sty-
lus exercendus. P. 4. c. 6. §.
13. & actio, pronuntiatio.
P. 4. c. 13. §. 3.

Compositiones emendan-
dæ à magistris. P. 4. c. 13.
A. & aliquæ mittendæ ad
Prouincialem vel Genera-
lem. P. 4. c. 6. L.

Humilitas.

Seruanda in animo, & in
exteriori, deferendo alijs.
P. 3. c. 1. §. 4. Et in ratione
vestitus. P. 6. c. 2. §. 15. Et in
omnibus. Ibid. §. 16.

Silētium & compositio ex-
terior est indicium humi-
litis. P. 3. c. 1. §. 4.

Requiritur in Rectore. P. 4.
c. 10. §. 4. & nominatim in
Coadiutoribus spirituali-
bus. Ex. c. 6. §. 5. & tempo-
ralibus. §. 6. Denique splē-
dere debet in ipso Ge-
nerali.

nerali. Par. 9. cap. 2. §. 2.
 Officia in quibus exercetur
 humilitas, deuote obeun-
 da. P. 3. c. 1. §. 22. & appeten-
 da. Ex. c. 3. §. 28. & aliquan-
 do à sacerdotibus exercē-
 da. P. 3. c. 1. §. 19.

Appetendus est cōtemptus
 sui nulla data occasione.
 Ex. c. 4. §. 44.

Experimentum versandi in
 officijs humilibus. Ex. cap.
 4. §. 13.

Qui ad superbiam propen-
 si sunt, in humilibus exer-
 ceri debent. P. 3. c. 1. §. 13.

Humilitas est litterarū fun-
 damentum. P. 3. c. 1. §. 27.

Impedimenta.

Impedimenta essentialia
 quæ à Societate exclu-
 dunt, sunt quinque. P. 4. c.
 3. §. 2. Ea quæ sint fuse ex-
 plicantur. Ex. cap. 2. & P.
 1. cap. 3.

Debent proponi ante pri-
 mam probationem. Ex. c.
 1. A. & P. 1. c. 1. D. Non ta-
 men vt impedimenta. Ex.
 cap. 2. A.

Qui vnum celasset quod pec-
 catum sit, cui reseruatum.
 Ex. c. 3. A.

Si postea detegatur, dimitti
 debet. P. 2. c. 2. §. 3.

In his nō potest Generalis,
 nec Societas dispensare.
 P. 1. c. 3. G. Quis autem pos-
 sit. Ibid. & tunc ex dispen-
 satione fiunt idonei. P. 4.
 cap. 3. A.

Impedimenta secundaria tū
 ex parte animi, tum cor-
 poris, quæ sint. P. 1. c. 3. §.
 9. & seq.

Hæc satis possunt esse singu-
 la vt quis non admittatur.
 P. 1. c. 3. H. Possunt tamen
 compensari alijs bonis præ-
 claris. Ibid.

India.

Indos iuuare quantum refe-
 rat. P. 7. c. 2. D.

Possunt nostri in Indiā mit-
 ti. P. 7. c. 2. C. Rarius tamē
 vbi nulli sunt christiani.
 P. 9. c. 3. F.

Vnus Afsistens Indiæ esse
 potest. P. 9. c. 6. §. 10.

In India communicari potest
 potestas dispensandi
 in Constitutionibus. P. 9.
 c. 3. D. Item dimittendi
 etiam Coadiutores forma-
 tos. P. 2. c. 1. C. & admitten-
 di ad professionem. P. 5.
 cap. 2. A.

Ex India quarto quoque
 anno vnus mittetur ad Ge-
 neralem. P. 8. c. 2. B.

Potest in Collegijs doceri
 lingua

lingua Indica. P.4.c.12. B.

Indifferentes.

Indifferentes vocantur de quorū statu non dū decrevit Societas. Ex.c.1.§.11.

Hi debēt esse parati ad omnia officia humiliora. Ex. cap.8.§.2. Nec debēt procurare vt mutant statum, sed tantum possent proponere. Ibid. A.

Omnes qui ingrediuntur ex sua parte debent esse indifferentes. Ex.c.1.§.7. & c.4.§.17.& c.5.§.vlt.

Debemus esse indifferentes ad omnia. Ex.c.8.§.1. & P.7.c.2.§.1.in fine.

Infamia.

Est impedimētum essentialē. Ex.c.2.§.2. & P.1.c.3.§.4. Intelligitur tamen vbi ea extat. Ex.c.2.C.

Infirmi.

Debent omnem sui curam relinquere Superioribus. P.3.c.2.G.

Debent obedire infirmarijs & medico. Ex.c.4.§.32. & dare omnibus ædificationem. Ibid.

Eorum infirmarij numerantur inter Coadiutores. P.1.c.2.A. qui debent esse bonis viribus. P.3.c.2.F.

Non minus donum Dei est infirmitas quam sanitas. P.3.c.1.§.17.

Infirmi Domorum possunt in hortis Collegiorum recreari. P.6.c.2.D.

Præfecto sanitatis omnes manifestare debent morbos suos. P.3.c.2.§.6.

Magna cura habenda ægrotantium. P.3.c.2.G.

Præfectus sanitatis debet eā habere etiā in sanis. Ibid. § 6.

Ad visendos phreneticos & parum ædificatiuos cū delectu admittēdi. P.6.c.4.A.

Ille dimittendus est in quo tempore probationis detegitur infirmitas, vel notabilis dispositio ad illam. P.2.c.2.§.4.

Ob corporis infirmitatem in obsequio Societatis cōtractam nemo inuitus dimitti debet. P.2.c.2.E.

Iudicium proprium.

Pertinacia iudicij est impedimentum ad Societatem. P.1.c.3.§.14.

Abnegatio iudicij propriij per obediētiā. P.3.c.1.§.24.

Labores.

Labores etiam mentales debent interrumpi exteriorio-

exterioribus. P. 3. c. 2. §. 4.
vel conuenienti recrea-
tione. Ibid. D.

Labores tam animi quam
corporis neque nimis in-
tensi, neque remissi esse
debent. P. 10. §. 10.

Nostrum institutum exigit
magnos labores. Par. 4.
proe. A.

Latina lingua, Vide linguæ.

Lectiones sacræ.

Debent assidue esse in tem-
plis nostris. P. 7. c. 4. §. 6.
nisi aliud videatur Supe-
riori. E.

Earum modus à scholastico
diuersus est. P. 4. c. 8. §. 3.
Debet tamen cum doctri-
na redolere mores. Ibid. A.

Lectionum causa possunt di-
ci vesperæ. P. 6. c. 3. B.

Pro his nullus redditus vel
etiam eleemosyna admit-
ti potest. P. 6. c. 2. §. 7. &
P. 10. §. 5.

Lectiones scholasticæ.

Audiendæ sunt ex arbitrio
Rectoris. P. 4. c. 6. §. 6.

Debent diligenter audiri,
& deinde repeti. P. 4. c. 6.
§. 8. & c. 13. §. 3.

Præmittenda breuis oratio.
P. 4. c. 16. §. 4. vel salté cru-

cis signum. Ibid. C.

In eis aliqua inferenda ad
pietatem. P. 4. c. 8. A.

Aliquæ lectiones cum ma-
iori apparatu fieri pos-
sunt. P. 4. c. 13. C. Aliqua
etiam priuatim. P. 4. c. 6. E.

Lectores.

Possunt aliqui fieri lectores
ob suam vel aliorum utili-
tatem. P. 4. c. 6. §. vlt.

Lectores constituere perti-
net ad Generalem. P. 9.
c. 3. §. 9.

Lectores primarios mutare
non potest Rector sine au-
toritate Prouincialis. P.
4. c. 17. A. nisi ex necessita-
te ad breue tempus, Infe-
riores autem potest. P. 4.
c. 6. F.

Reliqua vide in Præce-
ptores.

Leges.

Legum studium à nostris
tractari non debet, nisi
forte per alios. P. 4. c. 12.
§. vlt.

Libri.

Libri prophani prohiben-
tur nostris. P. 3. c. 1. M.

In scholis non debent præ-
legi qui honestati repu-
gnant nisi purgentur. P.

4. c. 5.

4.c.5.E. & cap.14.§.2. nec quorum autores sunt suspecti, vel eorum doctrina. Ibid.§.1. & A.

Societas professa potest in communi possidere libros proprios. P.6, c.2.E.

Cuiq; dandi sunt libri necessarii. P.4. c.6.§.7. & præterea debet esse bibliotheca communis, & illius aliquot claves. Ibid.

In libris nemo scribere debet. P.4.c.6. G.

Librorum scriptione iuuatur proximus. P.6.c.2.C. & P.7.c.4.§.11.

Non possunt edi nisi Generalis eos videat, & examinari faciat. P.4, c.6. O. & P.7. c.4. §. 11. Quomodo autem examinandi. P.3. c.1.§.18.

Lingua.

Linguae defectus est impedimentum secundarium ad Societatem. P.1.c.3.§.13.

Linguarum studium iuuat ad scopum Societatis. P.4.c.5.§.1.

Pertinent ad Collegia. P.4. c.7. B. Docendæ in classe Rhetoricæ, & Humanitatis. P.4.c.13.B.

Linguae latinæ fundamentum iaciendum ante artes. P.4.

c.6. §. 5. Reliquæ possunt addisci post artes. P.4.c.6.§.4.

Progressus linguæ latinæ specialiter interrogatur ab ingredientibus, Ex. c.5. §.1.

Docenda lingua latina, græca, & hebraica, P.4.c.12. §.2. Aliæ etiam, vt arabica, si fuerit opus, Ibidem.

Linguarum studium tantum firmis in fide & doctrina concedendum, P.4.c.6. D. Aliquando tamen etiam ijs qui in maioribus scientijs progressum facere non possunt. c.5. D.

Latine loqui omnes scholastici communiter debent. P.4.c.6.§.13.

Lingua vernacula à concionatoribus bene addiscenda. P.4.c.8.§.3.

Litteræ.

Litterarum missio de rebus ædificatiuis confert ad vnionem animorum. P.8. c.1.§.9.

Litteræ quadrimestres. P.8. c.1.M.

Litteræ non scribi debent nisi cum licentia Superioris; nec accipi nisi per ipsum. P.3. c.1.B. & Ex.c.4.§.6. & Superior potest

• eas retinere. Ibid.

Lites.

Potest Societas bona Collegiorū iudicio defendere.

• P. 4. c. 2. C. idque per Coadiutores, vel per externos.

• P. 6. c. 3. §. 7.

Lites præscindendæ, vt caritas conseruetur. P. 6. c. 2. §. 12.

Lotor.

Numeratur inter officia Coadiutorum. P. 1. c. 2. A. & P. 4. c. 10. H.

Potius domesticus esse debet quam externus. P. 3. c. 2. H.

Ludus.

In nostris domibus nõ possunt teneri instrumenta ad Iusum. P. 3. c. 1. §. 14. M.

Mathematica.

A Nostris tradenda quatenus ad finem nostrū facit. P. 4. c. 12. C.

Medicina.

Non est in nostris scholis docenda saltem à nostris. P. 4. c. 12. §. 4.

Medicus.

Vocandus cū est morbus alicuius momenti. P. 3. c. 2. G. Ei obediendū. Ex. c. 4. §. 32.

& P. 3. c. 1. §. 17. & c. 2. G. Consulendus medicus de ratione victus, etiā in sanis. P. 6. c. 2. §. 16.

Vnus ordinarie esse debet. P. 3. c. 2. G.

Mendicare.

Omnes parati esse debēt ad mendicandum ostiatim. P. 6. c. 2. §. 10.

Professionem, vel coadiutorū vota facturi, ter mēdicare debēt. Ex. c. 4. §. 27. Scholastici etiam, si superior velit. Ibid.

In peregrinationibus mendicandum ostiatim. Ex. c. 4. §. 12.

In missionibus mēdicandū, si ita velit Pōtifex. cū mittit. P. 7. c. 1. E.

Quando liceat in collegijs mendicare. P. 4. c. 2. §. 6.

Mensa.

Ad mensam dandum est signū campana. P. 4. c. 10. I. & adhibenda benedictio, & lectio. P. 4. c. 1. §. 5.

Minister.

Minister Rectori necessarius est, qui prouideat vniuersali bono Collegij. P. 4. c. 10. §. 7.

Pōt appellari Vicerector, vel magister domus. Ibid. est

est officialis Reſtori ſubor-
dinatus. Ex.c.4.E.

Ei omnes, etiam alij officia-
les obedire debent. P. 4.
c.10.ſ.8.

Poteſt idem habere alia of-
ficia. Ibi.G.

Miſſa.

Quotidie à noſtris audien-
da. P.4.c.4.ſ.3. niſi ex par-
ticulari cauſa. Ibi.B. & ab
externis Scholaſticis. P.4.
c.16.ſ.1.

Celebranda à noſtris octa-
uo quoque die vt minimū.
P.6.c.3.ſ. 2. Immo ſæpius.
Ex.c.4.ſ.25.

An noſtri dum miſſam au-
diunt, poſſint recitare of-
ficiū, ſuperior ſtatuet. P.
4.c.4.B.

In miſſa ritus Romani ab
omnibus ſeruari debēt. P.
4.c.8.ſ. 2. & in ijs debet
eſſe conformitas. Ex.c.5.ſ.
7. & P.8.c.1.ſ.8.

Miſſa ſolemnis intelligitur
ſecundum uſum noſtrum.
P.4.c.1.A.

In miſſis maioribus etſi ſub
miſſa voce dicātur, licebit
vti ſuppelliceis. P. 6.c.3.B.
Obligatio ad miſſas nō acci-
pienda. P.4.c.2.ſ.4. & P.6.
c.3.ſ. 6. & quomodo hæc
obligatio ſit intelligenda.

P.4.c.2.B.

Pro miſſis nihil accipiēdū
ne eleemoſyna quidē. P.6.
c.2.ſ.7. & P.7.c.4.ſ.4.

Quæ miſſæ dicēdæ ſint pro
noſtris mortuis. P.6.c.4.ſ.
3. Quæ pro Fundatoribus.
P.4.c.1.toto. Quæ pro be-
nefactorib⁹. P.7.c.4.ſ.4. &
quæ pro ſælici Præpoſiti
electione. P.8.c.5.ſ.3. &
quæ pro bono exitu Con-
gregationis generalis. P.
8.c.5.ſ.4. Quæ autem pro
Societate noſtra. P.10.ſ.1.

Miſſiones.

Societatis proprium eſt di-
uerſa loca peragrarē. Ex.
c.4.ſ.27. & P.3.c.2.G. &
P.6.c.3.ſ.5. & P.4. prohæ.
A. & per orbē diſcurrere.
P.7.c.1.B. & debet Socie-
tas eſſe expedita ad miſſio-
nes P.4.c.2.ſ.4. & hac de
cauſa Profeſſi non habent
ſtabilē habitationē. Ibi B.
Miſſionū quot ſint genera.
P.7.c.1.ſ.1. & A.

Miſſiones primo & princi-
paliter pertinent ad Pon-
tificem. P.7.c.1.ſ.1.

Miſſiones Pōtificis nō pro-
curandæ. Ibi.ſ. 2.

Miſſi à Pontifice non debēt
petere viaticum. Ex. cap.1.
ſ. 5. & P.6. cap.2. ſ.13. &

- P.7.c. 1. §. 3. debet tamen intelligi quæ sit mēs eius.
- P. 7. c. 1. E. & parati esse debent mendicare. Ex.c.4. §.27.
- Generalis debet informare Pontificē de persona quā vult mittere. P.7.c.1.C.
- Cum Pontifex non limitat tēpus, intelligitur ad tres menses, vel vt opus erit. P.7. c.1. §.6. & pro qualitate negotiorum. c.2. H. & in tali casu potest Superior eos reuocare. P. 9. c. 3. G.
- Generalis in missionibus habet omnem potestatem. P.9. c.3. §.9.
- Nemo se ingerere debet ad missiones. P.7.c.1. §.2. neque directe, neque indirecte. c.3. §.1. Possunt tamen repræsentari motus animi cum indifferentia. P.7. c.2. I. neque de ea agendū cum externis. Ibid. k.
- Ex missione debent nostri sæpe scribere ad Superiorem. P.7.c.2. §.2. & H. nempe singulis hebdomadis si fieri potest. P.8.c.1.L. Superior autem intelligitur vicinior. P.7.c.3. A. & P.8. c.1. §.4.
- Qui mittuntur, oportet eos esse notissimos Superiori.
- Ex. c. 4. §.35. Nec debent mitti nisi probati maxime in Obedientia. P.8.c.1. §.3. Qui mittuntur non debent se excusare. Ex.c.1. §.5.
- Debet ijs à Superiori dari instructio in scriptis. P. 7. c. 2. §. 2. & L. non tantum de negotijs, sed etiam de personis. Ibid. N.
- In missionibus faciēdis quæ quibus loca præferenda sint. P.7.c.2. D. & quæ quibus opera. Ibid. E.
- In ratione mittendi spectāndus maior Dei honor. P.7. c.2. G. vel Pontificis voluntas. P.7.c.1.E.
- Non debet quisquam solus mitti. P.7.c.2.F. sed ita iungēdi vt vnus suppleat defectum alterius. Ibid. & P. 8.c.1. §.3.
- Ex loco missionis quatenus liceat ad loca vicina excurrere. P.7.c.1. §.7.
- Pro missionibus maioris momenti missæ, & preces indicendæ. P.7.c.2.M.
- Tempus missionum non est definitum, nisi pro maiori seruitio Dei. P.7. c.2.H.
- Qui non bene se gererent, reuocandi, vel iuuandi socio. P.8.c.1. C.
- In reuocandis missionibus habenda ratio, ne populi offen-

offendantur. P. 7. c. 2. H.

Modestia.

Modestia interior, & exterior facit ad propriam, & externorum ædificationem.

P. 4. c. 4. §. vlti.

Modestia vultus est signum humilitatis, & pacis interioris. P. 3. c. 1. §. 4.

Modestia in corporis refectioe seruanda. Ibid. §. 5.

Moniales.

Non potest Societas earum curam suscipere. P. 6. c. 3. §. 5. potest tamen aliquando earum confessiones audire. Ibid.

Mors.

Morientes quomodo se ad transitum disponere debent. P. 6. c. 4. §. 1.

Iuuandi sunt omnium orationibus, & aliqui semper assistere ijs debent. P. 6. c. 4. §. 2.

pauciores tamen, si phrenesi laborent. Ibid. A.

Pro mortuo, quæ orationes faciendæ. P. 6. c. 4. §. 3. & 4.

Mortui notandi sunt in catalogo, qui mittitur ad Generalem, & Prouincialem. P. 8. c. 1. N.

Mortui nostri quomodo sepeliendi. Vide sepultura.

Habendum compendium de modo iuuandi proximos moribundos. P. 4. c. 8. G. isq; modus à nostris Scholasticis discendus. P. 4. c. 8. §. 7.

Mortificatio.

Debet esse continua in rebus omnibus Ex. c. 4. §. vlt.

Ad eam cōfert etiam vestitus. P. 3. c. 2. C.

Multitudo immortificatorum nec ordinem fert, nec unionem. P. 8. c. 1. §. 2.

Mortificatio carnis, vide Corpus.

Mulieres.

Non possunt ingredi habitationes nostras. Par. 3. c. 1. §. 14. L.

Nulla mulierum cura à nostris accipi debet. P. 6. c. 3. §. 5.

Mundus.

Abhorrendum à mundo. Exa. c. 4. §. 7. & 44. conculcandus est. P. 3. c. 2. C.

Eius contemptus iuuat ad unionem. P. 8. c. 1. §. 8.

Munera.

Non possunt à nostris dari magnatibus munuscula ad res obtinendas. P. 6. c. 2. §. 9.

Musica.

Nō possunt in domibus teneri instrumēta musica. P. 3. c. 1. §. 14. M.

Nobilitas.

SI cætera adsint, facit hominem magis aptum Societati. Par. 1. cap. 2. §. 13. Idem in Generali. Par. 9. cap. 2. C.

Notarius.

In vniuersitatibus debet esse Notarius externus, qui fidem faciat de gradibus susceptis. P. 4. c. 17. §. 4. stipendium eius sit moderatum. Ibid. F.

Nouitij.

Nouitiatus bienniū durare debet. Exam. c. 1. §. 12. & c. 4. §. 16. & Par. 4. cap. 3. §. 3. Vide Probatio secunda.

Nō sunt intra biennium cōpellendi ad vota faciēda. P. 3. c. 1. T. Possūt ea facere ex sua deuotione. Ibid. & P. 5. c. 4. §. vlt. conuenit ea non emitti sine facultate superioris Exa. c. 1. E. Non

tamen in manibus cuiusquam Par. 3. c. 1. T. & eorum memoria seruanda. Ibidem. Par. 5. cap. 4. §. vlt. & G. Debent etiam ea bis in anno renouare. Ibidem. N.

Intra biennium nullus eis certus habitus Societatis datur. Exam. cap. 1. §. 13. Eorum vestitus mortificationi seruire debet. Par. 3. cap. 2. C. Superior tamen potest dare conuenientiore eo, quem ex seculo attulerunt. Exam. c. 1. F. Vel permittere pretiosiore, quē attulerint. P. 6. c. 2. M.

Dicuntur esse de Societate largo modo. P. 5. c. 1. A. Et sunt capaces gratiarū. Ibi. Ipsi tamen non debent dicere se esse ex Societate. Ex. c. 4. §. 17.

Docēdi sunt doctrinā christianam, meditari, confiteri, audire Missam. Par. 3. cap. 1. §. 20. Et quomodo se gerant etiam interius, & exterius. Par. 3. cap. 1. §. 12. & interdum tentandi in virtutibus. Ibidem. V.

Debet ijs præscribi, quibus cum conuersentur. Par. 3. cap. 1. D.

Debent quærere continuũ puritatis, & virtutum augmentum. Exam. cap. 4. §. 41.

Loqui debent de parentibus quasi iam eos non haberent. Exa. cap. 4. C. Nec cum eis, vel alijs propinquis coram, vel per litteras communicare. Ex. c. 4. §. 6. Neque cum eis loqui nisi breuiter, & aliquo præfente. Par. 3. cap. 1. B. Quod si sollicitentur à suis, transmittendi aliò. Ibid. A.

Debent singulis sex mensibus biennij legere Bullas, & Regulas. Ex. c. 1. §. vltim. & c. 4. §. 41. Constitutiones autem non vniuersas, sed compendium earum. Ex. c. 1. G.

Possunt probari etiã in Collegijs. P. 4. cap. 6. C. vel in Domibus. P. 3. c. 1. §. 27. & P. 4. c. 2. D.

Nouitios dimittere possunt, qui possunt admittere, nisi sit aliqua particularis ratio. P. 2. c. 1. C. difficilius tamen, qui vota fecerunt. P. 2. c. 1. §. 1. A.

Sacerdotes Nouitij nõ possunt sacramenta administrare nisi cum peculiari approbatione Superioris

Exam. cap. 5. §. vltim. Debent etiam priuatim exerceri in ritibus Missæ. Ibid.

Nouitiorum Magister.

Magister Nouitiorum alius esse potest à Confessario, & Superiore. Par. 3. cap. 1. §. 12. Potest tamen etiam Minister illorum curam gerere ob penuriam hominum. Par. 4. c. 10. G.

Debet esse versatus in spiritualibus. Par. 3. cap. 1. §. 12. Quomodo autem se gerere debeat cum Nouitijs, & Nouitij cum ipso. Ibidem.

Obedientia.

Obedientia magni meriti est. Par. 4. cap. 6. §. 2. Est vinculum vnionis. Par. 8. cap. 1. §. 3. iuuat ad conseruationem Societatis. R. 10. §. 9.

Vocatur sancta. Par. 6. cap. 1. §. 1. & Par. 2. cap. 1. §. vltimo.

Securius fit opus ex obedientia, quàm proprio arbitratu. P. 7. c. 2. A.

Obedientia triplex, Executionis, Voluntatis, Intellectus. Par. 6. cap. 1. §. 1. & C.

Debet esse prompta, humilis, integra, &c. P. 3. c. 1. §. 23. & P. 4. c. 10. §. 5. & P. 6. c. 1. §. 1.

Obedientia litteræ inchoatæ. P. 4. c. 10. §. 9. & P. 6. c. 1. §. 1. obediētia cœca, ut cadaveris, vel baculi. P. 6. c. 1. §. 1. In omnibus rebus etiam non obligantibus. Ibid. §. 1. nisi præcipiatur peccatum manifestum. P. 3. c. 1. §. 23. & P. 6. c. 1. §. 1. & B.

Præstāda etiam officialibus subordinatis. Ex. c. 4. §. 31. & P. 3. c. 1. §. 24. & P. 4. c. 10. §. 8. etiam coquo. Ex. c. 4. §. 29. etiam infirmarijs, & medicis. §. 32.

Præstāda est Superiori cū reuerentia, & amore. P. 3. c. 1. §. 23. & P. 6. c. 1. §. 1. Neque considerādum cui obeditur, sed propter quem. Ex. c. 4. §. 29. & P. 3. c. 1. §. 24. Vide Superiores.

Obedientiæ exemplo maxime prælucere debent Primores Societatis. P. 8. c. 1. §. 3. & qui alijs præfunt. P. 4. c. 10. §. 8.

Subordinatio in obediētia diligenter seruanda. P. 2. c. 1. §. vlti. & P. 8. c. 1. §. 4. & E. & P. 10. §. 9. Potest tamen Prouincialis, & Ge-

neralis aliquem sibi immediate subdere. P. 8. cap. 1. E.

Superiores possunt obligare ad peccatum in virtute obediētia, quando id multum conueniat. P. 6. c. 5.

Obedientia Pontificis. Vide Pontifex.

Obligaciones.

Non sunt recipiendæ obligationes contra sinceritatem instituti nostri. P. 4. c. 7. §. vltimo.

Obligaciones lectionū suscipi possunt in Collegijs. P. 4. c. 2. B. & c. 7. E. & c. 11. A. Eas autem diiudicare pertinet ad Generalem. P. 4. c. 2. B. & P. 9. c. 3. §. 17.

Non potest suscipi obligatio dandi Concionatoris, aut Confessarij, aut Lectoris Theologiæ, nisi ex consequenti. P. 4. c. 7. §. vlti. & E. Neque ad missas celebrandas. P. 4. c. 2. §. 4. Quæ videatur cōmensurata reddiui. Ibid. B.

Obligaciones susceptæ implendæ sunt. P. 4. c. 11. A. præter eas nihil facile præstāndum sine Generalis consensu. Ibid.

Ocium.

Ocium semper fugandum aliqua

aliqua occupatione. P.3. c.1. §.6. eaque cura ad Rectorem pertinet. P.4. c.10. §.6.

Officia diuina.

Officijs diuinis iuuatur proximus. P.7. c.4. §.4.

Diuinum officiũ priuatim dicendum non in choro. P.6. c.3. §.4.

Scholastici nostri debent dicere officium Beatæ Virginis, nisi à Superiore mutetur in orationem mentalẽ. P.4. c.4. §.3. & B.

Officia vespertina, & tenebrarum possunt dici, sed sine cantu. P.6. c.3. B. & eodem tono etiam officium mortuorum pro nostris. P.6. c.4. C.

Officia Societatis.

Ea distribuere pertinet ad Generalem. P.9. c.3. §.3. & 9. Potest tamen etiam per suos ministros. Ibid. H.

Omnes parati esse debent ad omnia officia. P.3. c.2. F. ad humilia etiam libentius Ex. c.4. §.28. & P.3. c.1. §.22.

Potest vnus plura sustinere. P.4. c.10. G.

Officiales debent eligi apti. P.4. c.10. §.6. spectato cu-

iusq; talento. P.9. c.3. §.9. Debent habere suas regulas. P.7. c.4. §. vlt. & P.4. c.10. §.6.

Non debet vnus ingerere se in officium alterius. P.4. c.10. §.6.

Officia operosa non debent dari occupatis. P.4. c.10. E. Laboriosa vero danda firmioribus. P.3. c.2. F. Et in quibus experientia requiritur, non sunt facile mutandi. P.4. c.10. E.

Opera pietatis.

Opera corporalia, in quibus misericordia, & charitas exercetur, nõ sunt extra institutum Societatis. P.7. cap.2. E. sunt tamen minoris momenti, quàm spiritualia ibi. & ideo ijs insistendum est quatenus spiritualia permittent. c.4. §.9.

Generalis potest interdum aliqua pia opera ad Societatem non pertinentia suscipere. P.9. c.6. B.

Opiniones.

Opiniones nouæ admittendæ non sunt. P.3. c.1. O. in reliquis etiam conformitas inter nostros tenenda. Ibid. & §.18. & P.4. c.14. §. vlti.

§ vlti. & P. 8. c. 1. §. 8. & K.
Et in ijs omnibus standum
definitioni Societatis. P.
3. c. 1. O.

Qui examinatur ad Socie-
tatē interrogandus est de
opinionibus particulari-
bus. Ex. c. 3. §. 11.

Vide etiam Doctrina.

Oratio.

Orationis tempus vnius ho-
ræ esse debet. P. 4. c. 4. B. an
autem vocalis esse debeat,
an mentalis, in particula-
ribus iudicet Superior.
Ibidem.

Inexpertis proponenda ca-
pita orationis. P. 4. c. 4. B.
Professis, & Coadiutoribus
formatis nulla videtur re-
gula præscribenda. P. 6. c.
3. §. 1. nisi aliud iudicet Su-
perior. Ibid. A.

Generalis debet habere fa-
miliarem orationem. P. 9.
c. 2. §. 1. & c. 6. A.

Orandum pro proximis. P.
2. c. 3. §. 7. & P. 7. c. 4. §. 3. In
particulari autem pro be-
nefactoribus. P. 4. c. 1. §. 4.
Pro Principibus, & Præla-
tis, qui multum prodesse,
vel obesse possunt. P. 7. c. 4.
A. Pro male affectis in nos
Par. 10. B. Pro augmento
Societatis. Par. 9. cap. 6. A.

& Par. 10. §. 1.

Item pro Missionibus. P. 7. c.
2. §. 1. Pro electione Gene-
ralis. P. 8. c. 5. §. 3. & c. 6. §.
1. & pro Congregatione
futura. P. 8. c. 7. §. 1.

Oratio, pro declamatione.
Vide Declamatio.

Ordinationes.

Ordinationes quædam par-
ticulares necessariae sunt
præter Cōstitutiones. Pro-
hoem. Decla.

Ordinationes Congrega-
tionis Generalis, quæ pro-
mulgandæ. P. 8. c. 7. C.

Ordinationes Societatis nō
obiigant ad peccatum. P.
6. c. 5.

Ordines sacri.

Non debent ad eos promo-
ueri Coadiutores tempo-
rales. Ex. c. 6. §. 1. In Scho-
lasticis differendi circa fi-
nem studiorum. P. 4. c. 6. C.

Qui examinatur ad Socie-
tatē interrogandus est, an
habeat aliquos ordines.
Ex. c. 3. §. 9.

Parentes.

Affectus carnalis parē-
tum mutandus in spi-
ritualem. Ex. c. 4. §. 7.

Parentum necessitas extre-
ma,

ma, & præfens impedit
ingressum in Societatem.
Ex.c.3.B.

Non debent distribui bona
parentibus, nisi ipsi egeant.
Exa. c.4. §.2.& 3. In dubio
standum est iudicio alio-
rum, Ex.c.3. §.3.& c.4. §.3.

Pascha.

In Paschate quibus commu-
nio dari possit. P.7.c.4. D.

Passiones.

Passiones indomabiles sūt
impedimentum ad Socie-
tatem ex secundarijs. P.1.
c.3. §.9.

Paupertas.

Diligenda vt mater. P.3.c.1.
§.25. Est propugnaculum
religionum. P.10. §.5. Mu-
rus. P.6.c.2. §.1. & Profes-
si vouent nunquam eam
relaxare. Ibid.

Paupertas toti Societati cō-
munis in hoc consistit, vt
nemo vlla re tanquā pro-
pria vtatur. P.3.c.1. §.7. &
nihil accipere, vel dare
possit ex ijs, quæ domi sūt.
§.8. & omnes vilissimis
quibusque contenti sint.
Exam.c.4. §.26. & non so-
lum refecent superflua. P.
6.c.2. §.11, sed etiam ali-

quando aliquos eius effe-
ctus experiantur. P.3.c.1.
§.25. In eoque Superiores
subditos nōnunquam pro-
bent. Ibid.V. Sic tamen, ne
desint necessaria. P.3.c.2.
§.3. Præterea vt nulla sti-
pendia pro spiritualibus
accipiantur. Par.10. §.5. ac
ne eleemosyna quidem.
Exa. cap.1. §.3. & Par.6.c.
2. §.7.

Domus, & Ecclesiæ profes-
sæ non possunt habere red-
ditus vllos. Exa. c.1. §.3.
neque ius ad vllam rem
stabilem, præter habita-
tionem, sed tantum ad res
mobiles. P.6.c.2. E. Et si
quid stabile eis relinqua-
tur, debet quamprimum
vendi. Ibid. Præterea nihil
ex Collegijs habere pos-
sunt. Par.4.c.10. §.1. Vide
Professi.

Quomodo relinqui eis pos-
sit certus redditus pro fa-
brica. P.6.c.2. B. & possint
habere vineas. Ibid. F. vel
eleemosynas perpetuas. P.
6.c.2. §.6.

Qui non sunt Professi, vel
Coadiutores formati, pos-
sunt retinere proprietatē
bonorum, etiam post votū
paupertatis. P.4.c.4. E. &
Par.6.c.2. H. Nihil tamen
habere

habere penes se, vel penes externos. Ex. c. 4. §. 4. & P. 6. c. 2. §. 11.

Peregrinatio.

Vnum ex experimentis est peregrinari per mensē sine pecunia. Exa. c. 4. §. 12. potest tamen compensari per aliud. Ibid.

Perfectio.

Perfectionem omni studio quisq; in se procurare debet. P. 6. cap. 1. §. 1. & p. 10. §. 2.

Ad eam se inuicem omnes exhortari debent. P. 3. c. 1. §. 21. Potissima ad eam via est sui abnegatio. Ex. c. 4. §. vltimo.

Philosophia.

Philosophiæ tam naturali, quàm morali danda à nostris opera. P. 4. c. 5. §. 1. & quidem ante Theologiam. P. 4. c. 6. §. 4. ei tres anni dādi sunt, & præterea dimidius ad repetendum. P. 4. c. 15. §. 2. & B.

In vtraque Philosophia sequendus Aristoteles. P. 4. c. 14. §. 3.

Potest doceri ab eo, qui nō audiuit Theologiam. P. 4. c. 9. §. 2.

Pœnitentiæ.

Ordinarias pœnitentias nō habet Societas ex obligatione. Exa. c. 1. §. 6.

Generalis potest iniungere pœnitentias. P. 9. c. 3. §. 11.

Item Superior, etiam propter defectus non culpabiles. P. 3. c. 1. §. 15.

Publicis defectibus debentur publicæ pœnitentiæ. P. 3. c. 1. N.

In pœnitentijs iniungendis respiciēda dispositio personarum. P. 3. c. 1. §. 15.

Debet quisque paratus esse ad omnes subeundas pœnitentijs. Ex. c. 4. §. 33. & quidem cum magna humilitate. §. 41. Et cū animo proficiendi. P. 3. c. 1. §. 15. Imò aliquoties in anno sponte petendæ. Ibid. §. 28.

Pœnitentiæ corporales non debent esse indiscretæ. P. 3. c. 2. §. 5. neque contra nimis remissæ. P. 6. c. 3. §. 1.

Debent approbari à confessorio, vel Superiore. Ex. c. 1. §. 6. & C. P. 3. c. 1. §. 12. & cap. 2. §. 5. & eius arbitrio stādum. P. 4. c. 6. A. possunt etiā imponi à Superioribus. Ex. c. 1. §. 6. & C.

Pontifex.

Societatis scopus est præsto esse

esse ad omnes missiones Pontificis. Ex. c. 4. §. 35. & P. 4. prohem. A.

Hanc obedientiam promittit Societas per quartum votum. Ex. c. 1. §. 5. & P. 5. c. 3. C. & P. 7. c. 1. in fine. Est autem hoc votum generale ad omnes terras, & locos, P. 7. c. 1. B. & Societas quantum ad Missiones subiecit Pontifici omnem sensum. P. 7. c. 1. §. 2.

Debet hoc votum nouo Pontifici electo intra annum declarari à Generali, P. 7. c. 1. §. 8.

Pontificiæ Missiones, Vide Missiones.

Pontificis beneuolentia in primis quærenda. P. 10. B. Nullus potest à Pontifice ullam gratiã petere, nisi Superiore consulto. P. 6. c. 1. §. ultimo.

Præceptores.

Debent esse docti, & diligētes. P. 4. c. 6. §. 6. & discipulorum cuiusque in particulari profectum curare. c. 13. §. 3.

Possunt duplicari, vel dari adiutores. P. 4. c. 13. B. vel etiam ascisci externi, si necessitas vrgeret, Ibid.

Possunt esse aliqui extraor-

dinarij, qui legant cum apparatu. P. 4. c. 13. C.

Pro re nata debent inter legendum impellere ad pietatem. P. 4. c. 8. A. & c. 16. §. 1. & 4.

Nihil debent legere quod repugnet honestati. P. 4. c. 5. E. neque auctorem malum, si sit Christianus. P. 4. c. 5. E. & c. 14. A.

Ante initium lectionis orationem præmittere debēt. P. 4. c. 16. §. 4. vel saltē signum Crucis. Ibid. C.

Debent inter se disputare, sed modeste. P. 4. c. 13. §. 3.

Non possunt quicquam accipere à Scholasticis. P. 4. c. 15. §. 4.

Vide etiam Lectores.

Principes.

Vtile est iuuare in spiritu Principes. P. 7. c. 2. D. §. 4. & c. 4. A. eorum beneuolentia procuranda. P. 10. B. pro eis orandum. P. 7. c. 4. A.

Non debent communiter visitari, neque ijs munera dari. P. 6. c. 2. §. 9.

Eorum ratio habenda in distributione bonorum. P. 3. c. 1. §. 9.

Non sunt à nostris incitandi, vt alicuius particula-

ris

ris Missionem petant, nisi constet de Superiorum voluntate. P. 7. c. 2. K.

Probatio prima.

Probatio prima fit vt quisque melius Societatem, & Societas eum cognoscat. Ex. c. 1. §. 13. & P. 1. c. 4. §. 1. Ad eam quæ habitatio deputanda. P. 1. c. 4. §. 1. in ea hospitum more versari debent. Ibid. & Ex. c. 1. §. 13. neque conuersari cum alijs etiam domesticis. Exa. c. 1. H. nisi particulariter ad id designentur. P. 1. c. 4. §. 4. Ibi videre debent Examen, & Regulas; habere lectionem. P. 1. c. 4. §. 5. & præterea exhortationem. Exa. c. 5. §. 6. Debent scribi res, quæ importantur. Exa. c. 4. §. 4. & P. 1. c. 4. §. 6. De Confessione autem generali, vide Confessio. Durare debet duodecim dies, & amplius, quantum Superiori videatur. Exam. c. 1. H. & P. 1. c. 4. §. 1. Ad eam non sunt admittendi, qui non habent propositum viuendi in Societate. P. 1. c. 4. §. 3. Possunt tamen, vt hospites ad tri-duum. Ibid. B. Facilior est ex ea dimissio.

Par. 2. cap. 1. A.

Probatio secunda.

Ad eam non debet quis admitti, nisi valde notus. P. 1. c. 4. §. 1.

In ea iacitur fundamentum propriæ abnegationis, & veræ virtutis. P. 4. in pro-hoem.

Debet durare biennium. Ex. c. 1. §. 12. & c. 4. §. 16. immo potest adhuc prorogari. Ex. c. 1. §. 12. & c. 4. §. 43.

In ea vacandum mortificationibus, & pœnitentijs. Exa. c. 4. §. 41. & sex præcipuis experimentis. Exa. c. 4. §. 9.

Vide Nouitij.

Domus probationis sunt quasi membra Collegiorum. Exa. c. 1. B. & possunt habere redditus. Ex. c. 1. §. 4. & P. 6. c. 2. A.

Varia de probationibus.

Probationes necessariae sunt ante admissionem ad professionem, & vota Coadiutorum formatorum. Exa. c. 1. §. 8. & P. 5. c. 2. §. 1. & P. 10. §. 7.

Scholastici post studia vno saltem anno adhuc probandi. Ex. c. 1. §. 12. & c. 4. §. 16. & 43. & cap. 6. §. 8. & P. 5.

c. 1. §. 3. Eo autem tempore quid facere debeant. Par. 5. c. 2. §. 1.

Scholastici post vota emissa dicuntur esse in probatione quantum ad gradus Superiores. Par. 4. c. 4. E.

Redeuntes probandi sunt experimentis, quibus Superior iudicauerit. P. 2. c. 4. §. vlti. præsertim si dubitetur de constantia. Ibid. D. ea autem probatio potest esse in Xenodochio. Ibid.

Procuratores.

Procurator Generalis necessarius est Præposito Generali, & quod eius officium. P. 9. c. 6. §. 12.

Ad Præpositum Generalem pertinet eum eligere. P. 9. c. 3. §. 16.

Non debet esse professus, nec habitare ordinarie in Domibus professis. P. 9. c. 6. §. 12.

Debet ali cōtributione eorum, quorū agit negotia. P. 4. c. 2. E.

Collegia, & Domus debent habere suos procuratores. P. 6. c. 3. §. 7.

Procuratores Collegiorū possunt interesse Congre-

gationibus prouincialib⁹. Par. 8. cap. 3. §. 1. Possunt etiam à Præposito Generali vocari ad Congregationem generalem. Ibidem. A.

Ex prouincijs debet mitti procurator ad Generalem tertio quoque anno, ex Indijs quarto. Par. 8. cap. 2. B.

Professi quatuor votorum.

Professi quatuor votorum sunt primæ classis Societatis. Exam. cap. 1. §. 8. & sunt in Societate præcipui. Par. 5. cap. 1. A. §. 4.

Penes Societatem professam est suprema Societatis cura, etiam Collegiorum. P. 4. cap. 10. §. 1. & P. 10. §. 4.

In Professis requiritur sacerdotium. Exam. c. 1. §. 8. Aetas supra vigesimū quintū annum. Par. 1. c. 2. §. 12. & c. 3. K. Doctrina, & virtus. Exam. c. 1. §. 8. & Par. 4. in prohoem. A. & Par. 5. c. 3. §. 1. & Par. 10. §. 7. Ea autem doctrina debet esse Philosophiæ, & Theologiæ, vel iuris Canonici. Par. 5. cap. 2. B. potest tamen

tamen huius defectus cō-
pensari alijs donis. Ibid.
Oportet esse diuprobatos.
Ex. c. 1. §. 8. & c. 4. §. 16. &
41. & P. 5. c. 2. §. 1. & P. 10.
§. 7. Id est ultra biennium
vt minimum. Ex. c. 1. §. 12.
& c. 4. §. 16. Potest tamen
hoc tēpus prorogari. Ibi.
& ex dispensatione con-
trahi. P. 5. c. 1. C.

Non debet esse magna tur-
ba Professorū. P. 8. c. 1. §. 2.

Professionem facturi men-
dicare debēt triduo ostia-
tim. Ex. c. 4. §. 27. Defende-
re theses quatuor argumē-
tantibus. P. 5. c. 2. §. 2. Face-
re exercitia per hebdoma-
dam, & confiteri genera-
liter. Ex. c. 4. §. 41. reddere
rationem conscientiae. §.
38. distributionem omniū
bonorum facere. Ex. c. 4. §.
2. & 5.

Admittere ad Professionē
est solius Generalis. P. 5.
c. 1. §. 2. & P. 9. c. 3. §. 1. Po-
test tamen communicare
alijs hanc facultatem, sed
ordinariē non debet, nisi
in Indijs. P. 5. c. 2. A. & P. 9.
c. 3. A. Ipse autem Gene-
ralis requirere debet te-
stimonium Præpositorum
localium, vel aliorum. P.
5. c. 2. §. 1.

Ritus emittendi profесси-
onem. P. 5. c. 3. §. 2. quanquā
ij ritus non sunt de essen-
tia. Ibid. A.

Formula professionis. P. 5.
c. 3. §. 3.

Emitti debet in manib⁹ ali-
cuius. P. 5. c. 3. §. 4. idest co-
ram aliquo, qui potestaté
habet eam admittendi. P.
5. c. 4. A. Is autem potest
etiam esse externus. P. 5. c.
1. B.

Professio edita in scriptis
asseruāda, cū nomine Pro-
fessi. P. 5. c. 3. §. 4.

Professi non sunt capaces
alicuius hæreditatis, nec
Societas eorum nomine.
P. 6. c. 2. §. 12. Neque reti-
nere possunt beneficia ec-
clesiastica. Ex. c. 4. §. 5.

Non habent stabilem habi-
tationē. P. 4. c. 2. B. nec de-
bent iuuari Collegiorum
redditibus. Ex. c. 1. §. 4. &
P. 4. c. 10. §. 1. & P. 6. c. 2. §.
3. & D. & P. 10. §. 4. In quo
nec Generalis quidem di-
spensare potest. P. 4. c. 2. §.
5. & P. 9. c. 1. §. 18. nisi in
exigua quantitate. P. 4. c.
2. F. & P. 6. c. 2. D. Possunt
tamē viuere in Collegijs,
cum sunt eis vtilis. P. 4. c.
2. F. & P. 6. c. 2. C. vel si oc-
cupentur pro bono vni-
uersali

uersali Societatis. Ibid.
 Rectores autē Collegio-
 rum esse non possunt, nisi
 ita expediat ipsis Colle-
 gijs. P. 4. c. 10. A. & P. 6. c. 2.
 §. 3.

Parati esse debēt ad quam-
 libet missionem. Ex. c. 1. §.
 5. & c. 4. §. 35. & ad pueros
 docendos. P. 5. c. 3. B.

Facta professione quæ sint
 emittenda vota simplicia.
 P. 6. c. 2. §. 1. & P. 10. §. 6.

Eorum confessio annua, &
 oratio, vide in suis titulis.

Professi quicumque dimitti
 possunt. P. 2. c. 1. A. sed à so-
 lo Generali. Ibid. C.

Professitrium Votorum.

Hæc professio est solennis.
 Ex. c. 1. D.

Quibus dari debeat. P. 5. c.
 2. C. non tamen danda, nisi
 raro, & cum graui causa.
 Ibidem.

Quādo possint interesse Cō-
 gregationi generali; &
 quod in ea suffragium ha-
 beant. P. 8. c. 3. A.

Professe Domus.

Non possunt habere vllos
 redditus. P. 6. c. 2. B.

Non sunt ordinarie ad lit-
 teras discendas, vt Colle-
 gia; sed ad exercendas. P.

3. cap. 1. §. 27.

Non possunt iuuari à Col-
 legijs. Ex. c. 1. §. 4. Quomo-
 do autem Collegia pos-
 sint supplere aliquos ea-
 rum sumptus. P. 6. c. 2. D.

*Propinqui, Vide Consan-
 guinei.*

Prouinciales.

Prepositos Prouinciales Ge-
 neralis per se creat. P. 9. c.
 3. §. 14. & c. 5. §. 1.

Eos oportet esse viros sele-
 ctos. P. 9. c. 6. §. 2. & proba-
 tæ fidei. §. 6. & quibus pro-
 portionaliter cōueniāt do-
 tes Generalis. I.

Potestas eorum tota proma-
 nat à Generali. P. 8. c. 1. §.
 6. & P. 9. c. 3. §. 14. & ipse
 eam restringere, & reuo-
 care potest. Ibid. §. 15. ex-
 pedit tamen amplam eis
 concedi. P. 2. c. 1. §. 2. & P.
 9. c. 6. §. 2.

Eorum officiū maxime est
 visitare subditos. P. 8. c. 1.
 I. & debent residere in lo-
 co apto ad communican-
 dum cum eis, & cum Supe-
 riore. Ibid. §. 7.

Debent esse maxime subor-
 dinati Generali. P. 10. §. 9.
 & iuxta ipsius præscriptū
 se gerere. P. 3. c. 1. §. 4. & ei

****

noti

noti esse quoad conscientiam. P. 9. c. 3. §. 19. & cum eo crebro communicare de rebus Prouinciæ. P. 8. c. 1. §. 4. & de grauioribus. P. 9. c. 6. §. 6. & A. & cū Superioribus localibus. P. 9. c. 6. §. 2.

Debent habere suos Consultores. P. 9. c. 6. §. vlti.

In sua Congregatione Principali habent duo suffragia. P. 8. c. 5. §. 3. Ad Generalem autem debent venire cum duobus electis; & si impediti sint, alteri vices suas mandare. P. 8. c. 3. §. 1. & B. In Congregatione autem in paribus suffragijs ipsi præcedūt. Ibi. §. 2. Iuxta Prouincialis arbitriū Rectores in omnibus se gerere debent. P. 4. c. 10. §. 5. & P. 8. c. 1. §. 4. eumq; monere de profectu Scholasticorum. P. 4. c. 9. §. 3. & ad eum mittere catalogos. P. 8. c. 1. N. & quadrimestres. Ibid. M. Denique ei rationem gubernationis reddere. P. 9. c. 3. C.

Eorum tempus ordinarie est triēnij: sed potest prorogari, & anticipari. P. 9. c. 3. §. 14. & I.

Quæ cura Prouincialibus competat circa Generalē

P. 9. c. 5. §. 1. Quomodo venire possunt ad Congregationē generalem pro deponendo Generali. P. 9. c. 5. §. 4. & approbare Assistentem substitutum. Ibid. §. 3. eligere, vel confirmare Vicarium Generalem. P. 9. c. 4. §. 6. Item approbare lectorem publicum. P. 4. c. 6. F. & admittere ad Societatem etiam in absentia. P. 1. c. 1. B.

Proximus.

Societatis finis est non solū propria, sed & proximorū perfectio. Exa. c. 1. §. 2. & P. 4. in proœm. & c. 7. §. 3. & P. 7. c. 1. §. 1. & c. 2. D. Et ad hoc ipsa doctrina Societatis dirigitur. P. 4. c. 5. §. 1. complectitur autē omnia hominum genera quantum ad spiritualia. P. 1. c. 3. §. 1. & P. 4. c. 8. §. 8.

Ad fructum cum proximis faciendū necessaria est gratia sermonis. P. 1. c. 2. §. 9. Exoptanda quoque est species honesta. Ibid. §. 10. Magis tamen conferunt virtutes, quàm dona naturalia. P. 10. §. 2. & ædificatio vitæ magis quàm verba. P. 7. c. 4. §. 2. & proprius profectus interior. P. 5. c. 2. §. 1.

Iuuat

Iuuat etiam vnio nostro-
rum. P. 3. c. 1. §. 18.

Iuantur proximi sanctis
desiderijs, & precibus. P.
7. c. 4. §. 3. tum Sacramen-
tis, & concionibus, §. 5. &
6. priuatis colloquijs.
Ibid. §. 8. & P. 4. c. 4. §. vlti.
& alijs de quibus. P. 4. c. 8.
& P. 7. c. 4.

Docendi nostri quomodo
cum proximis omnium ge-
nerum tractent. P. 4. c. 8. §.
8. & P. 10. §. 3.

Occupationes cū proximis
magis propriæ sunt Do-
mum professorum. P. 4. c.
8. §. 1. In Collegijs autem
remittendæ propter stu-
dia. P. 4. c. 6. §. 3. sub finem
tamen studiorum aliquæ
assumendæ. P. 4. c. 8. §. 1. &
c. 10. §. vlti. Rector autem
debet designare, qui cum
ijs agant. c. 10. §. 10.

Debēt proximi iuari etiā
corporalibus officijs, P. 7.
c. 2. E. & c. 4. §. 9.

Meritū cum proximis spe-
ctatur non ex opere, sed
ex caritate. Exa c. 1. §. 9.

Vitanda est offensio proxi-
morum quantum potest. P.
6. c. 3. §. vltim.

Prudentia.

Prudentia in Generali ma-
gis necessaria quàm doctri-

na. P. 9. c. 2. §. 6. Pollere de-
bent Superiores prudenti
caritate. P. 3. c. 1. §. 15.

Quadrimestres.

QVI eas scribere de-
beant, & quando,
& quot exemplis.
P. 8. c. 1. M.

Recreatio.

NON debent labores
continuari sine aliqua
relaxatione. Par. 3. c. 2. D.
præsertim in æstate cessan-
dū à prandio vna, aut dua-
bus horis. Ibid.

Scholasticis dandus saltem
vnus dies in hebdomada à
prandio. Par. 4. c. 13. F. De
reliquis vacationibus sta-
tuet Prouincialis. Ibid.

Professi recreari possunt in
aliquo horto Collegij, P.
6. c. 2. D.

Rectores.

Rectores Collegiorum, &
Vniuersitatū per se creat
Generalis. P. 4. c. 17. §. 1. &
P. 9. c. 3. §. 14. vel confirmat
electos à Prouinciali ex
commiissione. P. 4. c. 17. §. 1.
eiusdē est etiam eos remo-
uere. P. 4. c. 10. §. 3.

Ordinarie debent esse Coa-
diutores spirituales. P. 4.
c. 10. §. 3. et P. 6. c. 2. §. 3.

**** 2 Debent

Debent habere talentū conueniens. P. 4. c. 2. §. 5. & esse præcipui in virtutibus, & discretione. Par. 4. c. 10. §. 4. & pro proportione habere omnia, quæ requiruntur in ipso Generali. P. 9. cap. 6. I.

Eorum officium est Collegium velut humeris sustinere. P. 4. c. 10. §. 5. Habere curam suorum quoad animam, & quoad corpus. c. 4. A. & c. 10. §. 5. Conseruare res temporales. c. 2. §. 5. & c. 10. §. 5. Continere in officio tam præceptores, quàm Scholasticos. c. 6. §. 9. Curare ne magistri accipiant vlla munera. c. 15. §. 4. Et vt regulæ ab omnibus seruētur. c. 10. §. 5. Assignare socios. c. 4. F. Itē conseruare amicos, & conciliare alienos. cap. 10. C.

Eorum potestas est, quantā communicabit Generalis. P. 9. c. 3. §. 14. & 15. Expediit autem esse amplam. P. 2. c. 2. §. 2. & B. & P. 4. c. 10. §. 4. Possunt officiales domesticos designare. Ibid. §. 6. Possunt ordinare, & mutare horas diei c. 10. §. 9. & c. 4. D. Auditis consiliarijs statuere quod ma-

gis videtur. P. 9. c. 6. §. 14. Quando autem possint dispensare in regulis. Par. 4. cap. 10. B.

Omnes debent sinere se ab eis regi. P. 8. c. 1. §. 4. & totam sui dispositionem eis relinquere. P. 4. c. 10. §. 5. nihil eis clausum tenere. Ibid. & D.

Debent interesse Congregationi Prouinciali. P. 8. c. 3. §. 1. & c. 5. §. 3. & habent suffragium ad eligendum procuratorem triennialē. c. 2. B. & ad alia c. 3. A. Itē ad substituendum, vel ad probandum Vicarium Generalem. P. 9. c. 4. §. 6.

Non possunt contra omnium consultorum Vniuersitatis sententiam agere. P. 4. c. 17. H. Nec lectores primarios, aut officiales mutare. c. 17. A. Nec mutare exercitationes repetendi, & latine loquendi. C. 6. K. Nec ordinem vacationum statuere. c. 13. F. Nec liberare Scholasticum à publico examine. c. 15. E.

Circa studia eorum officiū est per se, vel per Cancellarium examinare Scholasticos; & statuere quibus quisque facultatibus vacare debeat, & in qua classe. P. 4.

se. P. 4. c. 13. §. 4. & c. 15. §. 1. Designare, qui theses defendant. P. 4. c. 6. §. 10. Et qui declamationes habeant. c. 16. B. Externos etiam gratis promouere. c. 15. §. 4. Et remouere qui operam perdunt, vel alijs nocent. c. 16. §. 5.

Eorum officiales sunt Minister, Syndicus, Præfectus spiritualium. P. 4. c. 10. §. 7. & aliqui cōsultores. Ibid. & P. 9. c. 6. §. vlt. In vniuersitatibus autem Cancellarius. Par. 4. cap. 17. §. 2. nisi ipse Rector id munus sustineat. Ibid. C. Syndicus generalis, & alij particulares. cap. 17. §. 7. Secretarius. §. 3. Notarius. §. 4. Decanus, & duo designati in quavis facultate. §. 5.

Subiecti esse debent Generali, & Prouinciali. P. 8. c. 1. §. 4. & suis præire exemplo obedientiæ. P. 4. c. 10. §. 8. Reddere rationem officij sui Generali. Par. 9. c. 3. §. 4. & Prouinciali, vel ei, quem Generalis constituet. P. 4. c. 2. §. 5. & c. 10. §. 3. informare semel in anno Generali, & bis Prouincialem. c. 17. §. 7. & curare, vt res omnes eis perspectæ sint. Ibid. A.

Debent intra annum per quadraginta dies tradere doctrinam Christianam, nisi aliquod sit impedimentum. P. 4. c. 10. §. 10. & K.

Regulæ.

Prima, & summa regula omnis bonæ voluntatis, & iudicij est Deus. P. 3. c. 1. §. 23. Præter Constitutiones sunt etiam necessariae Regulæ Prohoem. Decla. Hæ autem ad particularia descendere debent. P. 4. c. 7. §. 2.

Debent esse aliquæ Regulæ officialium domesticorum. P. 4. c. 10. §. 6. & P. 7. c. 4. §. vlti. Item Prouincialium. P. 9. c. 6. I. Item Collegiorum, vide Collegia.

Professi, & Coadiutores formati quomodo ad Regulæ teneantur. Par. 6. c. 3. §. 3.

Regulæ sæpius in biennio Nouitiatus considerandæ sunt. Ex. c. 1. §. 13. Deinde etiam sæpius audiendæ, aut legendæ. p. 3. c. 1. §. vlt. idest singulis mensibus P. 10. §. vlti. singulis autem hebdomadis, quæ ad singulos pertinent. P. 4. c. 10. F.

Earum transgressio non obligat ad peccatum. P. 6. c. 5. Est tamen poenitentij pu-

nienda, exque vltro aliquando petendæ. P. 3. c. 1. §. vltim.

Religio.

Licet mouere alios ad religionem. Ex. c. 3. §. 14. Qui tamẽ à nostris motus esset, quãdo differri deberet. Ibi. Non licet nostris post vota emissa aliam religionẽ ingredi. Exa. c. 4. §. 42.

Qui semel sumpserit habitum alterius religionis, nõ debet recipi in Societatẽ. Ex. c. 2. §. 3. & P. 1. c. 3. §. 5. Immo nec reducendus, si à Societate discesserat. P. 2. cap. 4. B.

Repetitiones.

Repetitiones lectionũ quomodo faciendæ. P. 4. c. 6. H. & c. 13. D.

Possunt mutari à Rectore cum licentia sui Superioris. P. 4. c. 6. k.

Repetenda priuatim facultas, quam quisque audiuit. P. 4. c. 6. §. 16. Philosophia quidem dimidio anno. c. 15. §. 2. Theologia duobus. c. 15. §. 3.

Reprehensio.

Quomodo fieri debeat. P. 3. c. 1. N. ita vt ipse, qui re-

prehenditur, agnoscat caritatem. P. 9. c. 2. §. 4.

Ad Generalem pertinet iuuare omnes, etiam Superiores reprehensione. P. 9. cap. 6. §. 2.

Omnes parati esse debent reprehendi, & reprehendere, si Superior iubeat. Exa. c. 4. §. 8.

Resignatio.

Vide, abnegatio.

Rhetorica.

Numeratur inter litteras humaniores. P. 4. c. 5. A. & c. 12. A.

Ei vt plurimũ anni duo impendendi. P. 4. c. 15. A. & cum ea disci potest lingua Græca, & Hebraica. Ibid. & P. 4. c. 13. B.

Roma.

Romæ ordinarie debet fieri Congregatio generalis. P. 8. c. 5. §. 1.

Romæ vt plurimũ residere debet Generalis. P. 8. c. 1. §. 7. & c. 5. §. 1. vel certe prõpe Romam. P. 8. c. 1. H. Ibidem residebit Procurator generalis. Par. 9. cap. 6. §. 12.

Romani Collegij Regulæ possunt alijs accommodari. P. 4. c. 7. C.

Sacer-

Sacerdotes.

Non debent differre celebrationem Missæ vltra octo dies. P. 6. c. 3. §. 2. Immo sæpius celebrare debent. Ex. c. 4. §. 25. Confiteri autem vt minimû singulis hebdomadis. Ibidem. Intra annum debêt aliquoties obire officia Coadiutorum. P. 3. c. 1. §. 19.

Nouitij Sacerdotes quid facere debeant. Exa. c. 5. §. 7.

In Scholasticis differendum Sacerdotium circa finem studiorum. P. 4. c. 6. C.

Deformitas corporis obstare solet sacerdotio. P. 1. c. 3. I.

Sacramenta.

Sacramentorum administratione iuuatur proximus. P. 7. c. 4. §. 5. eorû frequentatio valde commendanda. Par. 4. c. 8. §. 4. & Par. 6. c. 3. §. 2.

Discendus est modus ea ministrandi. P. c. 8. §. 4.

Sacristia.

Inter alios officiales numeratur etiam Sacrista. P. 4. cap. 10. H. requirit bonas corporis vires. Par. 3. cap. 2. F.

Sacristia Domorum professorum non potest habere redditus. P. 6. c. 2. §. 2.

Sanitas.

Bona valetudo particulariû confert ad Societatis conseruationem. Par. 10. §. 13.

Sanitas est Dei donum. P. 3. c. 1. §. 17.

Eius ratio ab omnibus moderate habenda. Par. 3. c. 2. §. 1.

Curanda est à Rectore in subditis. P. 4. c. 10. §. 5. & à Præfecto sanitatis. Par. 3. cap. 2. §. 6.

Ad sanitatem conseruandã non debêt acceptari Collegia, nisi in coelo salubri. Par. 10. C.

Scholastici nostri quantum ad statum.

Vt quis fiat Scholasticus approbatus, requiritur bonû ingenium. Ex. c. 1. §. 10. Ita vt speretur fructus in litteris. P. 5. c. 2. §. 5. Requiritur etiam sanitas corporis. P. 4. c. 3. §. 2.

Non facile approbandi. P. 10. §. 7. sed selecti tantum. P. 8. c. 1. §. 2. & idonei ad institutum. P. 9. c. 3. §. 1.

Debent prius duos annos

probationis peregrisse. P. 4. c. 3. §. 3. & P. 5. c. 4. §. 3. Potest tamen ex dispensatione Generalis contrahi hoc tempus. P. 5. c. 1. C. potest etiam prorogari. Exam. c. 4. §. 43.

Debent prius facere exercitia, confessionem generalem, & alia. Ex. c. 4. §. 41. & si Superiori videtur, per triduum mendicare. §. 27.

Vt sint approbati, oportet eos fecisse tria vota. P. 5. cap. 4. §. 3.

Eorum vota sunt simplicia. Exam. c. 1. §. 10. & 12. & cap. 4. §. 41. & in nullius manibus emittuntur, sed soli Deo. P. 5. c. 4. D.

In ijs votis inest tacita conditio, si Societas eos tenere volet. P. 5. c. 4. D.

Præter vota faciunt etiã promissionem ingrediendi Societate. Ex. c. 1. §. 10. & vlt. & c. 7. §. 1. & Par. 4. c. 3. §. 4. Hic autem ingressus intelligitur per statum Professorum, vel Coadiutorum. Ex. c. 7. §. 1. & P. 5. c. 1. A. §. 3. & c. 4. E. Vota tamen statim obligant. P. 4. c. 4. E.

Post votum paupertatis possunt retinere dominium suorum bonorum, con-

scio tamen Superiore. P. 6. cap. 2. H. idque ad tempus, quod Superiori videbitur. Ibidem. Par. 4. cap. 4. E.

Dicuntur esse de corpore Societatis. P. 2. c. 3. A. §. 3. & P. 5. c. 1. §. 1. & A.

Non tamen admittuntur ad Congregationes generales. P. 8. c. 3. §. 1.

Dimitti possunt ex causa, & tunc suis votis soluti sunt. Ex. c. 7. §. 1. difficilius tamen, quam Novitij. P. 2. c. 1. A. Qui vero facultate eos dimittendi habeant. P. 2. c. 1. C.

Possunt mitti ad studia ante biennium, & probationes. P. 4. c. 3. §. 4.

Eorum vestitus paulo decentior, & comodior esse potest. P. 3. c. 2. C.

Possunt probari etiam tempore studiorum, vel ijs finitis per experimenta. Ex. c. 4. §. 16. & c. 7. §. 6.

Quantum ad studia.

Vt ad studia admittantur oportet eos præbuisse bonum sui specimen. P. 4. in prohæm.

Debent sinere se regi circa studia. Ex. c. 7. §. 3.

Debent strenue vacare studijs.

dijs. P. 4. c. 4. §. 2. & c. 6. §. 2.
cauendo tamen ne feruore
studiorū tepescat spiritus.
c. 4. §. 2. Et ideo Rector ab
utroq; extremo continere
eos debet. c. 6. §. 15.

Quanto tempore, & quomo-
do orationem facere de-
beant. c. 4. B.

Debent in studendo habere
rationem sanitatis. c. 4. §. 1.

Ad profectum studiorū, quæ
adiuuent. c. 6. §. 1. & seq.

Vt vni sciētiae magis quàm
alteri applicentur, iudica-
ri debet ex captu, vel incli-
natione eorum, vel ex cō-
muni bono. c. 5. C.

Qui nihil proficiūt amouē-
di sunt à studijs. c. 9. §. 1.
& si etiam ad alia inutiles
fuerint, dimittendi. c. 6. N.
Præsertim si inclinationē
ostenderint ad studia. Ex.
c. 7. §. 2. si tamen ad alia mi-
nisteria apti fuerint, pos-
sunt ijs applicari. Par. 4.
cap. 6. N.

Sub finem studiorū, possunt
ordinari. c. 6. C. & assuesce-
re debent ad tractandū cū
proximis. c. 8. §. 1. & c. 10.
§. vltim.

Studijs absolutis examinan-
di sunt de profectu. c. 6. L.
& etiā de vocatione, & re-
liquis. Ex. c. 7. §. 7. & 8.

Subleuādi sunt in ministe-
rijs proximorum. P. 4. c. 5.
D. & c. 6. C. & Par. 6. c. 2.
C. & in laboribus dome-
sticis. Par. 1. c. 2. A. & Par.
4. c. 6. B. & C.

Possunt tamen aliqua hora
ipsi iuuare. c. 6. B. & c. 10.
H. Vide, Studia.

Scholastici externi.

Scholæ publicæ aperiūtur
ad utilitatem externorū.
P. 4. c. 7. §. 1. & c. 11. §. 1.

Cum admittuntur ad scho-
las, exigenda promissio
obediendi. P. 4. c. 17. §. 3.
non tamen excludendi, si
nolint promittere. Ibi. D.
Examinandi, & ad ido-
neam classē mittendi. c.
13. §. 4. Non tamē cogendi.
E. inscribēdi etiam matri-
culæ si velint. c. 17. D.

De eorū repetitionib⁹, dispu-
tationibus, declamationi-
bus. c. 13. §. 3.

Curandum, vt informentur
moribus Christianis. c. 7.
§. 2. vt referāt studia ad ho-
norem Dei c. 16. §. 4. Absti-
neant à iuramētis, & iniu-
rijs. Ibid. Audiāt quotidie
Missam; diebus festis con-
cionem; singulis mensibus
cōfiteātur, c. 7. §. 2, & c. 16.
§. 1. Discāt doctrinā Chri-
stianam

stianam. c. 7. §. 2. & c. 16. §. 2.
 Curanda eis aliqua priuilegia c. 11. C.
 Necessaria est correctio, sed per externum. c. 7. §. 2. & D. & c. 16. §. 5. Debet tamen fieri in spiritu lenitatis. c. 16. D.
 Scandalosi, & rebelles remo- uēdi à scholis c. 16. §. 5. im- mo etiam ciuitate pellen- di per Magistratus, vel in carcerem conijciendi. c. 11. B.

Scribere.

Scriptor in Collegio tene- ri potest ex nostris. P. 4. c. 10. H.
 Quomodo scribendū sit in schola. P. 4. c. 6. I.
 Scriptorū summa facienda, & index. P. 4. c. 6. §. 16. & O. & scripta in compen- dio magis apta cap. 8. B. & D. F. G.
 In libris scribere non li- cet. P. 4. c. 6. G.
 Scribere litteras vide, Lit- teræ.
 Scribere libros, vide Libri

Scriptura sacra.

Sacra scriptura diligenter pertractanda est. Par. 4. c. 12. §. 1.
 Potest addisci vna cū scho-

lastica, vel post eam. P. 4. c. 6. §. 4.
 Concionatores debēt eam vidisse. P. 4. c. 8. B.
 Sequenda est à nostris eius versio approbata ab Ec- clesia. c. 6. §. 5.

Scrupuli.

In omnibus scrupulis quo- modo acquiescere debeat- mus. Exa. c. 3. §. 12.

Secretarius.

Secretarius Vniuersitatum debet esse ex Societate, & quod eius officium. Par. 4. c. 17. §. 3.
 Secretarius electionis crea- tur in quadriduo ante ele- ctionem Generalis. P. 8. c. 6. D. & quod eius officiū. c. 6. §. 6.
 Secretarius Congregatio- nis generalis post electio- nem scribit in libro decre- ta. P. 8. c. 7. §. vltim. & curat plura exempla fieri sen- tentiarum. Ibid. B.
 Secretarius Prepositi Gene- ralis, qui dicitur etiā So- cietatis, eligitur à Gene- rali. P. 9. c. 3. §. 16. Debet ei esse pro memoria, & ma- nibus, eiusq; personā indu- ere. P. 9. c. 6. §. 8. Debet cō- ficere summarium ex litte- ris,

ris, & informationibus. E.
Potest subscribere litteras
ex cōmissione. Ibid. Qua-
les debeant esse eius do-
tes. c. 6. §. 8. & 9.

Sensus.

Sensuum custodia commen-
datur. P. 3. c. 1. §. 4.

Officia, à quibus sensus ab-
horret, promptius subeun-
da. Ex. c. 4. §. 28. Et quæ re-
pugnāt sensui propter obe-
dientiam exequenda. P. 3.
c. 1. §. 23.

Sepultura.

Corpus mortui tenendum
vno die antequàm sepelia-
tur, nisi odor vrgeat. P. 6.
c. 4. §. 3. & B. officiū autē fu-
nebre, quomodo dicendū.
Ibid. C.

Silentium.

Silentium tenendum quan-
do conuenit. Par. 3. cap. 1.
§. 4.

Societas Iesu.

Ita appellata est à Pontifi-
cibus. Ex. c. 1. §. 1.

Quoties cōfirmata fuerit à
summis Pontificibus. Exa.
c. 1. §. 1.

Sæpe vocatur minima. Exa.

c. 1. §. 1. & Prohæ. Const. §.
1. & Par. 7. c. 4. §. 3. & eius
professio minima P. 4. c. 1.
§. vlti. & humilis, ac sum-
missa. P. 10. §. 6.

A Deo est inchoata, & ideo
nō medijs humanis, sed di-
uinis conseruanda. Pro-
hæm. Constitut. §. 1. & P.
10. §. 1.

Curandum vt augeatur nu-
mero. P. 1. c. 1. C. & P. 2. c.
1. §. 1.

Orandū pro eius conserua-
tione, & augmento. P. 10.
§. 1. præsertim à Generali.
P. 9. c. 6. A.

Socij.

Domo egrediētibus dādus
à Superiore socius. P. 3.
c. 1. §. 3. & quidem talis,
vt vterque alterius opera
proficiat. P. 4. c. 4. F. & idē
de Socijs Nouitiorum in
cubiculis. P. 3. c. 1. D.

De socijs Missionum, vide
Missio.

Somnus.

Dandum est somno tempus
necessariū. P. 4. c. 4. §. 1. id-
est intra sex, & septem ho-
ras. P. 3. c. 2. E. Et omnino
secundū præscriptum me-
dici. P. 6. c. 2. §. vlti.

Seruadus in somno ordo tē-
poris.

poris. P. 3. c. 2. B. & P. 4. c. 10. §. 9.
Dandum ad somnum signū
campana. P. 4. c. 10. I.
Non est dormiendum sine
indusijs. P. 3. c. 2. E.

Status.

Receptus in aliquo statu So-
cietatis non debet curare,
vt mutetur. Exa. c. 6. §. 5. &
P. 5. c. 4. §. 5. Potest tamen
proponere. Ibid. F. & Exa.
c. 8. A.

Studia.

Studiorum labor debet ex
obedientia, & caritate su-
scipi. P. 4. c. 6. §. 2.
Studiorum fundamentū est
abnegatio, & aliæ virtutes
P. 4. Prohæ. §. 1. Item requi-
ritur animæ puritas, & re-
cta intentio. P. 4. c. 6. §. 1.
Eorū finis est proximos iu-
uare. P. 4. c. 12. §. 1. Eorum
qualitas, & mensura sumi-
tur ex utilitate proximi.
c. 5. §. 1. Spectanda etiā ani-
mi propensio. Ibi. C.
Nihil Deo gratius suo tem-
pore. Par. 4. cap. 4. §. 2. & c.
6. §. 2.
Impedimēta omnia studio-
rum remouenda. P. 4. c. 2.
§. 4. & cap. 4. §. 2. & cap.
6. §. 3.

In studijs quis ordo seruan-
dus. P. 4. c. 13. §. 2.
Vide Scholastici quantū ad
studia.

Subminister.

Numeratur inter officiales
subordinatos. Ex. c. 4. E.

Suffragium.

Suffragium ad decernendū
aliquid in Congregatione
generalī nō potest mitti in
scriptis. P. 8. c. 3. C. ad que-
dā tamen alia potest, vt ad
dissoluendum Collegium.
P. 4. c. 2. A. vel ad eligendū
Vicarium Generalis. P. 9.
c. 4. §. 6.
Quis ordo, & ritus seruan-
dus sit in ferendis suffra-
gijs pro eligēdo Genera-
li. P. 8. c. 6. §. 6. & C. D. F.
Non licet in electione Ge-
neralis mutare suffragiū.
P. 8. c. 6. §. 5.
Suffragij iure priuantur cō-
uicti de ambitu. P. 8. c. 6.
§. 2. & A.

Superiores quantū ad ipsos.

Superiores debent habere
amorē Dei. P. 8. c. 1. §. 8. &
obedientiæ exēplo præire.
P. 4. c. 10. §. 8. In officijs hu-
milibus aliquando se exer-
cere. P. 3. c. 1. §. 19.

Est

Est etiã in ijs necessaria doctrina. Par. 4. c. 10. §. 4. & præsertim in Generali. P. 9. c. 2. §. 6.

Ex ijs, quæ in Generali requiruntur, sumere debent omnes, quæ sibi conueniãt P. 9. c. 6. I.

Multa eis potestas concedenda, Generali primũ. P. 10. §. 8. Deinde etiam immediatis. P. 2. c. 1. §. 2. & P. 4. c. 10. §. 4.

Debent cõpati subditis, & tamen eos corrigere. P. 9. c. 2. §. 4. & in quibusdã indulgere. P. 8. c. 1. G. quædã etiam relinquere arbitrio subditorum. Ibid.

Eorum gubernatio debet præseferre amorẽ, & curã subditorum. P. 8. c. 1. G.

Debent aliquando exercere subditos in obedientia, & paupertate. P. 3. c. 1. V.

Debent vitæ necessaria pro cuiusq; indigentia prouidere. P. 6. c. 2. N.

Possunt iubere in virtute Obedientiæ, & obligare ad peccatum. P. 6. c. 5.

Superiores faciliã pati possunt calũniam. P. 9. c. 4. E.

Cum Superioribus magis Deus cõcurrit, propter ipsorum officium. P. 8. c. 3. §. vltim.

Quales Superiores, tales ferre subditi. P. 10. §. 8.

Superiores quantum ad subditos.

In Superiore nõ homo, sed Christus spectari debet. P. 3. c. 1. §. 23. & 24. & P. 6. c. 1. §. 1. eiusq; vox, vt Dei accipienda. Ex. c. 4. §. 30. & in ipso Christus reuerendus. P. 6. c. 1. §. 2. & Christi loco habendus. P. 4. c. 4. §. 3. & P. 8. c. 1. D. §. 3. quia Christi vices gerit. P. 5. c. 4. §. 5. & Dei loco nobis præest. P. 7. c. 1. §. 1. & est interpres Diuinæ volũtatis. P. 7. c. 2. A. & per ipsum à Dei prouidentia regimur. P. 6. cap. 1. §. 1.

Superiores diligendi sunt ex animo, vt patres. Par. 6. cap. 1. §. 2.

Eis patefaciendi omnes defectus, virtutes, inclinationes. Ex. c. 4. §. 35. & P. 3. c. 1. §. 12. & P. 4. c. 10. §. 5. & P. 6. c. 1. §. 2. & denique tota conscientia in confessione, vel secreto. Par. 4. c. 10. §. 5. & P. 6. c. 1. §. 2.

Debemus esse contenti, vt defectus nostri ad eos deferantur. Ex. c. 4. §. 8.

Licet eis proponere quæ occur-

Occurrunt. P. 5. c. 4. F. & P. 7. cap. 2. I. præfertim si se constanter offerant vt bona. Exa. c. 8. A. sed semper standum iudicio illorum. Ibid. Prius etiam orandû, nec postea vrgendum. P. 3. c. 2. A.

Qui aliquid molitus est cõtra Superiores dimittendus est à Societate. Par. 2. cap. 2. D.

Superpelliceum.

Possunt eo vti, qui ministrant Missis maioribus. P. 6. c. 3. B. S. 2.

Syndicus.

Syndici officium est obseruare exteriora. P. 4. c. 10. S. 7. & ad Superiorem referre, vel ipsum, qui errat, monere. P. 3. c. 1. S. 16.

In vniuersitatibus vnus syndicus generalis, & alij particulares cõstituendi sunt. P. 4. c. 17. S. 7.

Syndicus cõstituendus pro scholasticis, vt bene studeant. P. 4. c. 6. S. 15.

Temperantia.

Seruanda est in refectiõne corporis, P. 3. c. 1. S. 5.

Tentationes.

Anteuertendæ sunt adhibi-

tis earum contrarijs. Par. 3. c. 1. S. 13.

Nullæ celandæ Superiori, vel Confessario, aut Præfecto rerum spiritualium, P. 3. c. 1. S. 12.

Testamenta.

Nostri non possunt esse testamentarij, neque exequutores testamentorum, nisi ex dispensatione Generalis. P. 6. c. 3. S. 7. & D.

Theologia.

Theologia tam scholastica, quàm Positiua iuuat ad scopum Societatis. P. 4. c. 5. S. 1. magis est propria instituti nostri, quàm aliæ scientiæ. c. 12. S. 1.

In scholastica legendus D. Thomas. P. 4. c. 14. S. 1. Posset etiam alius cum approbatione Generalis. Ibid. B. Scholastica post artes, & ante Positiuam discenda. P. 4. c. 6. S. 4. & ad eam Artes disponunt. c. 12. S. 3.

Theologiæ audiendæ communiter quatuor anni impendi debent; repetendæ, & actibus celebradis duo. P. 4. c. 9. S. 3. & c. 15. S. 3. & P. 5. c. 2. S. 2.

Theologiæ cursus quarto quoq; anno inchoandus, potest

potest etiã secundo. P. 4. c. 15. s. 3. & D.
 Non potest suscipi obligatio dandi lectorem Theologiae, nisi ex consequenti in vniuersitatibus. Par. 4. c. 7. E.

Tonsor.

Domesticus potius quàm externus esse debet. P. 3. cap. 2. H.

Vacationes.

Debent esse aliquæ vacationes studiorum ordinariae ex iudicio Prouincialis. P. 4. e. 13. F.

Vanitas.

Vanitas mundi conculcanda. P. 3. c. 2. C.
 Vanarum rerum instrumenta habenda non sunt. P. 3. c. 1. s. 14. ea vero quæ sint Ibidem. M.

Vestitus.

Vestitus noster debet esse honestus, ac vsum regionis, & pauper. P. 6. c. 2. s. 15. vt eo vitetur frigus, & indecorum. P. 3. c. 2. C.
 Vnusquisque persuadere sibi debet sibi vilissimas vestes datum iri. Ex. c. 4. s. 26.
 Etiam in vestitu tenenda est

vniformitas, idque iuuat ad vnitatem animorum. P. 8. c. 1. s. 8.

Abstinentiũ à pretiosis panis. P. 6. c. 2. s. 15. nisi occurrat necessitas. Ibid. M.
 In particularibus dandum est vnicuique, quod ei conuenit. Par. 3. cap. 2. C. & P. 6. c. 2. M. in fine.

Scholasticorum vestitus debet esse decentior, & commodior, quàm Nouitiorũ. P. 3. c. 2. C.

De vestitu Generalis statuet Societas. P. 9. c. 4. s. 2.
 Nouitiorum vestitus, Vide Nouitij.

Vicarius Generalis.

Vicarius in locum Generalis demortui debet nominari ab ipso Generali ante mortem. P. 8. c. 4. s. 1.
 Alioqui eligi à Professis præsentibus, vel vicinis. Ibid. A.

Debent vt plurimũ esse ex ijs, qui adesse solebant Generali. P. 8. c. 4. s. 1.

Huius officium est gubernare Societatem. P. 8. c. 4. A. conuocare Societatem ad eligendum Generalem. c. 4. s. 1. Iudicare de ambitu. P. 8. c. 6. s. 2. & A. Decernere censuras. Ibid. I. habe

re exhortationem. P. 8. c. 6. §. 1. Absoluere à censuris. §. 6. videre, & numerare suffragia. D. exhibere reuerentiam ante omnes Generali electo. G.

In paribus suffragijs habet prærogatiuam. P. 8. c. 3. §. 2. Si postuletur de ambitu, deferendus est ad quatuor antiquissimos. P. 8. c. 6. A.

Eius officium cessat electo Generali. P. 8. c. 4. A.

Vicarius perpetuus quādo Generalis esset inutilis, debet creari à Congregatione Generali. P. 9. c. 5. §. 6. vel suffragijs per litteras missis. P. 9. c. 4. §. 6. Vel ab ipso Generali cum approbatione Prouincialiū. Ibid. Vicarium autem nō perpetuum potest per se eligere Generalis in aliquo casu. P. 9. c. 5. D.

Virtutes.

Maius momentum ponendū in virtutibus, quā in donis naturalibus. Par. 10. §. 2.

Vnicum nostrū studium esse debet proficiendi in virtutibus. P. 3. c. 1. §. 27. etiā sine cōsolationibus. §. 10. Cauendum ne tepescat earum amor. P. 4. c. 4. §. 2.

In ijs, qui petunt Societate, requiritur, vt sint amatores virtutis, & vniuersæ perfectionis. P. 1. c. 2. §. 2. & 8.

Ad progressum virtutum multum refert exemplum antiquorum. P. 3. c. 1. §. 19.

Virtutum exemplo valde promouentur proximi. P. 7. c. 4. §. 2.

Visitatio.

Generalis potest visitare Societatem. P. 8. c. 1. H.

Visitator ex cōmissione Generalis potest eligere Rectorem Vniuersitatis. P. 4. c. 17. §. 1. Potest etiam ei committi facultas admit-tendi in corpus Societatis. P. 5. c. 1. B. Potest tamen Generalis eius acta rescindere. P. 9. c. 3. §. vlti.

Visitatores Collegiorum etiam Professi possunt in Collegijs ali. P. 4. c. 2. F.

Visitare est proprium officium Prouincialis. Par. 8. cap. 1. I.

Non debent nostri visitare magnates nisi valde amicos, aut valde pios. P. 6. c. 2. §. 9.

Pro visitationibus nullum stipendium, aut eleemosynæ admittendæ. P. 6. c. 2. §. 7.

Vni-

Uniformitas.

Retinenda inter nostros in omnibus prohoem. Decla. & P. 8. c. 6. §. 8. Iuuat ad cōseruationem Societatis. P. 10. §. 9. Nihil permittendum vel in doctrina, vel in iudicijs, quod ei aduersetur. Par. 3. c. 1. §. 18. Procuranda in vestitu. P. 8. c. 1. §. 8. In cæremonijs Misæ. Ibid. & Exa. c. 5. §. 7. In opinionibus. P. 3. c. 1. §. 18. & O.

Vnio.

Societas sine vnione regi, & conseruari non potest, P. 8. c. 1. §. 1. Vnio Societatis in primis quærenda prohoem. Con-stit. §. 2. Cur habeat particularem difficultatē in Societate. P. 8. c. 1. §. 1. A. Amor Dei, & omnis virtus facile efficit vnionem. P. 8. c. 1. §. 8. Præterea commu-nicatio, & uniformitas, & obedientiæ vinulum. P. 10. §. 9. Amor sui hostis vnionis. P. 8. c. 1. §. 8. Item iudiciorū diuersitas. P. 3. c. 1. §. 18. Ad vnionem se omnes inui-

cem hortari debent. P. 3. c. 1. §. 21. eam qui scindit, dimittendus est. P. 8. c. 1. §. 5.

Vniuersitas.

Vniuersitates iuuare est ma-ius bonum, quia vniuersa-lius. P. 7. c. 2. D. Possunt à Societate susci-pi. P. 4. c. 11. §. 1. Idque ad Generalem pertinet. P. 4. c. 11. §. 2. & P. 9. c. 3. §. 17. quomodo autem dissolui possit, vide Generalis. Earum finis est, vt fructus latius pateat. P. 4. c. 11. §. 1. Diuiduntur in tres facul-tates linguarum, artiū, & Theologiæ. P. 4. c. 17. §. 5. earū autem officiales qui, & quot esse debeant eodē capite toto. Earū superintēdentia per-tinet ad Generalem. P. 9. c. 3. §. 4. Et earum Recto-res ipse creat. Ibid. §. 14. Rector Vniuersitatis potest esse idem, & Collegij. P. 4. c. 17. §. 1. & non debet esse Professus ordinarie. P. 6. c. 2. §. 3.

Vocatio.

Cooperandum diuinæ vo-cationi. P. 1. c. 1. C. In ijs qui petunt Societa-tem examinanda vocatio. P. 1.

Par. 1. cap. 1. §. 3.
 Signum est, non esse à Deo
 vocatum, qui nō habet do-
 tes idoneas Societati. P. 3.
 c. 1. §. 1.

Omnes in sua prima voca-
 tione firmi esse debēt. Exa.
 c. 2. §. 6 & c. 6. §. 6.

Vota.

Vota eduntur ad maius me-
 ritum, & stabilitatem. Ex.
 c. 7. §. 1. & ad vberiorē gra-
 tiam acquirendum, quia
 Deo magis vniunt. P. 3. c.
 1. T. & sunt media ad me-
 lius consequendum finem
 nostrum. Exa. c. 1. §. 3.

Triā vota Paupertatis, Ca-
 stitatis, & Obedientiæ di-
 cuntur essentialia, & obli-
 gant ad peccatum. P. 6. c. 5.

Vota Nouitiorum, Vide
 Nouitij.

Exacto biennio omnes vo-
 tis ligari debent. P. 4. c. 4. §.
 5. Potest tamē si Superior
 velit, differri. Ex. c. 1. §. 12.

Votis emissis post bienniū
 nō licet transire ad aliam
 religionem. Ex. c. 4. §. 43.

Votorum solemnitas vnde

pendeat. P. 5. c. 4. A.

Nostra omnia vota, & intel-
 ligenda, & obseruāda sūt
 iuxta Constitutiones. P. 5.

c. 3. §. 3. & c. 4. §. 2. & 4.

Votorum renouatio facien-
 da bis in anno. P. 4. c. 4. §. 5.

Immo & sæpius, si Supe-
 riori videatur. P. 5. c. 4. H.

Quæ quidē renouatio nō
 addit nouam obligationē,
 sed fit ad deuotionis aug-
 mentum. P. 5. c. 4. §. 6. & H.

Ritus renouandi vota in fe-
 stis solemnibus coram Sa-
 cramento aliquibus præ-
 sentibus, &c. Ibid.

Vota Professorum, Coadiu-
 torū, scholasticorum, quæ-
 re in suis titulis.

Zelus.

Societas exercet se in ze-
 lo animarū. P. 1. c. 3. §. 1.
 Zelus Syncerus animarū cō-
 mendatur. P. 10. §. 2.

Requiritur etiam in ijs, qui
 recipiuntur ad Societa-
 tem. P. 1. c. 2. §. 8.

Hic autem plus complecti-
 tur omnia hominum gene-
 ra. P. 1. c. 5. §. 1.

Laus Deo, Virginiq̄e Matri.

In Constitutionibus excusis Romæ

Anno 1583.

ERRATA SIC CORRIGE.

- Pagina 25. linea 24. parentesim dele, & pone virgulas.
Pag. 57. lin. 1. Præfecti infirmorum, lege, infirmarij.
Pag. 153. in concord. C.) P. 8. c. 1. 5. 4. lege, P. 8. c. 1. 6. 4.
Pag. 172. in concord. D. c. 11. adde, B.
Pag. 175. in concord D. c. 15. lege, c. 16.
Pag. 187. in textu, lin. 15. post, eruditionem, pone punctum cum
virgula; aut duo puncta.
Pag. 267. in fine textus pone virgulam,
Pag. 296. in tex. lin. 5. post, intelliget, est punctum, pone virgulam
cum puncto.

REGESTVM.

A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V

* ** *** ****

Omnes sunt Quaterniones præter V Duernionem:
& **** Quinternionem.

In Constitutionibus excelsis Romae

Anno 1583

MAXIMA SIC CONSTITUTIONE

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

REGISTER

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

11

5

